STĂPÂNIND

PORȚILE

VRĂJMAȘULUI

de

Cindy Jacobs

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
Possessing the Gates of the Enemy
Chosen Books, a division of Baker Book House Company,
Grand Rapids, MI

Toate versetele sunt luate din traducerea Cornilescu a Bibliei

Traducerea: Hilde Barta
Corectura: Mirela Peţan, Simona Luca
Tehnoredactarea: Nataşa Fabry
Prelucrarea grafică: Andreea Bădiţă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
JACOBS, CINDY
Stăpânind porţile vrăjmaşului / Cindy Jacobs ; trad.: Hilde Barta. - Timişoara : Alfa Omega Publishing, 2009
ISBN 978-973-1734-13-2

I. Barta Hilde (trad.)

266

Versiunea în limba română: *Stăpânind Porţile Vrăjmaşului*

Editura: Alfa Omega Publishing
C.P. 1141 O.P. 8
300890 Timişoara, România
Tel./Fax.: +40-256-284.912

E-mail: editura@alfanet.ro
Comenzi online: *www.libraria-crestina.ro*

ISBN: 978-973-1734-13-2

Dedicată
soţului meu iubit, Mike,
fiicei mele, Mary
şi fiului meu, Daniel.

MULȚUMIRI

Această carte a putut fi scrisă datorită dragostei, rugăciunilor şi susținerii morale a multor prieteni dragi. Mai întâi, vreau să-I mulțumesc Domnului pentru că m-a ajutat să fac un lucru care credeam că-mi este imposibil - să scriu această carte!

Domnul a folosit persoane foarte speciale pentru a mă învăța să scriu *"Stăpânind Porțile Vrăjmaşului"*. Peter Wagner a fost mentorul meu. Sunt convinsă că această carte nu ar fi fost scrisă fără înțelepciunea şi sfatul său. Doris Wagner, prietena mea, a fost mereu prezentă pentru a-mi oferi sfaturi practice şi sprijinul pe câmpul de luptă.

Desigur, soțul meu a fost o mare încurajare pentru mine. Când simțeam că nu pot duce la capăt această însărcinare, el se aşeza lângă mine, se ruga şi vorbea cu mine dându-mi multă înțelepciune. Obişnuiam să glumim deseori despre scriitori care le mulțumesc familiilor lor pentru situațiile în care nu au pregătit masa (Mike, nu-i aşa că citeşti aceasta?).

Şi copiilor mei, Mary şi Daniel, trebuie să le mulțumesc pentru iubirea pe care au oferit-o mamei lor în timpul scrierii acestei cărți. Ei sunt unii dintre cei mai buni parteneri de rugăciune ai mei şi m-au încurajat deseori să nu renunț.

Mama mea, Eleanor Lindsey a transcris cu credincioşie manuscrisul şi a petrecut ore întregi citind şi editând. Mulțumesc, mamă! Ai făcut cu mult mai mult decât mă aşteptam. Îi mulțumesc de asemenea lui Thomas Lindsey pentru corectură.

Becky Wagner merită mulțumiri speciale pentru că a introdus manuscrisul în calculator. Apreciez blândețea ei creştinească în munca pe care a depus-o ca asistent administrativ.

Nu pot să-mi exprim suficient recunoştința față de partenerii de rugăciune de la Generals of Intercession care au postit, s-au rugat şi m-au iubit atunci când îmi spuneam nevoile în scrisoarea de rugăciune pentru această carte. Mulțumesc de asemenea bisericii care a programat un timp de rugăciune săptămânală pentru ca eu să termin cartea până la data limită.

Jane Campbell, editoarea de la Chosen Books m-a ascultat cu răbdare atunci când deveneam foarte frustrată. Faptul că am scris o carte fără nici o pregătire prealabilă m-a condus la învățare forțată. Ea a

răspuns cu răbdare multelor mele întrebări.

Mulţumesc lui Ann McMath pentru abilităţile de editare pe care le-a pus Dumnezeu în ea. Eşti o bucurie.

Aş dori să îi mulţumesc prietenei mele, Jane Rumph pentru scrierea ghidului de studiu pentru această nouă ediţie. Jane, eşti specială.

În sfârşit, aş dori să le mulţumesc membrilor fostei mele biserici, New Life of Weatherford din Texas şi păstorului lor, Donn Connell. S-au rugat pentru mine, au adus mâncare şi au fost un sprijin extraordinar. Vă mulţumesc, Ann şi Margarita pentru că aţi făcut curăţenie în casa noastră. A fost minunat să merg la o biserică unde rareori trecea o duminică fără ca cineva să mă întrebe "Cindy, cum merge cartea? Ne rugăm pentru tine!" Îi mulţumesc Domnului pentru grupul minunat de credincioşi care au stat lângă mine pe măsură ce am scris *"Stăpânind Porţile Vrăjmaşului"*.

Cuprins

Cuvânt înainte

Nu mai ştiu vreo carte ca aceasta.

În anii în care am făcut cercetări despre rugăciune, am format încet, încet o bibliografie de cărţi clasice şi contemporane pe acest subiect. Nici una dintre cele 39 de cărţi de pe lista mea nu are legătură cu subiectul cărţii *"Stăpânind Porţile Vrăjmaşului"*.

Poate că nu a fost posibilă scrierea unei astfel de cărţi înainte. Mulţi creştini şi poate chiar segmente întregi din Trupul lui Cristos nu au fost pregătite pentru aşa ceva. Acesta nu este lapte din Cuvânt, ci este carne, şi e nevoie de o anumită maturitate creştină pentru a putea fi digerată în mod adecvat. Dar Dumnezeu a făcut lucruri extraordinare în ultimul timp în diferitele tradiţii ecleziastice, lucru care produce o maturitate nouă şi proaspătă în rugăciune.

Într-adevăr, ne găsim în cea mai mare mişcare de rugăciune care ştim să fi existat vreodată de-a lungul secolelor. A început, atât cât pot eu să-mi dau seama, în jurul anului 1970. De atunci, s-au înmulţit incredibil mişcările de rugăciune, lucrările de rugăciune, liderii de rugăciune, rugăciunile pentru oraşe, conferinţele de rugăciune, orele de rugăciune la biserici, şi cărţile despre rugăciune. Există o intensificare şi o creştere cantitativă a rugăciunii în toate zonele şi în toate confesiunile, ceea ce este un motiv de uimire pentru conducătorii creştini.

De aceea simt că un mare număr de creştini sunt pregătiţi pentru învăţătura lui Cindy Jacobs despre mijlocire.

Cindy Jacobs a fost una dintre cei 50 de mijlocitori din lume care au fost aleşi cu grijă pentru a participa la rugăciunea neîntreruptă (24 de ore din 24) în timpul celui de al doilea Congres Lausanne de Evanghelizare Mondială, care a avut loc la Manila în vara lui 1989. A fost un congres deosebit datorită în special puternicei mijlociri care a avut loc în acel apartament de la hotel. A fost foarte semnificativă deschiderea vizibilă faţă de penticostali şi carismatici a mişcării, în principal evanghelice, de la Lausanne. Echipa de rugăciune era constituită pe jumătate din persoane de tradiţie evanghelică şi jumătate din credincioşi de tradiţie carismatică. După cum era de aşteptat, au avut temeri în privinţa interacţiunii, dar, spre bucuria tuturor, odată strânşi la tronul lui Dumnezeu, nu au mai existat diferenţe vizibile. Toţi ştiau cum să vorbească cu Dumnezeu, cum să-L audă pe Dumnezeu, cum să se încurajeze reciproc, cum să se întărească unii pe alţii şi cum să se

bucure atunci când Dumnezeu le răspundea la rugăciuni.

Cindy a fost una dintre reprezentanţii carismaticilor, dar mai ales de la acea conferinţă de la Manila, o bună parte din lucrarea ei s-a desfăşurat printre evanghelici. Ea a condus grupul de mijlocire la Convenţia Misionară InterVarsity Christian Fellowship din Urbana din 1990; s-a alăturat echipei El Silvoso Harvest Evangelism din Argentina; şi este una dintre cele mai valoroase membre ale grupului de 18 parteneri de rugăciune cu care eu şi soţia mea, Doris ne rugăm împreună. Faptul că o cunosc atât de bine pe Cindy mă asigură că *"Stăpânind Porţile Vrăjmaşului"* este un mesaj care poartă ungerea lui Dumnezeu pentru întreg Trupul lui Cristos.

Şapte caracteristici ridică această carte mai presus de multe altele:

Este personală. Cindy Jacobs este o femeie remarcabilă, soţie, mamă, interesată de învăţare, de predicare şi de mijlocire. Eu şi Doris considerăm că este o onoare să o avem printre prietenii noştri personali. Pe măsură ce veţi citi această carte veţi constata că Cindy este o persoană nepretenţioasă, care îşi mărturiseşte cu transparenţă şi onestitate atât bucuriile cât şi necazurile, victoriile şi înfrângerile.

Este biblică. Deşi nu este o serie de predici sau de studii biblice, Cindy se străduieşte să relaţioneze ceea ce ne spune cu învăţătura Scripturii. Ea doreşte cu ardoare să testeze ceea ce spune şi face, comparând cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Este informată. Cindy Jacobs călătoreşte mult în ţară şi peste hotare, are contacte cu multe confesiuni religioase şi cu multe lucrări active de misiune. Ştie bine ce se întâmplă astăzi în lume după cum veţi vedea din numele şi locurile pe care le menţionează şi din cărţile la care se referă.

Este plină de milă. Multe dintre subiectele tratate în această carte sunt de avangardă aşa că mulţi s-ar putea să aibă probleme în a le ajusta felului lor tradiţional de gândire. Cindy ştie acest lucru şi este mai degrabă blândă decât dogmatică în felul în care tratează aceste subiecte.

Este analitică. Nu doresc să-i discreditez în nici un fel, dar mulţi mijlocitori sunt aşa de convinşi de ceea ce fac încât li se pare aproape imposibil să analizeze şi să explice ceva. Cindy este una dintre puţinele persoane care îmbină intuiţia cu înţelegerea în aşa un fel încât poate să explice altora ceea ce face Dumnezeu prin şi în ea.

Este practică. Acesta este un manual. Este genul de carte care nu doar îţi spune ce trebuie făcut, dar şi care sunt paşii spre realizarea scopului.

Este motivatoare. Poate că aţi crezut că dintre toate activităţile

creştine, rugăciunea este una dintre cele mai plictisitoare. Citind această carte veţi observa o dimensiune a rugăciunii care vă va motiva să treceţi la acţiune. S-ar putea să începeţi să vă rugaţi cum nu v-aţi rugat înainte.

Aceasta mi s-a întâmplat şi mie. Prin Cindy Jacobs atât eu cât şi Doris am devenit deschişi la a-I îngădui lui Dumnezeu să facă ceva nou prin noi, lucruri pe care nu le-am crezut posibile. *"Stăpânind Porţile Vrăjmaşului"* nu este o carte pe care o recomand doar tuturor prietenilor mei, ci este literatură obligatorie pentru toţi studenţii mei de la Seminarul Fuller.

C. Peter Wagner
Seminarul Teologic Fuller
Pasadena, California

Introducere

"Stăpânind Porţile Vrăjmaşului" ar putea părea un titlu neobişnuit pentru o carte de mijlocire. Provine din Geneza 22:17-18: "Te voi binecuvânta foarte mult şi-ţi voi înmulţi foarte mult sămânţa, şi anume: ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul mării; şi sămânţa ta va stăpâni cetăţile vrăjmaşilor ei. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânţa ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!"

Această poruncă puternică i-a fost dată lui Avraam pentru urmaşii lui. Noi, biserica, suntem sămânţa spirituală a lui Avraam, aşa că această promisiune de a stăpâni cetăţile vrăjmaşilor ne revine şi nouă. Porţile iadului nu vor avea putere în faţa unei biserici care se roagă.

Biserica de astăzi se ridică în rugăciune pentru a lua în posesie ţara promisă popoarelor noastre. "Stăpânind Porţile Vrăjmaşului" este un manual practic pentru armata de rugăciune a lui Dumnezeu. Este nevoie de acest manual pentru că a fost dat un puternic duh de rugăciune în toată lumea. Apar mereu grupuri de rugăciune mijlocitoare în toate naţiunile. Generals of Intercession (Generalii Mijlocirii), lucrarea pe care Dumnezeu ne-a dat-o mie şi soţului meu funcţionează mai degrabă ca o reţea de noi strategii de mijlocire. Suntem informaţi despre mijlocitori care fac lucruri ca a merge în centrele bancare din lume pentru a se ruga. Unii merg în mod regulat în instituţiile de conducere din ţările lor pentru a se ruga. Alţii au mers în nord cât de departe au putut. Au fost grupuri care s-au adunat pe Wall Street pentru a se ruga pentru economia Americii.

Această mişcare de mijlocire este entuziasmantă, plină de putere! Atunci când Dumnezeu întreprinde ceva nou, este mare nevoie de învăţătură. Studiind trezirile de rugăciune din trecut, văd nevoia de a ne păzi de greşeli şi înşelări.

Pregătindu-mă pentru a scrie această carte am mers prin câteva librării căutând material de cercetare cât mai practic. Multe dintre cărţi conţineau o mare secţiune despre rugăciune, dar foarte puţin despre mijlocire. Cărţile pe care le-am găsit totuşi despre rugăciune erau lipsite, din păcate, de indicaţii practice.

Iniţial mă gândisem să scriu doar pentru a face un avertisment despre practicile ciudate şi dezechilibrate care îşi fac locul în grupurile de mijlocire. Totuşi Peter Wagner m-a adus în biroul lui din Altadena, în California şi m-a provocat să-mi lărgesc scopul cărţii incluzând toate

domeniile mijlocirii. Din acea discuţie a apărut viziunea cărţii "Stăpânind Porţile Vrăjmaşului" aşa cum este ea în momentul actual.

Cine va beneficia din citirea acestei cărţi? "Stăpânind Porţile Vrăjmaşului" este scrisă pentru o arie largă de oameni, începând de la mijlocitorii începători până la liderii maturi. Pastorii şi conducătorii de lucrări vor putea culege multe informaţii studiind secţiunile practice scrise pentru ei.

Una dintre marile mele frustrări când eram mijlocitoare începătoare era că nu aveam cu cine vorbi despre lucrurile practice ale mijlocirii. Nu eram sigură dacă mă rugam la obiect sau dacă mă aflam într-o zonă pustie. "Stăpânind Porţile Vrăjmaşului" începe cu nişte capitole pentru cei care au aceeaşi frustrare. Am încercat să-mi împărtăşesc inima cu cei care sunt interesaţi de chemarea de mijlocire în primele capitole. Am încercat să-mi amintesc numeroasele întrebări cu care îi bombardam pe luptătorii mai vechi în rugăciune care îşi făceau timp să mă asculte. Din moment ce nu pot să vă vorbesc personal, am încercat să vă vorbesc ca şi când am fi stat împreună în jurul mesei şi mi-aţi fi pus întrebări despre rugăciunea de mijlocire.

Pentru că această carte a fost scrisă din experienţe personale, veţi vedea o tranziţie din capitol în capitol pe măsură ce am crescut şi m-am maturizat în acest domeniu. Ca să spun adevărul, a fost foarte greu (şi asta e puţin spus) să încerc să analizez procesul prin care m-a purtat Domnul de la mijlocitoare, la lider de rugăciune. După cum spunea şi Peter Wagner, nu stă în obişnuinţa mijlocitorilor să analizeze ce face Dumnezeu în viaţa lor; sunt prea ocupaţi cu rugăciunea. În timp ce scriam această carte, obişnuiam să stau la maşina de scris şi să mă rog " Doamne, arată-mi căile Tale în viaţa unui mijlocitor. Care sunt capcanele pe care le pune duşmanul în calea celor care mijlocesc? Ce aş putea să le spun ca să-i ferească de dezamăgiri dureroase?"

Pentru capitolele despre limbaj şi manifestarea mijlocirii, am discutat cu numeroşi mijlocitori ca să văd ce înţeleg ei prin termeni ca *legare, dezlegare* şi *travaliu*. În plus, mulţi m-au sunat să-mi spună istorisiri triste despre greşeli grave şi probleme în grupurile de mijlocire.

În capitolul despre mijlocirea de grup veţi găsi multe idei practice adunate de la generalii lui Dumnezeu care conduc mijlocirea. Multe grupuri sunt slabe şi ineficiente din cauza lipsei unei conduceri clare. Am inclus de asemenea sfaturi pentru pastori şi lideri de lucrări. Multe dintre aceste persoane sunt ei înşişi mijlocitori puternici şi se află în avangarda mişcării de rugăciune. Inima mea este în special pentru

pastorii naţiunilor şi sper că această secţiune le va fi de ajutor în munca pe care o au cu liderii lor de rugăciune. În plus, liderii de rugăciune vor găsi idei pe care să le împărtăşească grupurilor lor de rugăciune şi care vor aduce ordine şi pace la întâlniri.

Interesul pentru mijlocirea profetică este în creştere. Capitolul care vorbeşte despre aceasta dă sfaturi despre cum să profeţeşti în rugăciune şi include materiale pentru cei care profeţesc deja în mijlocire.

Lauda de mijlocire este o temă actuală în grupurile de rugăciune. Mulţi sunt cei care înţeleg nevoia de a purta război în cer prin laudă şi închinare. Am încercat să includ exemple contemporane, ca şi exemple din marile imnuri ale Bisericii.

Uitându-mă în urmă la anii care au trecut de când am scris "Stăpânind Porţile Vrăjmaşului", sunt uimită să văd ce s-a întâmplat în mişcarea de rugăciune. Dumnezeu a folosit această carte, în felul Lui, pentru a porni grupuri de rugăciune în toată lumea. Întotdeauna mă emoţionează să aud mijlocitori spunând: "Am început grupul de rugăciune după ce am citit cartea ta." Mă smereşte atât de mult şi mă face să fiu atât de recunoscătoare! De multe ori mă gândesc la lucrurile prin care treceam în timp ce scriam această carte. Parcă diavolul a stat tot timpul pe umărul meu spunându-mi lucruri de genul: *Nimeni nu va citi cartea aceasta. Cine te crezi să scrii o carte pe care nimeni nu va voi să o citească?*

Pentru aceia care iau în mână această carte pentru prima dată, vreau să vă spun că aceste principii funcţionează cu adevărat! Sunt încercate şi testate. Mă rog să fiţi încurajaţi pe măsură ce îi citiţi conţinutul. Mijlocitorii mi-au spus din nou şi din nou: "N-am crezut că mai este cineva ca mine. Credeam că eu sunt ciudat." Prietene, nu eşti singur. Sunt mii de mijlocitori ca tine în toată lumea.

Speranţa şi rugăciunea mea sunt ca să învăţaţi atât de multe din ceea ce citiţi, încât să mişcaţi lumea pentru Domnul Isus Cristos.

A voastră în lupta spirituală,
Cindy Jacobs

1
Chemarea la mijlocire

Începutul unui nou deceniu - gândurile curgeau unul după altul în timp ce încercam să adorm într-o cameră de hotel din Bradenton, Florida. Soţul meu, Mike şi cu mine tocmai veniserăm cu avionul de-acasă, din Texas pentru a ne întâlni cu nişte lideri de rugăciune şi pentru a participa la o sesiune de rugăciune pe care noi o numeam "90 de ore de rugăciune pentru anii '90". Cu toţii aveam sentimentul că Dumnezeu se mişcă şi că era iminentă o revărsare a Duhului Sfânt. Pe măsură ce începeam să mă relaxez, mă gândeam la evenimentele anilor '80. Dumnezeu fusese atât de milostiv! Cinci din acei ani mi i-am petrecut adunând lideri de rugăciune din diferite naţiuni pentru a fi împreună în ceea ce s-a numit Generals of Intercession (Generali ai Mijlocirii). Mike şi cu mine învăţasem multe pe câmpul de luptă al rugăciunii despre doborârea întăriturilor duşmanului şi doream să aflăm care vor fi noile însărcinări pe care ni le va da Dumnezeu.

La ora 2 noaptea, m-am trezit brusc. Semnele îmi erau familiare: simţeam un pericol şi eram agitată. Am început să mă rog adânc: "Doamne, care e problema? Este cineva în necaz?" Aproape imediat am văzut în minte imaginea unor prieteni dragi, Dave şi Cheryl Barton. Conduceau maşina dinspre Dallas, unde locuiau, înspre locul nostru de întâlnire cu cei trei copii ai lor cuibăriţi pe bancheta din spate. Dintr-odată, în viziunea mea, roata din faţă dreapta s-a desprins şi maşina a intrat într-un accident oribil.

Am ştiut imediat că erau într-un pericol serios şi Dumnezeu voia să mă rog ca prezoanele roţilor să ţină până când îi vom vedea şi îi vom putea avertiza. Dave făcea o lucrare puternică pentru Dumnezeu cu cartea sa „America: a te ruga sau a nu te ruga?" şi era ţinta unui atac spiritual. Au trecut ore întregi şi eu mă rugam fierbinte ca Dumnezeu să ţină la locul ei acea roată şi să-i protejeze. Întreaga noapte am simţit o luptă teribilă în ceruri.

A doua zi m-am învârtit mult pe la recepţie până când am aflat că sosiseră. Am alergat la camera lor şi i-am întrebat pe nerăsuflate: "Sunteţi bine? S-a întâmplat ceva cu maşina?" Între îmbrăţişări mi-au spus că totul era în regulă. După ce le-am povestit despre noaptea mea de rugăciune, Cheryl a spus că auzise un zgomot ciudat în maşină, dar pe care Dave nu-l remarcase. I-am rugat să verifice prezoanele roţii din

dreaptă. Dave şi cu Cheryl mă cunosc destul de bine ca să ştie că nu aş spune aceasta fără motiv; aşa că înainte de a porni iarăşi la drum, Dave şi cu Mike au dus maşina la un service auto.

Când s-au întors în cele din urmă la hotel zâmbeau cu gura până la urechi. Mike avea o geantă mică în mână. „Trofeele mijlocirii", spunea el. Înăuntru erau prezoanele roţii cu pricina.

Ascultându-le povestea, ne-am minunat de mila şi grija lui Dumnezeu pentru familia Barton. Mecanicul a desfăcut mai întâi prezoanele roţii din stânga şi a exclamat "Nu înţeleg cum aţi putut conduce fără să aveţi probleme." După ce a verificat roata din dreapta a fost şi mai şocat: "Aceasta e mai şubredă decât cealaltă!" A zis că nu era posibil să conducă maşina fără ca roţile să se desprindă. A continuat să explice că osia, care ar fi trebuit să fie complet distrusă, nu a fost deloc afectată.

Dave a zâmbit şi ne-a spus: "Nu puteam scăpa ocazia de a vorbi despre Dumnezeu, aşa că am spus 'ştiţi de ce am venit să verificăm roţile?'" Următoarele 30 de minute cei doi bărbaţi au mărturisit despre Domnul acestui mecanic uimit şi I-am mulţumit Domnului în inima mea pentru că m-a trezit în miezul nopţii să mă rog.

Poate aţi avut o experienţă în care v-aţi simţit îndemnaţi să vă rugaţi pentru o nevoie urgentă. Sau poate aţi auzit povestiri de la alţi mijlocitori şi aveţi întrebări: De unde ştii dacă cineva are nevoie de rugăciunile tale? Cum să te rogi? Rugăciunile noastre chiar îl înving pe diavol? Putem să înlăturăm planurile de distrugere?

E nevoie de curaj şi de perseverenţă pentru a fi genul de mijlocitor care să producă o schimbare. Nu este întotdeauna uşor. Dar dacă vă interesează să puneţi în aplicare voia Domnului şi dacă sunteţi luptători în rugăciune, lider de rugăciune, pastor sau pur şi simplu un creştin care se roagă, puteţi recunoaşte chemarea lui Dumnezeu la mijlocire şi la a purta un război sfânt împotriva duşmanului.

Înainte de a intra în ABC-ul mijlocirii militante vreau să vă povestesc despre cele trei faze sau adâncimi prin care m-a purtat Dumnezeu, care sper să vă ajute să înţelegeţi ce s-ar putea să facă El în viaţa voastră. Pentru mine a fost o cu totul nouă experienţă. De fapt, atunci când Domnul m-a îndemnat la rugăciune, cu mai mult de un deceniu în urmă, nu ştiam ce se întâmpla. Vedeam doar că mi se întâmpla ceva neobişnuit. Înainte de asta fusesem un creştin „normal", mamă şi profesoară. Ştiam că am o chemare de la Dumnezeu pentru viaţa mea, dar nu ştiam care era aceasta sau cum trebuia să se

împlinească.

Pe măsură ce treceau săptămânile, am început să mă trezesc noaptea în mod regulat. Modelul era mereu acelaşi: mă trezeam brusc, aveam mintea foarte clară şi mă întrebam de ce. După ce mi s-a întâmplat acest lucru cam o săptămână, mi-am dat în sfârşit seama că mă trezeam probabil cu un motiv. M-am gândit că poate ar trebui să-L întreb pe Dumnezeu despre asta. Ca răspuns la întrebarea mea, Dumnezeu a început să-mi arate începutul minunatei aventuri de a-L sluji pe Regele regilor ca mijlocitoare. Domnul mi-a spus foarte clar că în aceste momente de trezie trebuia să mă rog. Uneori mă trezeam exact la ora 3 timp de o săptămână sau mai bine (ceasul deşteptător al lui Dumnezeu este incredibil), şi apoi la ora 2 timp de câteva zile. În timp ce încercam să caut călăuzire, îmi veneau nume şi gânduri specifice pentru care să mă rog.

Îmi amintesc că mă gândeam: *Nu e nimeni prin jur care să creadă că am înnebunit. Restul familiei doarme, aşa că sunt doar eu cu Dumnezeu.* Aşa că mă rugam pe tema acelor gânduri care îmi veneau.

M-am rugat aşa o vreme fără să spun nimănui despre asta. Eram sigură că ei vor spune că sunt nebună.

Într-o noapte friguroasă m-am simţit îndemnată să mă rog pentru un pastor pe nume Todd pe care-l ştiam doar tangenţial de la biserica noastră. Mi-am tras plapuma peste cap şi am început să şoptesc gândurile care îmi veneau. "Doamne, Todd are nevoie de vindecare şi se simte singur şi îi e frică. Mă rog ca Tu să-l mângâi, să-l vindeci şi să-l faci să ştie că nu e singur." Apoi am mai adăugat un post scriptum : "Doamne, aş dori mult să am o confirmare că aceste rugăciuni înseamnă ceva." Acest strigăt mi-a ieşit din inimă pentru că în acea noapte de iarnă am avut senzaţia că era o prostie ceea ce făceam. Am văzut că ceasul arăta ora 3:10.

Răspunsul mi-a venit rapid. În seara următoare la serviciul de seară Todd m-a oprit înainte să ies pe uşă şi m-a întrebat dacă poate să vorbească cu mine. El a spus: "Cindy, nu mulţi ştiu asta, dar eu am cancer. Ieri noapte m-am trezit de durere. M-am simţit singur şi am strigat spre Dumnezeu „Doamne, nimănui nu-i pasă?" Todd a spus că Dumnezeu i-a vorbit chiar în acel moment şi i-a spus: „Cindy Jacobs este trează şi se roagă pentru tine". Era 3:10. Nu mai e nevoie să spun că am rămas perplexă. Tot timpul cât eu mă rugam lucrurile acelea ciudate pentru oameni din toată lumea, însemna într-adevăr ceva! Mai târziu am aflat că Todd fusese vindecat de cancer.

Am fost foarte încurajată de această experienţă, aşa că, atunci când Dumnezeu m-a trezit cam pe la ora 4 să mă rog pentru ca un bătrân din biserica noastră să nu se rănească la serviciu, m-am rugat cu mare convingere. Părea că Dumnezeu a vorbit aşa de clar încât m-am dus la Buster şi i-am spus că Dumnezeu îl va proteja de orice rău la muncă.

În săptămâna următoare, Buster lucra sus pe botul unui Boeing 767. A făcut un pas, şi-a pierdut echilibrul, şi s-a pomenit căzând de la 3,6 metri, cu faţa pe ciment. A rămas acolo câteva clipe sub şocul căderii, apoi a început încet să se verifice în timp ce colegii lui veneau alergând. Spre surprinderea tuturor, avea ceva dureri uşoare, dar, în rest nimic. Protecţia lui Dumnezeu a fost o mărturie puternică pentru colegii lui de serviciu.

În dimineaţa următoarei duminici, Buster m-a luat pe după umeri şi mi-a spus incredibila poveste despre mila lui Dumnezeu. Faptul de a fi ferit de accidentare a însemnat mult pentru Buster. Dar şi în sufletul meu a însemnat mult. Am înţeles ceva - rugăciunea de mijlocire funcţionează într-adevăr!

Trezirea în miez de noapte nu a fost singurul lucru care mi s-a întâmplat în prima fază a antrenării mele în mijlocire. Într-o zi eram la un serviciu de vindecare şi o mamă şi-a adus băieţelul grav bolnav la rugăciune. Urmărind pastorul punându-şi mâinile peste copil, au început să-mi curgă lacrimi pe faţă. Am înţeles că mi se rupea inima pentru copil, ca şi când ar fi fost al meu. După câteva minute mi-am pus capul pe genunchi şi am încercat să fiu cât mai discretă. Mike încerca să mă mângâie. Nici unul dintre noi nu înţelegeam exact ce se întâmpla.

Dintr-odată, plânsul a dispărut tot aşa de repede pe cum apăruse! Am luat nişte şerveţele, mi-am şters ochii, mi-am suflat nasul şi m-am uitat în jur să văd dacă îmi observase cineva ieşirea. Se părea că nu văzuse nimeni. Apoi am realizat că aveam adânc în suflet un sentiment de pace şi de încântare; ştiam că Dumnezeu făcuse ceva pentru copilul acela. Ştiam că va fi bine. Mai târziu am citit că Charles Spurgeon numea lacrimile, "rugăciuni lichide."

Alte întâmplări remarcabile mi s-au întâmplat, care erau noi pentru mine. Într-o zi, în cursul unei întâlniri de rugăciune în casa noastră, ne rugam pentru un serviciu pentru Mike. Fusese concediat de la o companie de zbor şi aveam nevoie disperată să găsească altceva. Dintr-o dată am început să râd tare! Cu cât râdeam mai tare cu atât mai mult vroiam să mă opresc. Râsul nu părea un lucru potrivit atunci, ba mai mult, ceilalţi se uitau lung la mine. Mult mai târziu am găsit versetul

care spune (Psalm 126:1-2):

> Când a adus Domnul înapoi pe prinşii de război ai Sionului, parcă visam. Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, şi limba de cântări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: "Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!"

Sunt convinsă că noul serviciu i-a fost dat lui Mike chiar în acel moment în locurile cereşti, deşi de-abia peste două luni s-a materializat ceea ce s-a întâmplat atunci în duh.

De ce mi se întâmplau aceste lucruri? Se pare că Dumnezeu mi-a luat în serios nişte rugăciuni pe care le-am făcut prea pripit, înainte de a începe aceste experienţe. Dumnezeu a început să-mi reamintească că anterior acestor experienţe neobişnuite spusesem: "Doamne, foloseşte-mă cum crezi Tu de cuviinţă. Voi face tot ce-mi vei cere să fac, mă voi duce oriunde îmi vei spune să merg, oricum." Un anumit verset m-a atins în mod deosebit în timp ce citeam Scriptura pentru a găsi călăuzire: "Caut printre ei un om care... să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru ţară..." (Ezechiel 22:30). Atunci am văzut că Dumnezeu mă alesese să fiu o mijlocitoare.

Timp de câţiva ani m-am rugat aşa cum îmi arăta Duhul Sfânt. Nu ştiam de ce mă rugam aşa cum o făceam, însă eram mulţumită că aduce rezultate pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

Pe măsură ce îmi creştea încrederea că pot fi folosită de Domnul pentru a sta în spărtură, părea că oamenii începeau să-şi spună unul altuia despre răspunsuri uimitoare la rugăciuni, de felul celor întâmplate cu Buster şi Todd. Câteva biserici m-au rugat să vorbesc despre mijlocire şi am căutat în Cuvânt să văd cum aş putea să-i învăţ şi pe alţii să mijlocească. Mă bucuram că lucrarea mea creştea şi că se deschideau multe uşi, când, într-o zi, Dumnezeu mi-a spus: „Cindy, vreau să laşi lucrarea de-o parte şi să înveţi să mijloceşti." Bine, mă gândeam eu, dar asta am şi făcut până acum, dar dintr-odată m-a copleşit sentimentul că, de fapt, nu ştiam deloc să mă rog. După un timp de luptă în inima mea am spus: „Da, Doamne."

Aşa a început faza a doua, care este baza învăţăturii din această carte. Dumnezeu mi-a continuat educaţia prezentându-mi unii dintre cei mai mari mijlocitori ai Săi - legende vii ale rugăciunii. Unii dintre ei s-au dus acasă la Domnul. Alţii sunt încă la lucru pentru Împărăţie. Am petrecut momente minunate de rugăciune. Am învăţat un principiu în

acest timp, şi anume că mijlocirea nu se învaţă, pe cât se prinde. Aceasta înseamnă că am crescut mai mult experimentând puterea Duhului Sfânt la lucru şi dorind să am şi eu parte de El, decât studiind sistematic despre aceste lucruri. Mijlocitorilor li se pare greu să analizeze ceea ce fac pentru că s-au obişnuit să se lase la o parte pe ei înşişi şi să se concentreze pe voia lui Dumnezeu pentru viaţa lor de rugăciune. Aşa că am observat şi am învăţat.

Mulţi giganţi ai rugăciunii sunt cei mai smeriţi slujitori ai lui Dumnezeu pe care îi poţi găsi. Unul dintre aceştia este domnul B. J. Willhite. El găseşte că termenul de mijlocitor îi intimidează pe oameni, dar oricine poate fi un "rugător". Bob a primit o moştenire de la astfel de rugători din viaţa sa. Mama lui a fost o puternică luptătoare în rugăciune şi a şi plecat la Domnul în timp ce era în genunchi, rugându-se. La puţin timp după aceasta, mătuşa sa a îngenuncheat în rugăciune şi a păşit în eternitate. Eu numesc aceasta a merge din slavă în slavă !

La 19 ani Bob a început să-L caute pe Domnul cu insistenţă. În timpul acela mergea la biserica Glad Tidings Tabernacle din San Francisco şi se strecura în sala lor de rugăciune. Nu numai că L-a întâlnit pe Dumnezeu acolo, dar zi de zi asculta cum o femeie agoniza în mijlocire. Plângea şi iarăşi plângea. El a fost foarte mişcat auzind-o cum striga la Dumnezeu pentru poporul indian. "Pe vremea aceea nu puteam înţelege de unde există atâtea lacrimi în ochi." Dumnezeu a avut un scop prin ceea ce l-a făcut să audă, pentru că, cum am mai spus deja, mijlocirea mai mult se prinde decât se învaţă. Pe când acea femeie mijlocea în travaliu pentru o naţiune pe care poate nu avea ocazia să o vadă niciodată, Dumnezeu a deschis adâncimile mijlocirii în Bob Willhite. Strigând către Domnul, el a fost umplut cu puterea Duhului Sfânt şi a primit o dorinţă puternică de a se apropia de Dumnezeu.

Bob vorbeşte despre experienţa sa în cartea sa „De ce să ne rugăm?":

> Până atunci nu mai auzisem pe nimeni rugându-se ca un popor să fie salvat. Dar, studiind Cuvântul am observat că în Psalmul 2:8 Tatăl Îi vorbeşte Fiului: "Cere-Mi, şi-Ţi voi da neamurile de moştenire, şi marginile pământului în stăpânire!"

Dumnezeu l-a luat pe acel tânăr de 19 ani şi l-a învăţat cum să se roage. Bob este singura persoană care a primit vreodată titlul de Doctor al Universităţii Oral Roberts ca "apostol al rugăciunii". Astăzi conduce Ambasada Naţională a Rugăciunii de la Washington D.C., care trimite

zilnic mesaje de rugăciune în toată America.

Un alt mijlocitor care mi-a atins puternic viaţa este Dick Eastman. Ca şi Bob Willhite, moştenirea spirituală a lui Dick este bogată în mijlocire. Dick este preşedintele unei organizaţii numite Fiecare Casă Pentru Cristos (fostă World Literature Crusade). Misiunea lor este ca Mesajul Evangheliei să fie distribuit în fiecare casă din lume. Organizaţia aceasta a primit până la 160.000 de scrisori pe lună, de pe tot globul, de la persoane care s-au hotărât să Îl urmeze pe Cristos. Dick a mai încorporat o lucrare de rugăciune cu numele Change the World Ministries (Schimbaţi Lumea) la trustul EHC. Cred că această îmbinare de rugăciune şi evanghelizare este elementul cheie în strategia lui Dumnezeu pentru atingerea întregii lumi.

Într-un interviu recent cu Dick şi soţia lui, Dee, l-am întrebat: "Dick, ce eveniment din viaţa ta ţi-a influenţat mai mult chemarea spre rugăciune?" El a zâmbit larg răspunzându-mi: "N-am avut niciodată nevoie de un ceas deşteptător în copilărie. În fiecare dimineaţă mă trezeam la auzul vocii mamei mele, care se ruga." Mama lui Dick, Lorraine, a mijlocit cu conştiinciozitate pentru fiul ei. De asemenea şi-a investit timpul în a se ruga pentru naţiuni, iar Dumnezeu i-a răspuns acestor rugăciuni prin fiul ei.

În mod surprinzător, Dick nu a avut o tinereţe model. De fapt, era destul de rebel. El povesteşte în cartea sa „Dragostea pe genunchi" :

> Pe când eram un tânăr rebel, implicat în furturi şi hoţii grave deja la 17 ani, mama mea stătea în rugăciune împotriva întunericului care mă împresura, cerând ca lumina lui Isus Cristos să-mi pătrundă în inimă.
>
> Îmi amintesc în special ziua în care, rugăciunile mamei parcă mă ajungeau din urmă. Vorbeam la telefon cu Mike, partenerul meu de prostii, care mă chema să mergem la o piscină mare din apropiere. Pusesem noi la cale o şmecherie pe care o puneam în aplicare prin locurile unde cei care înotau, îşi lăsau prosoape, genţi de plajă, chiar poşete şi portmonee. Când oamenii intrau în apă, noi ne plimbam ca din întâmplare pe acolo, alegeam un prosop uitat sau o poşetă sau un portmoneu, şi ne aşezam pătura deasupra. După ce ne jucam câteva minute cu o minge, ne luam pătura, cu poşeta sau portmoneul care era acum dedesubt, şi plecam de acolo cu toată inocenţa.
>
> Totuşi, în duminica aceea în care a sunat Mike, mi-a venit să fac ceva ciudat. Nu doar că l-am refuzat, dar i-am spus că niciodată nu voi mai face aşa ceva. Nu am putut să-i explic de ce. Tot ce i-am putut spune era că viaţa mea se schimba.
>
> Mike s-a hotărât să meargă singur în acea zi, şi nu şi-a dat seama

că un bărbat necunoscut care stătea pe dealul de lângă piscină, l-a văzut şi a chemat poliţia. Mike a fost arestat şi dus la închisoare. În seara aceea, pentru că era duminică, m-am dus la biserică. Dumnezeu începuse să răspundă rugăciunilor mamei mele.

Rugăciunile lui Lorraine Eastman s-au înmulţit atunci când fiul ei a plecat la facultate. În timp ce Lorraine se ruga cu ardoare pentru fiul ei, Dumnezeu a început să-i vorbească lui Dick într-un loc neobişnuit - vestiarul căminului unde locuia. Acel vestiar mare a fost pista de lansare pentru o lucrare de rugăciune de dimensiuni mondiale.

Ne vom mai întâlni cu aceştia şi cu alţi luptători în rugăciune pe măsură ce voi povesti lucruri uimitoare pe care Dumnezeu le-a făcut prin ei. Faptul de a-i cunoaşte a avut o nespusă importanţă pentru mine. Am ascultat şi le-am observat metodele şi am rămas înmărmurită de răspunsurile pe care le-au produs rugăciunile lor. Au avut răbdare cu mine când le puneam o mulţime de întrebări: "De ce te-ai rugat aşa? Are acelaşi rezultat de fiecare dată când te rogi în felul acesta? De unde să ştiu cât de mult să mă rog?". Această carte este în primul rând o compilaţie a comorilor extrase din adâncurile rugăciunilor unora dintre giganţii rugăciunii. Ştiu că dorinţa lor ar fi să transmit viitorilor luptători ai rugăciunii învăţătura pe care mi-au dat-o mie şi altora în şcoala rugăciunii. Sunt lecţii care trebuie aplicate încontinuu pentru a sta în mijlocire aşa cum ne vrea Dumnezeu. Pentru a putea lupta eficient, trebuie să ne ascuţim constant sabia în Cuvântul Său şi în prezenţa Sa.

Un alt aspect al antrenării mele în timpul acestei a doua faze, au fost cărţile acestor oameni şi ale altor autori ca E.M. Bounds şi Andrew Murray. Dumnezeu mi-a vorbit puternic prin cartea lui Norman Grubb, „Rees Howells, mijlocitorul". Am fost atât de mişcată de viaţa acelui galez de la începutul secolului, încât obişnuiam să citesc un capitol şi să plâng, apoi să aştept o săptămână până a putea să continui, pentru că fiecare capitol mă îndemna şi mai mult să mă adâncesc în lucrarea pe care am început-o. Ca rezultat al unei puternice întâlniri cu Dumnezeu, el a fost pregătit, ales şi echipat de Duhul Sfânt în timpul trezirii spirituale din Tara Galilor.

Dumnezeu a început să-Şi ridice oameni ca şi Rees Howells în timpul marii treziri pentru a-i face mijlocitori şi învăţători, să poarte povara celor nou-născuţi, să se roage pentru ei şi să-i conducă. Aceşti tineri mijlocitori au aflat curând cât era de mare puterea vrăjmaşului sufletelor. Cum a spus şi Rees Howells mai târziu: "Mijlocirea prin Duhul Sfânt pentru sfinţi în actuala lume păcătoasă, trebuie făcută prin credincioşi umpluţi de Duhul Sfânt."

Dumnezeu mai avea multe să-mi arate despre mijlocire. Faza a treia coincide cu fondarea organizaţiei Generals of Intercession. Atunci am învăţat despre porţile duşmanului şi cum putem intra în stăpânirea lor, ceea ce vă voi povesti şi vouă.

2
Generali pentru mijlocire

Faza a treia din pregătirea mea ca mijlocitor a început într-o zi liniştită din 1985. Mike muncea ceva în casă când eu am simţit dintr-o dată că trebuie să stau cu Domnul şi să mă rog. Soţul meu a fost de acord să vadă de copii şi şi-a văzut mai departe de lucru.

Când am ajuns în camera noastră de rugăciune (adică dormitorul), am îngenuncheat lângă pat. Postisem şi mă rugasem timp de trei zile pentru că eram foarte îngrijorată de starea naţiunii noastre. În cele din urmă lucrurile au început să mi se clarifice.

Când am îngenuncheat mi s-a născut o întrebare: "Tată, din moment ce Satan nu este nici omniprezent, nici omniscient, cum reuşeşte să ducă un război atât de eficient împotriva naţiunilor?" În tăcere îmi vorbea o voce blândă, tăcută. Nu era audibilă, dar era felul lui Dumnezeu de a-mi vorbi. Poate că ştiţi cum e. Ştii dintr-o dată ce spune şi cuvintele îţi pătrund adânc în suflet. Domnul mi-a spus acest cuvânt: *strategie*. A devenit clar că duşmanul are o strategie pentru fiecare popor şi lucrare. Am mai înţeles că armata lui nu se odihneşte după bătălie.

Aţi remarcat vreodată că atunci când veniţi la Domnul cu o problemă, El vă cere deseori să vă alăturaţi soluţionării ei? Timp de şapte ani mă pregătise Domnul, mai întâi în ascunzişul locului meu de rugăciune, apoi aducându-mă lângă oameni care erau zeloşi în rugăciune. N-am ştiut de ce acele stadii au trebuit să fie aşa de intense. Uitându-mă în urmă, văd că primele experienţe trebuiau să mă înveţe principiul inimii curate pe care-l vom studia în capitolul următor. Acum urma o experienţă şi o lucrare total nouă, aceea de lider de rugăciune.

Ca răspuns la întrebarea mea despre intruziunile lui Satan, Domnul mi-a pus în inimă să-i adun împreună pe "generalii" sau liderii Lui de mijlocire. El vroia să ies din spaţiul meu ascuns de pregătire. Stând lângă Domnul, El mi-a dat o strategie care să aducă toate lucrările împreună, pe un câmp de luptă comun, de dragul naţiunilor lumii şi a Statelor Unite.

Generalii întocmesc planurile de bătaie în timp de război. Domnul a vrut să ne întâlnim pentru a auzi planul Lui strategic, aşa cum l-a revelat prin diversele lucrări, şi să vedem cum putem să îl punem în aplicare. În acest timp mi-am dat seama cu claritate că Trupul Său făcea rugăciuni ca gloanţele, însă doar pentru lucrări disparate, cu efect minor asupra

altora şi asupra Americii; şi asta în timp ce Dumnezeu dorea ca Trupul Lui de mijlocitori să se roage în unitate. El mi-a indicat cinci aspecte majore:

1. Nici una dintre lucrări nu posedă întreaga descoperire necesară pentru a pune la punct o strategie pentru popoare.

2. Este nevoie ca Trupul Său să se adune pentru ca planurile de luptă să fie descoperite.

3. Atunci când fiecare lucrare s-ar alătura celorlalte şi fiecare şi-ar aduce contribuţia strategică, Dumnezeu Îşi va revela planul tuturor.

4. Întâlnirile ar dărâma barierele dintre diferitele lucrări, şi am putea să luptăm uniţi.

5. Aceia cărora li s-ar încredinţa poziţia de general ar trebui să fie creştini implicaţi în lucrări importante ca şi coordonatori de rugăciune.

Sarcinile de bază ale întâlnirilor trebuiau să fie următoarele :

1. Trebuia să ne rugăm pentru păcatele naţiunii noastre de la începuturile ei. Era vorba despre păcatele de sclavie, felul cum au fost trataţi indienii, luptele şi separarea din timpul războiului civil, distrugerea japonezilor în cel de-al doilea Război Mondial, şi alte păcate asemănătoare.

2. Trebuia să folosim Ioan 20:23 ca model: "Celor ce le veţi ierta păcatele, vor fi iertate; şi celor ce le veţi ţine vor fi ţinute." Unele dintre păcatele cu care aveam de-a face erau prejudecăţile, materialismul, satanismul, crima, idolatria.

3. După ce ne-am pocăit de aceste păcate, Dumnezeu ne-a arătat care erau conducătorii împărăţiei lui Satan pentru care ar trebui să ne rugăm să fie coborâţi din înaltele lor poziţii şi al căror drept de domnie ar trebui luat. Făcând aceste lucruri distrugeam întăriturile lui Satan.

4. Trebuia să luăm Ieremia 1:10 drept model: "Iată, astăzi te pun peste neamuri şi peste împărăţii, ca să smulgi şi să tai, să dărâmi, şi să nimiceşti, să zideşti şi să sădeşti." Trebuia nu numai să dărâmăm, ci şi să clădim şi să plantăm. Următorul pas era să ne rugăm ca Statele Unite să se întoarcă la moştenirea lor de credinţă. Plantarea trebuia să se facă în aşa fel încât "inimile copiilor să se întoarcă spre părinţii lor".

5. Dumnezeu urma să adapteze şi să folosească acest model în funcţie de fiecare naţiune unde urma să mergem.

Dumnezeu a dat această însărcinare în timpul rugăciunii şi postului pe care l-am ţinut în septembrie 1985. Când am ieşit din cămăruţa de rugăciune, l-am găsit pe Mike. L-am întrebat: "Mike, mă ajuţi să strâng generalii?" El s-a uitat la mine o clipă şi a spus: "Da, dragă, te ajut." După opt ani de căsătorie nu se mai mira de nimic din cele ce-i spuneam când ieşeam din rugăciune.

Daţi-mi voie să vă mai spun că eu, ca membru al clerului feminin, nu am suficiente cuvinte pentru a-l descrie pe soţul meu. Este un om bun şi credincios. Mă susţine total în lucrare şi este cel mai bun prieten şi sfătuitor al meu. Ştiu că n-aş fi realizat tot ce am realizat în anii de lucrare dacă nu era Mike să mă ţină în rugăciune, să mă încurajeze să nu renunţ, râzând cu mine şi ştergându-mi lacrimile când mă copleşea descurajarea. Sincer, deşi Dumnezeu mie îmi dădea viziunile, credinţa lui Mike, puternică ca 'stânca Gibraltar' le făcea să devină realitate.

A doua zi după ce am primit această nouă însărcinare de la Domnul am vorbit cu câteva persoane în legătură cu modalităţile în care să procedez. M-a ajutat mult o luptătoare puternică în rugăciune, Margaret Moberly. Ea a vorbit cu pastorul nostru şi cu alţii despre care ştia că ar putea fi de folos. Ne-am întâlnit şi ne-am rugat căutând înţelepciunea lui Dumnezeu. În timpul acestor rugăciuni, viziunea a prins amploare. Trebuia să începem în Dallas, să mergem la Tulsa, la Los Angeles, la Washington D.C., în Canada, în Anglia şi Australia, legându-le în rugăciune pe fiecare una de alta.

Este ceva interesant în faptul de a fi vizionar. Când apare prima oară viziunea, este multă credinţă şi bucurie. Însă apoi vine munca cea grea, timpuri de grea încercare, când ai vrea să te întorci şi să abandonezi viziunea. În acea perioadă diavolul îşi bate joc spunând: "Chiar ţi-a

vorbit Dumnezeu?" Aceste lupte trebuie câştigate prin post şi rugăciune - rugăciune pentru legături cu persoanele potrivite, de exemplu, ca locurile de întâlnire să fie spaţioase, ca oamenii să nu se supere din cauza diferenţelor de doctrine.

Prima întâlnire a generalilor s-a ţinut în noiembrie 1985 la biserica Church On The Rock din Rockwall în Texas, şi a fost prezidată de Bob Willhite. În seara aceea, stând în clasele centrului de instruire al bisericii, aveam sentimentul destinului. Mai simţeam şi alte lucruri. Venisem din medii diferite şi aveam doctrine diferite. Unii se îndoiseră chiar dacă este posibil să venim uniţi în rugăciune.

În timp ce mergeam prin sală făcând cunoştinţă unii cu alţii şi spunând ce lucrări reprezentam, am simţit că Dumnezeu era mulţumit de ceea ce făceam. Apoi, un domn, Bob Henning, şi-a împărtăşit inima şi inima lui Dumnezeu pentru noi. El a rostit cu o voce adâncă şi liniştită: "Dumnezeu ne-a chemat să fim împreună pentru un scop mai puternic decât diferenţele noastre de doctrină; există ceva mai mare decât unitatea doctrinară în această întâlnire. Trebuie să ne adunăm în jurul crucii lui Isus Cristos. Toţi suntem de acord că poporul nostru are nevoie de rugăciune şi că trebuie ca Isus să fie Domn al Americii." Dumnezeu vorbise în mijlocul nostru. Era ca şi când fiecare dintre noi am fi oftat uşuraţi şi parcă zidurile ar fi fost dărâmate. A dispărut tensiunea, şi sentimentul prezenţei lui Dumnezeu a umplut sala. Într-adevăr, Isus Cristos este Domn peste sciziuni şi poate repara separările dintre oameni.

De la această întâlnire am mers de la o lucrare la alta în regiunea Dallas-ului. De fiecare dată când ne întâlneam era o legătură tot mai puternică şi o mai mare înţelegere. Întâlnirile se desfăşurau în felul următor: ne concentram pe rugăciune cam o jumătate de oră, şi apoi era un timp în care Dumnezeu îşi folosea fiecare lucrare pentru a aduce câte o bucăţică din strategia Lui. Această ungere corporativă era minunată!

Dumnezeu a folosit aceste întâlniri pentru a-şi dezvălui strategia pentru America şi vindecarea pentru popoare. Unitatea dintre lucrări aducea bucurie inimii lui Dumnezeu şi pacea Lui cobora între noi după timpul de rugăciune.

Generalii au plecat din Dallas şi s-au răspândit în toată America şi în alte popoare. Părea că de fiecare dată când ne întâlneam apărea o nevoie nouă de rugăciune pe care Dumnezeu ne-o transmitea. Uneori ştiam că Dumnezeu vroia să vindece anumite situaţii apărute între misiuni sau vreun aspect special al naţiunii.

Un astfel de exemplu a fost prima noastră întâlnire din Pasadena, în California. În timp ce Dick Eastman îşi încheia discursul, Domnul mi-a reamintit de ideea pe care mi-o dăduse înaintea începerii întâlnirii. În timp ce mă rugam pentru întâlnire, am înţeles că trebuia iertat păcatul împotriva japonezilor americani, pentru ca Dumnezeu să le poată mişca inimile şi să primească Evanghelia. După ce am vorbit despre această nevoie, am văzut un pastor de la Torrance venind în faţă şi spunând: "Din acest motiv nu pot să ajung la Japonezii americani din comunitatea mea. Îmi daţi mie voie să mă rog?" A căzut în genunchi şi a început să-L roage pe Dumnezeu să ierte poporul american pentru distrugerea caselor, a pământurilor şi pentru atacurile împotriva semenilor noştri americani. Nu ştiam ce se întâmpla în Duh, dar simţeam că Domnul va face ceva în mod supranatural.

Luni mai târziu, îmi citeam jurnalul de rugăciune - adică ziarul cotidian - când am dat peste un articol din data de 21 aprilie 1988. Titlul articolului era: "Senatul votează compensaţii pentru americanii de origine japoneză". Mai departe scria că Senatul votase cu o zi înainte să compenseze daunele suferite cu 20.000 de dolari pentru fiecare din cele câteva mii de japonezi americani care au fost forţaţi să iasă din casele lor şi trimişi în lagăre în cel de-al Doilea Război Mondial. Oare în ce măsură fusese această lege influenţată de rugăciunile noastre? Cu siguranţă că se rugau şi alţii. Totuşi eu am convingerea că rugăciunile puternice care au fost înălţate lui Dumnezeu în ziua aceea în Pasadena au avut un efect direct asupra votului Senatului.

Vreau să clarific faptul că nu cred că noi suntem singurii care ne rugăm! Noi suntem doar o parte a strategiei lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu spune despre faptul că Dumnezeu caută pe cineva care să stea în spărtură. Cu cât mai mult noi, ca mijlocitori, folosim aceste timpuri de rugăciune binecuvântate pentru a ne ruga împotriva unor lucruri specifice, cu atât va fi mai mare jugul care se va rupe.

Când venea timpul să deschidem alte oraşe pentru întâlniri ale Generalilor, obişnuiam să merg acolo şi să mă rog până când Dumnezeu deschidea o uşă la vreo lucrare. De multe ori nu cunoşteam pe nimeni acolo, dar Domnul spunea totuşi: „Du-te!" El era credincios de fiecare dată. Domnul ne-a binecuvântat şi cu grupuri de mijlocire care ne susţineau rugându-se ca uşile să se deschidă.

O piedică în a fi primiţi era faptul că mulţi lideri creştini s-au "ars" cu mijlocirea şi cu mijlocitorii. Au văzut atâtea abuzuri, încât nu mai vroiau să aibă de-a face cu nici o întâlnire de mijlocire. Întâlnindu-mă

cu aceşti lideri am auzit poveşti despre rugăciuni dezechilibrate care i-au îndepărtat cu totul de rugăciunea de mijlocire. Ştiau că au nevoie de acest fel de rugăciune, dar erau sătui de grupurile care ţineau întâlniri. Aproape în fiecare caz am reuşit să le schimbăm ideea despre mijlocire.

Datorită naturii misiunii Generali Pentru Mijlocire, am devenit un fel de reţea pentru oameni cu probleme şi cu nevoi. Am învăţat mult despre cum să ne raportăm la greşelile şi amăgirile din vieţile oamenilor. Multe veneau din simpla ignoranţă; când oamenii implicaţi primeau informaţii clare, se schimbau imediat. Alţii însă n-au vrut să se schimbe, şi nu erau interesaţi în nimic altceva decât să rămână „călăreţi singuratici". Pentru noi a fost greu să acceptăm acest lucru şi ne-a îndurerat nespus de mult.

Pe măsură ce călătoream din oraş în oraş, devenea din ce în ce mai clar că aceste probleme trebuie tratate cu Cuvântul lui Dumnezeu - nu să negăm realitatea, ci să ne întoarcem iarăşi la Cuvântul lui Dumnezeu pentru a afla despre un subiect drag lui Dumnezeu: mijlocirea.

Dorinţa mea de a scrie a venit din întâlnirile cu generalii. Mulţi au întrebat căutând informaţii despre mijlocire şi, deşi s-au scris cărţi excelente despre rugăciune, sunt foarte rare cărţile despre mijlocire.

Acum este o perioadă critică în istoria lumii. Cred că va veni trezirea şi că Dumnezeu doreşte foarte mult să ridice mijlocitori în toată lumea. Isaia 56:7 spune: „Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele." Eu cred că mulţi, mulţi oameni vor fi născuţi în Împărăţia lui Dumnezeu şi că se poate auzi un strigăt din inima lui Dumnezeu: "Unde sunt aceia care vor fi 'case' de rugăciune pentru toate naţiunile?"

Dacă nu răspundem acum şi dacă nu ne pregătim şi nu ne echipăm ca mijlocitori, ne vom pomeni că mulţi se vor naşte la credinţă, dar nu va fi nimeni care să stea în spărtură lângă ei pentru a-i ajuta să devină maturi. Nu vom participa la împlinirea planului lui Dumnezeu, ca popor după popor să vină la lumina plină de slavă a Evangheliei. Sper ca Dumnezeu să nu spună despre noi: "Am căutat un om care să stea în spărtură, dar nu am găsit nici unul" (Ezechiel 22:30).

Haideţi să ne pregătim de luptă.

3
Principiul inimii curate

Înainte ca El (Mântuitorul) să poată conduce un vas ales într-o astfel de viaţă de mijlocire, trebuie să se ocupe mai întâi de tot ce este natural, de la rădăcină.

Rees Howells (Norman Grub, „Rees Howells, Mijlocitorul")

Când eram mică, tăticul meu predicator mi-a spus ceva ce mi-a rămas mereu în minte: "Iubito, ţine minte că Duhul Sfânt este un gentleman; nu va veni decât dacă Îl primim." Acest adevăr simplu trebuie înţeles pentru a putea deveni mijlocitor. Un mijlocitor este un om căruia Dumnezeu îi împărtăşeşte secretele Sale pentru a fi purtate în rugăciune. Cu cât sunt mai curate inimile noastre, cu atât Îl putem face să se simtă mai bine primit. Şi cu cât împărtăşeşte El mai mult, cu atât vor fi mai eficiente rugăciunile noastre.

Cuvântul lui Dumnezeu spune că în inima noastră există lucruri incredibil de rele. Dumnezeu va aduce încercări asupra noastră pentru a schimba acele lucruri, însă noi trebuie să deschidem uşa credinţei şi să spunem: "Intră, Doamne. Pune în mine o inimă curată." Pe măsură ce deschidem uşile tuturor părţilor întunecate ale inimii noastre, Duhul Sfânt, Gentleman-ul divin, va intra şi, aşa cum a spus Rees Howells, va rezolva de la rădăcină toate lucrurile firii.

Primul pas în a te ruga această rugăciune davidică, "Pune în mine o inimă curată, Dumnezeule " (Psalmul 51:10), este a realiza că avem nevoie să ne rugăm pentru aceasta. Odată, într-o rugăciune, am simţit că Dumnezeu mă îndeamnă să mă dăruiesc Lui în întregime. Se pare că dorea să se atingă de domenii ale vieţii mele care Îl împiedicau să mă folosească pentru a mijloci. După un timp de gândire am putut să spun: "Da, Doamne. Vino şi ocupă-Te de acele lucruri care te împiedică să deţii controlul complet al vieţii mele. "

Rees Howells, vorbind despre lucrarea Duhului Sfânt în viaţa sa, a explicat propriile lui lupte în acest domeniu. Dumnezeu îi ceruse să se dea pe sine însuşi în întregime în schimbul plinătăţii în Duhul Sfânt.

Nu de păcat trebuia să se ocupe, ci de sinele meu, acel lucru care venea de la cădere. Şi-a pus degetul pe fiecare aspect al vieţii mele care era atins de sine şi a trebuit să hotărăsc cu sânge rece pentru că El

niciodată nu ia un lucru până când nu-mi dau şi eu consimţământul. Şi în momentul în care mi l-am dat, a avut loc curăţirea.

La sfârşitul săptămânii, Rees Howells a experimentat o minunată umplere cu Duhul Sfânt. Domnul scosese afară rădăcinile de amărăciune şi îi dăduse în acelaşi timp o inimă curată. Pentru unii oameni, ca şi pentru Howells, curăţirea vine într-un fel de zăbovire în faţa Domnului. Pentru alţii, Duhul Sfânt vine şi începe să cureţe inima imediat. M-am întrebat deseori dacă nu luăm umplerea cu Duhul Sfânt cu prea mare uşurinţă. Dumnezeu vrea să ne dea o inimă curată.

Al doilea pas în a-I cere lui Dumnezeu să creeze în noi o inimă curată, presupune a-L lăsa să facă schimbările necesare.

După ce L-am rugat pe Dumnezeu să mă umple în întregime cu Duhul Său, am presupus că inima mea cea rea fusese schimbată şi că acum era automat sub controlul Său. Probabil credeam că este uşor să fii sub controlul Duhului, că voi deveni imediat ca şi Isus, cu inima şi cu atitudinile Lui. Ce amarnic greşeam! Se părea că, din acea zi, fiecare lucru pe care îl făcusem greşit îmi defila prin faţa ochilor. În plus, în loc să devin ca şi Cristos, parcă mă purtam mai rău decât înainte. Diferenţa era că la câteva clipe, după ce săvârşeam păcatul, simţeam o mustrare adâncă a Duhului Sfânt şi inima mea devenea din ce în ce mai sensibilă şi mai doritoare să se plieze în faţa voii lui Dumnezeu.

O problemă importantă cu care aveam de luptat era mândria. Este nostim că înaintea rugăciunii mele de supunere, mândria nu se găsea pe lista mea de păcate. Nu-mi dădeam seama de acest mare păcat din viaţa mea. Aveam nevoie să înţeleg că nu se găsea nimic bun în mine! Neprihănirea mea nu era altceva decât cârpe murdare. În timpul acestei predări a tuturor domeniilor vieţii mele, mi-a fost de mare preţ povestea lui Iosif. Ce legătură există între povestea lui Iosif şi viaţa de mijlocire? Iosif a fost ales de Dumnezeu pentru a aduce intervenţia divină în viaţa unei naţiuni. Astfel, Iosif a fost un model de mijlocitor. Şi sigur că Dumnezeu s-a ocupat de atitudinile greşite din inima lui.

Povestea lui Iosif începe în Geneza 37. În versetul 2 vedem că Iosif era un adolescent mândru:

> Iată istoria lui Iacov. Iosif, la vârsta de şaptesprezece ani, păştea oile cu fraţii lui; băiatul acesta era cu fiii Bilhei şi cu fiii Zilpei, nevestele tatălui său. Şi Iosif spunea tatălui lor vorbele lor cele rele.

Iată păunul cel mândru pe care a vrut Dumnezeu să-l folosească pentru a schimba cursul unei naţiuni. Dar înainte trebuiau îndreptate câteva defecte caracteriale.

Ca tineri mijlocitori, eu şi Iosif eram plini de mândrie. Dumnezeu îmi arăta ceva despre cineva şi eu alergam la acea persoană şi îi spuneam "Dumnezeu mi-a arătat în rugăciune că eşti plin de amărăciune." Pentru că nu am aşteptat ca Dumnezeu să-i descopere acelei persoane păcatul, rezultatul intervenţiei mele a fost că acea persoană s-a simţit foarte ofensată. În acea vreme credeam că persoana era doar rebelă şi că refuza să privească problemele pe care le are în viaţă.

Următorul lucru pe care l-a făcut Iosif a fost să se învelească în mantaua sa multicoloră (simbol al ungerii) şi să-şi arate astfel poziţia în mod ostentativ, vulgar şi arogant. Este o problemă serioasă astăzi, când Dumnezeu varsă un duh de rugăciune şi mulţi cred că sunt "super-speciali" pentru că sunt mijlocitori.

Când Dumnezeu ne încredinţează rugăciunea, trebuie mai întâi să ne cureţe inima pentru ca ceea ce spunem în rugăciune să nu fie alterat sau tendenţios. El vrea să ne înveţe să ne rugăm după voia Lui, nu după a noastră. Datorită inimii Tatălui, vrea să ne dezbrace de "ungerea noastră " - dorinţe egoiste, amărăciune, respingere, doctrine, păreri greşite.

Cum am văzut deja, Iosif povestise cel puţin o dată despre lucrurile rele pe care le făceau fraţii lui. Acum, când ei l-au văzut pe acest frate mai mic înveşmântat în favoritismul tatălui său, n-au mai putut răbda. "Când a ajuns Iosif la fraţii săi, aceştia l-au dezbrăcat de haina lui, de haina cea pestriţă pe care o avea pe el" (Geneza 37:23).

Următorul verset este foarte interesant datorită simbolismului său: "Ridicându-şi ochii, au văzut o ceată de Ismaeliţi venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alinător şi smirnă pe care le duceau în Egipt" (Geneza 37:25).

Mirodeniile pe care le duceau erau folosite pe timpul lui Iosif pentru îngropare. Dumnezeu a folosit evenimentele din lungii ani care au urmat pentru a duce la moarte mândria şi ambiţiile personale ale acestui tânăr, care îl împiedicau să împlinească înalta chemare din viaţa sa. Există un principiu care, de multe ori, este foarte neplăcut pentru mijlocitorii tineri şi plini de zel: Dumnezeu nu se grăbeşte. Îşi ia tot timpul de care are nevoie pentru a-şi clădi caracterul în viaţa noastră. Va curăţa cu multă răbdare şi metodic inimile noastre pentru a ajunge să ne rugăm după voia Lui în problemele umane. Cei mai mulţi dintre noi vrem ca lucrurile să se întâmple imediat, dar lui Dumnezeu Îi place să

„marineze". El doreşte inimi blânde în jertfele Sale vii. Problema acestor jertfe vii este că vor să sară jos de pe altar. Stau acolo pentru o vreme şi apoi încep să pufnească. După încă un timp, îşi dau seama că uneori doare să fii transformat după chipul lui Isus. Acesta este punctul în care unii hotărăsc că este prea mare preţul de a-L sluji pe Cristos în rugăciune.

Dumnezeu mai avea de făcut multe schimbări în Iosif în timp ce îi curăţa inima de mândrie. A început să-i arate bunăvoinţa Lui, şi pentru o vreme, toate au mers bine pentru Iosif, culminând cu poziţia sa de supraveghetor peste casa lui Potifar. Atunci degetul lui Dumnezeu a atins un alt domeniu al vieţii lui - calităţile şi aptitudinile lui fizice. "Iosif era frumos la statură şi plăcut la chip" (Geneza 39:6).

Când începem să avem succes, este uşor să cădem în capcana de a crede că Dumnezeu ne-a pus mai presus de semenii noştri datorită abilităţilor noastre de a ne ruga cu mai multă autoritate sau de a putea auzi vocea Lui mai bine. Dumnezeu ne-a făcut mai "frumoşi" în rugăciune decât pe ceilalţi bujori din grădina rugăciunii.

Chiar dacă Iosif a rezistat ispitei soţiei lui Potifar, tot mai avea o mare problemă cu mândria. Uneori cuvintele ne trădează atitudinea inimii. Priviţi de câte ori foloseşte pronumele personale şi vedeţi cine este cel mai bine cotat pe lista poziţiilor din casa stăpânului său:

> El n-a voit, şi a zis nevestei stăpânului său: "Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteala de nimic din casă, şi mi-a dat pe mână tot ce are. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta, şi nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că eşti nevasta lui. Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?" (Geneza 39 : 8-9).

Observaţi că ultimul lucru pe care l-a spus a fost "şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu". Am povestit într-o zi despre răspunsul dramatic pe care l-am primit la o rugăciune. În seara aceea, când am început să mă rog, am simţit că Duhul Sfânt era îndurerat. Prin aceasta vreau să spun că eram tristă şi nu ştiam de ce. Pe măsură ce mă rugam, Domnul mi-a arătat că eu prezentasem mărturia rugăciunii împlinite ca şi cum eu aş fi făcut să se întâmple totul, şi Dumnezeu n-ar fi fost altceva decât o parte nesemnificativă a rugăciunii. Mi-am cercetat inima şi am văzut cât de deplasată îmi fusese mărturia. M-am pocăit şi m-am simţit curată în faţa Tatălui ceresc.

Ceea ce este grozav la Dumnezeu e că, dacă pici un test, îţi va da

altul. Iosif era greu de cap, aşa că Dumnezeu a găsit o soluţie: încă o porţie în închisoare.

Vremea a trecut şi Dumnezeu a decis că venise timpul pentru o altă sesiune de examene. A dat vise la doi slujitori ai regelui Egiptului, care erau cu el în închisoare. Încrezându-se în faptul că Dumnezeu îi va revela înţelesul acelor vise, Iosif i-a rugat să i le povestească.

Dumnezeu i-a dat într-adevăr interpretarea viselor şi Iosif a văzut în aceasta marea lui şansă de a scăpa din închisoare. Afirmaţia lui arată la ce se gândea: „Dar adu-ţi aminte şi de mine, când vei fi fericit, şi arată, rogu-te, bunătate faţă de mine; pune o vorbă bună pentru mine la Faraon, şi scoate-mă din casa aceasta" (Geneza 40:14).

Iosif a pierdut o mare ocazie de a vorbi despre Dumnezeul lui Israel şi, din nou, nu I-a dat slavă. Sentinţa: încă doi ani în focul purificării. După acei doi ani, Dumnezeu i-a dat faraonului un vis şi mai marele paharnicilor şi-a adus imediat aminte de Iosif. Să ne uităm la răspunsul pe care Iosif l-a dat de această dată: "Iosif a răspuns lui Faraon: „Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui Faraon!" (Geneza 41:16).

Venise ziua absolvirii pentru Iosif: gloria s-a mutat de la el, la Dumnezeu! Dumnezeu a atins atunci inima faraonului, care l-a pus pe Iosif al doilea în poziţie de autoritate peste toată ţara Egiptului. Când Îl lăsăm pe Dumnezeu să scoată din inima noastră acele lucruri care au nevoie să fie schimbate, El ne va dezvălui cele mai ascunse secrete ale regilor şi ne va încredinţa slujba de a mijloci pentru naţiuni întregi. Şi, între timp, Dumnezeu va lucra împreună cu noi la al treilea pas din principiul inimii curate: a-I da voie să curețe nu numai păcatele inimii, ci şi rănile inimii. "Luaţi seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, şi mulţi să fie întinaţi de ea" (Evrei 12 :15).

Nu cunosc pe nimeni care să treacă prin viaţă fără vreo rană sufletească. Câteodată, mai degrabă facem un duş rapid la Calvar, decât să-L lăsăm pe Dumnezeu să taie adânc şi să spele rănile cu sângele Lui răscumpărător. De multe ori nu suntem conştienţi de amploarea răului produs în inima noastră, până când nu intrăm într-o situaţie dificilă şi ni se revarsă amărăciunea prin cuvinte sau acţiuni. Rugăciunile noastre vor fi poluate de rănile din inimile noastre dacă nu lăsăm Duhul Sfânt să strălucească asupra neiertării din viaţa noastră.

Am învăţat şi eu această lecţie când mi-a spus Dumnezeu unul dintre

secretele Sale. Un pastor pe care îl voi numi Greg avea mari probleme. Dacă nu-şi îndrepta căile, era în pericolul de a face un infarct. Înţeleg acum că Domnul mi-a spus acest lucru din două motive: voia ca pastorul să-şi schimbe viaţa pentru a evita atacul de cord, dar mai voia să-mi arate amărăciunea pe care o simţeam pentru Greg.

Problema mea era că acest pastor mă rănise greu cu câţiva ani în urmă. Crezusem că l-am iertat şi că problema fusese rezolvată. Totuşi inima mea m-a trădat pentru că primul gând când am auzit acest secret a fost: „Foarte bine, asta o să-l înveţe să nu mai fie aşa de arogant şi să nu mai rănească pe nimeni!” Mi l-am imaginat în patul de spital şi mă gândeam că mă voi ruga şi eu să-şi recapete sănătatea după infarct. Din fericire, m-a scuturat repede mustrarea Domnului. Dumnezeu nu vroia ca pastorul să sufere atacul de cord şi eu trebuia să mă rog pentru a-l îndepărta şi totul să fie rezolvat în secret. Ce inimă rea avusesem! Durerea pe care mi-o provocase rana se transformase în amărăciune, şi am înţeles că trebuia să-L las pe Dumnezeu să-mi curețe rana şi să-mi ierte păcatul. După aceasta, mi-a fost uşor să-l iert pe Greg pentru rana pe care mi-a făcut-o, să cer mila Domnului pentru el şi să mă rog să se facă nişte schimbări în stilul lui de viaţă. În acest moment el este folosit de Dumnezeu şi nu a făcut atacul de cord.

Mulţi mijlocitori se roagă greşit pentru că nu-şi cunosc propria inimă. Se roagă lucruri care vin din rănile lor, nu din dorinţa Tatălui ceresc. Aceasta li se întâmplă mai ales celor care au avut de suferit din partea oamenilor care sunt puşi în autoritate asupra lor şi celor care au fost respinşi de persoane care sunt importante pentru ei.

Ca mijlocitori, datoria noastră este să ne rugăm pentru acea persoană; este treaba lui Dumnezeu să condamne şi să vindece. Uneori putem să confruntăm păcatul, dar doar după ce ne-am rugat mult pentru problemă. Mulţi oameni şi-au îndreptat viaţa şi multe situaţii disperate au fost rezolvate doar pentru că oamenii au învăţat să se roage. Maturitatea învaţă să câştige lupte în cămăruţa de rugăciune. Atunci când ne rugăm, Dumnezeu face imposibilul în situaţii, aşa cum nici nu ne putem imagina.

În Geneza vedem un exemplu de rugăciune atunci când un mare om al lui Dumnezeu a căzut în beţie:

> Noe a început să fie lucrător de pământ, şi a sădit o vie. A băut vin, s-a îmbătat şi s-a dezgolit în mijlocul cortului său. Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său, şi a spus celor doi fraţi ai lui afară. Atunci Sem şi Iafet au luat mantaua, au pus-o pe umeri, au mers de-a-ndărătelea şi au acoperit goliciunea tatălui lor; fiindcă feţele le erau întoarse înapoi, n-au văzut goliciunea tatălui lor (Geneza 9:20-23).

Atitudinea celor doi fii ar trebui să fie şi atitudinea noastră în mijlocire - să o folosim ca pe o manta pentru a acoperi goliciunea altuia. Pe măsură ce inimile noastre vor fi curăţate, vom putea discerne mai bine motivele din spatele rugăciunilor pe care le facem.

Vreau să fiu ca şi psalmistul care spune:

> Doamne, Tu mă cercetezi de aproape şi mă cunoşti, ştii când stau jos şi când mă scol, şi de departe îmi pătrunzi gândul... Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, şi Tu, Doamne, îl şi cunoşti în totul (Psalm 139:1-2, 4).

Rugăciunea noastră ca şi mijlocitori este: “Doamne, înconjoară-mă pe dinainte şi pe dinapoi şi pune în mine curăţenie şi hotărâre ca să pot fi slujitorul Tău, să pot sta în spărtură.“

4
Împlinitorii

Avem o responsabilitate enormă ca şi mijlocitori: Dumnezeu ne va folosi pentru a-şi pune în aplicare voia pe pământ. Acest lucru se întâmplă pentru că, aşa cum a spus Bob Willhite, "legea rugăciunii este cea mai mare lege a universului - ea poate anihila celelalte legi chemând intervenţia lui Dumnezeu." Astfel, Dumnezeu poate acţiona în mod suveran într-o lume care se scaldă în dorinţe egoiste datorită "legii rugăciunii" aşa cum spune Bob, o lege mai mare decât nesupunerea şi intenţiile negative. Dumnezeu foloseşte modalităţi variate şi implică deseori o serie întreagă de secvenţe de rugăciune.

Mark Ballard, preşedinte al facultăţii Mt. Vernon Bible College mi-a povestit o întâmplare dramatică despre nişte mijlocitori ai lui Dumnezeu, când eram odată la o întâlnire de la Casa Albă, la Washington D.C. Soţia lui, Donna, mi-a dat mai târziu mai multe detalii. Povestea începe într-un oraş din Virginia.

Locuitorii din Christiansburg au observat că în oraşul lor se construiau clădiri noi. După un timp au văzut că în centrul a ceea ce păreau a fi căminele unei şcoli se înălţa un minaret. Câţiva creştini au făcut cercetări mai atente şi au aflat că un musulman obţinuse fonduri pentru construcţia unei şcoli pentru studenţi din lumea a treia. Scopul era să-i înveţe despre energia solară şi să-i trimită înapoi la poporul lor cu ceea ce au învăţat. Era totuşi evident că musulmanii aveau intenţii ascunse cu această şcoală: clădeau o moschee şi plănuiseră să mute nişte familii musulmane în comunitate pentru a aduce Islamul în zonă.

Oamenii pe care Dumnezeu i-a alertat cu privire la nevoia aceasta de rugăciune erau diferiţi. Doi mijlocitori care lucrau la un magazin alimentar au început să se roage după ce au auzit ce se zvonea. Ei au luat o Biblie şi s-au dus la locul construcţiei şi i-au întrebat pe cei care turnau în fundaţie dacă îi lasă să pună ceva în fundaţie. Oamenii aceia au fost de acord să îşi întoarcă capetele până când aceştia vor planta o Biblie pe proprietate şi o vor cere pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Fiica unui doctor, o fetiţă de şapte ani, se ruga ca moscheea să nu se deschidă niciodată, ori de câte ori o vedea. Bisericile locale s-au rugat pentru intervenţia lui Dumnezeu în grupurile lor de mijlocire.

Datorită acestor oameni pe care i-a chemat Dumnezeu să se roage pentru împlinirea voii Sale, legea rugăciunii a împiedicat planurile

grupului anti-creştin. În mod uimitor, susţinătorii şcolii musulmane au rămas fără fonduri şi terenul şi clădirile au trebuit înapoiate băncii. Zona a rămas părăsită şi creştinii L-au rugat pe Dumnezeu să o folosească pentru slava Sa.

Între timp, un alt grup de mijlocitori erau la lucru la un alt proiect inspirat de Dumnezeu. Colegiul Biblic Mt. Vernon fusese în Ohio timp de treizeci de ani. Membrii senatului colegiului au simţit nevoia de a muta colegiul în altă parte din cauza condiţiilor economice ale comunităţii locale. Ei s-au rugat împreună şi L-au întrebat pe Dumnezeu unde să mute şcoala. Răspunsul la această rugăciune a venit în timp ce Mark Ballard trecea cu maşina prin Virginia spre Carolina.

În timp ce mergea pe autostrada 81, atenţia i-a fost atrasă de nişte clădiri din Christiansburg, deşi ele nu se puteau vedea uşor de pe şosea.

Mark a aflat cu surprindere povestea despre musulmanii care construiseră şcoala şi cum rămăsese dintr-odată goală. Dumnezeu l-a condus chiar la creştinii care se rugaseră ca Dumnezeu să folosească acele clădiri pentru gloria Sa. Singura piedică acum era cea financiară. Proprietatea a fost evaluată la 8 milioane de dolari. Banca a fost de acord să o vândă Colegiului Biblic Mt. Vernon pentru suma de 2,5 milioane de dolari, dar colegiul nu avea nici pe departe acea sumă.

Acasă în Ohio, studenţii au auzit despre această nevoie şi au sărit în ajutor. Au început să se roage şi să postească de trei ori pe săptămână şi au făcut întâlniri de rugăciune dimineaţa devreme. Dumnezeu începuse să se mişte pentru ei! În cele din urmă, banca vânzătoare a contactat banca cumpărătoare spunând că ei vor pune o jumătate de milion de dolari în contul lor, astfel încât colegiul să aibă linia de credit necesară pentru a finanţa şcoala. În timpul tranzacţiei, una dintre secretarele băncii a venit la Mark cu lacrimi în ochi povestind cum s-a rugat şi ea pentru ca această şcoală să fie vândută unei organizaţii creştine. Dumnezeu şi-a chemat mijlocitorii să se roage până când s-a făcut voia Lui.

De ce vrea Dumnezeu să ne folosească ca oameni care pun în vigoare pe pământ voia Lui? De ce trebuie să mijlocim? Pentru a răspunde la aceste întrebări trebuie să ne întoarcem la începuturi.

Nevoia după un mijlocitor s-a simţit încă din Grădina Edenului. Pare a fi un câmp de luptă foarte neobişnuit - senin, frumos, creat de un Tată iubitor pentru copiii Lui, plin de relaţii iubitoare. Adam o iubea pe Eva şi Eva îl iubea pe Adam; şi amândoi Îl iubeau pe Tatăl lor ceresc. Se plimbau în răcoarea zilei râzând şi bucurându-se de compania Tatălui.

În timpul acestor plimbări, era cineva care privea cu mânie, gelozie şi ură. În tot acest timp, duşmanul spiona şi punea la cale distrugerea acelei relaţii. Cât de mult a urât Satan faptul că Dumnezeu i-a dat lui Adam dreptul să stăpânească peste toate lucrurile! Chiar din acel moment a căutat printre făpturile cărora Adam le dăduse nume un vas pe care l-ar putea folosi pentru a smulge din mâinile omului ceea ce poftea pentru el însuşi: putere, autoritate, stăpânire, conducere peste pământ.

În căutarea lui, Satan l-a observat în cele din urmă pe şarpe. A privit subtilitatea şarpelui şi i-a admirat frumuseţea. Celelalte creaturi zâmbeau şi ascultau atunci când acesta vorbea. Satan a aşteptat momentul potrivit şi, plin de viclenie, a luat în posesie splendida creatură. Odată stăpân pe şarpe, a început să îi atingă natura şi abilităţile, pervertindu-i darurile pentru scopurile lui rele.

Satan nu a trecut imediat la ispitirea creaţiei lui Dumnezeu. A aşteptat până când bărbatul şi femeia s-au simţit mai relaxaţi cu rolul lor de stăpânitori şi nu au mai fost vigilenţi. Ei cunoşteau Grădina în lung şi-n lat şi se bucuraseră din plin de relaţia pe care o aveau. Satan s-a gândit ce să spună şi cum să spună. Le-a observat conversaţiile şi a văzut ce le place şi ce nu, şi într-o zi, a ştiut ce să facă. Pentru a-i amăgi, a folosit chiar cuvintele pe care le spusese Tatăl copiilor Săi.

Venise momentul aşteptat. Eva observase excepţionala frumuseţe a şarpelui şi acum stăteau de vorbă şi el o impresiona cu înţelepciunea lui. În mijlocul unei conversaţii încântătoare, el a pus întrebarea pe care o făurise cu grijă: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat să nu mâncaţi din toţi pomii din Grădină?"

Şarpele, cu abilităţile sale verbale pervertite şi rafinate de către Satan, a convins-o repede că Dumnezeu Tatăl o amăgise. Ea a mâncat. Adam, care fusese bine instruit de către Dumnezeu chiar înainte de crearea Evei, nu a ripostat. Ba mai mult, a primit fructul din mâna ei, a renunţat cu o singură muşcătură la conducere şi a fost deposedat de stăpânire. Satan s-a declarat atunci dumnezeul acestei lumi (2 Corinteni 4:4).

Comuniunea cu Tatăl fiind ruptă, omenirea avea nevoie de un mijlocitor. Rezultatul Căderii a fost că oamenii au intrat sub un blestem; toate generaţiile care urmau treceau sub blestem.

Tatăl, care prevăzuse moartea rasei umane, pregătise un antidot pentru păcat - Isus Cristos, Mielul lui Dumnezeu, junghiat încă de la începuturile lumii (Apocalipsa 13:8).

> El vede că nu este nici un om, şi Se miră că nimeni nu mijloceşte. Atunci braţul Lui Îi vine în ajutor, şi neprihănirea Lui Îl sprijineşte. Se îmbracă cu neprihănire ca şi cu o platoşă, Îşi pune pe cap coiful mântuirii; ia răzbunarea ca o haină, şi Se acoperă cu gelozia ca şi cu o manta (Isaia 59:16-17).

Isus a adus salvarea şi i-a scos pe oameni din nenorocire.

Satan nu ştia ce va face Dumnezeu Tatăl, Creatorul universului pentru a-i schimba planurile necinstite, deşi i-a dat o ghicitoare. Geneza 3:15 spune: „Vrăjmăşie voi pune între tine şi femeie, între sămânţa ta şi sămânţa ei. Aceasta îţi va zdrobi capul şi tu îi vei zdrobi călcâiul."

De-a lungul veacurilor Dumnezeu se pregătea să aducă mântuirea prin Fiul Său. Cu certitudine că acesta este un răspuns la ghicitoare, dar eu cred că se mai referă la o armă, una care fusese ascunsă, aşteptând să fie descoperită după Înviere. 1 Corinteni 2:8 spune că este o armă "pe care n-a cunoscut-o nici unul din fruntaşii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei." Este Biserica Domnului Isus Cristos, o armată de rugăciune. Această taină este vie astăzi pe pământ, distrugând lucrările celui rău.

Unul dintre cele mai impresionante cazuri de mijlocitori a fost în timpul celui de-al Doilea Război Mondial şi face parte din istoria britanică. Este descris în cartea lui Katherine Pollard Carter, *Mâna pe Cârmă.*

În septembrie 1940 Churchill a primit rapoarte despre iminenţa unei invazii naziste. Din moment ce fabricile naziste fabricau avioane mai repede decât britanicii, nu prea erau şanse ca Armata Regală să facă faţă. Atacul a avut loc cu mai mult de 200 de bombardiere naziste care se îndreptau spre Anglia. Doar 26 de escadroane britanice li s-au opus.

> Apoi, inexplicabil, discurile de pe harta de perete au început să se mişte spre est. Marea flotă nazistă se întorcea. Se întorceau cu 185 de avioane în flăcări! În mod miraculos, în ciuda oricăror probabilităţi logice, Armata Regală câştigase bătălia...
>
> Piloţii nazişti au dat rapoarte uimitoare. Câţiva erau miraţi de ce se întorseseră când erau atacaţi de doar două avioane. "Două!" exclamă un pilot. "Erau sute!" Un alt ofiţer Luftwaffe, i-a întrebat perplex: "De unde aţi făcut rost de toate avioanele acelea pe care le-aţi aruncat în luptă?". Interogatorii britanici au reuşit să-şi mascheze surpriza. De fapt, puternica flotă aeriană nazistă se întâlnise cu doar o mână de

> modele depăşite Spitfire şi Hurricane. Nici gând să fie plin cerul de avioane ale Forţei Aeriene Regale!...
>
> Un ofiţer nazist capturat ulterior a ajuns cel mai aproape de sursa divină a mirajelor care îi puseseră în derută pe piloţii Luftwaffe. "Atunci când ceasul Big Ben bătea ora 9 în fiecare seară," a spus nazistul unui ofiţer britanic, foloseaţi o armă secretă pe care noi nu o înţelegeam. Era foarte puternică şi noi nu găseam ceva pe măsură pentru a o putea înfrânge."
>
> Avea dreptate! În fiecare seară atunci când Big Ben bătea ora 9, se punea în mişcare o forţă puternică. Era forţa puternică a rugăciunii din inimă a unui popor, împotriva căreia nu era nici o putere capabilă să se ridice - un popor în rugăciune în faţa Dumnezeului atotputernic al creaţiei. În fiecare seară, atunci când ceasul Big Ben din turnul Parlamentului bătea ora 9, poporul Insulelor Britanice şi al Imperiului Britanic de peste tot se oprea pentru renumitul moment de Rugăciune în Tăcere.

Rugăciunile mijlocitorilor lui Dumnezeu au protejat Insulele Britanice. Acest lucru a fost posibil prin sacrificiul lui Cristos. Isus a devenit omul care a îndeplinit pe pământ voia lui Dumnezeu prin moartea, îngroparea şi învierea Sa. Moartea Sa pe cruce, care a rupt puterea pe care o avea păcatul asupra oamenilor, a îngăduit intervenţia divină în problemele lor. Nu numai că moartea, îngroparea şi învierea Sa ne-a dat dreptul să fim copii al lui Dumnezeu, adoptaţi în familia lui Dumnezeu, ci ne-a dat şi autoritate ca prin Numele lui Isus să avem iarăşi stăpânirea. Dumnezeul nostru este Dumnezeul celei de-a doua şanse. Isus a spus: "Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului şi nimic nu vă va putea vătăma" (Luca 10:19).

Isus a plătit un preţ chiar înainte de a merge la cruce. Am văzut mai înainte că Dumnezeu „Se miră că nimeni nu mijloceşte. Atunci braţul Lui Îi vine în ajutor, şi neprihănirea Lui Îl sprijineşte" (Isaia 59:16). Dumnezeu S-a mirat că nu era nici un mijlocitor; de aceea Isus a trebuit să "*se roage* pentru preţul acela" înainte de a-l "plăti".

R. Arthur Matthews spune şi el în cartea sa „Născut pentru luptă":

> Soldatul de la Cruce Şi-a învăţat ucenicii nevoia de a se ruga "Facă-se voia ta precum în cer aşa şi pe pământ". Implicaţia evidentă este că Dumnezeu Şi-a pus de-o parte unele activităţi ca răspuns doar la rugăciunile poporului Său. El nu va acţiona decât dacă ei se roagă. Cerul poate dori ca unele lucruri să se întâmple, dar aşteaptă şi

încurajează pământul să aibă inițiativa și să dorească acea voie și să se roage ca ea să se împlinească. Voia lui Dumnezeu nu este făcută pe pământ de o forță imuabilă, mastodontică, de undeva de sus, de o forță care ignoră și trece peste voia oamenilor de rând. Din contră, Dumnezeu dorește să-și țină mâna înapoi până când va găsi un om, un mijlocitor care să mijlocească "Facă-se voia Ta pe pământ", în cutare sau cutare situație...

În liniștea singurătății din grădina Ghetsimani, Isus apare în rolul Său activ. Dacă la Golgota se acționează asupra Lui, El este Cel care acționează în Ghetsimani. Aici este locul unde El se hotărăște să îndure chinurile rugăciunii de luptă, dorește ca Dumnezeu să-și împlinească prin El voia, indiferent de costul pe care îl are de plătit. Duhul Său tulburat se manifestă prin gemete, strigăte puternice și lacrimi. Se află în luptă. Intensitatea crește. Legiuni de îngeri se adună să Îl ajute, dar nu este câmpul lor de luptă; este lupta Lui. Voința îi este atacată îi fiecare clipă. "A ajuns într-un chin ca de moarte, și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ" (Luca 22:44). Iată lucrarea lui Dumnezeu făcându-se în felul lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește un lucru în ceruri și un om îl dorește pe pământ. Jertfa de la Calvar a avut loc pentru că, mai întâi, "Soldatul de la Cruce" a vrut din tot adâncul sufletului Său ca voia lui Dumnezeu să se împlinească.

În lupta de la Ghetsimani, Isus S-a dus special să facă război în locurile cerești pentru a-și pregăti triumful de la Calvar. Vă puteți imagina cum arăta lupta din ceruri în timp ce Isus se chinuia în grădină? Îngerii lui Dumnezeu venind cu putere pregătindu-se pentru cea mai mare luptă care se dusese vreodată pentru sufletele oamenilor. Agitație în tot cerul. Cred că Satan nu știa de ce se strânseseră atâția. Poate că i-a trecut un gând prin minte că vroiau să-L salveze pe Cristos de la crucificare. Între timp, în grădină, Isus câștiga victoria și se întorcea cu fața spre Calvar.

Este interesant de observat că, tot așa cum prima luptă pentru salvare începuse în grădină, tot așa, rugăciunea cea mai mare a avut loc tot într-o grădină. Isus, al doilea Adam, aducea înapoi o lume pierdută la locul ei de stăpânire.

Pe cruce, cererea Fiului lui Dumnezeu - "Tată, facă-se nu voia mea, ci a Ta" - a fost împlinită pe deplin. Tot păcatul, boala, nefericirea, rușinea, durerea trupului și durerea inimii, toate au fost plătite și au fost șterse. Cu un ultim strigăt prin care Își vărsa inima, Isus a declarat "S-a sfârșit!" Recâștigând autoritatea prin moartea și învierea Sa, El a

alungat pentru totdeauna stăpânirile și puterile rele, a luat înapoi cheile morții și ale vieții și a obținut victoria asupra tuturor. Aleluia! Când ajung în rai vreau să văd fața lui "Scaraoțchi" atunci când i s-au luat înapoi cheile acelea!

După înviere Isus S-a întâlnit cu cei unsprezece apostoli și le-a spus:

> Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși (Marcu 16:15-18).

Isus Cristos le-a dat de fapt cheile atunci când S-a ridicat spre locul Lui de mijlocire și le-a spus: "Orice veți cere în Numele Meu voi face". El ne-a dat cheile de la porțile închisorii pământului - cheile pentru eliberarea prizonierilor, oricare ar fi domeniul captivității lor. Noi suntem împlinitorii voii Sale pe pământ chiar astăzi dacă folosim Numele Său și ne rugăm după voia Lui prin Cuvântul Lui. Ființele umane pot să-și împlinească astăzi responsabilitatea dată de Dumnezeu în Grădina Eden, responsabilitatea de a supune pământul și de a avea stăpânire asupra lui în Numele Campionului înviat, dacă discern și se roagă după voia Lui. Prin faptul că luăm în stăpânire lucrările lui Satan care sunt în lume și prin faptul că ne rugăm în numele Regelui nostru, noi stabilim voia Lui pe pământ așa cum este în cer. Prin actul mijlocirii, suntem ambasadorii Săi plenipotențiari, adică am primit toată autoritatea de a ne ruga în numele uimitorului și puternicului Dumnezeu al universului.

E timpul ca mijlocitorii din America să se ridice și să înfăptuiască voința lui Dumnezeu pentru țara noastră. Biserica trebuie să meargă în cămăruța de rugăciune și să poarte război pentru a stăvili valul de păcat și de distrugere care a venit peste poporul nostru. Avem nevoie cu disperare de acest lucru.

Urgența nevoii de rugăciune pentru țara noastră ne-a lovit pe mulți în timpul lucrării de rugăciune din 1985. De atunci, mulți au început să ceară în rugăciune curățirea țării și milă pentru America. Ni s-au dat multe chei ca să înțelegem starea actuală a națiunii noastre. Una este că la începutul anilor '60 Dumnezeu și-a revărsat Duhul peste Biserică, dar eram așa de ocupați cu minunata renaștere, încât ne-am retras din guvern. Am dat guvernul pe mâna umaniștilor și a ateilor. În 1962, de

exemplu, am dormit când Curtea Supremă a scos rugăciunea şi Biblia din şcolile noastre. În momentul actual culegem roadele lipsei noastre de veghere.

Dar Dumnezeu ne arată cum să luăm înapoi ceea ce am pierdut. Să luăm problema rugăciunii în şcoli. În 1988, organizaţia Generals of Intercession a sponsorizat în zona Phoenix, Arizona un seminar al cărui scop era să aducă statul înapoi la Dumnezeu. Ţinta era să doboare în mod sistematic întăriturile care au împiedicat acţiunea lui Dumnezeu în Arizona. David Barton era vorbitorul de dimineaţă. El a povestit cum doar în anul 1962, 39 de milioane de elevi şi mai mult de două milioane de profesori au fost opriţi de la ceea ce s-a făcut în şcolile noastre încă de la fondarea ţării - cele câteva momente de rugăciune. David spunea că „teribila" rugăciune era: "Dumnezeule atotputernic, ştim că depindem de Tine şi cerem binecuvântarea Ta asupra noastră, asupra părinţilor noştri, asupra profesorilor noştri şi asupra ţării noastre."

Ascultându-l vorbind, ne-am dat seama de un lucru uimitor: din cauza indiferenţei noastre în privinţa guvernului, ţara noastră şi copiii erau într-o stare jalnică. El a spus că cifrele Testului de Aptitudini şcolare a coborât vertiginos în toată ţara după 1962. Din 1963 activitatea sexuală premaritală a crescut la mai mult de 200 la sută; sarcinile în afara căsătoriei au crescut cu aproape 400 la sută; cazurile de gonoree la mai mult de 200 la sută şi sinuciderile au crescut la mai mult de 400 la sută!

Statisticile acestea ne-au străpuns inimile. Bob Willhite, vorbitorul din seara respectivă, era unul dintre cei mai afectaţi. Mai târziu ne-a povestit că s-a întors la hotel şi a căzut în genunchi în rugăciune. A simţit atât de puternic condamnarea generaţiei sale pentru faptul că rugăciunea şi Biblia au fost scoase din şcoli, încât a plâns şi s-a rugat toată după-masa.

În seara aceea, în timp ce vorbea, i-am simţit cu toţii gravitatea din voce. Bob este un bărbat înalt şi plin de demnitate, cu un duh smerit în faţa Domnului. Vorbea încet: "În ultimele câteva ore am stat în faţa Domnului pocăindu-mă din toată inima. Auzindu-l vorbind pe Dave în dimineaţa aceasta, păcatul generaţiei mele mi-a apărut în toată gravitatea lui." S-a oprit. Simţeam şi noi puterea condamnării lui Dumnezeu pe care o simţea el. "Am venit aici în seara aceasta să mă pocăiesc în faţa dumneavoastră de păcatul meu şi de păcatul celor din generaţia mea. Aţi putea să vă ridicaţi în picioare cei care aveţi 50 de ani sau mai mult?" Bărbaţi şi femei din toată sala au început să se ridice

în picioare. Fiecare din ei părea să aibă acelaşi sentiment al condamnării lui Dumnezeu pe care-l avea şi Bob. Pe obrajii multora curgeau lacrimi. Bob a continuat: "Trebuie să ne pocăim în faţa generaţiei următoare pentru moştenirea pe care le-o dăm, pentru această naţiune decăzută şi plină de păcat." Pe măsură ce vorbea, oamenii au început să plângă. Unii şi-au acoperit faţa în timp ce puterea Duhului Sfânt curăţa inimile din sală.

Cred că în ziua aceea s-a întâmplat ceva care a făcut ca într-o anumită măsură inima unei generaţii să se întoarcă spre cealaltă. Cu alte cuvinte, zidul dintre cele două generaţii s-a rupt. Biblia vorbeşte despre aceasta în Maleahi 4:6: "El va întoarce inima părinţilor spre copii, şi inima copiilor spre părinţii lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc ţara cu blestem!"

Voia lui Dumnezeu s-a împlinit în seara aceea. Înfăptuitorii au reuşit să facă acest lucru cu una din cele mai puternice arme ale lui Dumnezeu: iertarea.

Mai sunt multe alte exemple de oameni care pun în faptă voia lui Dumnezeu în zilele noastre. Un astfel de grup s-a ridicat în Brazilia în anul 1961. Era vorba despre nişte femei care aduceau în înfăptuire voia lui Dumnezeu, femei ca Debora şi Estera, chemate să stea în spărtură pentru ţara lor. Ele şi-au spus Liga Femeilor Democrate, şi s-au format sub ameninţarea ocupaţiei comuniste.

Atunci când propagandiştii din Cuba, Rusia şi China au început să muncească fără oboseală în Brazilia, hrănind poporul cu minciuni şi promisiuni false, aceste braziliene credincioase şi-au luat "armele" şi au pornit la luptă. Nu doar că s-au rugat, dar au pus şi picioare rugăciunilor lor. Auzind despre un miting popular care era programat la Sao Paulo avându-i pe doi lideri comunişti din Rusia ca vorbitori principali, ele au telegrafiat oficialităţilor avertizându-i că atunci când va sosi avionul, vor fi sute de femei care vor sta pe pista de aterizare pentru a împiedica aterizarea avionului.

Când a ajuns avionul, femeile erau acolo, cântând, rugându-se, refuzând să se mişte. Avioanele au coborât foarte aproape deasupra lor, dar ele au rămas nemişcate. Fiind astfel împiedicaţi, organizatorii nu au mai reuşit să aterizeze.

Când liderul comunist a ajuns totuşi să vorbească, femeile au umplut holul şi s-au rugat cu atâta fervoare încât nu se mai auzea vorbitorul din cauza grupului care se ruga. Liderul comunist a părăsit sala frustrat.

Impulsionate de aceste femei curajoase şi de alte grupuri de

rezistență, armata și marina militară a Braziliei s-au ridicat, i-au atacat pe comuniști și liderul lor a plecat pe furiș, în mijlocul nopții.

Mulți dintre noi se roagă ca astfel de femei să se ridice în multe țări ale lumii, femei care să se roage asemenea Deborei, care să strige la Dumnezeu pentru dreptate în țara lor.

Cei care cer înfăptuirea voii lui Dumnezeu pot acționa pe mai multe nivele, local, dar și național.

O modalitate este folosirea informațiilor scoase de mass-media ca material de bază pentru mijlocire. Multe grupuri de rugăciune se roagă acum puternic pentru media, ca Dumnezeu să scoată știri bune despre țara noastră.

S-a spus deseori că ziarul este raportul creștinului. Putem verifica dacă ne facem datoria de mijlocitori uitându-ne la ce scrie în ziarul local. Eu îi încurajez deseori pe oameni să "se roage cu știrile în față".

Uneori, mijlocitorii din orașele mici rup foile din cărțile de telefon și le împart între ei în grupurile de rugăciune. În Washington D.C., pastori ca Jeff Wright conduc "microbuze de rugăciune" și se roagă în fiecare lună peste oraș folosind Cuvântul lui Dumnezeu. Alții se plimbă în jurul cartierelor lor, tot așa cum începusem și eu să fac. Puteți folosi și alte idei.

Recent, în orașul meu natal, Weatherford, Texas, am aflat despre votarea care trebuia să aibă loc în micuțul oraș vecin, Willow Park. Județul în care locuim a fost multă vreme o zonă uscată, adică nu era îngăduită consumarea alcoolului. La alimentară nu se vinde bere și nu există baruri. La alegerile din Willow Park, niște grupări încercau să introducă o lege pentru permiterea comercializării de băuturi alcoolice. Nu vreau să-i judec pe cei care au dorit această lege, dar atmosfera care ar fi rezultat din existența barurilor nu ar fi fost plăcută multora dintre noi. (Înainte aveam șase baruri (saloon) în jurul pieței orașului. Un oraș western autentic!) Am chemat pe câțiva dintre prietenii mei și am postit și ne-am rugat timp de trei zile. La sfârșitul celor trei zile ne-am dus împreună cu două prietene, Kurt și cu Laurie, la o bisericuță de unde se poate vedea Willow Park și ne-am rugat împreună cu soția pastorului, Mary Gene. Sunt sigură că Dumnezeu i-a chemat și pe alții la rugăciune. Ne-am rugat împotriva legăturii pe care o creează dependența și pentru ca oamenii să voteze împotriva propunerii. Nu a mai fost o surpriză că legea a fost respinsă cu o majoritate zdrobitoare de voturi. Atunci când Dumnezeu Își pune oamenii să se roage pentru ca voia Lui să se facă, El le va auzi cu siguranță rugăciunile.

5

Lucrarea de mijlocire

> Un mijlocitor este un bărbat sau o femeie - sau un copil - care se luptă pentru alții. Astfel, mijlocirea este activitatea care ne face să ne asemănăm cel mai mult cu Cristos. A fi un mijlocitor înseamnă să fii ca și Isus pentru că astfel este Isus. El trăiește veșnic pentru a mijloci.
>
> Dick Eastman („Dragostea pe Genunchi")

Există o controversă astăzi în legătură cu mișcarea de mijlocire. Unii spun că nu există un dar al mijlocirii - că Dumnezeu cheamă întreaga Biserică să mijlocească. Alții, care simt o chemare specială de la Dumnezeu pentru a mijloci sunt dezorientați și se întreabă: "Unde este locul meu în Trupul lui Cristos dacă nu există un dar al mijlocirii? Eu știu că am o chemare specială de la Dumnezeu de a sta în spărtură. Petrec în fiecare zi ore întregi rugându-mă pentru națiunile lumii, pentru biserica mea, pentru țara mea, pentru conducătorii ei."

Cine are dreptate? Ambele părți. Toți trebuie să ne rugăm și să mijlocim ca și Isus, exemplul nostru. Dar din punctul de vedere al darurilor, un mare număr de oameni sunt chemați la a fi mijlocitori. Diferența este că primul nivel al mijlocirii este responsabilitatea fiecărui creștin, iar al doilea este un dar pe care Dumnezeu îl acordă ca parte a lucrării biblice de ajutorare. Unii care primesc darul mijlocirii au și o dăruire viitoare de a deveni lideri de rugăciune. Dumnezeu nu îi folosește doar pentru a mijloci, ci și pentru a-i învăța pe alții cum să mijlocească.

Eu personal, am experimentat toate cele trei faze, așa cum am povestit și mai devreme. Mai întâi, m-am rugat zilnic o bucată de vreme, după cum vedeam că se înmulțesc nevoile, iar agenda mea era încă umplută de datoria de gospodină și de cea de profesoară. Apoi, Dumnezeu m-a condus să petrec mai mult timp din zi în rugăciune, mai ales atunci când mi-am abandonat profesia. Mă simțeam atrasă de rugăciune și mă aflam pe genunchi mai ales în miezul nopții, dimineața devreme, sau atunci când copiii mei dormeau sau când erau la școală. A treia fază a vieții mele este cea de lider de rugăciune și conducător de lucrare, deși nu am încetat a fi gospodină. Cu toate acestea, nu toată lumea va fi chemată să mijlocească încontinuu.

Felul cum funcționează aceste diferite aspecte ale mijlocirii ne

reamintesc faptul că Biserica se poate asemăna cu o armată. Fiecare grad este important şi folositor. Deşi există mai mulţi soldaţi decât generali, fiecare este important la locul lui pentru câştigarea victoriei. Acelaşi lucru se poate spune despre armata lui Cristos. Îl urmăm cu toţii pe Isus, Căpitanul oştii, marele Soldat al crucii. Nu este important să ne uităm la gradul nostru; dar este important să fim în locul în care ne-a chemat Dumnezeu.

Fiecare credincios este chemat să facă parte din armata de mijlocitori. Cu toţii ne vom ruga şi vom mijloci. Pentru unii aceasta va fi o lucrare permanentă; pentru alţii va fi o parte importantă dintr-o zi pe care o petrec folosindu-şi darurile mai evidente decât mijlocirea. Este o chestiune vitală să găsim care este locul nostru în Trupul lui Cristos în aceste timpuri din urmă şi să ne împlinim chemarea şi alegerea.

Pentru a înţelege lucrarea de mijlocire, dacă este o parte a lucrării Bisericii, trebuie să înţelegem lucrarea lui Isus, cel mai mare mijlocitor.

Isus a spus "cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze" (Ioan 9:4). Dick Eastman, în cartea sa „Dragostea pe Genunchi" („Love On Its Knees") spune despre acest pasaj: "Cuvântul *trebuie* mi-a atras atenţia. Isus nu a spus 'sper' sau 'intenţionez să încerc'. Dimpotrivă, El a declarat cu toată puterea '*Trebuie*'.

Isus a înţeles cu claritate că există lucruri pe care *trebuie* să le facă. Ca şi creştini, noi trebuie să fim 'mici Cristoşi' sau imitatori ai lui Cristos. Vedem mereu în Scriptură că Isus S-a dus să se roage toată noaptea într-un loc pustiu. De fapt, întreaga Lui viaţă a fost o viaţă de mijlocire. Dacă Isus a simţit că era important să mijlocească atâta timp cât a fost pe pământ, cu atât mai mult ar trebui să considerăm noi mijlocirea ca fiind o prioritate. Trebuie să învăţăm să mijlocim ca să devenim ca şi Cristos. *Trebuie* să mijlocim!

Este important să facem deosebire între rugăciune şi mijlocire. Nu orice rugăciune este o mijlocire. De fapt, puţini oameni mijlocesc cu adevărat. Mulţi trimit doar petiţii lui Dumnezeu rugându-L să le împlinească unele nevoi. Adevărata mijlocire are două aspecte. Primul aspect presupune cererea intervenţiei divine a lui Dumnezeu; al doilea presupune distrugerea lucrărilor lui Satan. Acest lucru este ilustrat în pasajul care ne este de acum familiar, Ezechiel 22:30: "Caut printre ei un om care să înalţe un zid, şi să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru ţară, ca să n-o nimicesc; dar nu găsesc nici unul!"

Un lucru important pe care-l presupune acest verset este a te înfăţişa

în faţa lui Dumnezeu cu o cerere specifică, inspirată de El. Celălalt lucru important, descoperit în cuvintele "să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea" implică distrugerea strategiilor pe care le-a conceput duşmanul. Din păcate însă, cea mai mare parte Trupului lui Cristos stă în defensivă, în timp ce Satan se luptă în câmp deschis cu guvernele, cu Biserica şi cu familiile noastre.

Satan este un strateg maestru. Mulţi oameni vorbesc despre cât de prost este diavolul. Eu mă cutremur când îi aud. Una dintre cele mai importante lecţii care trebuie învăţate pentru ziua luptei este că niciodată nu trebuie să-ţi subestimezi duşmanul. Satan se ocupă de lucrurile acestea de multă vreme şi, credeţi-mă că vrea să credeţi că este prost. Şi mai vrea ca oamenii să creadă că el nu există sau că nu are nici o putere. Însă noi suntem atenţi la cuvintele lui Pavel: "ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un câştig de la noi; căci nu Suntem în neştiinţă despre planurile lui" (2 Corinteni 2:11).

De ce ar vorbi Pavel despre planurile lui, dacă acesta nu ar avea nici un plan? Satan mai are legiuni întregi de îngeri bine antrenaţi care-şi slujesc stăpânul cu frică. Pavel l-a descris pe duşmanul nostru în felul acesta :

> Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care Sunt în locurile cereşti (Efeseni 6:12).

Maniera de luptă la greci era până la moarte. Războiul nostru este o luptă corp la corp cu un duşman care vrea să ne distrugă.

Efeseni 6:11 spune: "Îmbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţinea piept împotriva uneltirilor diavolului." Cuvântul "uneltiri" în limba greacă are sensul de "metode". În termeni militari am putea spune că planul său este să controleze pământul.

De aceea, un mijlocitor este un mediator. Evrei 7:25 afirmă că: "De aceea şi poate să mântuiască în chip desăvârşit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăieşte pururea ca să mijlocească pentru ei." Pentru cine? Pentru cei care vin la Dumnezeu prin El. Isus a plătit preţul pentru ca noi să putem veni cu îndrăzneală la tronul de har pentru a primi îndurarea în timp de nevoie.

Putem să ilustrăm în felul următor. Cineva vine la Dumnezeu cu o rugăminte după voia Lui. Isus, care stă la dreapta Tatălui, spune: "Tată,

fă-o pentru El". Impresionați de nevoia care li se prezintă, Tatăl și Fiul trimit Duhul Sfânt să îndemne unul dintre membri Trupului Său să stea în spărtură, în rugăciune. De multe ori ni se va întâmpla să ne pomenim gândindu-ne iarăși și iarăși la cineva fără să știm de ce. După un timp, începem să ne rugăm pentru acea persoană. Putem să simțim un pericol sau o mare întristare când ne gândim la o persoană. Este Duhul Sfânt care ne îndeamnă să facem ceva. Acesta este momentul în care stăm în spărtură, momentul în care inima lui Dumnezeu se exprimă în mijlocire. Dumnezeu începe apoi să se miște pentru persoana pentru care ne-am rugat; Împărăția Lui a intrat în viața acelei persoane și voia Lui se face.

> Pentru a fi mijlocitori adevărați, trebuie să fim străjeri lângă zid. "Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus niște străjeri, care nu vor tăcea niciodată, nici zi nici noapte! Voi care aduceți aminte Domnului de el, nu vă odihniți de loc!" (Isaia 62:6-7)

Ierusalimul este un oraș cu ziduri și încă este posibil să te plimbi pe aceste ziduri. Străjerii obișnuiau să se plimbe pe ele în sus și în jos să privească în noapte și să le păzească de eventualele atacuri ale dușmanului împotriva orașului. În aceste versete, Dumnezeu ne spune să ne uităm în depărtare prin rugăciune încercând să vedem răul potențial care poate fi făcut orașelor noastre, bisericilor, familiilor noastre. Dumnezeu a făcut ca poporul Său să fie un popor de străjeri care să nu se odihnească până când nu va veni Împărăția Lui pe tot pământul. Iată câteva lucruri pe care le puteți face pentru a avea un ochi de străjer:

1. Înscrie-te în armată! Spune-I Domnului că ești gata să fii străjer.

2. Păstrează-ți inima curată pentru ca să poți discerne corect care sunt domeniile pentru care vrea Dumnezeu să te rogi.

3. Învață să devii conștient de prezența lui Dumnezeu în viața ta! Fii conștient în fiecare moment că ești la datorie. A fi un străjer seamănă foarte mult cu a fi un medic care are un beeper. În orice clipă poarte fi chemat pentru o urgență. Indiferent de ceea ce faci, s-ar putea ca Dumnezeu să te cheme să-ți schimbi planurile, să te rogi și să suni alarma pentru a opri atacurile dușmanului.

4. Roagă-te ca Dumnezeu să-ți arate care sunt timpul și locul potrivite pentru a suna alarma. Dumnezeu descoperă mijlocitorilor nevoile intime ale acelora pentru care mijlocim. Aceasta este o încredere de valoare. Lucrurile pe care Dumnezeu ni le împărtășește nu trebuie împărtășite cu alții. Multe grupuri de rugăciune nu sunt altceva decât întâlniri de bârfă spirituală. Dacă Dumnezeu îți descoperă slăbiciunea altcuiva, trebuie să faci următoarele lucruri:
   - Cere mai întâi o confirmare ca să vezi dacă ai înțeles corect nevoia. Nu vrei să te rogi greșit.
   - Dacă ești sigur că te rogi bine, trebuie să-L rogi pe Dumnezeu să-ți spună dacă trebuie sau nu să-i spui persoanei respective ceea ce ai aflat.
   - Dacă trebuie să-i spui acelei persoane, roagă-te ca EL să-i pregătească inima să fie receptivă.
   - De multe ori nu trebuie să-i spui nimic persoanei pentru care te rogi. Dumnezeu îi va vorbi la timpul Său și în felul Său. Acesta este modul cel mai eficient de a trata slăbiciunile celor pentru care ne rugăm. Când Dumnezeu le spune că trebuie să se schimbe, ei nu se vor mai simți rușinați, respinși sau răniți.
   - Uneori e timpul să suni alarma celor din grupul de rugăciune atunci când vezi un pericol iminent în biserica locală. Dacă se întâmplă acest lucru, mergi la cineva care este într-o poziție spirituală superioară și împărtășește-i îngrijorarea pentru care v-ați rugat. Lasă-l pe el sau pe ea să decidă dacă trebuie să mai spună cuiva.

5. Nu-ți fie teamă să spui rugăciuni care-ți par neobișnuite. S-ar putea ca în timp ce te rogi să te pomenești rugându-te pentru un pastor din America de Sud pe care nici nu-l cunoști. Mulți mijlocitori au împiedicat dezastre care s-ar fi putut întâmpla unor oameni pe care nu i-au întâlnit niciodată. Un bun exemplu de străjer se găsește în Luca 22:31-32:

> Domnul a zis: "Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi."

O mijlocitoare pe nume Vinita Copeland a stat în spărtură ca veghetoare pentru mulţi "copii spirituali" ai ei. Într-o zi, Domnul i-a spus că unul dintre aceşti copii, Beth, suferă un atac şi că Satan vrea să o cearnă ca pe grâu. Vinita i-a spus soţului ei să nu lase pe nimeni să o deranjeze, şi a plecat în cămăruţa ei de rugăciune ca să se lupte pentru Beth. A trecut o zi, apoi încă una. Soţul a început să se îngrijoreze pentru binele Vinitei şi a chemat mijlocitori să se roage pentru această mijlocitoare, până când, în a treia zi, a fost ruptă puterea duşmanului care îi ataca fiica spirituală. Îi mulţumesc Domnului pentru mijlocitoarea care a fost gata să facă un sacrificiu prelungit. Beth are acum o lucrare internaţională născută şi scăldată în rugăciunile Vinitei.

După cum am văzut, Dumnezeu cheamă uneori străjeri la rugăciune în miez de noapte. O luptătoare în rugăciune din Fort Worth, pe nume Naomi "Dutch" DuPuis s-a trezit brusc într-o noapte având o puternică povară pe inimă de a se ruga pentru un evanghelist, Hayseed Stephens. Hayseed era în Indonezia şi predicile sale stârneau o mare tulburare în locurile cereşti: patroana bordelului din localitate şi "fetele" ei erau toate mântuite, iar agentul care vindea droguri în cartier a intrat în Împărăţia lui Dumnezeu împreună cu capul afacerilor cu jocuri de noroc.

Într-o dimineaţă, pe la ora 4, Dutch s-a trezit brusc şi a avut o viziune cu Hayseed. Era în pericolul de a fi ucis de sătenii mânioşi. Mai târziu i-a spus că ea ştia mai multe despre ceea ce i se întâmpla decât ştia el însuşi. Aceasta nu este o întâmplare neobişnuită celor care au darul mijlocirii.

Între timp, în Indonezia, (acolo era ora 4 după masa) Hayseed tocmai ieşea dintr-o casă în care se rugase pentru unul dintre diaconii bisericii locale. Îl aştepta o privelişte înspăimântătoare: vreo şase sute de bărbaţi cu sape şi greble. Erau musulmani, şi erau furioşi pentru că oamenii se întorceau la creştinism. Sătenii, convinşi că el era aducător de nenorociri, vroiau să-l vadă mort.

Hayseed a descris ce a urmat: "Mai întâi m-a lovit un val de teamă, şi am strigat la Domnul după ajutor." Cred că această flacără de rugăciune a făcut-o pe prietena lui din Texas, Dutch, să sară în spărtura rugăciunii pentru ca Dumnezeu să-l protejeze pe Hayseed şi să-i dea pacea.

Hayseed a continuat: "După ce am strigat după ajutor am simţit ca şi cum ar fi coborât peste mine o manta de pace. Am păşit înainte şi am început să cânt încetişor despre Numele lui Isus. Înfăşurat fiind în

mantaua de pace, Hayseed a putut să treacă prin mulţimea înfuriată; s-au despărţit ca şi Marea Roşie. Acest eveniment i-a amintit de Luca 4:28-30:

> Toţi cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie. Şi s-au sculat, L-au scos afară din cetate, şi L-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie. Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, şi a plecat de acolo.

Nu-i aşa că ar fi minunat să vedem ce se întâmplă în tărâmul nevăzut unde ne protejează Dumnezeu în mod atât de supranatural?

Ne aflăm într-un timp profetic în privinţa mijlocirii. După 1990 va fi strânsă o mare recoltă. Datorită acestui lucru este turnat asupra Trupului lui Cristos un duh de rugăciune. Trebuie să ne rugăm ca Domnul secerişului să trimită secerători la secerişul Său. Mulţi dintre cei care nu au a o chemare specială pentru mijlocire sunt chemaţi să se roage. Dumnezeu Îşi cheamă trupele de rezervă.

Duhul de rugăciune care vine asupra naţiunilor şi popoarelor semnalează naşterea unei treziri spirituale. Douglas Thorson scrie despre Jeremiah Lamphier într-o lucrare interesantă adresată organizaţiei Mijlocitori Pentru America. Lamphier este un exemplu a ceea ce poate să facă Dumnezeu cu oamenii obişnuiţi care răspund chemării la rugăciunea pentru trezire. Întâmplarea s-a petrecut la New York în jurul anului 1857.

Lamphier mergea pe străzi împărţind fluturaşi despre o întâlnire de rugăciune de amiază care urma să se ţină la Biserica Reformată Olandeză de la colţul străzii Fulton, în cartierul Manhattan. A aşteptat acolo singur timp de 25 de minute şi credinţa îi era încercată. În sfârşit, la 12:30 au intrat şase bărbaţi, unul după altul. În săptămâna următoare au venit 20. Nu peste multă vreme au hotărât să se întâlnească zilnic, nu săptămânal.

În şase luni, mai mult de zece mii de oameni de afaceri se întâlneau zilnic pentru rugăciune în magazine şi în clădiri ale companiilor. Bisericile lucrau împreună aproape fără excepţie, fără nici un gând de gelozie. (n.tr. În cartea lui Douglas Thorson „Prayer and Revival: The Role of Prayer and Reformation Societies in American History" – „Rugăciune şi Trezire: Rolul Rugăciunii şi a Societăţilor Reformatoare în istoria Americii".)

Cred că este un lucru esenţial pentru Biserica de astăzi să se

pregătească de trezire învăţând despre rugăciune şi mijlocire. Cine ştie câţi oameni ca şi Lamphier există prin birouri şi prin clase, împlinind cu supunere scopul lui Dumnezeu până când El îi va chema să fie lideri de rugăciune care vor schimba dramatic ţara printr-o trezire.

În aceeaşi lucrare există un citat din Matin Lloyd- Jones. El spune:

> Istoria trezirilor spirituale descriu cu claritate faptul că Dumnezeu acţionează deseori în modul cel mai neobişnuit şi produce trezire, o amplifică şi o susţine nu neapărat prin pastori, ci poate prin oameni care s-au văzut pe ei înşişi ca membri foarte nevrednici şi neimportanţi ai Bisericii creştine.

Chemarea ne este trimisă fiecăruia dintre noi. Capitolul următor vă va ajuta să descoperiţi dacă aveţi darul rugăciunii de mijlocire. Este minunat să vezi ce poate să facă Dumnezeu cu un vas care I se dăruieşte!

6
Darul mijlocirii

> Mi se pare că anumiţi creştini au o capacitate specială de a se ruga perioade lungi de timp, în mod regulat şi de a vedea frecvent răspunsuri specifice la rugăciunile lor, şi aceasta cu mult mai mult decât se poate aştepta de la un creştin obişnuit.
>
> C. Peter Wagner (în cartea: „Your Spiritual Gifts can Help Your Church Grow" – „Darurile tale Spirituale pot ajuta la Creşterea Bisericii")

Darul mijlocirii este un subiect controversat pentru că Biblia nu vorbeşte în mod explicit despre el. Dar nu vorbeşte nici despre uşieri, despre trupe de închinare sau despre cei care se ocupă de sonorizare; mijlocitorii au un loc în biserică împreună cu acei oameni care au darul de ajutorare. Diferenţa dintre mijlocitori şi cei cu darul întrajutorării este că mijlocitorii slujesc într-un mod spiritual, în "locurile cereşti" dacă putem spune aşa.

În Biblie există referinţe indirecte la darul mijlocirii. Luca 2:37 relatează cum văduva Ana Îl slujea pe Dumnezeu la Templu postind şi rugându-se zi şi noapte. De fapt, *postind şi rugându-se zi şi noapte* este un bun mod de a descrie viaţa unui om chemat să mijlocească (deşi este posibilă apariţia unui dezechilibru în privinţa postului şi a rugăciunii, ceea ce vom discuta mai târziu).

Povestea lui Aaron şi Hur care ridicau braţele lui Moise (atunci când Israel era mai puternic în lupta cu amaleciţii) vorbeşte despre un tip de dar de mijlocire în acţiune:

> Mâinile lui Moise fiind trudite, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, şi el a şezut pe ea. Aaron şi Hur îi sprijineau mâinile, unul deoparte, iar altul de alta; şi mâinile lui au rămas întinse până la asfinţitul soarelui.
> (Exod 17:12)

Observaţi că Aaron şi Hur sprijineau braţele lui Moise, dar nu au luat în mână toiagul pe care-l ţinea el. Observaţi de asemenea că ei nu au coborât pe câmpul de luptă aşa cum a făcut Iosua. Oamenilor care au darul mijlocirii le place să se roage. Preferă să-şi petreacă timpul aşa decât să facă altceva. Când sunt întrebată cât timp mă rog pe zi,

răspund: "Cât mai mult posibil!" Din cauza deselor mele călătorii, nu pot în unele zile să petrec la fel de multe ore în rugăciune ca şi în alte zile, dar ori de câte ori îmi pun deoparte o zi cu Domnul, scot telefonul din furcă şi îmi pun un semn pe uşă: "Rugăciune. Nu deranjaţi!" Acele zile sunt o adevărată bucurie pentru mine! Am aflat că aşa simt şi alţi oameni care au darul mijlocirii.

Am vorbit mai devreme despre întâlnirea de rugăciune "90 de ore de Rugăciune Pentru Anii '90" care s-a ţinut în Florida. Într-o dimineaţă în jurul orei două, am experimentat nişte clipe minunate de rugăciune pentru Biserica din Rusia. Unul dinte mijlocitori s-a aplecat în faţă şi a spus cu încântare: "Nu-i aşa că suntem ca în paradis?" Am fost de acord cu el. Pentru aceia care sunt chemaţi la rugăciune, acesta este locul cel mai bun unde se pot afla.

Deseori mijlocitorii au o viaţă neobişnuită. Uneori parcă ar fi pustnici. În capitolul precedent am descris-o pe Vivita Copeland stând ca un străjer pentru fiica ei spirituală, Beth, rugându-se timp de trei zile întregi, fără să mănânce şi dormind foarte puţin, până când Dumnezeu i-a dat pacea, semn că rugăciunea a răzbit. Acesta nu este un lucru neobişnuit la mijlocitori. Nu se întâmplă în fiecare zi, însă se întâmplă.

Exemplul nostru este Daniel, care şi-a pus în gând să-L caute pe Domnul prin post şi rugăciune:

> În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale. N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin, şi nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni (Daniel 10:2-3).

Probabil că după trei săptămâni de post şi rugăciune Daniel nu arăta prea bine, dar lui nu-i păsa. Dumnezeu îi dăduse o sarcină: să se roage ca să înţeleagă o vedenie. Rugăciunile lui au stârnit un război mare în ceruri, dar îngerul pe care l-a trimis Dumnezeu la el a biruit în cele din urmă. Daniel 10:12-14 spune:

> El (Gabriel) mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ţi-ai pus inima ca să înţelegi, şi să te smereşti înaintea Dumnezeului tău, şi tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum! Dar căpetenia împărăţiei Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci şi una de zile; şi iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, şi am ieşit biruitor acolo lângă împăraţii Persiei. Acum vin să-ţi fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.

Domnul a trimis un înger la Daniel datorită rugăciunilor lui şi l-a însărcinat să-l facă pe acest om să înţeleagă.

De obicei, celor cu darul mijlocirii li se va da de la Dumnezeu o atenţie specială pentru o anumită lucrare sau pentru un lucrător. În fiecare zi, ei vor fi străjeri pentru cei care le-au fost încredinţaţi de Dumnezeu. Vom discuta mai multe despre acestea în capitolul despre parteneri personali de rugăciune.

Nu toţi mijlocitorii se pot ruga tot timpul. Totuşi, atunci când nu muncesc, ei vor da ore întregi din timpul lor liber pentru a se ruga. Mulţi consideră că rugăciunea este timpul lor de recreare. Nu mă înţelegeţi greşit. Rugăciunea este o treabă serioasă şi avem nevoie uneori de o pauză, dar pentru mulţi, este o plăcere să petreacă timpul mijlocind pentru alţii.

Cei care au darul mijlocirii pot să aibă atenţia concentrată asupra unui lucru toată viaţa, dar nu neapărat. Femeia pe care a auzit-o Bob Willhite rugându-se la biserica Glad Tidings Tabernacle era chemată să se roage pentru o naţiune. Mulţi mijlocitori sunt chemaţi să se roage pentru toate naţiunile. O astfel de mijlocitoare este Freda Lindsay de la Institutul Cristos Pentru Naţiuni din Dallas, în Texas. Cristos Pentru Naţiuni este o şcoală biblică cu 1500 de studenţi şi o mare organizaţie misionară. Ei au ajutat la construirea a mai mult de 8700 de biserici în întreaga lume.

Freda Lindsay a vorbit la o întâlnire a Generalilor pentru Mijlocire din septembrie 1986. Doamna Lindsay sau "mami" cum îi spun studenţii, este o femeie mignonă, dar un gigant pentru Dumnezeu. Este o experienţă nemaiîntâlnită să o auzi cum strigă Domnului pentru toate naţiunile lumii, una după alta, fără a se opri până când nu le-a adus pe toate în faţa tronului de har al lui Dumnezeu. Această sfântă scumpă înaintea Domnului ne-a împărtăşit despre viaţa de rugăciune a soţului ei, Gordon Lindsay. Pastorul Lindsay a plecat acum la Domnul, dar efectele rugăciunilor lui se mai simt încă în lume. Ea povestea că Gordon spunea următorul lucru despre rugăciune: "Fiecare om ar trebui să spună cel puţin o dată pe zi o rugăciune violentă", "şi cred", a adăugat ea, „că el deţine recordul mondial pentru rugăciunile cele mai violente!" Ea ne-a citat un verset din Matei 11:12: "Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăţia cerurilor se ia cu năvală, şi cei ce dau

năvală, pun mâna pe ea".

Freda ne-a spus apoi următoarea poveste:

> Nu voi uita niciodată când locuiam la Shreveport, în Louisiana şi eu am dat un anunţ în ziar căutând o persoană care să mă ajute în casă. A răspuns o negresă micuţă de statură. Eram în bucătărie şi eu îi spuneam ce este de făcut, când, deodată, ea m-a întrebat: "Ce se aude, ce se aude? Vocea aceea, un bărbat!"
>
> I-am răspuns: "Este soţul meu. Primul lucru pe care-l face în fiecare dimineaţă când se trezeşte este să se roage, şi sună ca explozia unei bombe".
>
> Ea a întrebat: "El a fost în Shreveport acum trei ani la cutare hotel în cutare zi?"
>
> I-am răspuns că el călătoreşte atât de mult încât nu-mi mai amintesc, dar că îl voi întreba când vine.
>
> Când a ieşit din cameră l-am întrebat: "Ai fost la Shreveport acum trei ani la cutare hotel?" Creierul lui Gordon este ca un calculator care nu uită niciodată datele şi locurile.
>
> "Da, mi-a răspuns el, am fost la cutare întâlnire şi am ţinut un studiu."
>
> Femeia a exclamat: "Ştiam eu, ştiam eu! Stăteam afară la uşă când aţi început să vă rugaţi pentru că niciodată n-am mai auzit pe cineva să se roage aşa cum vă rugaţi dumneavoastră!"

N-ar fi grozav dacă oamenii şi-ar aminti de noi pentru rugăciunile noastre, mai degrabă decât pentru alte lucruri?! Iată ce a lăsat Gordon Lindsay în urma lui! Eu cred că acele rugăciuni, împreună cu cele ale soţiei lui au constituit naşterea unei treziri. Rugăciunile lor au făcut ca mii de studenţi să vină la Cristos Pentru Naţiuni ca să înveţe şi să se pregătească pentru câmpul de misiune.

Gordon şi Freda Lindsay au crezut cuvântul scris la Matei 9:37-38: "Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerişul, dar puţini Sunt lucrătorii! Rugaţi, deci, pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Lui."

Mijlocitorii numesc acest lucru „rugăciune la seceriş". Dumnezeu Îşi aşează în fiecare loc mijlocitori care se roagă pentru popoare.

Această poveste mai arată faptul că metodele pe care le folosesc cei care mijlocesc sunt variate. Este mai important să ne uităm la rodul rugăciunii, nu la formule. Dumnezeu are mulţi mijlocitori care se roagă în diferite feluri. Unii se roagă în linişte, în cămăruţe de rugăciune, alţii cântă, unora li se aude vocea de departe. Este important să te rogi aşa

cum ţi-a arătat Dumnezeu fără să îţi imaginezi că şi ceilalţi trebuie să se roage ca şi tine.

Mulţi dintre cei care simt chemarea spre mijlocire încep să se roage organizat sau disciplinându-şi rugăciunea aşa cum scrie Dick Eastman în cartea sa, „Ora care schimbă lumea" („The Hour that Changes the World") sau Larry Lea în „Nu aţi putut veghea o oră?" („Could You Not Tarry One Hour?"). Uneori rugăciunea este o disciplină şi pentru cei chemaţi de Dumnezeu să mijlocească. Sunt zile când cerul pare întunecat şi te întrebi dacă această rugăciune de la ora 5 dimineaţa poate să înfăptuiască ceva.

Un alt grup de mijlocitori sunt mijlocitorii profetici. Voi detalia acest lucru mai târziu, dar ceea ce fac ei este să se trezească devreme în fiecare dimineaţă pentru a afla de la Domnul care este însărcinarea de rugăciune pentru ziua respectivă (şi aceasta dacă nu cumva au stat toată noaptea pentru a se ruga pentru însărcinare lui Dumnezeu din ziua precedentă!). Poate să varieze felul cum încep să se roage. Mulţi Îl laudă pe Domnul, apoi stau nemişcaţi şi ascultă până când le vine un nume sau un verset din Scriptură sau o situaţie pentru care este nevoie de rugăciune. Şi eu mă rog de obicei în felul acesta în fiecare zi. Este bine totuşi să fii flexibil. Uneori, în timpul meu de părtăşie mă trezesc rugându-mă pentru România, iar apoi, după mai multe ore, mă întorc la închinare.

Deşi am pentru ce să mă rog zilnic, Dumnezeu îmi pune pe buze uneori cereri pentru cei din inima Lui. Am aflat că nevoile de rugăciune pe care mi le dă Dumnezeu pot să fie sau nu pe lista mea personală de rugăciune. A fi un mijlocitor cere destul de multă disciplină emoţională, pentru că prefer de multe ori să mă rog pentru propriile mele griji decât pentru cele pe care mi le dă Dumnezeu. Acesta e momentul când trebuie să caut mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi nu soluţionarea propriilor mele poveri. Un lucru minunat pe care l-am aflat este că în aceste momente, Dumnezeu îi cheamă pe alţii să se roage pentru nevoile familiei mele. În felul acesta sunt împlinite nevoile, dacă eu sunt ascultătoare faţă de agenda de rugăciune a lui Dumnezeu.

Dacă aveţi darul mijlocirii veţi afla că Dumnezeu dezvăluie în moduri diferite pentru cine sau pentru ce să mijlociţi în cursul zilei. Uneori văd pe cineva care îmi aminteşte de altcineva şi îmi dau seama că trebuie să mă rog pentru el sau ea. Altădată s-ar putea să văd numele cuiva pe care îl cunosc sau un nume asemănător, şi mă opresc să caut călăuzire, să văd cum trebuie să mă rog pentru acea persoană. Ori de

câte ori mi se îndreaptă gândul spre cineva pe care nu l-am văzut de câţiva ani, mă rog pentru acea persoană. Sunt convinsă că Dumnezeu cheamă mulţi oameni să se roage în acest fel, dar ei nu recunosc semnalele. Dacă în cursul unei zile mă pomenesc gândindu-mă iarăşi şi iarăşi la cineva din biserica mea, înţeleg că acesta este modul lui Dumnezeu de a-mi spune să mă rog. şi atunci când Îi cer să-mi arate cum să mă rog în acele clipe, El îmi aduce în minte anumite versete din Scriptură. De aceea este atât de important ca mijlocitorii să cunoască Scriptura - pentru ca Dumnezeu, prin Duhul Său, să poată scoate din izvorul apelor vii din noi pentru scopurile Lui în rugăciune.

Pe măsură ce creşteţi în darul mijlocirii veţi învăţa să umblaţi şi să vorbiţi ca şi Cristos, rămânând mereu atenţi pentru a vedea mesajul Domnului, dacă cineva are o nevoie importantă. Unii numesc acest lucru să înveţi să rămâi în Cristos. Noi avem o legătură directă prin Duhul Sfânt cu inima lui Dumnezeu. Abia atunci vom înţelege inima lui Dumnezeu în mijlocire când vom înţelege că întotdeauna suntem de serviciu.

Un alt fel prin care Duhul Sfânt ne atrage atenţia pentru rugăciune este prin vise. Biblia are multe de spus despre vise şi însemnătatea lor. Domnul i-a apărut lui Iacov într-un vis atunci când fugea de Esau. Dumnezeu a folosit visele pentru a-şi desfăşura slava şi pentru a-l ridica pe Iosif în ochii faraonului, aşa cum am văzut mai înainte. Exemplele abundă şi în Noul Testament. Dumnezeu a folosit un vis ca să-l avertizeze pe un alt Iosif să o ia pe Maria şi pe Copilul Mesia ca să fugă de Irod. Pentru mijlocitori nu este un lucru neobişnuit să aibă "vise spirituale". Visele spirituale sunt diferite de visele de pizza care apar la cei care mănâncă prea mult şi prea târziu! Un argument ar fi că sunt foarte vii şi par foarte reale. Sunt acele vise care te fac să te gândeşti la ele un timp. Uneori te întrebi dacă erai treaz sau dormeai atunci când au apărut, atât de reale par. Aceste vise sunt gravate imediat în memorie, totuşi este bine să notezi imediat detaliile. Observaţi din povestirile biblice că oamenii îşi puteau aminti foarte bine visele şi le puteau povesti în detaliu. De multe ori Dumnezeu ne va vorbi sau ne va avertiza într-un vis într-un fel pe care nu ni l-am putea închipui atunci când suntem treji.

Atunci când avem un vis spiritual, el poate fi clar sau trebuie să fie interpretat. Dacă este un vis despre un dezastru, trebuie să înţelegem că este doar o avertizare şi nu soarta. Trebuie să ne rugăm să putem elimina, minimaliza sau schimba ceea ce ne avertizează Dumnezeu că

vrea să facă.

Acest lucru se întâmplă deseori în familia mea. Mike visează mult mai mult decât mine. Ani de zile a visat despre un uragan care vine spre casa noastră, ceea ce ne avertiza despre atacuri care urmau din partea lui Satan. Am învăţat să fim foarte atenţi la oamenii din vise, să ne rugăm pentru protecţia lor şi împotriva uneltirilor lui Satan.

Într-o dimineaţă, Mike s-a trezit şi a spus că a visat că cinci tornade veneau în clipa aceea spre casa noastră. În ziua aceea ne-am rugat destul de mult. Îi mulţumim lui Dumnezeu că ne-a avertizat să ne rugăm, pentru că am rezolvat cu uşurinţă ceea ce a venit.

Anul trecut a avut loc una dintre întâmplările cele mai interesante în care a fost vorba despre un vis spiritual. Mă aflam la Phoenix pentru a vorbi la o conferinţă. Înainte de a pleca din cameră spre activităţile zilei am simţit că trebuie să-l sun pe Mike. Vocea lui era ciudată aşa că am insistat să-mi spună ce nu era în regulă. A ezitat, dar apoi mi-a spus: "Cindy, azi noapte am visat că eram pe autostradă cu maşina şi conduceam în spatele a două camionete. În fiecare era câte un cuplu tânăr şi una dintre femei era însărcinată. Dintr-odată s-a oprit circulaţia. Am apăsat pe frână, dar nu se întâmpla nimic; vedeam totul de parcă mişcarea s-ar fi derulat cu încetinitorul. În clipa următoare am intrat în camioneta din spate împingând-o în cea din faţă. Când ne-am oprit am sărit din maşină să văd dacă au păţit ceva. Eram îngrijorat în special pentru femeia însărcinată şi am alergat şi m-am rugat pentru ea."

După ce mi-a povestit Mike visul ne-am rugat împreună pentru siguranţa celor care conduceau pe autostradă şi pentru siguranţa lui personală. Ne-am rugat lui Dumnezeu să-i dea înţelepciune în timp ce conducea spre serviciu în ziua aceea.

Nu e nevoie să mai spun că l-am sunat imediat ce am ajuns în cameră în seara aceea, ca să aflu ce se întâmplase în drum spre serviciu şi dacă păţise ceva. (Cu un an înainte fusese lovit de un camion cu 18 roţi. Atunci nu a fost rănit, dar îmi puteţi înţelege îngrijorarea.) Mike era foarte emoţionat în timp ce-mi povestea întâmplarea din acea dimineaţă. "Cindy, a spus el, Dumnezeu este minunat! Am fost foarte atent pe drum. Am avut grijă să stau departe de alte maşini şi mai ales departe de camionete. Apoi, când eram deja aproape de lucru, o maşină din faţa mea s-a lovit de maşina din faţă. Dacă nu aş fi păstrat distanţa din cauza visului, aş fi fost implicat şi eu în accident."

Maşinile implicate nu erau camionete, şi nu a existat nici o femeie însărcinată. Mă face să mă gândesc dacă nu i-a protejat Dumnezeu pe

ceilalţi din vis aşa cum l-a protejat pe Mike, aşa încât nimeni să nu fie accidentat.

Dacă aţi avut ceva care părea un vis spiritual, întrebaţi-L pe Dumnezeu dacă a fost sau nu de la El. Dacă da, întrebaţi-L ce vrea să vă rugaţi în legătură cu acel vis. Dacă nu înţelegeţi visul, rugaţi-vă ca Dumnezeu să aducă pe cineva care să-l poată interpreta. Fiţi atenţi căci Satan poate trimite vise tulburătoare care nu sunt nimic mai mult decât coşmaruri. Acest vise produc teamă, şi nu certitudinea plină de pace pe care o aduc avertizările lui Dumnezeu. Desigur că vă puteţi ruga şi pentru protecţie împotriva oricărui lucru pe care l-aţi văzut în coşmar.

Dumnezeu îi cheamă azi pe cei cu darul mijlocirii să facă o reţea imensă pentru secerişul Lui. Nicicând nu au mai fost atâţia mijlocitori care să se roage împreună. Dumnezeu adună pentru lupta de la sfârşitul timpurilor mulţi oameni asemeni lui Rut, Naomi, Estera, Mardoheu, Debora şi Barac.

Una dintre cele mai speciale persoane pentru mine a fost Vinita Copeland, despre care am vorbit deja. Într-o zi, una dintre rudele ei a privit în jos şi a spus: "Vinita, ce s-a întâmplat cu genunchii tăi? Parcă ar fi genunchi de cămilă." A spus că se roagă pentru fiul ei. Pe vremea aceea el fugea cât putea mai tare de Dumnezeu. Ruda aceea a spus: "Dar nu poţi să te rogi în picioare?"

Ea a continuat să îngenuncheze în rugăciune, şi făcând aşa, aceasta puternică luptătoare a stat în spărtură pentru mii de membri ai Trupului lui Cristos în cursul vieţii sale. Se scula în fiecare dimineaţă la ora 4 şi cobora în pivniţă pentru a se ruga. La sfârşitul vieţii când a intrat prin porţile raiului, trupul ei era cu totul muncit de anii de mijlocire.

Într-o zi, când am vizitat-o acasă, ne-am dus jos în pivniţa în care se ruga. Am observat o mică rogojină şi o cutie de pantofi lângă ea. Am întrebat-o: "Nonnie (porecla ei), ce e cu rogojina aceasta aici?" Ea mi-a răspuns: "Acolo mă rog eu, drăguţo."

Când am îngenuncheat pe rogojină am simţit că mă învăluie prezenţa Domnului. Am ridicat de jos cutia de pantofi din care au început să se reverse multe poze. "Nonnie", am întrebat-o, „ce sunt acestea?"

"Sunt pozele de rugăciune."

"Cine sunt oamenii aceştia?"

"Pe majoritatea dintre ei nu-i cunosc, a răspuns ea. Oamenii îmi trimit poze cu cei dragi ai lor ca să mă rog pentru ei." Mi-a mai spus că se ruga pentru ei până atunci când Dumnezeu îi spunea: „S-a făcut", şi atunci se oprea. Erau urme de lacrimi pe pozele acelea şi ea nici măcar

nu ştia. Dar vă pot spune cu siguranţă un lucru: îi va cunoaşte în cer. Pot să garantez că atunci când se ruga ea, porţile iadului erau date la o parte şi înşelăciunile lui Satan nu puteau să biruiască în vieţile lor.

Darul mijlocirii este acea parte a Trupului lui Cristos care, deşi ascunsă, este puternică şi produce lucruri mari pentru Dumnezeu. Uneori, când trec printr-o încercare mai grea, strig către Domnul: "Doamne, ridică mijlocitorii!" Când cer acest lucru obişnuiesc să notez şi ora, pentru că cineva va suna mai târziu întrebându-mă: "Ce ţi s-a întâmplat la cutare oră?" O mijlocitoare pe nume Kay obişnuieşte să mă sune ori de câte ori mi se pare că toate hoardele iadului s-au năpustit spre mine. Aud doar că sună telefonul şi Kay mă întreabă: "Cindy, ce se întâmplă? Adineauri m-am rugat pentru tine să nu te descurajezi."

Cât este de încurajator să văd că Dumnezeu dă darul mijlocirii unui popor care este doritor să îl primească! Fie ca toţi să ne dovedim vrednici de acest dar preţios.

7
Lideri de rugăciune

Dacă unii vor constata că sunt chemați să stea în cămăruța de rugăciune pentru a-şi folosi darul în mijlocire, alții vor constata că timpul petrecut în cămăruță a fost doar terenul de antrenament şi că e nevoie să devină lideri de rugăciune.

Liderii de rugăciune sunt aceia care au mai multe daruri. Darul mijlocirii se îmbină cu darurile pentru o lucrare dedicată total bisericii, aşa cum se regăsesc în Efeseni 4:11 - apostoli, profeți, evanghelişti, păstori, învățători. Conform pasajului din Efeseni 4:12-13, darurile au fost date

> pentru desăvârşirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței şi a cunoştinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Astfel, liderii de rugăciune sunt aceia care îi învață pe sfinți cele privitoare la rugăciune şi mijlocire. Esența lucrării va depinde de darul specific care se asociază darului mijlocirii. Deşi astăzi funcționează multe lucrări de mijlocire, voi vorbi despre câteva care combină diferite daruri în mod clar. Majoritatea acestor lideri încep prin a se ruga în biserica locală. Unii rămân; alții călătoresc; iar alți îşi găsesc organizații centrate pe rugăciune şi mijlocire.

Pericolul în a povesti despre daruri combinate şi tipuri de lideri de rugăciune este că oamenii vor încerca să se modeleze după exemplul anumitor lucrări sau să devină ca persoana pe care o admiră, mai degrabă decât să caute voia lui Dumnezeu pentru darul lor. Este bine să avem modele, bineînțeles, dar trebuie să ne asigurăm că avem chemarea şi dotarea din partea lui Dumnezeu.

Înainte de a da exemple despre diferiți lideri de rugăciune, aş dori să menționez câteva lucruri în ajutorul rezolvării problemelor de conducere a mijlocirii pentru cei care se ocupă de lucrări cu un focus specific.

Un lider de rugăciune trebuie să-L întrebe pe Dumnezeu care va fi exact sfera lui de responsabilitate. Aceasta este o adevărată problemă pentru că liderii de rugăciune sunt pur şi simplu bombardați cu cereri de rugăciune. Cu cât trece timpul de când liderul de rugăciune îşi

desfăşoară activitatea, cu atât merge vestea despre faptul că Dumnezeu l-a chemat la mijlocire; şi nu peste mult timp, e copleşit de nevoile oamenilor.

Rare sunt zilele când nu primesc liste de rugăciuni de la persoane individuale sau de la organizaţii. Dacă liderul nu este atent, acest lucru poate deveni o povară care va conduce la frustrare. Mulţi mijlocitori au trăit experienţa epuizării fiindcă nu I-au cerut lui Dumnezeu să le spună pentru ce domeniu să se roage.

Una dintre cele mai mari lecţii în acest domeniu am învăţat-o de la o mare luptătoare în rugăciune care a plecat acum la Domnul. Într-o zi, eu şi cu Mike am vizitat-o acasă. Ca să vă spun adevărul, auzisem despre ea nişte povestiri atât de uimitoare despre cum o folosise Domnul în rugăciune, încât o veneram puţin. Aţi întâlnit vreodată pe cineva pe care îl respectaţi atât de mult încât vă temeaţi să nu spuneţi ceva prostesc în faţa lui? Nu că am fi idolatrizat-o pe această femeie, dar îi respectam foarte mult părerile. Doream cu ardoare să luăm din înţelepciunea ei.

Timpul a trecut repede şi ni s-a dat multă învăţătură bună despre mijlocire. În timp ce ne îndreptam spre uşă am îmbrăţişat-o şi i-am spus: "Mă voi ruga pentru dumneavoastră." Ea mi-a răspuns cu înţelepciunea care vine din mulţi ani de umblare cu Domnul: "Cindy, ţi-a cerut Dumnezeu să te rogi pentru mine?" Ca să vă spun adevărul, am fost puţin surprinsă. Această ofertă îmi venise din inimă, dar chiar îmi dăduse Domnul această însărcinare? Nu eram sigură.

După ce am plecat de la ea, am început să mă rog pentru a-I cere Domnului să-mi spună ce să fac în privinţa rugăciunii pentru ea. În cele din urmă răspunsul a venit. Trebuia să mă rog pentru ea atunci când mi-o va aduce Duhul Sfânt în minte, dar nu era una dintre cei pentru care Dumnezeu îmi cerea să mijlocesc în fiecare zi. Îi mulţumesc Domnului pentru marea ei înţelepciune. Această lecţie mi-a folosit mult atunci când nevoile de rugăciune au început să mă copleşească.

Este uşor să găsim bază biblică pentru sferele de autoritate - mai ales în domeniul stăpânirilor. Dumnezeu l-a chemat pe Adam să aibă grijă de Grădina Eden. Dumnezeu nu i-a spus: "Adam, Eu am creat multe pământuri şi continente şi tu trebuie să călătoreşti şi să ai grijă de ele." I-a dat lui Adam o sarcină specifică.

Un alt exemplu al faptului că Dumnezeu acordă o responsabilitate unei persoane individuale este Avram. În Geneza 12:1 aflăm: "Domnul zisese lui Avram: „Ieşi din ţara ta, din rudenia ta şi din casa tatălui tău şi vino în ţara pe care ţi-o voi arăta."

Atunci când Dumnezeu i-a chemat pe copiii lui Israel să meargă pentru a intra în posesia ţării Făgăduite, fiecare a primit o însărcinare precisă în privinţa locului unde trebuia să se aşeze şi să conducă.

Şi în Noul Testament există modele de sarcini specifice. Isus le-a spus ucenicilor în Fapte 1:8: "Ci voi veţi primi o putere, când Se va pogorî Duhul Sfânt peste voi, şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, şi până la marginile pământului." Aceste instrucţiuni erau precise: mai întâi, Ierusalim; apoi, Iudea şi Samaria; şi după aceea, până la marginile pământului. Aceasta înseamnă că liderul de rugăciune începe acasă, în Ierusalimul său.

Mulţi ar vrea să sară peste partea aceasta. Sunt multe cauzele pentru care se întâmplă acest lucru, dar mai ales pentru că acesta este locul unde ne modelează Dumnezeu armura. Este bine spus în Matei 13:57: "Şi găseau astfel în El o pricină de poticnire. Dar Isus le-a zis: „Nicăieri nu este preţuit un prooroc mai puţin decât în patria şi în casa Lui."

Dumnezeu doreşte să învăţăm să ne supunem conducerii altcuiva, să ne punem firea sub control, să învăţăm să fim slujitori. Cel mai bun loc pentru a începe acest lucru este în Ierusalim pentru că acolo suntem ţinuţi minte pentru toate greşelile şi alunecările pe care le-am avut în timp ce creştem în Domnul. Priviţi în felul acesta: cu cât intrăm mai repede în cuptor, cu atât ieşim mai repede de acolo. Dacă Îi vom da voia lui Dumnezeu să ne şlefuiască pe noi şi armura noastră, vom deveni vase de cinste în casa Domnului. Vom privi înapoi şi vom vedea aceste lucruri ca un timp de mare învăţătură şi binecuvântare.

Cu ani în urmă, atunci când eram în mijlocul teribilei mele experienţe din „Ierusalim", o femeie înţeleaptă s-a uitat la mine mi-a spus: "Cindy, Îl vei binecuvânta pe Dumnezeu pentru această perioadă din viaţa ta." Aş vrea să pot spune că am avut o atitudine de mulţumire faţă de comentariul pe care l-a făcut atunci, dar din inima mea rea a ieşit gândul: „Cred că glumeşti!" Dar ştiţi, avea dreptate!

Lideri de rugăciune locali

Pentru unii, S-ar putea ca Ierusalimul să nu fie numai terenul de antrenament, ci locul în care îi cheamă Dumnezeu să rămână. Amestecul lor de daruri poate fi pastor-mijlocitor. Deşi se poate să nu fie recunoscuţi ca pastori sau să nu aibă titlul de pastor, ei au dorinţa de a purta de grijă oilor în rugăciune. Nimic nu-i face mai fericiţi decât să vadă cum creşte un mieluşel şi devine în puternic luptător în rugăciune. S-ar putea ca astfel de oameni să-şi petreacă multe nopţi stăruind pentru

grupul de rugăciune pe care l-au primit spre păstorire de la Dumnezeu.

Aceşti pastori ai rugăciunii îşi vor da seama că rugăciunile lor zilnice de mijlocire se concentrează asupra bisericii pe care o frecventează. Deseori îi îndeamnă pe oamenii din biserică să petreacă mai mult timp în rugăciune.

Grupurile de mijlocire pe care le conduc ei sunt inima adunării locale a Trupului lui Cristos. Nu există cuvinte pentru a exprima nevoia după astfel de grupuri de rugăciune.

În grupurile de rugăciune conduse de păstori de rugăciune, atenţia se va concentra asupra nevoilor fizice ale membrilor bisericii, asupra nevoilor financiare, asupra pastorilor şi diaconilor, pentru viziunea bisericii şi implicarea în comunitate. Este posibil să se roage şi pentru popoarele globului, dar nu pe acest lucru se va concentra atenţia lor. Unii lideri de rugăciune locali dau şi învăţătură, alţii nu. Mulţi îi învaţă pe oameni în timp ce se roagă, oprindu-se pentru a da din când în când explicaţii.

Eu cred că în anii 90 tot mai multe biserici îşi vor da seama de importanţa mijlocirii pe plan local şi vor pune în funcţii de conducere oameni cu darul mijlocirii. Astfel se va împlini dorinţa Domnului ca biserica să devină o "casă a rugăciunii pentru popoare". Pe lângă faptul de a pune păstori de rugăciune în funcţii de conducere, în zilele care vor veni vom vedea biserici care îşi construiesc camere de rugăciune pentru ca oamenii să poată fi singuri cu Dumnezeu. Multe biserici şi-au construit săli pentru dineuri, pentru recreare şi altele asemenea, dar puţine au un loc de rugăciune – coloana vertebrală a Împărăţiei lui Dumnezeu.

Majoritatea bisericilor şi a lucrărilor nu au oameni care să se ocupe de nevoile de rugăciune. Aceasta este de obicei înghiţită de consiliere. Atunci când eu şi Mike am planificat o întâlnire a Generalilor Pentru Mijlocire, am sunat la mai multe misiuni şi am cerut să vorbim cu persoana care se ocupă de rugăciune. Am fost foarte trişti să constatăm că puţini au ştiut pe cine să ne dea la telefon. Am aflat că mulţi dintre cei care au venit nu se ocupau în mod special de rugăciune, dar au fost motivaţi puternic de Dumnezeu să se îndrepte spre mijlocire.

Lideri de rugăciune care călătoresc

Dacă cei care au darul de pastori de rugăciune rămân pe câmpul de bătălie local, aceia care au alte daruri intră în lucrări care necesită călătorii. Mulţi dintre ei sunt mijlocitori evanghelişti, şi rugăciunile lor

se concentrează asupra câştigării celor pierduţi. Un prim exemplu al acestui amestec de daruri este Dick Eastman de la Fiecare Casă Pentru Cristos. Prima chemare sau prima dragoste a lui Dick era cea de mijlocitor; apoi a condus grupuri de rugăciune pentru tineri şi a stabilit o casă de rugăciune continuă. Apoi a înfiinţat misiunea Schimbaţi Lumea, care are scopul de a-i câştiga pe cei pierduţi din fiecare casă din lume cu ajutorul literaturii creştine.

Liderii de rugăciune care călătoresc fac parte de obicei dintr-o biserică locală. Este posibil să aibă un birou la biserică şi să fie trimişi ca o extensie a bisericii locale. Sau este posibil să fie angajaţi cu normă întreagă şi să considere biserica ca şi acoperământul spiritual sub care i-a pus Dumnezeu. Ambele situaţii sunt valide şi biserica de acasă este de ajutor prin faptul că stă în spărtură pentru familiile lor şi îi sprijină financiar.

A sta sub protecţia unei biserici oferă un mare sprijin mijlocitorilor în privinţa dării de socoteală. Membrii bisericii pot avea grijă ca liderii de rugăciune care călătoresc să nu intre în zone gri în privinţa misiunii lor. Zonele gri au de-a face cu ideile nescripturale sau care nu au un suport biblic clar. Acesta este un aspect esenţial pentru mijlocitori datorită naturii lucrării noastre. În mijlocire, noi ascultăm vocea lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt şi aşteptăm de la El călăuzire pentru rugăciune. Însă este posibil să auzim în afară de vocea lui Dumnezeu şi alte voci, care vor încerca să ne amăgească. Un mijlocitor a explicat lucrurile în felul următor: "Atunci când vrem să ascultăm Duhul lui Dumnezeu este ca şi cum am porni televizorul. Sunt multe canale la televizor, dar nu toate vin de la Duhul Sfânt. Doar pentru că am dat peste un canal şi auzim o voce, aceasta nu înseamnă că este vocea lui Dumnezeu. Avem cu toţii nevoie de consiliere spirituală pentru a distinge şi a putea judeca direcţia pe care o primim în viaţa noastră." Biserica locală este un loc bun pentru a verifica o viziune nouă.

Unele lucrări de rugăciune mai mari au un consiliu de directori care au grijă ca misiunea să rămână centrată pe axa lui Dumnezeu, dar mijlocitorii trebuie să rămână totuşi în biserica locală. Dumnezeu a fost credincios să ne dea mie şi lui Mike un pastor care să ne dea sfaturi, dar şi un grup de lideri dedicaţi în Generali Pentru Mijlocire.

O altă varietate de amestec de daruri este aceea de mijlocitor-profet. Aceia care au un dar profetic pot observa cu uşurinţă întăriturile spirituale care sunt peste oameni, şi însărcinarea lor spirituală poate fi asemănată cu grupurile de comando. Doris Wagner le numeşte grupurile

de Arme Spirituale şi Strategii ale lui Dumnezeu.

Dumnezeu va da acestor mijlocitori profetici dorinţa de a se ruga şi de a merge în "locurile fierbinţi". Ei doboară întăriturile spirituale şi se luptă cu domniile şi stăpânirile care sunt peste naţiuni. Fac spărturi în apărarea duşmanului astfel încât Dumnezeu poate să intre, să aducă trezire şi să trimită misionari. Ca şi în strategiile militare din ziua de astăzi, ei merg primii pentru a pregăti terenul pentru scopurile Domnului în acea zonă. Voi mai vorbi despre acest lucru în capitolul despre mijlocire profetică.

Aceia care au darul mixt de învăţători-mijlocitori pot deveni învăţători biblici renumiţi în toată lumea. Ei pot învăţa despre multe lucruri, dar prima preocupare din viaţa lor va fi rugăciunea şi mijlocirea.

Un amestec de daruri care va fi tot mai remarcat în anii 90 este darul de apostol-mijlocitor. Cu siguranţă că spre acest lucru se mişcă Bob Willhite cu lucrarea lui. Iniţiind o mişcare care se numeşte Fiecare Casă - O Casă de Rugăciune, el face o provocare bisericilor să transforme rugăciunea într-o prioritate în casa Domnului.

Anotimpurile lucrării

Cum ştim dacă trebuie să facem o schimbare de la lucrarea locală la o lucrare care necesită călătorie? Începeţi prin a realiza că anotimpurile pot şi chiar se schimbă. Este simplu să ne blocăm într-o anumită viziune şi să nu înţelegem că Dumnezeu vrea să intrăm într-un alt anotimp al vieţii noastre.

Atunci când Dumnezeu doreşte să schimbaţi tipul de lucrare în care sunteţi implicaţi, încep să se întâmple câteva lucruri. Totul începe cu o perioadă de tranziţie. Lucrurile care arată că sunteţi într-o tranziţie pot fi multe şi diverse, dar, ca o regulă generală, nu mai simţiţi aceeaşi povară pentru a vă ruga pentru situaţia în care vă aflaţi. Aproape că trebuie să faceţi eforturi pentru a vă aminti să vă rugaţi pentru lucrarea în care sunteţi implicaţi. De multe ori apare o stare de nelinişte în perioada de tranziţie.

Trebuie să fim, însă, atenţi la un lucru. Este posibil să experimentaţi aceste senzaţii nu pentru că Domnul vrea să faceţi o schimbare, ci pentru că aţi fost răniţi şi nu mai aveţi aceeaşi dorinţă de a vă ruga. Trebuie să aflaţi motivul din spatele acestei lipse a dorinţei de rugăciune pentru situaţia curentă. S-ar putea să survină un sentiment de înstrăinare cauzat de o rană emoţională, dar care poate semăna mult cu un îndemn din partea Domnului de a pleca.

De obicei, majoritatea oamenilor fac alegeri greşite în privinţa implicării în timpul acestei perioade de tranziţie. Ei simt că vine o schimbare şi sunt vulnerabili la a accepta ceva fals, contrafăcut. Ceea ce se întâmplă de obicei este că, chiar înainte ca Dumnezeu să aducă ceea ce are El cel mai bun, Satan aruncă pe scenă o propunere care arată incredibil de bună. Acesta este un alt motiv pentru care liderii de rugăciune trebuie să se înconjure de pastori şi mijlocitori care se vor ruga pentru ei.

Ţineţi minte, Tatăl vostru ceresc poate să vă arate cu claritate faptul că trebuie să faceţi o schimbare. Nu faceţi nici o mişcare până când nu vă dă El pacea într-o nouă direcţie.

Această tranziţie ţine de obicei între unu şi doi ani. Eu am trăit recent această experienţă după ce am slujit într-o organizaţie ca director de mijlocire timp de şapte ani. Am început să simt că va interveni o schimbare în viaţa mea. Pe vremea aceea nu exista vreun motiv aparte pentru a face o schimbare. Totuşi, am remarcat că oamenii au început să vină la mine şi să-mi spună că simţeau că voi demisiona din organizaţie, că Dumnezeu avea alte lucruri de făcut cu mine.

După un timp am înţeles cu adevărat că Dumnezeu îmi redirecţionează viaţa. M-am dus la membri consiliului de conducere şi le-am împărtăşit gândurile mele. Majoritatea au fost de acord că venea o schimbare; unul nu a fost deloc de acord. Pentru că eu căutam unanimitatea, m-am întors la Domnul în rugăciune încercând să văd dacă vroiam să plec din cauză că inima mea nu era în regulă. Ca răspuns la rugăciunea mea, Domnul mi-a arătat că într-adevăr aveam ceva împotriva unui membru al consiliului. M-am dus la acea persoană şi am clarificat problema.

Un timp am simţit că Dumnezeu încercase să-mi arate problema din inima mea şi că până la urmă nu trebuia să părăsesc organizaţia. Iubeam şi organizaţia şi oamenii care o conduceau. Erau ca o familie pentru mine şi muncisem din greu împreună pentru a face o misiune internaţională. Au mai trecut şase luni în cursul cărora m-am convins că trebuia să plec. Am mai adus problema în discuţie de câteva ori, dar consiliul tot nu a ajuns la o soluţie unanimă. Apoi, Domnul mi-a arătat mie şi consiliului cine era persoana care trebuia să mă înlocuiască. Ziua în care ea a intrat în consiliu a fost ziua în care eu am demisionat, cu acordul tuturor membrilor.

În săptămâna următoare am primit un telefon de la o altă organizaţie internaţională care mă ruga să mă alătur lor. M-am bucurat la gândul că,

datorită faptului că am aşteptat până când a fost voia Domnului să plec, El mi-a deschis o uşă spre o nouă direcţie în viaţa mea.

Dacă Satan nu poate să convingă un lider de rugăciune să plece prea repede, atunci probabil că-l va convinge că, de fapt, Dumnezeu nu vrea nici o schimbare. Uneori, Dumnezeu va da viziuni noi unor mijlocitori care vor spune: "Nu, Dumnezeu m-a chemat să fac ceea ce fac." Se poate ca acesta să fie cazul, însă trebuie să fiţi deschişi la schimbări.

Gândiţi-vă la povestea lui Avram şi Isaac. Dumnezeu i-a cerut lui Avram să-şi sacrifice fiul. Apoi Dumnezeu a spus să-şi cruţe fiul şi să jertfească berbecul din tufiş. Întrebarea spinoasă este: "şi dacă Avraam n-ar fi auzit al doilea cuvânt la lui Dumnezeu?" Mulţi oameni au viziuni moarte pentru că se agaţă de nişte viziuni pe care Dumnezeu vrea să le schimbe.

Un lucru bun este ca în timpul perioadei de tranziţie să vă asiguraţi că auziţi vocea lui Dumnezeu şi nu a unei alte persoane. Oamenii care îţi spun să mergi aici sau acolo pot avea ungere, dar este posibil să nu-şi cunoască inima. În luarea deciziilor este important să nu vă lăsaţi influenţaţi de emoţii. Supuneţi-vă lui Dumnezeu şi nu unui om.

Liderii de rugăciune care călătoresc se confruntă deseori cu multe schimbări în vieţile şi în lucrările lor, de aceea, trebuie să fie şi mai sensibili pentru a vedea când Domnul vrea să schimbe ceva. S-ar putea ca Domnul să facă o schimbare şi să îi cheme de la o lucrare de călătorie la păstorirea locală.

Cred că în viitor vom vedea noi organizaţii care se vor ridica şi vor intra în război spiritual pentru a pregăti calea Domnului, care se va mişca în mod deosebit în naţiuni. Dumnezeu are deja „generali" în multe locuri, care sunt sensibili la El şi se roagă pentru a deschide calea altor lucrători ai Evangheliei, ca de exemplu evangheliştilor, care să vină şi să strângă recolta.

Oricare ar fi direcţia pe care ar vrea să o dea Dumnezeu, liderii de rugăciune trebuie să fie deschişi pentru schimbări. Combinaţia de daruri pe care le au îi pune într-o poziţie unică de a ridica nevoile lumii în rugăciune. Ei vor avea cea mai mare eficienţă în chemarea pe care o au dacă vor fi în locurile unde îi vrea Dumnezeu.

8
Limbajul mijlocirii

Duminică dimineaţa - ce timp minunat pentru un nou credincios! Susan este entuziasmată de ceea ce face Dumnezeu în viaţa ei şi de lucrurile pe care le învaţă zilnic. După ce ia loc, se uită pe buletinul duminical la rubrica de anunţuri şi se opreşte la rândul unde scrie: „Marţi dimineaţa - grupul de mijlocire al femeilor! Veniţi să vă alăturaţi pentru a vă ruga pentru familia dumneavoastră, pentru biserică, pentru oraş."

Susan îşi simţi inima răscolită. Oare ar putea să se roage pentru nevoile altora? Îşi puse buletinul în poşetă, nerăbdătoare să vină ziua de marţi.

Marţi dimineaţa vine la biserică, îşi duce băieţelul la grupa de copii şi se strecoară în sala unde se ţine rugăciunea.

Liderul de rugăciune începe să vorbească şi Susan aşteaptă nerăbdătoare să vadă ce se va întâmpla. Este deschisă pentru a învăţa. Dar aude derutată ceva care sună cam aşa: „Pastorul Todd mi-a scris un bileţel în dimineaţa aceasta despre o întăritură puternică care se ridică împotriva finanţelor bisericii. Acest jug financiar a sugrumat biserica toată vara şi trebuie să legăm puterea duşmanului pentru că ţine în control fondurile pentru plata facturilor. Haideţi să facem o rugăciune de învoială, să declanşăm voia lui Dumnezeu şi să mijlocim până când rugăciunea va răzbi şi până când puterea duşmanului va fi zdrobită."

Dar înainte ca liderul să înceapă să se roage, Susan intră deja în panică. „Ce mi-o fi venit să mă gândesc că sunt o mijlocitoare?" se întrebă. „Nu înţeleg nici măcar jumătate din ceea ce s-a spus."

Acesta nu este un scenariu neobişnuit în bisericile de astăzi. În cele din urmă, dacă nu cumva renunţă, Susan va sparge codul limbajului de mijlocire şi va reuşi să înţeleagă ce înseamnă cuvinte ca *rugăciune de învoială* şi *a lega şi a dezlega*. Din păcate, de multe ori, aceste cuvinte nu vor fi mai mult decât nişte incantaţii, nişte automatisme, pentru că nu sunt înţelese decât foarte vag. Multor grupuri de rugăciune le lipseşte autoritatea pentru că nu au învăţătură corectă despre sensul biblic al acestor cuvinte pe care le folosesc în rugăciune. Atunci când rugăciunea se transformă în jargon, rezultatele sunt înţelegerea greşită, interpretarea greşită şi confuzia.

1 Corinteni 1:10 ne imploră:

Vă îndemn, fraţilor, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveţi toţi acelaşi fel de vorbire, să n-aveţi dezbinări între voi, ci să fiţi uniţi în chip desăvârşit într-un gând şi o simţire.

Acest capitol a fost scris cu scopul de a defini termenii pentru ca mijlocitorii să poată vorbi aceeaşi limbă şi pentru a se putea ruga cu mai multă înţelegere şi autoritate.

Rugăciunea de învoială

Vă mai spun iarăşi, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. (Matei 18:19)

Lumea întreagă avea ochii aţintiţi asupra Zidului Berlinului. Se întâmplau lucruri nemaipomenite şi jurnaliştii din toată lumea îşi exprimau surpriza în faţa evenimentelor care construiau istoria Germaniei. Se părea că această dărâmare a Zidului Berlinului era un eveniment cu totul imprevizibil. Şi totuşi, pentru un grup de oameni, dărâmarea Zidului Berlinului era nu numai un lucru profeţit, ci şi aşteptat. Mijlocitorii lui Dumnezeu din toată lumea se rugaseră în acord pentru acest lucru. Bănuiesc că majoritatea luptătorilor în rugăciune nu aveau idee că şi altcuiva i se dăduse această însărcinare de a se ruga pentru dărâmarea zidului politic. Ei s-au rugat doar ceea ce le dăduse Dumnezeu să se roage.

Unul dintre cei mai de seamă lideri de rugăciune din lume a venit la Pasadena, în California, la o întâlnire recentă a Reţelei de Luptă Spirituală. În grupul de treizeci de persoane din care făceam eu parte a apărut o discuţie despre Zidul Berlinului şi a fost foarte interesant să aud povestirile multora care s-au rugat pentru distrugerea lui.

Dick Eastman a spus de pildă că el s-a rugat la Zid într-o zi friguroasă, punându-şi mâinile pe el şi rugându-se să fie doborât. A spus că nu credea că va cădea imediat ca şi zidurile Ierihonului, dar că în cele din urmă va fi doborât. Un alt lider de rugăciune, Gwen Shaw de la Fecioarele de la Sfârşitul Timpurilor (End-Time Handmaidens) fusese la Berlin cu un grup de mijlocitori cu doi ani înainte de căderea Zidului Berlinului. Şi ea s-a oprit şi s-a rugat ca Zidul să cadă. Cu mai mult de un an înaintea căderii lui, m-am rugat pentru un misionar pe care îl trimitea biserica noastră în Germania de Est. Am fost mirată să aud ce

spun: „Şi Eu voi despărţi porţile de aramă şi barele de fier şi zidul va fi desfăcut bucată cu bucată şi cărămidă cu cărămidă, şi îmi voi elibera poporul." Ştiam că probabil şi alţii primesc o revelaţie asemănătoare, dar atunci nu ştiam cine erau aceştia.

Din altă parte mi s-a povestit că studenţii de la Cristos Pentru Naţiuni din Germania s-au rugat în mod constant ca zidul să se deschidă şi să pătrundă Evanghelia. Acei studenţi au o credinţă foarte specială de a crede în miracole. Clădirea care găzduia şcoala lor biblică fusese construită pentru antrenarea trupelor speciale SS ale lui Hitler! Acest lucru mă face să mă întreb cine o fi fost acolo pe vremea lui Hitler ca să se roage ca acea clădire să fie folosită într-o zi pentru gloria lui Dumnezeu.

Toate acestea au fost exemple de rugăciuni în acord, în învoială. În situaţia acesta Domnul a cerut copiilor Lui din toată lumea să se roage pentru ca să se facă voia Lui în privinţa poporului german. Acesta nu este deloc un lucru neobişnuit. De fapt, eu personal cred că de fiecare dată când se face istoria după dorinţa lui Dumnezeu, acolo mai întâi au fost mijlocitorii. Acest lucru funcţionează şi la scară mai mică, atunci când doi sau trei mijlocitori se învoiesc să ceară ceva împreună. Un principiu interesant se găseşte în Amos 3:7: "Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Şi descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci."

Citind ce schimbări poate produce rugăciunea de învoială asupra naţiunilor şi popoarelor, se ridică câteva întrebări.

Mai întâi, *Ce este rugăciunea de învoială şi cu ce se aseamănă?*

Rugăciunea în acord sau de învoială este una dintre cele mai puternice arme care pot fi folosite în rugăciune. În limba greacă cuvântul *acord (înţelegere, învoială)* înseamnă "a fi în armonie". Acest lucru poate fi ilustrat folosind ilustraţia simfoniei. Într-o simfonie cântă multe instrumente, fiecare adăugându-şi propria calitate ansamblului pe care îl aude compozitorul. În acelaşi fel Scriptura ne spune că Dumnezeu foloseşte multe tipuri de rugăciune şi oameni diferiţi pentru a-Şi orchestra divina melodie de rugăciune. Dumnezeu nu-Şi aşează responsabilitatea pentru împlinirea voii Sale asupra unui singur credincios. Acest lucru ne arată cât este de important să ne luăm locul în rugăciune. Putem să sprijinim o povară care poate fi prea mult pentru ca cineva să o poarte singur.

Acordul mai poate fi asemănat şi cu umplerea unei sticle cu apă. Un om toarnă înăuntru douăzeci la sută, o altă persoană toarnă treizeci la sută şi alta zece la sută, până când se umple sticla. Atunci când sticla

este plină şi dă pe dinafară acordul este complet şi sarcina este împlinită. Este bine de cunoscut acest principiu pentru că unii cred că rugăciunile lor sunt prea mici şi nu vor însemna prea mult. Adevărul este că acele mici rugăciuni pot să împlinească procentajul care lipseşte pentru că sticla să fie plină.

Un alt lucru bine de ştiut în privinţa umplerii sticlei este că niciodată nu poţi şti câţi alţi oameni se mai roagă.

Unii oameni se pot scuza spunând că mulţi alţii se roagă şi de aceea nu mai este nevoie să se roage şi ei. Ţineţi minte că în simfonia lui Dumnezeu fiecare instrument este o parte integrantă a întregului. Mi-a plăcut ce a spus odată un pastor bisericii sale: „Vreau să te rogi ca şi când tu ai fi singurul care te-ai ruga şi ca şi când răspunsul la rugăciune ar depinde de credincioşia ta." Dacă nu vă rugaţi atunci când este timpul dumneavoastră să vă rugaţi, atunci Dumnezeu va găsi pe altcineva să se roage, dar acest lucru va întârzia momentul împlinirii scopurilor Lui. Este interesant că atunci când se adună mijlocitorii, ei află că Dumnezeu i-a făcut să se concentreze în rugăciune asupra aceloraşi domenii.

O altă întrebare despre rugăciunea în acord este: *De ce simt o presiune atât de mare când se roagă şi alţii?*

Uneori aceasta se întâmplă pentru că vă rugaţi umplând sticla cu ultima picătură de viaţă, o rugăciune pe care Dumnezeu o foloseşte pentru a rupe ultima rezistenţă care se opune împlinirii voii Sale. Uneori aceasta se întâmplă printr-o rugăciune de stăruinţă (pe care o voi descrie în capitolul următor) sau poate prin implorare. Persoana implicată în ultima parte a procesului poate avea o ungere specială în timp ce se roagă pentru stoparea sau prevenirea unui dezastru. Uneori, în astfel de situaţii, Dumnezeu face cunoscut pericolul persoanei care se roagă. Un astfel de exemplu este rugăciunea lui Neemia pentru copiii lui Israel din Neemia 1.

O altă întrebare importantă despre rugăciunea în învoială este: *De câţi oameni este nevoie până când se împlineşte o rugăciune?*

Sunt mai mulţi factorii care determină câţi oameni va chema Dumnezeu la rugăciune:

1. Cu ce fel de întăritură aveţi de-a face (vezi explicaţia cuvântului în continuarea acestui capitol)? Situaţia priveşte un individ sau o putere care se împotriveşte unui grup de oameni? Cu cât este mai puternică rezistenţa sau puterea teritorială, cu atât va fi nevoie de mai mulţi oameni pentru a distruge întăritura.

2. Ce nivel de autoritate în Duhul are persoana care se roagă? Nu vreau să spun că o rugăciune contează şi alta nu, şi nici că unul este mai important decât altul, dar am văzut luptători veterani în rugăciune, aceia care au experimentat de multe ori răspunsul lui Dumnezeu la rugăciuni şi care răzbat curând atunci când stau în spărtură pentru diferite situaţii. Acest lucru se întâmplă pentru că ei cred din toată inima că Dumnezeu va interveni dacă se roagă conform voii Lui. Acest fel de rugăciune are o anumită autoritate şi duşmanii lui Dumnezeu ştiu că trebuie să se teamă atunci când se spun rugăciuni cu astfel de autoritate.

O altă componentă importantă a numărului de rugăciuni de care este nevoie pentru ca să se facă voia lui Dumnezeu este postul care se adăugă rugăciunii. Postul multiplică efectele rugăciunii de câteva ori. Acesta este motivul pentru care cerem lanţuri de post pe lângă cererile de rugăciune pentru cauzele mai speciale. Postul va atinge unele zone pe care simpla rugăciune nu le poate afecta.

O întrebare finală este: *Cum pot să mă rog în acord cu cineva care vine la mine cu o nevoie?* Atunci când vă rugaţi în acord cu cineva trebuie să luaţi în considerare următoarele puncte:

1. Cum vă veţi ruga cu privire la acea nevoie? S-ar putea să vă rugaţi pentru o rudă bolnavă cerându-I Domnului să facă o minune. Cu toate acestea, persoana cu care vă rugaţi în acord poate să-I ceară Domnului doar ca acea persoană să fie mângâiată. Eu îi întreb de obicei pe oamenii care vin la mine cu o rugăminte: „Cum te-a călăuzit Domnul să te rogi în această situaţie?" Poate că voi fi de acord cu ceea ce se roagă sau poate că nu voi fi.

2. Dacă nu sunt de acord cu felul în care se roagă, în loc să le spun acest lucru, mai degrabă prefer să le menţionez felul în care mă simt eu călăuzită să mă rog. Dacă sunt de acord cu felul meu de abordare, mă voi ruga imediat cu ei. În felul acesta nu trebuie să-mi amintesc mai târziu despre aceasta sau să mă simt copleşită de atâtea nevoi.

3. V-a dat Dumnezeu vreun verset cu privire la acea nevoie? Sunteţi în armonie cu cealaltă persoană în această privinţă?

4. Dacă sunteţi în acord vă puteţi ruga în felul următor:

Tată, sunt de acord cu ceea ce s-a rugat prietenul meu astăzi. Îţi mulţumesc pentru faptul că în Cuvântul Tău scrie că dacă doi sau trei se învoesc pe pământ să Îţi ceară ceva le va fi dat de Tatăl care este în ceruri. Deci, conform Cuvântului Tău, Îţi mulţumesc Doamne pentru o rugăciune la care primim răspuns. Cuvântul Tău afirmă că Credinţa este împlinirea lucrurilor sperate, o încredere nestrămutată în lucrurile care nu se văd. Mă rog deci cu credinţă rugându-Te să faci acest lucru acum. În numele lui Isus. Amin.

Rugăciunea care răzbate

Rugăciunea care răzbate este perseverenţa în rugăciune până când avem încredinţarea de la Dumnezeu că voia Lui s-a împlinit pe pământ.

Una dinte cele mai frecvente întrebări ale celor care au început de curând să mijlocească este: „De unde să ştiu dacă m-am rugat îndeajuns?" Există mai multe moduri de a şti dacă a venit răspunsul la o rugăciune:

1. Atunci când Duhul Sfânt nu ne mai aduce aminte în mod repetat să ne rugăm. Dumnezeu va continua să ne îndemne făcându-ne să ne gândim la acea persoană sau situaţie până când voia Lui se împlineşte.

2. Atunci când încercăm să ne rugăm pentru o anumită chestiune şi nu avem nici o dorinţă de a ne ruga. Nu pot descrie mai bine acest lucru decât spunând că nu mai există ungere din partea Duhului Sfânt pentru a continua rugăciunea în acea chestiune. Fie că vedem rezultatul, fie că nu, în ceea ce-L priveşte pe Dumnezeu problema este soluţionată.

3. Atunci când Dumnezeu ne îndreaptă spre versete care spun că victoria a fost câştigată.

4. Atunci când Dumnezeu ne vorbeşte prin circumstanţe, dându-ne de ştire că problema a primit atenţie şi că El se ocupă de ceea ce este necesar - de pildă, că persoana este vindecată sau restaurată.

O ilustraţie bună despre o situaţie în care rugăciunea pentru o anumită problemă a răzbătut până la Dumnezeu şi cum am primit confirmarea, fără nici o umbră de îndoială, că s-a soluţionat în locurile cereşti, mi-a venit în timp ce conduceam maşina într-o zi. Mai mult timp am fost preocupată, împreună cu mulţi alţii, de necesitatea ca rugăciunea şi cluburile biblice să poată iarăşi pătrunde în şcolile publice din sistemul de învăţământ. Am simţit o povară deosebită pentru acest lucru datorită îngrozitorului declin moral al adolescenţilor din şcoli, şi ne-am rugat ca Dumnezeu să schimbe situaţia prin legislaţie. Este interesant cum mi-a dat Domnul de ştire că acest lucru a fost rezolvat din punctul Lui de vedere, într-un moment în care nici nu mă gândeam la rugăciunea din şcoli, ci căutam voia Lui în privinţa lucrării mele de călătorie.

În timp ce conduceam, prezenţa lui Dumnezeu a umplut maşina. Aţi observat vreodată în timpul cu Domnul că deseori El alege să răspundă la rugăciuni anterioare şi nu la cele la care credeţi că este nevoie urgentă de răspuns? Căile Lui sunt misterioase, dar niciodată plictisitoare! Dintr-odată am văzut o imagine a avocatului Jay Sekulow aşa cum stătea în faţa Curţii Supreme din Washington D.C. Acesta nu a fost un lucru neobişnuit pentru că ştiam că el adusese în faţa Curţii un caz, Evreii pentru Isus, şi că îl şi câştigase. Dar nu-l cunoşteam personal pe Jay şi nu aveam motiv să mă gândesc la el. În vedenie, l-am auzit pledând pentru ca rugăciunea să fie reintrodusă în şcoli şi să le fie îngăduit elevilor să se roage. Puterea acestei vedenii m-a umplut de atâta bucurie şi uimire încât am început să plâng. Plângeam atât de tare încât credeam că va trebui să trag pe dreapta pentru că de-abia puteam vedea din pricina lacrimilor.

Mai târziu în cursul aceleiaşi zile l-am sunat pe David Barton. I-am spus vestea cea bună. Eram aşa de emoţionată ca şi când aş fi citit anunţul în ziar. Dumnezeu îmi răspunsese deja mie şi se împlinise în locurile cereşti. Bineînţeles că erau încă multe de făcut pentru a câştiga cazul pe pământ, dar Dumnezeu răspunsese deja şi Îşi exprimase deja voia.

Eram în vacanţă cu familia în iunie 1990 când am lua ziarul şi am citit că Jay a câştigat cazul care permitea reînfiinţarea cluburilor biblice

în şcoli. Ceea ce era câştigat în locurile cereşti devenise realitate şi la Curtea Supremă a Statelor Unite ale Americii.

Frângerea unui jug

Vei trăi din sabia ta şi vei sluji fratelui tău; dar când te vei răscula, vei scutura jugul lui de pe gâtul tău! (Geneza 27:40).

Jugurile sunt oprimări spirituale şi poveri grele pe care le pune Satan pe umerii oamenilor pentru a-i ţine legaţi. Nu ne este străin termenul *frângerea jugului*, care se foloseşte în majoritatea întâlnirilor de mijlocire. Pentru a înţelege corect ce înseamnă acest lucru trebuie să vedem felul jugurilor din timpurile biblice. De obicei erau juguri duble făcute pentru doi boi. Animalul mai puternic lua partea cea mai mare, iar cel mai mic sau mai slab lua partea mai mică. Muncind astfel, boul mai slab trebuia să tragă împreună cu cel mai puternic. De aceea ni se pare nouă credincioşilor, atât de frumos pasajul din Matei 11:29-30: "Luaţi jugul Meu asupra voastră, şi învăţaţi de la Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima; şi veţi găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, şi sarcina Mea este uşoară."

Atunci când suntem în jug cu Cristos, povara este uşoară pentru că El trage greutatea şi deschide drumul ca fiind cel mai puternic. Satan a falsificat acest principiu punând juguri grele oamenilor pentru a-i chinui şi pentru a-i ţine legaţi în păcat, în legalism, în stăpâniri oculte şi relaţii greşite.

Samson este un exemplu bun pentru a descrie un om care avea jugul lui Satan pe umeri. El era un om puternic, dar a devenit "legat" prin relaţia pe care o avea cu o femeie numită Dalila. Acest jug i-a adus o mare orbire spirituală lui Samson şi nu a putut să scape din înlănţuirea ei. Acest lucru li se întâmplă pastorilor şi liderilor din zilele noastre. Biblia spune cu claritate că nu trebuie să ne înjugăm la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi: „Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Căci ce legătură este între neprihănire şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?" (2 Corinteni 6:14).

Cum să ne rugăm pentru cei care au fost prinşi în jugurile lui Satan? Există mai multe arme eficiente:

1. Postul. Isaia 58:6 spune: "Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanţurile răutăţii, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriţi, şi rupe orice fel de jug". De obicei sugerez un lanţ de post de 21 de zile pentru liderii implicaţi într-un păcat

cunoscut. Mai mulţi oameni se angajează să postească în zile diferite sau la mese diferite până când întreaga perioadă este acoperită de post. Fiecare persoană trebuie să înţeleagă exact de ce posteşte pentru a fi cu toţii în acord.

2. Legarea şi dezlegarea. Spuneţi rugăciuni de legare a puterii păcatului din viaţa unui om, a legalismului, a practicilor oculte şi aşa mai departe. Interziceţi-i lui Satan să mai ţină captivă acea persoană.

3. Porunciţi-i lui Satan să nu mai orbească acea persoană încât să nu vadă lumina măreaţă a Evangheliei (vezi 2 Corinteni 4:4).

4. Dacă este vorba despre o relaţie de atracţie sexuală sau adulter, rugaţi-vă ca legătura să fie ruptă. Rugaţi-vă ca cei implicaţi să fie eliberaţi din această relaţie greşită. Un pasaj interesant, Ezechiel 13: 18-23, descrie femeile care vânează sufletele oamenilor prin vrăjitorie. Şi astăzi se mai întâmplă acest lucru; dacă acesta este cazul şi oamenii sunt amăgiţi ca şi Samson, va fi nevoie de post şi rugăciune pentru a rupe jugul de pe umerii lor.

5. Lauda. Lauda îi eliberează pe captivi din prizonieratul lor aşa cum spune psalmul 149; îi leagă pe împăraţi cu lanţuri şi pe nobili cu cătuşe de fier. Vom dezbate mai pe larg despre acest lucru într-un capitol viitor.

6. Primirea ungerii. Una dintre cele mai puternice arme pentru a rupe jugul este ungerea însăşi. Duhul Sfânt se va mişca prin noi în timpul mijlocirii şi va distruge jugurile lui Satan. Isaia 10:27 spune: "În ziua aceea, se va lua povara lui de pe umărul tău, şi jugul lui de pe gâtul tău, ba încă jugul va crăpa de grăsime (în limba engleză: „din cauza ungerii", n.tr.)".

Un exemplu de rugăciune pentru ruperea jugului este următorul:

În numele lui Isus Îţi mulţumesc, Tată, că orice jug pe care duşmanul l-a pus pe (nume) este rupt. Satan, nu vei mai face ca el să participe la

păcat. Tată, Îți mulțumesc că îi deschizi ochii în ceea ce privește păcatul acesta, chiar în această clipă și că minunata lumină și adevărul Cuvântului Tău i se descoperă lui (nume).

Doborârea întăriturilor

Întăriturile sunt locuri fortificate pe care și le construiește Satan pentru a se înălța pe sine împotriva cunoștinței și planurilor lui Dumnezeu: "Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile" (2 Corinteni 10:4).

Vechiul oraș Pergam a fost o întăritură a dușmanului în timpurile biblice. Iată ce spune Apocalipsa 2:13 despre Pergam:

> Știu unde locuiești: *acolo unde este scaunul de domnie al Satanei.* Tu ții Numele Meu, și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea când Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana."

Dicționarul Biblic al lui Unger spune următorul lucru despre acest oraș:

> Orașul (Pergam) era dedat în mare parte idolatriei, și pădurea lui - una dintre minunile locului - era umplută de statui și de altare. Era în același timp un oraș al religiilor păgâne, un centru universitar, o rezidență regală, înfrumusețat de-a lungul anilor de regi cărora le-a plăcut să cheltuiască. După credința popoarelor păgâne era un loc sacru, un oraș al templelor, orientat spre închinarea senzuală.

Se poate observa cu ușurință că Pergam era un oraș rău, un loc unde Satan își putea instala stăpânirea.

Există mai multe feluri de întărituri. Gary Kinnaman definește excelent trei tipuri de întărituri în cartea sa „Înfrângerea stăpânirii întunericului". Iată-le parafrazate:

1. *Întărituri teritoriale*: Acestea reprezintă ierarhia ființelor întunericului, care sunt repartizate strategic de însuși Satan pentru a influența și controla națiuni, comunități sau chiar familii. Forțele demonice se pot aduna în număr mai mare în anumite regiuni pentru a întări anumite tipuri de păcate. Unele orașe vor fi întărituri ale idolatriei, ale păcatelor carnale sau ale anumitor spirite religioase.

2. *Întărituri ideologice*: Acestea privesc stăpânirea pe care o are Satan asupra lumii prin filosofii care influențează cultura și societatea. Teoria evoluționismului a lui Charles Darwin, de pildă, care se opune creației biblice, este considerată un astfel de exemplu. Aceste întărituri sunt descrise în 2 Corinteni 10:5: "Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos."

3. *Întărituri personale*: Este vorba despre lucruri pe care le clădește Satan pentru a ne influența viața personală - păcate personale, sentimente, atitudini și comportamente.

Edgardo Silvoso de la Harvest Evangelism dă o altă definiție a întăriturii: "O întăritură este un mod de gândire impregnat de disperare care îl face pe credincios să accepte ca fiind de neschimbat un lucru despre care știe că este împotriva voii lui Dumnezeu."

În orașul Mar de la Plata din Argentina a avut loc o dărâmare dramatică a întăriturilor dușmanului de peste oraș prin mijlocire și luptă spirituală, în septembrie 1990, când Generalii de Mijlocire s-au întâlnit cu un grup de mijlocitori din orașul acela. Am putut discerne patru duhuri teritoriale majore, care domneau asupra orașului, cu un „om tare" sau demon conducător care stăpânea peste ele. Mijlocitorii postiseră și se rugaseră și în jur de trei sute de oameni se adunaseră în piața orașului pentru a se ruga pentru orașul lor. Împreună cu pastorii din oraș am început să ne pocăim și să ne rugăm. Cam în jurul orei 4 după-masa am început să ne rugăm împotriva duhului conducător - vrăjitoria. Exact la ora patru au început să bată clopotele catedralei și noi am continuat să ne rugăm împotriva vrăjitoriei.

Mai târziu, după timpul nostru de rugăciune, unul dintre pastorii locali a primit un telefon și a fost întrebat ce făcusem noi la ora patru. Se pare că era o vrăjitoare Macumba care se alăturase celorlalte vrăjitoare pentru a se ruga împotriva pastorilor orașului timp de doi ani, și exact la ora patru a murit subit.

Am fost uimiți când am auzit această poveste. Deși nu ne părea bine că murise femeia, ne-am dat bine seama că Dumnezeu a trimis un mesaj clar de judecată împotriva vrăjitoriei. Domnul cel Preaînalt trăsese o linie în nisip și spusese "Până aici, Satan!" Atunci când sunt distruse

întăriturile lui Satan, împărăţia lui nu poate dăinui. Aceasta îmi aminteşte de Luca 11:21-22:

> Când omul cel tare şi bine înarmat îşi păzeşte casa, averile îi sunt la adăpost. Dar dacă vine peste el unul mai tare decât el şi-l biruieşte, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, şi împarte prăzile luate de la el.

Vom discuta particularităţile dărâmării întăriturilor în ultimul capitol intitulat "Stăpânind Porţile Vrăjmaşului".

Implorarea

Implorarea este un mod onest de a-L căuta pe Dumnezeu până la punctul de a cerşi. De fapt, după Concordanţa Biblică a lui Strong cuvântul *implorare* înseamnă "a cerşi". Nu s-a vorbit prea mult despre acest fel de mijlocire. Este tipul de rugăciune care a avut loc înainte de Rusalii şi se găseşte în Faptele Apostolilor 1:14: "Toţi aceştia stăruiau cu un cuget în rugăciune şi în cereri, împreună cu femeile, şi cu Maria, mama lui Isus, şi cu fraţii Lui."

Implorarea şi travaliul (despre care vom discuta mai târziu) sunt foarte asemănătoare. Implorarea poate fi asemănată cu o mamă care este pe punctul de a naşte; nu este posibil să opreşti naşterea. Este o rugăciune de tipul "Doamne, aceasta trebuie să se întâmple acum!" Astfel de rugăciuni se spun, de obicei, pentru oamenii în situaţii de viaţă şi moarte. Este posibil ca Domnul să oprească pe cineva din drum pentru a spune o rugăciune S.O.S. Mie îmi dă astfel de rugăciuni imperative în miezul nopţii, când mă trezeşte şi încep să mă rog pentru o persoană al cărui chip îl văd dintr-odată în faţa mea.

Personal, mi se întâmplă destul de regulat acest lucru, şi deseori apare atunci când cineva se află într-o situaţie gravă şi este nevoie de o intervenţie divină. Dumnezeu caută pe cineva care să stea în spărtură şi eu I-am dat lui Dumnezeu libertatea totală de a mă trezi oricând pentru acest scop. De fapt, dacă vă amintiţi, rugăciunile de implorare au fost indiciile datorită cărora am dedus că Dumnezeu mi-a dat darul mijlocirii.

Legarea şi dezlegarea

> Adevărat vă spun, că orice veţi lega pe pământ, va fi legat în

> cer; şi orice veţi dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer. Vă mai spun iarăşi, că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri (Matei 18:18-19).

Două dintre cele mai puternice arme ale războiului spiritual sunt legarea si dezlegarea sau interzicerea şi permisiunea. A existat confuzie despre ceea ce înseamnă legarea şi dezlegarea şi despre precedentele biblice ale acestora. Haideţi să ne uităm mai întâi la ce înseamnă acestea şi apoi să dăm câteva exemple practice. Gary Kinnaman oferă următoarele baze teologice pentru legare şi dezlegare:

> Cuvintele *legare* şi *dezlegare* nu au fost folosite de Domnul Isus. Era o expresie frecventă în dialectul rabinic evreiesc din primul secol. După Alexander Bruce în „The Expositor's Greek New Testament", a lega şi a dezlega (greacă: *deo* şi *luo*) înseamnă pur şi simplu "a interzice şi a permite", adică, a decide (Vol. 1, p. 225). Autorităţile religioase ale iudeilor de pe vremea aceea puteau lua decizii în privinţa practicilor religioase sau a interacţiunilor sociale.
>
> Dar *deo* (a lega) mai înseamnă şi control supranatural. În Luca 13:15-16, Isus i-a certat pe conducătorii iudei: "Făţarnicilor! Oare în ziua Sabatului nu-şi dezleagă (greacă: *luo*, a dezlega) fiecare dintre voi boul sau măgarul de la iesle şi-l duce de-l adapă? Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, şi pe care Satan o ţinea legată (greacă: *deo*, a lega) de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată (greacă: *luo*, a dezlega) de legătura aceasta în ziua Sabatului?"

Conducătorii iudei din timpul lui Isus nu înţelegeau decât partea naturală a legării şi dezlegării şi El le-a arătat, prin întâlnirea cu femeia infirmă, că legarea şi dezlegarea au şi un aspect supranatural. Observaţi că Isus a spus clar că Satan era cel care o legase pe femeie.

Este un lucru de înţeles că liderii iudei erau furioşi pe Isus pentru că le-a spus ucenicilor că aveau autoritatea de lega şi dezlega, pentru că aceştia nu făceau parte din sistemul politico-religios prestabilit. Ei simţeau că El dădea o autoritate asupra căreia nu avea nici un drept. Nu au înţeles că le dădea autoritate în lumea nevăzută, în locurile cereşti. Acesta este locul unde are loc cu adevărat legarea şi dezlegarea, şi de unde se pot lega şi dezlega toate lucrurile de pe pământ, pot fi îngăduite sau interzise.

Legarea

Există două tipuri de legare - pozitivă şi negativă. Ambele sunt

importante în războiul spiritual. Să ne uităm mai întâi la legarea negativă.

Legarea negativă

Una dintre cele simple modalităţi de a înţelege legarea negativă este să folosesc o ilustraţie din oraşul meu natal. Weatherford este plin de toate lucrurile la care vă puteţi aştepta de la un orăşel din Texas. De exemplu, în fiecare an se ţine un rodeo. Cow-boy-ii vin de peste tot din ţară pentru a concura în activităţi tipice ca legarea funiei tip lasou, călărirea unui cal sălbatic şi legarea viţelului. Imaginea care ilustrează cel mai bine legarea sunt înfăşurarea şi legarea viţelului. Un cow-boy urmăreşte viţelul călare, îl prinde cu lasoul, apoi îl doboară şi îi leagă picioarele pentru ca să nu se mai poată mişca. După ce a făcut toate aceste lucruri îşi ridică mâinile în aer în semn de victorie.

Acesta este tabloul lucrurilor care se întâmplă în lumea spirituală atunci când ne rugăm şi îl legăm pe Satan pentru a nu interveni într-o situaţie. Cum funcţionează acest lucru?

Mai întâi, ne dăm seama de situaţia în care încearcă Satan să creeze probleme. Voi folosi lipsa de unitate ca exemplu. Satan încearcă să intre în mijlocul bisericii şi să şoptească în urechile oamenilor lucruri ca: "Pastorul tău nu te iubeşte, de fapt. Îţi aminteşti când ai fost bolnav şi nu a venit să te vadă?" sau "Organistul nu a vorbit astăzi cu tine. Probabil că te-a vorbit pe la spate." El începe să împroaşte cu noroi în jur şi, dacă oamenii nu-şi dau seama ce se întâmplă, încep să nu mai aibă încredere unul în altul şi devin distanţi.

În al doilea rând, ca mijlocitori, ne dăm seama de lipsa aceasta de unitate şi mergem la rugăciune. Folosind ilustraţia cow-boy-ului, luăm funia care este Cuvântul lui Dumnezeu şi începem să ne rugăm pentru a opri lucrarea lui Satan.

În al treilea rând, dăm drumul lasoului rostind Cuvântul lui Dumnezeu: "Satan, te leg în numele lui Isus! Cuvântul lui Dumnezeu spune că orice am legat pe pământ va fi legat în ceruri şi că orice voi dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri. Nu vei mai aduce dezbinare în această al biserică!" Putem spune cu acurateţe biblică: "Satan, conform Cuvântului lui Dumnezeu, îţi interzic să mai cauzezi conflicte, în numele lui Isus Cristos din Nazaret!"

În unele situaţii este nevoie de mai multe persoane pentru a face legarea, şi arma legării trebuie îmbinată cu arma rugăciunii în învoială. Folosind tot ilustraţia anterioară, am putea spune că un viţel poate fi

uşor de supus, pe când un taur furios ar putea să-l tragă pe cow-boy prin toată arena. Rugăciunea poate fi făcută de un grup care se adună cu acest scop sau de către oameni avertizaţi din timp să se roage în acelaşi timp, ca un lanţ de rugăciune. Fiecare persoană care se roagă aruncă o funie, până când funiile vor opri taurul dezlănţuit sau atacul lui Satan.

Arma legării este tot aşa de eficientă la mare distanţă pe cât este de eficientă de aproape pentru că în lumea spirituală nu există distanţă. Cu alte cuvinte nu trebuie să fim cu persoana atacată pentru ca rugăciunea de legare să oprească lucrările duşmanului.

Cu câţiva ani în urmă am fost trezită de un telefon urgent dimineaţa devreme; era o femeie care plângea cu suspine. În cele din urmă mi-am dat seama cine era şi ce se întâmplase. Mi-a răspuns printre sughiţuri că cineva apropiat a fost dus la un spital de boli mintale şi mă ruga să mă rog. M-am trezit imediat şi am început să mă rog cu putere şi să leg duşmanul din mintea prietenei ei. Am "simţit" ceva, ca şi când s-ar fi rupt un lanţ puternic de pe mintea prietenei ei şi amândouă am fost cuprinse de o pace mare. Cam după o săptămână mi-a telefonat pentru a-mi spune că prietena ei îşi revenise complet în noaptea aceea şi ieşise din spital în dimineaţa următoare. Mâinile duşmanului au fost legate ca să nu îi mai tulbure mintea şi ea a fost eliberată.

Legarea pozitivă

Deseori, mijlocitorii trec cu vederea un aspect interesant al puterii de legare. Este puterea legării pozitive. Legarea pozitivă are loc atunci când rostim Cuvântul lui Dumnezeu asupra unei anumite situaţii. Cuvintele rostite sunt puternice. Suntem creaţi după chipul Tatălui nostru, iar El a creat Lumea prin Cuvântul rostit. Proverbe 18:21 spune: "Moartea şi viaţa sunt în puterea limbii; oricine o iubeşte, îi va mânca roadele."

Legarea pozitivă prin rostirea Cuvântului lui Dumnezeu îl face pe duşman mai slab şi mai puţin capabil să opună rezistenţă scopurilor lui Dumnezeu.

Cel mai puternic exemplu de legare pozitivă a fost dat de Isus însuşi când S-a luptat cu Satan în pustie. Isus a rostit iarăşi şi iarăşi Cuvântul lui Dumnezeu împotriva duşmanului până când acesta a fost atât de slab încât puterea lui de a-L ispiti pe Isus a fost înfrântă.

Să observăm un aspect al legării pozitive. Nu îl va opri întotdeauna imediat pe duşman. De multe ori lupta va fi intensă şi va dura multă vreme, aşa cum a fost atunci când Domnul S-a luptat timp de 40 de zile

cu Satan în pustiu. Vom discuta mai în adâncime aceste lucruri mai târziu.

Dacă ne întoarcem la ilustrația noastră cu biserica dezbinată, putem folosi legarea pozitivă citând Psalmul 133:1: "Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!"

Dacă vă rugați pentru cei dragi, pentru răzvrătiți, pentru cei care au nevoie de Domnul, Scriptura va începe să vorbească inimii lor. Cuvântul lui Dumnezeu va începe să locuiască în inimile lor și să se lupte cu vorbele tovarășilor nepotriviți și cu lucrurile care îi ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu.

Proverbe 6:20-22 spune niște lucruri foarte interesante despre cuvinte: "Fiule, păzește sfaturile tatălui tău, și nu lepăda învățătura mamei tale: leagă-le necurmat la inimă, atârnă-le de gât. Ele te vor însoți în mersul tău, te vor păzi în pat, și îți vor vorbi la deșteptare!" Este interesant că un tată și o mamă pot rosti cuvinte care leagă inima copilului.

Ori de câte ori folosim legarea negativă pentru a opri incursiunea lui Satan în viața cuiva și spunem cuvinte ca "Satan, te leg și îți interzic să mai intri în viața copilului meu", este nevoie să facem și o legare pozitivă și să plantăm Cuvântul lui Dumnezeu înapoi în viața acelei persoane. Ieremia 1:10 spune: „Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste împărății, ca să smulgi și să tai, să dărâmi, și să nimicești, să zidești și să sădești!"

Atunci când Isus a intrat în Templu pentru a-i da afară pe schimbătorii de bani, El a rostit Cuvântul care a avut efectul legării pozitive: "Și le-a zis: „Este scris: „Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari" (Luca 19:46). Isus avea multe motive pentru care a spus acest verset în acel moment, dar unul dintre ele a fost să lege sau să rostească Cuvântul lui Dumnezeu asupra Templului și să-l transforme iarăși într-o casă de rugăciune.

Dezlegarea

Dezlegarea în rugăciune este un tip de mijlocire care eliberează prizonierul din mâinile dușmanului. Vă voi da un exemplu de mijlocire de acest gen și voi încheia examinând tehnicile folosite.

Grupul de mijlocitori de la Congresul al 2-lea de la Lausanne pentru Evanghelizare Mondială, care s-a ținut la Manila în iulie 1989, s-a adunat pentru rugăciune de veghe. Luptători în rugăciune ca Robert Birch, Ben Jennings de la Cruciada de Rugăciune pentru Marea

Însărcinare și Joy Dawson s-au rugat împreună cu alți giganți ai rugăciunii care se adunaseră acolo și care, cu săbiile ascuțite după atâția ani de rugăciune, au tăiat rapid în mașinațiunile lui Satan. Ne rugam pentru câteva cereri care ni se făcuseră atunci când a venit una specială prin misionarul Bruce Olson. Pentru a înțelege importanța acestei cereri, trebuie să știm raza de acțiune în care l-a folosit Dumnezeu.

Bruce Olson este misionar între indienii Motilone din Columbia. Viața lui a fost o adevărată încurajare pentru cei pe care i-a chemat Dumnezeu pe câmpul de misiune. A pornit în misiune pe când avea doar 19 ani, fără altă experiență decât chemarea adâncă a lui Dumnezeu. Primele lui tentative de a ajunge la indieni aproape l-au costat viața pentru că Motilone aveau obiceiul să-i ucidă pe toți cei care încercau să se apropie de ei.

După ani de zile, când le-a învățat limba, refuzând să se dea bătut, Bruce a văzut mulți indieni venind la Domnul; a adus și multe îmbunătățiri în agricultură, în îngrijirea medicală și în educație.

Noi știam toată jertfa lui atunci când ascultam cererea de rugăciune pentru el: Bruce Olson fusese luat prizonier cu nouă luni înainte de grupările de gherilă dușmane, care vroiau să se folosească de el împotriva indienilor. Grupările acestea de gherilă au anunțat că Bruce Olson va fi ucis.

Am primit această veste cu multă gravitate. Știam că nu este o amenințare de formă pentru că și alții mai fuseseră uciși de aceste grupări. Mai știam și că Bruce îl va întâlni pe Domnul, dar nu părea că acesta era momentul pregătit de Dumnezeu ca el să meargă acasă. În timp ce ne rugam, fiecare dintre noi a simțit că Domnul vroia să oprească gherila și să-l mai folosească pe Bruce în lucrare. Dușmanul trebuia oprit și prizonierul eliberat.

Era miercuri după-masa, 12 iulie 1989. Joy Dawson a fost rugată să conducă grupul în rugăciune pentru Bruce. Joy este un adevărat general în armata lui Dumnezeu și cunoaște bine mijlocirea. Este o doamnă micuță din Noua Zeelandă cu ochi verzi expresivi. Joy a stat în picioare și a așteptat un cuvânt de la Dumnezeu înainte de a spune ceva. În acele clipe am simțit că Domnul era pregătit pentru acțiune și că noi eram pe punctul de a participa.

A început lăudându-L și mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru controlul suveran și complet asupra întregii situații. După aceea, l-a încredințat pe Bruce în mâinile Lui și și-a mărturisit încrederea în faptul că El va acționa în favoarea lui Bruce. Apoi, L-a rugat pe Dumnezeu să

facă ceva pentru a aduce cea mai mare slavă posibilă Domnului Isus în această situație prin care trecea Bruce și răpitorii lui, și a spus că are credință că rugăciunea va primi răspuns.

Apoi, L-a rugat pe Dumnezeu să trimită îngerii Lui la Bruce și să pună multă pace în mintea lui. Joy a stat în spărtură între Bruce Olson și forțele satanice. Mijlocitorii erau cu toții în acord în timp ce ea se lupta în locurile cerești cu autoritatea ce vine din cunoașterea faptului că avea dreptul dat de Comandantul șef să facă aceasta.

Ea s-a luptat cu îndrăzneală folosind sabia Duhului, legând forțele întunericului care îl atacaseră pe Bruce Olson și a procedat așa cum spune Matei 18:18: "Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer." Ea a invocat apoi sângele jertfit de Domnul Isus pentru înfrângerea totală a lui Satan și a vorbit cu credința în numele lui Isus Cristos, credință care putea să-l elibereze pe Bruce din puterea și planurile lui Satan. A încheiat lăudându-L pe Dumnezeu pentru atotputernicia Lui și pentru planurile pe care și le-a pus în practică.

Nu am auzit povestea eliberării lui Bruce Olson decât după ce m-am întors din Manila, când am primit o revistă creștină care conținea povestirea a ceea ce se întâmplase. Citind articolul și văzând data eliberării lui, am fost foarte emoționată să constat că a avut loc la exact o săptămână după ce am mijlocit în camera aceea de rugăciune din Manila. Știm că mulți, mulți oameni se rugaseră în acele nouă luni pentru eliberarea lui, dar am simțit că mijlocirea din acea zi a ajutat la eliberarea prizonierului, pentru a împlini planul pe care îl avea Dumnezeu cu viața lui.

Acesta este un exemplu de folosire a legării și a dezlegării pentru împlinirea răspunsului dorit. Mijlocirea a interzis mai întâi gherilei să-l ucidă pe Bruce, căruia i s-a permis mai apoi să plece liber, datorită rugăciunii.

O rugăciune de dezlegare poate avea următoarele efecte:

1. Poate cauza eliberarea fizică a unui prizonier așa cum a fost cu Bruce Olson.

2. Poate elibera o persoană de boală ca în cazul femeii pe care o ținea Satan legată printr-o infirmitate.

3. Poate declanșa voia lui Dumnezeu într-o anumită situație.

4. Poate face ca Dumnezeu să intervină și să schimbe situații. Cuvântul lui Dumnezeu spune, de exemplu, că El a ales să intervină în cazul unor nevoi pe care noi I le-am prezentat prin rugăciune: "El vede că nu este nici un om, și Se miră că nimeni nu mijlocește. Atunci brațul Lui Îi vine în ajutor, și neprihănirea Lui Îl sprijină" (Isaia 59:16); „Voi poftiți, și nu aveți; ucideți, pizmuiți, și nu izbutiți să căpătați; vă certați, și vă luptați; și nu aveți, pentru că nu cereți" (Iacov 4:2).

Rezumând legarea și dezlegarea, putem spune următoarele lucruri:

1. Legarea oprește atacurile dușmanului.

2. Dezlegarea declanșează sau permite voii lui Dumnezeu să intre într-o situație pentru că Dumnezeu dorește ca planurile Lui să fie împlinite prin rugăciunile noastre.

Sper ca aceste precedente scripturale și aceste exemple să vă ajute să înțelegeți mai bine limba mijlocirii și să vă gândiți la împlinirea ei. Să ne uităm acum la un alt aspect al rugăciunii de mijlocire care este înțeles în mod greșit, unul care poate părea să iasă dintr-o gândire rațională pentru că are de-a face cu emoții.

9
Manifestarea mijlocirii

Am văzut că rugăciunile noastre au un impact mare atunci când sunt inspirate şi conduse de Duhul Sfânt. Unul dintre modurile în care El se manifestă în mijlocire este prin emoţiile noastre. Această dovadă a puterii Sale la lucru a fost înţeleasă în mod greşit. Mulţi creştini dispreţuiesc sentimentele, de teamă că ele pot fi însoţite de o pierdere a controlului. Totuşi, dacă negăm sentimentele care apar în timpul rugăciunii, pierdem din adâncimea mijlocirii, căci nu putem să ne rugăm după inima lui Dumnezeu dacă nu ne alăturăm la ceea ce simte şi exprimă ea.

Atunci când mijlocim se poate întâmpla să simţim şi să ne identificăm cu durerea persoanei pentru care ne rugăm sau poate vom cunoaşte suferinţa Duhului Sfânt pentru păcatul unei persoane. Atunci când intrăm în acest tip de rugăciune vom experimenta emoţii ca suferinţa, plânsul sau râsul. Uneori, aceste emoţii puternice îl iau pe mijlocitor prin surprindere. Ele nu pot fi provocate, ci vin atunci când le dă Duhul Sfânt.

Vă mai amintiţi că în primul capitol am povestit despre situaţia aceea în care se rugau pentru un copil şi eu am plâns ca şi când copilul ar fi fost al meu? Poate vă mai amintiţi şi când am râs tare şi m-am întrebat de ce făcusem aceasta. În acest capitol vom afla despre modurile diferite în care ne poate afecta Duhul lui Dumnezeu atunci când ne rugăm. Vă va ajuta să înţelegeţi dacă emoţiile pe care le puteţi experimenta vin de la Dumnezeu, de la Satan sau sunt pur şi simplu propriile voastre emoţii.

Travaliul

Pe la mijlocul anilor 50, un tânăr englez care se numea John White se pregătea pentru a intra în lucrarea Domnului la Tabăra Misionară Pentru Noile Triburi, din Pennsylvania. Participanţii au primit pliante care conţineau scrisori de rugăciune de la diferiţi misionari. La ora 7 dimineaţa trebuiau să se roage pentru numele care li se dăduseră.

Într-o anumită dimineaţă John a deschis pliantul şi a găsit o scrisoare de la o misionară din Filipine, pe care o chema Loretta O'Hara. Niciodată nu o întâlnise John pe Loretta, şi nici nu ştia nimic despre ea

personal. Scrisoarea din mâna lui conținea o cerere de rugăciune de viață și moarte. Ea scrisese de la un spital din Manila unde doctorii i-au spus că avea fie cancer, fie tuberculoză la coloana cervicală.

Ceva s-a întâmplat în timp ce John citea scrisoarea, și a început să se roage ca Dumnezeu să o vindece pe Loretta. De fapt, nu numai că a cerut să o vindece, dar a insistat foarte mult ca Domnul să facă acest lucru. La sfârșitul rugăciunii, John a stat jos și s-a minunat de ceea ce spusese. Mai întâi a simțit o mare pace, dar apoi a început să se gândească la felul cum Îi vorbise lui Dumnezeu. Anterior acestei experiențe, nu spusese decât rugăciuni cuviincioase, și cuvintele pe care tocmai le rostise nu se potriveau cu convingerile sale teologice sau cu concepția lui despre respectul care I se cuvine lui Dumnezeu. Această perspectivă era în mare parte datorată educației pe care o primise în Anglia. Fără să știe, John intrase într-o rugăciune de travaliu, care produce în mod miraculos voia lui Dumnezeu într-o anumită situație.

Această rugăciune de travaliu a adus rezultate dramatice în viața Lorettei O'Hara. În momentul în care John se ruga, Loretta se afla în Nova Scoția. Călătorea spre un sanatoriu de tuberculoză pentru că doctorul a concluzionat că suferea de tuberculoză cervicală. Cu toate acestea, Domnul avea alte planuri pentru ea. S-a întâmplat că un grup creștin a aflat că ea urma să treacă prin localitatea lor, și au rugat-o să le vorbească despre misiuni înainte de a pleca la sanatoriu. Datorită condiției sănătății sale, Lorettei i se părea că i-ar fi imposibil să facă acest lucru, dar ei au insistat spunându-i că îi vor da un scaun moale și confortabil din care să se adreseze grupului.

La insistențele lor, a acceptat să vorbească. În timp ce stătea jos vorbind despre misiuni, și-a dat seama că nu era bine să se adreseze în felul acesta grupului. S-a prins de o masă ca să se pună pe picioare. Deși nu știa în acea clipă, Loretta tocmai pășise în puterea supranaturală de vindecare a lui Dumnezeu.

Stând în picioare, Loretta s-a simțit mai puternică. Nu mai simțea nici o durere în trup. Nu peste mult timp și-a dat seama că ceva minunat se petrecuse în trupul ei. În loc să meargă la sanatoriu, s-a întors la doctorul care îi pusese diagnosticul. Când acesta a văzut-o, s-a supărat pentru că se străduise mult să-i procure un pat la sanatoriu, dar ea a insistat să-i facă niște teste pentru a vedea dacă mai avea tuberculoză. Medicul s-a împotrivit, dar în cele din urmă a acceptat. Testele au arătat că era complet vindecată. Loretta nu s-a bucurat numai pentru vindecarea ei, ci și pentru că acum se putea întoarce pe câmpul de

misiune.

Atunci când s-a hotărât să viziteze Tabăra de Misiune Pentru Noile Triburi, Loretta nu știa că Dumnezeu îi va da o nouă însărcinare alături de omul care se rugase pentru ea.

Atunci când a ajuns Loretta în Tabără, John nu știa că ea era misionara pentru care se rugase, însă a observat foarte bine că era o femeie atrăgătoare! John a înțeles de la Domnul că urma să o cunoască pe femeia cu care se va căsători exact în această Tabără, și până atunci nici o fată nu-i păruse o candidată la căsătorie. Nu peste multă vreme, amândoi și-au dat seama că Dumnezeu i-a adus împreună pentru un angajament de o viață. Cunoscându-se mai bine, Loretta și John s-au minunat de intervenția lui Dumnezeu în viețile lor. John a cerut-o în căsătorie și i-a dat numele după care este cunoscută până în ziua de astăzi, Lorrie White.

Ce s-a întâmplat de fapt atunci când s-a rugat John? Fusese o decizie personală sau fusese o însărcinare de la Dumnezeu pentru viața Lorettei O'Hara? De ce s-a rugat cu atâta pasiune și intensitate? Aceste întrebări își primesc răspunsul atunci când înțelegem tipul de rugăciune de mijlocire numit *travaliu.*

În Galateni 4:19 Pavel vorbește despre durerile nașterii (travaliu) pe care le simțea până când Îl va vedea pe Cristos luând chip în copiii Lui spirituali. Cuvântul grecesc tradus „travaliu" este *odino*, cere înseamnă a experimenta durerile nașterii. Uneori, suntem chemați de Dumnezeu să ne rugăm puternic și să ajutăm ca voia Lui să se nască într-un anumit loc. De obicei rămânem cu un sentiment de reverență după rugăciune, cu sentimentul că Dumnezeu a făcut ceva.

Desigur că veți vrea să știți că Dumnezeu a fost Cel care a lucrat prin voi, că nu a fost un travaliu fals, contrafăcut. Iată patru puncte după care puteți recunoaște lucrarea Duhului Sfânt.

1. Travaliul este dat de Dumnezeu, nu este un lucru pe care îl putem noi produce. Deseori este un geamăt adânc în interior care se poate auzi sau care nu poate fi rostit, așa cum este descris în Romani 8:26. Există unii care încearcă să intre în travaliu și gem și se vaită forțat, cu voce tare. Dar ceea ce face Dumnezeu în noi în timpul travaliului nu poate fi oprit sau pornit asemenea unui robinet.

2. Travaliul apare uneori atunci când vă rugați pentru un subiect

pentru care s-au mai rugat şi alţii. Dumnezeu vă alege să fiţi unul dintre ultimii care se roagă înainte ca problema să fie soluţionată. Sunteţi acela care dă naştere răspunsului.

3. Aceia care au darul mijlocirii se vor ruga mai des rugăciuni în travaliu decât cei care nu sunt deschişi ca Domnul să-i folosească în felul acesta. Însă, ca şi în cazul lui John White, Dumnezeu poate cere oricărui credincios să se roage în travaliu pentru scopurile Sale.

4. Se poate ca travaliul să fie scurt sau lung. Unele rugăciuni îşi pot vedea răspunsul în scurt timp, dar altele pot fi ca şi contracţiile naşterii la intervale de timp, până când va fi născut răspunsul.

Vechiul Testament vorbeşte profetic despre chinurile lui Isus pentru noi: "Va vedea rodul muncii sufletului Lui şi se va înviora" (Isaia 53:11).

În Noul Testament putem Să-L vedem pe Isus rugându-Se în travaliu. Odată s-a întâmplat în grădina Ghetsimani când tulburarea Îi era aşa de mare încât Îi curgeau stropi de sânge în loc de sudoare. Un alt loc a fost la mormântul lui Lazăr. Ioan 11:33 spune: "Isus, când a văzut-o plângând, pe ea şi pe Iudeii care veniseră cu ea, S-a înfiorat (în limba engleza „a gemut", n.tr.) în duhul Lui, şi S-a tulburat." Mulţi au crezut că geamătul Lui era datorat doar supărării şi morţii prietenului Său. Eu sunt sigură că era îndurerat de plânsetele din jurul Lui, dar mai cred şi că s-a întâmplat ceva în Duhul, în mijlocire, în timp ce gemea.

De multe ori, travaliul poate fi atât de puternic încât îl copleşeşte pe mijlocitor. Cei care sunt pe aproape trebuie să se roage pentru cel în travaliu, dacă aceasta se întâmplă în cadrul unui grup. Trebuie să ajutăm la purtarea poverii în rugăciune. Amintiţi-vă că travaliul se aseamănă cu durerile naşterii şi, într-un fel, trebuie să ne purtăm ca nişte moaşe, ajutându-l pe mijlocitor în travaliu. De asemenea, trebuie să veghem asupra persoanei în travaliu şi să legăm duşmanul, interzicându-i să interfereze.

Un cuvânt de avertizare. Duhul Sfânt va conduce emoţiile noastre în timpul travaliului. Trebuie să ne asigurăm că nu ne lăsăm emoţiile să o ia razna. Mijlocitorii trebuie să aibă autocontrol.

Plânsul

În august 1990, Peter Wagner se adresa Congresului Nord-American de Reînnoire din Indianapolis, Indiana. A început să vorbească despre povara de rugăciune pe care o simţea pentru Japonia. Apoi a cerut un moment de rugăciune căci a doua zi pleca spre Japonia pentru a vorbi la o conferinţă de lideri. Unul dintre conducătorii seminarului, Jim Bevis, m-a rugat pe mine să conduc rugăciunea pentru Peter. În timp ce mă rugam, dintr-odată am fost copleşită de durerea si disperarea cauzate de bomba de la Hiroşima. M-am rugat ca Peter să fie folosit ca o bombă spirituală pentru a destrăma întunericul în care Satan învăluise Japonia şi poporul japonez.

La sfârşitul seminarului, Peter a plecat din Indianapolis spre Los Angeles pentru a se pregăti pentru plecarea în Japonia. Ziua următoare era duminică. Peter era în timpul de rugăciune de dimineaţă şi a început să se gândească la poporul japonez şi la chinul prin care trecuseră la Hiroşima şi Nagasaki. Dintr-odată, a început să plângă şi nu se mai putea opri. Acest lucru l-a mirat pentru că el nu avea decât 15 ani atunci când acele bombe au fost lansate asupra celor două oraşe. Nu participase la lansarea bombelor şi nici nu avea nimic de-a face cu luarea deciziei de a bombarda Japonia. Dumnezeu i-a arătat totuşi că la vârsta de 15 ani el îi urâse pe japonezi şi că fuseseră băieţi japonezi de 15 ani care muriseră în timpul bombardamentelor. Din cauza urii sale, era la fel de vinovat ca şi cei care aruncaseră bombele. Mai târziu şi-a dat seama că prin acel plânset, Dumnezeu îl pusese într-o mai puternică mijlocire pentru acest popor decât fusese înainte.

Când soţia lui, Doris, l-a sunat în acea dimineaţă, el i-a povestit ce s-a întâmplat. Doris i-a spus: "Peter, poate că Domnul vrea să-ţi ceri iertare pentru Hiroşima şi Nagasaki." Imediat ce a spus Doris aceste cuvinte, Peter a înţeles că exact acesta era lucrul la care îl chemase Domnul.

Ajungând în Japonia, a vorbit cu organizatorii conferinţei şi i-a rugat să adune un grup de oameni ale căror rude muriseră atunci când au fost aruncate bombele asupra oraşelor Hiroşima şi Nagasaki. Ei s-au străduit să facă acest lucru şi au programat un timp când el va putea face ceea ce i-a spus Domnul să facă - să-şi ceară iertare în mod public pentru acest păcat.

Când a venit timpul pentru pocăinţă, Peter a petrecut ceva timp pregătindu-i pe oameni - spunându-le despre versetele care vorbesc

despre iertare pentru popoare, pasaje din Daniel 10 şi Neemia 1. Atât Daniel cât şi Neemia s-au pocăit în numele poporului şi pentru păcatul lor personal, şi el a explicat că acesta era lucrul pe care el se pregătea să-l facă în faţa lor. Intenţiona, ca şi Daniel să spună: "Tată, am păcătuit." Nu vroia să se pronunţe dacă bombele ar fi trebuit lansate sau nu, ci vroia să se lase folosit de Dumnezeu ca un instrument pentru a aduce vindecare unor oameni distruşi, disperaţi.

Peter i-a rugat pe cei care pierduseră pe cineva drag în timpul bombardamentului să vină în faţă. Atunci slujitorul Domnului a îngenuncheat pentru a-şi cere iertare pentru păcat şi a plâns cu lacrimi mari rugându-L pe Dumnezeu să vindece poporul japonez. Duhul Sfânt a trecut de la inimă la inimă şi acea sală care cuprindea o mie de oameni s-a umplut de sunetul plânsului - unii plângeau tare şi chinuitor. Durerea acelor oameni era eliberată şi spălată de lacrimi.

Când Peter a terminat şi s-a ridicat în picioare, un reprezentant japonez a luat cuvântul şi a declarat că păcatul lor, ca popor era cu mult mai mare decât cel al americanilor şi i-a cerut Domnului să îi ierte pentru păcatele lor împotriva Statelor Unite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Duhul Sfânt a mişcat inima unui popor prin acea experienţă pentru a aduce vindecare şi regenerare.

Atunci când plângem în mijlocire, intră viaţa în situaţiile pe care Dumnezeu vrea să le schimbe şi să le întregească.

Obişnuiam să îl numesc pe soţul meu "Domnul Spock" (un personaj extraterestru de la televizor) pentru că nu-şi arăta niciodată emoţiile. Într-o zi, plângeam pentru o biserică în care nu apărea trezirea. Rugăciunea suna cam aşa: "Doamne, dacă ei ar şti cum să se trezească, s-ar trezi; arată-le cum să o facă. Revarsă Duhul Tău şi reînnoieşte-i şi înmoaie-le inimile întărite."

Mike a intrat în cameră în timp ce plângeam, s-a pus jos şi s-a rugat şi el. După un timp m-am dus la el, mi-am pus mâinile pe el şi m-am rugat. El spune că m-am rugat: "Atinge-l, Doamne", dar ceea ce am spus cu adevărat era: "Doamne, dă-i mila şi lacrimile Tale."

În noaptea aceea s-a trezit plângând cu putere. Cred că a fost o rugăciune căreia i-a trebuit timp să-şi facă efectul. A plâns toată dimineaţa următoare când le-a vorbit bărbaţilor despre datoria de tată. Am filmat totul! Astăzi, Mike este liber să plângă atunci când îl mişcă Duhul Sfânt.

Într-o zi, Dick Eastman vorbea la Cristos pentru Naţiuni în Dallas când a anunţat că Dumnezeu vroia să arate studenţilor ceva foarte

personal. A băgat mâna în buzunar şi a scos o cutiuţă rotundă. Ţinând-o în mână, le-a spus că era alifie pentru ochi. Fusese nevoit să meargă la doctor pentru că ochii lui erau foarte uscaţi tot timpul. Dându-şi seama care era cauza, doctorul i-a spus: "Dick, este din cauză că plângi prea mult în rugăciune."

Dick nu se lăuda cu faptul că plânge în rugăciune şi nici nu vroia să sugereze ca studenţii să plângă tot timpul. Domnul a vrut să folosească cutiuţa de alifie pentru ochi ca să le arate studenţilor că nu este nici o problemă să plângi.

În anumite culturi, bărbaţilor le este foarte greu să plângă în faţa Domnului. În cultura americană de exemplu, lumea se încruntă atunci când vede un bărbat plângând. Principiul încetăţenit este: "Bărbaţii adevăraţi nu plâng." Îmi amintesc că l-am întrebat într-o zi pe tatăl meu de ce nu plânge niciodată. Mi-a răspuns: "Scumpo, bărbaţii nu plâng." Fiul meu i-a spus deunăzi fiicei mele că bărbaţii îşi ascund sentimentele. Cât spirit de observaţie la un copil de nouă ani! I-am explicat că Domnul este stăpân pe sentimentele lui şi că nu este nevoie să le ascundă într-un mod nesănătos.

Cu siguranţă că Isus a fost un bărbat puternic şi cel mai mare mijlocitor al tuturor timpurilor. "Isus plângea" (Ioan 11:35) este cel mai scurt verset din Biblie şi totuşi este unul dintre cele mai puternice. Plânsul Lui a rupt jugul morţii care-l ţinea încătuşat pe Lazăr şi a pregătit calea pentru porunca învierii: "Lazăre, vino afară!" De asemenea Îl vedem pe Isus plângând pentru oraşul Israel în Luca 19:41: "Când S-a apropiat de cetate şi a văzut-o, Isus a plâns pentru ea".

Uneori, plânsul în mijlocire poate surveni şi asupra unor grupuri de oameni, nu numai asupra unor persoane individuale. Acest lucru s-a întâmplat în biserica mea, Trinity Church din Weatherford în 1990. Nimeni nu programase biserica să plângă, însă Dumnezeu Însuşi a creat acest moment sfânt şi unic.

Linda Gossett, învăţătoarea de copii a bisericii noastre, făcea prima excursie în Rusia. Pentru ea era un lucru emoţionant pentru că Domnul îi arătase cu 12 ani înainte că era chemată să meargă în Rusia să lucreze pentru El, şi aceasta era prima dată că se deschisese o uşă în această direcţie. Chemarea ei era să lucreze cu copiii, şi ea petrecuse multe ore rugându-se pentru micuţii din depărtare, pe care nu-i văzuse niciodată cu proprii ochi, dar pe care îi vizitase de multe ori în genunchi.

Linda este o femeie drăguţă, mignonă; arată ca o păpuşă chinezească. Cunoaşte bine Cuvântul şi îi place să râdă. Pastorul nostru,

Don Connel, a rugat-o să vorbească în dimineața aceea de duminică bisericii pentru ca să știm cu toții cum să ne rugăm pentru ea. Lângă Linda era o valiză maro plină de "marfă sfântă", cum spunea ea. Marfa sfântă umplea valiza până la refuz cu Biblii, materiale pentru copii și daruri. La sfârșitul serviciului, Fratele Don a rugat-o să deschidă valiza pentru ca să ne putem ruga pentru fiecare obiect pe care îl ducea în Uniunea Sovietică.

În timp ce a început să vorbească despre nevoia Lindei pentru susținere în rugăciune, a început să se întâmple ceva neobișnuit în sală. La început era aproape imperceptibil - ca un murmur - iar solemnitatea învăluia sala, de la bunici până la cel mai mic copil. Acest sentiment a crescut pe măsură ce se pregăteau darurile de bunăvoie.

Coșurile pentru colectă au trecut de la o persoană la alta și de la copil la copil, iar atunci când diaconii au adus coșurile în față, unul dintre ei a început să plângă. Pastorul a luat unul dintre coșuri și a scos un borcan care avea o crăpătură în partea de sus, plin de monezi, și apoi altul și altul. Copiii dăruiau pentru Sora Linda. La vederea acelui sacrificiu al copiilor peste biserică a venit un duh de mijlocire și de plâns. Oamenii au venit în față și au pus mâna pe fiecare Biblie din valiză și s-au rugat pentru ele. Au ținut în mână materialele pentru copii și s-au rugat ca Domnul să-i binecuvânteze pe cei care le vor folosi. Copilași de doi-trei ani plângeau în timp ce țineau în mânuțe obiectele pentru copii. Dumnezeu a chemat o întreagă biserică la rugăciune; și atunci când duhul de plâns și de mijlocire a inundat sala, ne-a atins și ne-a mișcat pentru copiii unei națiuni. Mai târziu, când a mers în Uniunea Sovietică, Linda a putut să treacă prin vamă fără nici o teamă pentru "marfa sfântă". Lacrimile au spălat orice mașinațiuni pe care dușmanul le-ar fi putut folosi pentru a ține la distanță Cuvântul lui Dumnezeu, și astfel semințele vieții au fost plantate în inimile celor din generația următoare a Rusiei.

Râsul

Râsul în rugăciune este un semn că voia lui Dumnezeu s-a împlinit, că răspunsul este pe drum sau că planul dușmanului a fost împiedicat. "Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei" (Psalm 2:4).

Am citit de multe ori acest verset și întotdeauna a fost o mare binecuvântare pentru mine. Dar recent a devenit o sursă și mai mare de mirare, după o campanie de luptă spirituală în Argentina.

În iunie 1990 am mers împreună cu Doris Wagner, Dave și Jane

Rumph să ajutăm "Planul Resistencia". Am zburat în America de Sud, după ce Peter și Doris Wagner fuseseră în luna aprilie la niște întâlniri în orașul Resistencia. Translatoarea noastră era Marfa Cabrera, o puternică femeie a lui Dumnezeu. Marfa și soțul ei, Omar, păstoresc biserica Vision de Futuro care are 90 de mii de membri. Doris simțea că trebuia să fie mai multă mijlocire pentru Resistencia care era ținta unei strategii strălucite de creștere a bisericii și evanghelizare, elaborate de Edgardo Silvoso, președintele organizației Harvest Evangelism.

Planul Resistencia intenționează să modifice orașul în aspecte care vor afecta nivelele spirituale, emoționale și fizice ale oamenilor săi. Necesită unitatea completă a pastorilor evanghelici, carismatici și penticostali. Dorește plantarea a șase sute de "faruri" în case particulare cu scopul de a fi mărturii în cartierele respective. Urmează evanghelizări masive. În cele din urmă, "farurile" se transformă în biserici și oamenii care-L primesc pe Isus sunt îndreptați către acele biserici. Aceasta este schița planului.

Am petrecut săptămâna învățându-i pe cei 750 de lideri despre lupta spirituală. În plus, am petrecut câtva timp luptându-ne în duh cu spiritele care aveau stăpânire peste oraș. După această luptă a venit un timp de mare eliberare. Unele duhuri au fost puternice - mai ales unul numit San la Muerte sau duhul morții. Se pare că unii oameni se închinau acestui duh al "morții bune" cum îi spuneau ei.

După ce ne-am făcut partea noastră din plan, ne relaxam în avion pe drum înapoi spre casă. Zburam cu un avion al unei agenții argentiniene și acesta avea o hartă care arăta ruta zborului și punctul unde se afla avionul pe această rută. Sub hartă apare numele orașului cel mai apropiat de locația curentă a avionului.

Doris și cu mine am privit cu interes harta, însă am abandonat-o atunci când s-a servit masa. Dintr-odată, avionul a început să facă mișcări bruște în sus și în jos ca și când ar fi trecut printr-o zonă de turbulențe grave. Doris s-a uitat la mine și a început să râdă tare! Am spus: "Ar trebui să ne rugăm" și m-a apucat și pe mine râsul. Ne-am uitat una la cealaltă și ne-a venit un gând ciudat. Oare suntem deasupra orașului Resistencia? O privire rapidă a explicat totul: în acel moment a apărut pe hartă orașul Corrientes, un oraș mare de lângă Resistencia. După zece minute turbulența s-a sfârșit din senin. Restul zborului spre casă a fost cât se poate de liniștit.

Coincidență? Posibil. Dar știind că eram exact deasupra orașului unde ne luptaserăm împotriva duhurilor teritoriale ne-a făcut să ne

mirăm. Oare râsul nostru a avut de-a face cu faptul că zborul avionului a redevenit liniştit? Şi dacă da, ce rol are râsul în mijlocire şi în lupta spirituală?

Când am devenit conştientă de aceste întrebări, versetul care mi-a vorbit cel mai clar a fost Psalmul 2:4, pe care l-am pomenit mai devreme. Îl prezintă pe Domnul râzând de duşman şi bătându-şi joc de el. Când eu şi Doris am râs pe avion, de fapt Domnul râdea prin noi, bătându-şi joc de faptul că duşmanul credea că poate să ne facă rău în timp ce trecem prin locurile înalte. Râsul a fost un semn că nu aveam de ce să ne temem de planurile lui Satan şi că îngerii Domnului ne înconjurau. Acest gen de luptă în mijlocire îl fac pe Satan să vadă cine este de fapt stăpânul vieţii noastre. Este un semn că nu avem de ce să ne temem de el.

Alte două versete vorbesc despre a râde în faţa duşmanului în contextul batjocurii. Psalmul 37:12-13 spune: "Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit, şi scrâşneşte din dinţi împotriva lui. Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine şi lui ziua."

Al doilea este Psalmul 59:7-8: "Da, din gura lor ţâşneşte răul, pe buzele lor Sunt săbii; căci zic: „Cine aude?" Dar Tu, Doamne, râzi de ei, Tu Îţi baţi joc de toate neamurile."

Alte versete importante pentru mine în acest context sunt Psalmul 126:1-2:

> Când a adus Domnul înapoi pe prinşii de război ai Sionului, parcă visam. Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, şi limba de cântări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: "Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!"

Gwen Shaw spune în cartea ei „Planul de luptă al lui Dumnezeu pentru sfârşitul vremurilor" că există un timp când trebuie să lăsăm ca râsul lui Dumnezeu să ne umple inima. Ea oferă Eclesiastul 3:4 - "plânsul îşi are vremea lui, şi râsul îşi are vremea lui; bocitul îşi are vremea lui, şi jucatul îşi are vremea lui" - pentru a exemplifica acest lucru. Ea spune: "Dacă vrem să-I îngăduim lui Dumnezeu să râdă, atunci trebuie să râdă prin noi, tot aşa cum vorbeşte prin noi."

Oamenii care nu au experimentat acest lucru sunt destul de surprinşi să ne audă atât de bucuroşi în rugăciune. Nu o dată şi-au exprimat sentimentele: "Nu am ştiut că rugăciunea poate fi atât de înviorătoare. Am crezut că întotdeauna trebuie să fim solemni sau altfel nu-I vom fi

pe plac lui Dumnezeu." Alţii au spus cu bucurie: "Trebuie să mergem acasă şi să spunem bisericilor şi grupurilor noastre de rugăciune că putem fi bucuroşi când facem cereri. Nu e de mirare că suntem aşa de plictisiţi când ne rugăm!" Au învăţat minunatul adevăr pe care toţi mijlocitorii trebuie să-l extragă din viaţă: "bucuria Domnului va fi tăria voastră" (Neemia 8:10).

Aceste manifestări emoţionale, travaliul, plânsul şi râsul sunt inspirate de Dumnezeu şi direcţionate către El. Dacă Îl lăsăm să conducă, ne va duce la un nou mod de exprimare. De fapt, a-L lăsa să conducă este întotdeauna cheia mijlocirii. În capitolul următor vom discuta ce se întâmplă atunci când luăm problema în mâinile noastre.

10
Mijlocirea greşită („Flaky")

flaky, *adj.*: Comportament excentric, dezechilibrat sau irațional.

Într-o luni dimineața telefonul a sunat devreme. La celălalt capăt al firului era o tânără studentă la şcoala biblică, pe care o voi numi Pam. Îmi spusese mai demult că mergea la o biserică mare care se concentra asupra rugăciunii.

"Cindy, a spus ea, nu vreau să critic pe nedrept, dar ceva nu merge bine în grupul meu de rugăciune." Auzind povestea lui Pam, mi-am dat seama că avea de-a face cu mijlocitori dezechilibrați.

Ce s-a întâmplat? Ce îl face pe un mijlocitor să devină dezechilibrat?

Într-o duminică dimineața, la biserică, o femeie pe care o voi numi Estelle a venit la Pam cu un "cuvânt de la Dumnezeu" spunându-i că trebuia să se alăture unui grup select de rugăciune şi să mijlocească pentru pastorul lor. Estelle a adăugat cu entuziasm că, fiind grupul personal de mijlocire al pastorului, era de aşteptat ca grupul să meargă împreună cu el atunci când era în călătorie.

Estelle nu i-a spus totuşi lui Pam că nici pastorul şi nici liderii bisericii nu ştiau nimic despre acest grup select. Pam a descoperit mai târziu că Estelle se aştepta ca Dumnezeu să îi dezvăluie acest lucru pastorului în mod supranatural.

Fără a verifica validitatea acestui grup, Pam a hotărât să se i alăture. La început totul a mers bine, dar după câteva întâlniri au început să se roage într-o direcție total opusă viziunii bisericii.

Au început să se roage puternic ca Dumnezeu să facă în aşa fel ca pastorul "să vadă lumina şi să se îndrepte după voia lui Dumnezeu" - ceea ce însemna să se îndrepte după voia lor. S-au mai rugat ca Dumnezeu să-l facă să se consulte cu ei în privința orientării bisericii. Acest lucru a făcut-o pe Pam să nu se simtă bine şi a îndemnat-o să mă sune.

I-am recomandat să părăsească imediat grupul lui Estelle şi să se alăture unuia din grupurile de mijlocire ale bisericii din unele motive pe care le voi discuta mai târziu.

Situația lui Pam este foarte similară problemelor despre care auzim frecvent eu şi Mike ca lideri ai Generalilor Pentru Mijlocire. Ea a fost atrasă într-un grup de mijlocitori rătăciți - bărbați şi femei, care din diferite motive, se îndepărtează de Biblie în zelul lor pentru rugăciune.

Ei aduc ruşine lucrării şi produc neînţelegeri şi dezbinări în biserică. Mijlocirea dezechilibrată poate deveni o problemă foarte răspândită în anii '90, de vreme ce multe voci profetice proclamă faptul că Dumnezeu cheamă biserica la rugăciune puternică ca preludiu al unei treziri.

Studiile trezirilor din trecut arată că ele au fost născute şi scăldate în rugăciune, dar că mişcarea Duhului Sfânt a fost scurtcircuitată de incapacitatea de a susţine o mijlocire eficientă. De multe ori, mijlocirea dezechilibrată a fost cea care a subminat adevărata rugăciune şi a condus la distrugerea trezirii.

Într-o întâlnire recentă de planificare a Reţelei de Luptă Spirituală (o consultanţă în problema luptei spirituale care a urmat Congresului al 2-lea de la Lausanne), am simţit că Domnul îmi imprima ideea că, în timpul lui Luther, strigătul care chema oamenii la pocăinţă era: "Cel neprihănit va trăi prin credinţă", iar cuvântul care va sta la baza reformei care urmează va fi: "Noi nu ne luptăm împotriva cărnii şi sângelui, şi armele luptei noastre nu sunt trupeşti".

Satan, şarpele rău şi şiret, ştie să submineze trezirea prin una dintre cele mai eficiente arme - amăgirea. Prin minciuni inteligente, atrăgătoare pentru fire, îndepărtează credincioşii de la scopul pe care îl are Dumnezeu cu rugăciunea de trezire. Cu alte cuvinte, munceşte peste program pentru a crea mijlocitori dezechilibraţi. Şi atunci cum putem evita mijlocirea dezechilibrată, iraţională, excentrică?

De fapt, răspunsul este destul de simplu: folosiţi principii biblice clare ca ancoră pentru mijlocire. Acest capitol va explora problemele care apar la mijlocitori şi la grupurile de rugăciune, probleme care cauzează confuzie şi dau un nume rău rugăciunii de mijlocire. Este un lucru foarte trist pentru că, adevăraţii mijlocitori sunt slujitori ai lui Dumnezeu care se sacrifică zilnic pentru alţii. Cei care o iau pe un drum greşit şi ajung să fie dezechilibraţi, fac acest lucru dintr-o lipsă de învăţătură curată sau pentru că învaţă de la alţii care sunt dezechilibraţi. Majoritatea oamenilor se corectează imediat ce înţeleg care sunt aspectele în care au mers până la extremă.

Există două modalităţi de a preveni aceste probleme. Cea mai bună este de a răspunde în faţa cuiva în problemele spirituale. Dacă mijlocitorilor le este teamă să le fie cântărite rugăciunile şi ceea ce cred ei că le-a fost arătat de Dumnezeu, atunci se află pe un teren spiritual greşit, aşa cum am văzut în cazul grupului Estellei.

Daţi-mi voie să adaug că atunci când mijlocitorii se roagă pentru lucrări care nu aparţin bisericii lor locale, trebuie să fie supuşi celorlalte

lucrări pentru care mijlocesc. Dacă nu au o legătură foarte apropiată, atunci ar trebui să găsească o modalitate de a se asigura că rugăciunile lor sunt în conformitate cu viziunea lucrării. Mijlocitorii care se roagă pentru lucrări para-bisericeşti, trebuie totuşi să aibă acoperământul pe care îl oferă biserica locală.

A doua modalitate de prevenire a mijlocirii dezechilibrate este să ne conducem după principiul inimii curate pe care l-am discutat în capitolul 3. Psalmul 51:10 spune: "Zideşte în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou şi statornic!"

Estelle, necunoscându-şi inima, a violat acest principiu în mai multe aspecte. În primul rând, era mândră. Era convinsă că trebuie să fie o conducătoare, nu să se supună conducerii grupurilor de rugăciune ale bisericii. Ea simţea că "revelaţiile" ei sunt superioare faţă de ceea ce puteau să audă pastorul şi prezbiterii bisericii de la Dumnezeu. Aceasta este o capcană comună pentru cei cărora Dumnezeu a început să-Şi dezvăluie secretele în rugăciune.

Pe lângă acestea, Estelle avea un spirit critic, care este înfrăţit cu mândria. Avea o atitudine critică faţă de felul cum a organizat pastorul grupurile de mijlocire, mai ales pentru că ea nu fusese rugată să conducă nici unul dintre aceste grupuri, aşa că a creat unul propriu. Ar fi trebuit să se implice într-un grup de rugăciune existent deja în biserică, să se dovedească vrednică de încredere şi să Îl lase pe Dumnezeu să o promoveze (sau să nu o promoveze) spre conducere.

Ca mijlocitori, trebuie să-L rugăm pe Dumnezeu să ne arate motivele inimii noastre. Am observat că mulţi care aspiră să devină mijlocitori o fac din amărăciune şi din răni sufleteşti. Ceea ce consider de subliniat este că ei înşişi nu sunt conştienţi de starea inimii lor. Sunt atraşi spre mijlocire datorită puterii acesteia şi, în subconştient, pentru că văd că în acest fel ar putea să pună lucrurile la punct aşa cum vor ei. Doar Duhul lui Dumnezeu poate să ne dezvăluie adevărata stare a inimii noastre. De aceea o rugăciune bună pentru mijlocitori este "Doamne, arată-mi ce este în inima mea pentru a putea rămâne mereu neprihănit în faţa Ta."

Estelle se afla în pericolul de a viola principiul inimii curate şi prin faptul că dezvolta o atitudine care poate fi numită "duhul lui Absalom". Aceasta se întâmplă atunci când un mijlocitor începe să se poarte cu ceilalţi aşa cum s-a purtat Absalom cu tatăl său, regele David. Absalom a fost supărat pentru că atunci când s-a întors din exil, tatăl său nu a dorit să îi vorbească. Aşa că, Absalom a început să submineze domnia tatălui său. Acţiunile lui păreau să fie bune, chiar îi ajuta pe oameni,

însă atitudinea inimii lui era rea. Absalom dorea să atragă atenția tatălui său chiar dacă ar fi fost pentru un lucru rău. A recurs la răzbunare pentru a forța comunicarea.

Cum putem recunoaște duhul lui Absalom în cineva sau în noi înșine? Mai întâi, el sau ea începe să spună lucruri care îl discreditează pe pastor: "Știu că vrea numai bine, dar m-am rugat și cred că pur și simplu nu poate vedea care este lucrul de care au nevoie oamenii." Apoi, în timpul conversației începe să-și spună propria părere. S-ar putea chiar să spună: "Dacă aș fi eu pastor aș face cutare și cutare lucru", fără să-și dea seama că vorbește ca și Absalom care a spus poporului: "Dacă aș fi eu rege, v-ar merge mai bine." Mijlocitorii trebuie să-și cerceteze tot timpul inima pentru a înțelege de ce spun ceea ce spun, de ce se roagă pentru lucrurile pentru care se roagă și de ce reacționează în felul în care o fac.

Un duh al lui Absalom, rămas necercetat și necorectat, poate cauza multe dezbinări în biserici pentru că oamenii încep să caute călăuzire și viziune la acea persoană și nu la pastor. De obicei persoana afectată de duhul lui Absalom are o umblare creștină sinceră și nu are idee despre ceea ce se întâmplă. Dacă în cele din urmă este respins, pleacă rănit și biserica are de suferit. Nu înseamnă că fiecare persoană care are o filosofie diferită despre lucrare și face schimbări în biserică este un Absalom, însă inima trebuie să fie cercetată înainte de a se face sugestii pentru schimbări.

Unii dintre voi, lideri de rugăciune, poate vă spuneți chiar acum: "Cindy, păstorul meu niciodată nu vorbește cu mine și nu ascultă ce transmite Dumnezeu grupului de rugăciune. Sunt extrem de frustrat!" Vom discuta această chestiune în capitolele despre conducerea mijlocirii comune și despre partenerii personali de rugăciune. Aceasta este o problemă reală și duce deseori la multă suferință din partea celor care se dăruiesc pentru a mijloci pentru bisericile lor.

Gary Greenwald are în cartea sa „Seductions Exposed" (Dezvăluirea amăgirii) o secțiune despre mijlocitorii manipulatori, care sunt un exemplu clasic al duhului lui Absalom. El scrie:

> Am observat că mijlocitorii au obiceiul să își împărtășească revelațiile între ei atunci când se întâlnesc și nu peste mult timp ajung să fie de acord unii cu alții. Cu câtva timp în urmă, un grup de mijlocitori din biserica mea a manifestat acest adevăr într-un mod dăunător. Cuibul Vulturului trecuse prin niște necazuri și mulți oameni împreună cu o mare parte a echipei pastorale au părăsit biserica.

> Unul dintre mijlocitori primise o descoperire care afirma că va cădea peste mine judecata lui Dumnezeu din cauza presupusei mele neascultări în a conduce biserica într-o anumită direcție. După ce și-a împărtășit părerile cu alți câțiva, au fost cu toții de acord că dacă nu mă pocăiesc, voi fi judecat ca și regele Nebucadnețar căruia i-a crescut păr ca și animalelor și a ajuns să mănânce iarbă pe câmp.
>
> Pentru că acei mijlocitori și-au depășit atribuțiile de susținători și luptători în rugăciune, au fost amăgiți să creadă că aveau mai multă viziune pentru biserică decât păstorul lor. Mândria lor i-a făcut vulnerabili unui duh care i-a indus în eroare. Rolul mijlocitorilor este să ajute prin rugăciune la nașterea viziunii primite de lideri - nu să discute cu alții ceea ce văd ei în lumea spirituală. Acei mijlocitori încercau să mă manipuleze cu avertismentele lor și, făcând acest lucru au căzut în manipulare firească. Când m-au confruntat, le-am spus că s-au rătăcit de la chemarea pe care o au. Un mijlocitor puternic i-a dus în amăgire. Majoritatea au părăsit biserica după acest incident.

Nu doresc să fac nici un fel de afirmații despre ce anume a dus la această confruntare, ci doar să comentez acțiunile mijlocitorilor.

Mai întâi, cuvântul de corecție pe care grupul i l-a dat pastorului a fost foarte aspru. Nebucadnețar a fost un rege care și-a condus poporul în cel mai josnic păcat. Chiar dacă Greenwald ar fi căzut în mândrie, ar fi fost o pedeapsă prea dură pentru acest păcat. Nu vreau să spun că Dumnezeu nu-i corectează pe pastori. Totuși, câteodată, judecata mijlocitorilor este afectată de viața lor particulară. Cei care primesc în mod constant cuvinte dure de la Dumnezeu vin de obicei din familii care sunt mereu în criză. Acest lucru contaminează mesajul pe care îl aud de la Dumnezeu și duce la moduri legaliste de a înțelege și de a aplica voia Domnului.

În al doilea rând, dacă într-adevăr Dumnezeu le-a spus că avea de gând să-l judece pe Greenwald, atitudinea lor ar fi trebuit să fie una de durere, ca și a lui Daniel atunci când a interpretat visele regelui: "O, Doamne, mă rog ca aceasta să nu fie pentru tine, ci pentru un altul." Vă mai amintiți când L-am auzit pe Domnul spunând că un pastor era în pericol de a avea un atac de cord? Am tremurat și mi-am dorit ca această judecată să cadă asupra lui. Inima mea a fost amăgită spre răutate și păcatul meu a fost mai grav decât al lui.

În al treilea rând, dacă ar fi auzit clar vocea Domnului, în loc să le vorbească altora despre mustrarea pe care o pregătea Domnul, ar fi trebuit să ducă problema în cămăruțele lor de rugăciune și să strige Domnului să-l avertizeze pe pastor. Scriptura spune că nu se cade să-i

mustrăm pe prezbiteri (1 Timotei 5:1).

Un mijlocitor nu trebuie să-l mustre pe pastor, ci să se roage pentru el, să-L roage pe Dumnezeu să-i trimită pe cei care sunt în stare să-l îndrepte cu înțelepciune. De multe ori, Duhul Sfânt va vorbi repede pastorilor despre lucrurile care sunt aduse în rugăciune cu o inimă curată.

În al patrulea rând, după ce au făcut aceste lucruri, mijlocitorii care încă își fac probleme Îl pot întreba pe Domnul dacă le-a dat dezlegarea. Totuși, nu trebuie niciodată să vorbească împotriva pastorului în fața altor membri ai adunării. Acest lucru cauzează neînțelegeri și conflicte. Un mijlocitor și mai ales un lider de rugăciune este responsabil să poarte în rugăciune slăbiciunile și atitudinile inimii pe care Dumnezeu vrea să le corecteze în conducerea unei biserici. Este de la sine înțeles că păcatul sexual și alte comportamente deviate trebuie să fie împărtășite prezbiterilor bisericii.

Încă un lucru de reținut. Este posibil ca pastorul să vrea să se adâncească în cunoașterea lui Dumnezeu, dar simte că enoriașii nu sunt pregătiți să fie conduși în acea direcție. Dacă veți da socoteală altora și dacă veți urma principiul inimii curate, nu-l veți presa să o ia prea repede sau să meargă într-o direcție greșită.

Rugăciunile de tipul "Lovește-i, Doamne"

Cu câțiva ani în urmă mă aflam printre numeroșii mijlocitori de la o întâlnire de rugăciune. Liderul s-a ridicat pentru a se ruga pentru situația politică și a început să dea detalii despre un politician care avea un comportament deplasat. După ce a expus nevoia pentru care trebuia să ne rugăm, ea ne-a rugat să ne plecăm capetele și să ne rugăm. Rugăciunea ei pentru politician a luat un ton de compasiune, dar în câteva momente am fost uimită să o aud zicând următoarele cuvinte: "Doamne, mântuiește-l sau scoate-l din funcție sau ia-i viața!" Nu-mi venea să cred ce auzeam. Era o femeie credincioasă. Cum putea să se roage așa ceva?

Apoi am început să aud alți mijlocitori rugându-se în același mod peste tot în țară. Ei blestemau magazinele cu reviste pornografice și Îi cereau Domnului să le ardă. Îl rugau pe Dumnezeu să distrugă cinematografele care proiectează filme de acest gen și să-i lovească pe aceia care nu se vor pocăi pentru faptul că le difuzează. Alteori auzeam mijlocitori care foloseau psalmii lui David și citeau părțile în care el se ruga ca dușmanii săi să moară mâncați de viermi.

Am auzit chiar despre vrăjitoare care îi blestemă pe creștini crezând că altfel creștinii le vor blestema și ele vor muri.

Prima oară când am auzit acest tip de rugăciune, am simțit că nu aveau nimic de a face cu modelul nou-testamentar de mijlocire. Studiind mai mult, mi-am întărit convingerea. Câteva exemple din Cuvântul lui Dumnezeu mi-au vorbit în mod special, ca de pildă următorul:

> Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?" Isus S-a întors spre ei, i-a certat, și le-a zis: „Nu știți de ce duh Sunteți însuflețiți! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască." Și au plecat într-alt sat (Luca 9:54-56).

De multe ori noi, ca mijlocitori, nu știm care sunt lucrurile care ne influențează. Se poate să fim acaparați de un duh de putere și să cădem într-un tip de mijlocire care este departe de inima lui Cristos. De aceea trebuie să ne examinăm motivația. Iată câteva motive pentru care să nu practicăm rugăciunea de tipul "Lovește-i, Doamne!".

1. Rugăciunea de acest tip este o mărturie proastă pentru necreștini. Am o prietenă care avea un bar înainte de a deveni creștină. S-a simțit rănită atunci când creștinii îi blestemau barul sperând să ardă din temelii. Ea spunea ulterior: " Era posibil ca eu sau un alt membru al familiei mele să ardem în incendiu. De ce nu s-au rugat ca eu să fiu mântuită și să vând proprietatea pentru ca să fie de folos Împărăției lui Dumnezeu?"

2. Rugăciunea aceasta violează principiul milei, care este emblema oricărui mijlocitor. Prin definiție, un mijlocitor este un om care stă în spărtură pentru altcineva.

Acest al doilea punct a fost extras din înțeleptele învățături ale lui Bob Willhite. A fost una dintre cele mai grozave lecții învățate vreodată în timpul unei întâlniri a Generalilor Pentru Mijlocire. M-a ajutat să înțeleg cum ar trebui să răspundă mijlocitorii atunci când Dumnezeu le dă un mesaj de judecată asupra unui popor sau asupra unei națiuni.

Bob a explicat că Dumnezeu nu-și schimbă niciodată caracterul și natura, însă poate să Își schimbe gândurile. Și pentru că nu dorește să aducă judecata, îi caută pe aceia care să stea în spărtură.

Bob a arătat cum se poate întâmpla acest lucru dând un exemplu.

Ieremia a fost unul dintre cei mai mari mijlocitori din Biblie şi s-a rugat neîncetat pentru Israel. Însă, la un moment dat, Dumnezeu i-a spus lui Ieremia să nu se mai roage pentru Israel fiindcă avea de gând să îl judece. Care a fost răspunsul lui Ieremia? S-a rugat ca Domnul să-şi reverse mila peste poporul Său. Zece capitole mai târziu Ieremia încă se mai ruga pentru mila Domnului şi mânia lui Dumnezeu a fost înmuiată şi îndepărtată. Ca mijlocitori, ar trebui să stăm în fața lui Dumnezeu atunci când primim un cuvânt de pedeapsă, şi să ne rugăm ca în Habacuc 3:2: „în mânia Ta, adu-ți aminte de îndurările Tale!"

Această învățătură mi-a schimbat viața şi modul în care mă rog atunci când văd pe cineva în păcat sau când Dumnezeu spune că va aduce o corecție severă unei persoane sau unei lucrări. De câte ori am intrat în spărtură pentru persoana care era pe punctul de a fi judecată, L-am văzut pe Dumnezeu la lucru, judecata a rămas pe loc şi persoana în cauză s-a schimbat complet.

Ştiu că uneori vă aflați în situații urgente şi pare o idee bună ca Dumnezeu să distrugă duşmanul - dacă un hoț ar fi pe punctul de a vă împuşca copiii, de exemplu. Totuşi, ceea ce doresc să spun este că, deşi avem voie să îl certăm pe Satan pentru că a luat în stăpânire pe cineva, nu trebuie să îi blestemăm pe acei oameni. Trebuie să strigăm doar la Dumnezeu şi să Îl lăsăm pe El să judece.

Ideea este următoarea: să Îl lăsăm pe Dumnezeu să judece! Dacă ne rugăm pentru cei din funcții politice, nu este nici o problemă dacă spunem: "Doamne, mântuieşte-i; îndreaptă-i sau dacă nu, dă-i la o parte." Cu toate acestea trebuie să Îl lăsăm pe Dumnezeu să decidă cum îi va înlătura.

Purtarea bolilor altora

De-a lungul ultimilor ani am primit din toată țara veşti triste de la credincioşii care se roagă asiduu. Una dintre cele mai tulburătoare se referea la o conducătoare a unui grup de mijlocire care s-a îmbolnăvit. Rugându-se, şi-a dat seama că această boală nu era a ei, ci o purta pentru o prietenă. A spus în public că această boală nu o putea atinge pentru că nu era reală, ci doar o povară pe care o purta pentru persoana mai slabă. Totuşi, cu trecerea timpului, ea s-a îmbolnăvit tot mai tare. Când s-a hotărât în sfârşit să meargă la doctor, a aflat că avea o formă avansată de diabet. Era într-un stadiu atât de grav încât medicii nu au mai putut să o ajute, şi a murit. Această femeie a luat asupra ei o povară greşită, a păşit într-o zonă de supraestimare şi amăgire care au dus-o la

moarte.

Dorind să studiez această problemă am recitit o secțiune din cartea lui Norman Grubbs despre Rees Howells, şi astfel mi s-a făcut lumină asupra ideii pe care o au unii mijlocitori că ei trebuie să-şi poarte unul altuia bolile. Nu doresc să îl atac pe cel care cred eu că este unul dintre cei mai mari mijlocitori care au trăit vreodată, ci să fac specificarea că, deşi Rees Howells a fost un pionier în mijlocire, explicația lui poate să nu fie interpretarea corectă a ceea ce a vrut Domnul să spună atunci când i-a vorbit despre "identificare".

> Domnul Howells cunoscuse deja în suflet gemetele Duhului pentru nevoiaşi şi pentru suferinzi... Dar ce înseamnă să mijloceşti pentru un tuberculos? Ca mijlocitor, trebuie să intre în acea suferință şi să ia locul celui pentru care se roagă. Ştia că un tuberculos în stare gravă nu putea să aibă o viață de familie normală, trebuia să stea în cameră, şi era izolat de tot ce putea să însemne interesele şi plăcerile vieții. În timpul acestei experiențe Duhul Sfânt a mers mai adânc în a-l identifica cu suferințele altora. Ascultând voia Duhului, el nu a purtat doar povara acestei femei tuberculoase, ci a tuturor celor care sufereau de această boală în întreaga lume.
>
> Domnul Howells nu înaintase prea mult pe această cale când a căpătat convingerea puternică a faptului că Domnul va îngădui ca această boală să vină peste el deoarece n-ar fi putut mijloci cu adevărat pentru tuberculoşi decât dacă era ca ei. Se va vedea mai târziu în viața lui că aceasta nu era doar imaginația lui bogată, ci o posibilitate practică. Asumându-şi riscuri mari pentru a avea grijă de un tuberculos se pare că a contactat şi el boala. Ba mai mult, de fiecare dată când a mijlocit înainte de acest moment, a trebuit să ia locul şi să trăiască ca şi cei pentru care a mijlocit.

Acest pasaj deschide câteva idei periculoase pentru mijlocitori deoarece ideea identificării poate fi extinsă şi scoasă din context până când mijlocitorii vor crede că ei sunt cei care aduc salvare şi schimbare, şi că faptele lor aduc vindecare şi refacere.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că Isus ne-a purtat păcatele în trupul Lui răstignit pe cruce şi că suntem vindecați prin rănile Lui (1 Petru 2: 24). Noi nu putem aduce vindecare purtând boli. Doar lucrarea lui Cristos, pe care ne-o însuşim atunci când ne rugăm, poate face acest lucru. A spune că purtăm în mod fizic boala cuiva în mijlocire este o falsă împărtăşire a suferinței. Este adevărat că avem de suferit anumite lucruri atunci când mijlocim, de pildă foamea postului. Isaia 58 spune că postul chinuieşte sufletul şi eu cred acest lucru; cu siguranță că îl

chinuieşte pe al meu. Cu alte ocazii poate însemna să daţi ore din timpul personal când aţi dori să faceţi altceva. Pentru mulţi mijlocitori a însemnat să fie înţeleşi greşit, ca lumea să-i creadă puţin nebuni.

Sunt sigură că mulţi mijlocitori vor spune acum: "Dar aceeaşi boală pe care o avea persoana pentru care mă rugam m-a lovit şi pe mine." Unii se vor gândi: "Uneori nici nu ştiam că oamenii pentru care mă rugam aveau aceeaşi boală pe care o aveam şi eu. De ce s-a întâmplat lucrul acesta dacă nu le purtam boala?"

Vă rog să ţineţi minte că atunci când staţi în spărtură pentru cineva, vă aşezaţi în rugăciune între persoana pentru care mijlociţi şi ceea ce încearcă diavolul să facă pentru a o distruge. Astfel, boala care loveşte acea persoană poate uneori să vă lovească şi pe dumneavoastră. Cel mai important lucru este să opuneţi rezistenţă loviturilor pe care Satan le dă nu numai acelei persoane, ci şi dumneavoastră. Dacă vrăjmaşul nu reuşeşte să lovească omul pe care l-a ţintit, atunci nu se va supăra să îl lovească pe mijlocitor. Ţineţi minte, Satan vine să fure, să omoare şi să distrugă (Ioan 10:10).

Este posibil ca uneori să nici nu ştiţi că persoana pentru care mijlociţi este bolnavă, şi să descoperiţi mai târziu că simptomele pe care le aveaţi erau exact aceleaşi ca ale ei. Se poate ca Dumnezeu să ne pună în spărtură şi să nu fim conştienţi, la început, de ceea ce s-a întâmplat. Iată un alt motiv pentru care trebuie să vă opuneţi săgeţilor arzătoare ale lui Satan şi să-L întrebaţi pe Domnul dacă acele săgeţi vă erau destinate direct sau erau destinate persoanei pentru care vă rugaţi.

Rugăciunile vrăjitoreşti

> Şi faptele firii pământeşti sunt cunoscute, şi sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria... (Galateni 5:19-20).

Cu mulţi ani în urmă, într-o frumoasă zi de primăvară, eram acasă când m-a sunat la telefon Leslie (nu e numele ei adevărat). Mi-a povestit cu entuziasm că o prietenă i-a confirmat în timpul unei rugăciuni de mijlocire că urma să se căsătorească cu un foarte bine cunoscut tele-evanghelist. Era în extaz în timp ce-mi povestea "mesajul" detaliat al prietenei ei.

Cu cât vorbea Leslie mai mult, cu atât ceream eu mai multă înţelepciune. Ceea ce nu ştia Leslie era că exact în acea dimineaţă primisem un telefon de la Phoebe (e un nume fals) care locuia în

California şi care-mi spunea exact aceeaşi veste - despre sine. Relatarea lui Phoebe era ciudat de similară. După ce Leslie s-a oprit din turuit am îndreptat o rugăciune rapidă către Dumnezeu ca să-mi dea cuvintele potrivite aşa încât să nu o rănesc pe Leslie şi nici să nu o discreditez pe cealaltă prietenă a mea. Crezând că tăcerea mea se datora încântării pe care a produs-o şocul, Leslie a exclamat: "Cindy, aş vrea să te rogi în acord cu mine să mă întâlnesc cu el şi să urmeze cât mai curând căsătoria."

Mă aflam într-un adevărat impas! Ştiam că nu mă pot ruga să se înfăptuiască ceea ce-mi cerea ea, din mai multe motive:

1. Dumnezeu nu-mi confirmase şi mie că ei urmau să se căsătorească.
2. Chiar mai important, Dumnezeu nu-i vorbise şi evanghelistului despre această căsătorie.
3. Chiar dacă aş lăsa de-o parte primele două puncte şi m-aş decide să mă rog în acord cu Leslie, ar însemna că intru în zona rugăciunilor vrăjitoreşti, rugându-mă într-o manieră manipulativă.

Iată ce am putut face:

1. I-am spus că şi eu doream ca ea să găsească un soţ credincios.
2. I-am spus că eu nu auzisem nici un cuvânt de la Dumnezeu cu privire la faptul că ea se va căsători cu acest evanghelist, dar că m-aş bucura să mă rog împreună cu ea ca Domnul să aducă ceea ce are El mai bun pentru ea, şi dacă acest evanghelist era pregătit pentru ea, eram gata să mă rog ca El să-i facă să se întâlnească.
3. I-am spus despre telefonul din California. Ştia şi ea că Dumnezeu nu acceptă poligamia, deci una dintre ele trebuia să greşească.
4. M-am rugat în acord cu Leslie ca Dumnezeu să aducă acel soţ în viaţa ei care va împlini cel mai bine scopurile şi darurile Lui pentru amândoi.

De ce se afla Leslie în pericolul de a face rugăciuni vrăjitoreşti? Nu aceasta era dorinţa ei, însă, din cauza singurătăţii, păşise într-un tărâm al manipulării şi al controlului în rugăciune. Acest lucru îl fac vrăjitoarele în mijlocirile lor păgâne: ele produc blesteme şi legături false asupra celor pentru care se roagă. Acesta este motivul pentru care vrăjitoria apare pe lista faptelor firii pământeşti în Galateni 5:20. Acestea nu sunt, de fapt, altceva decât rugăciuni vrăjitoreşti, care ies din mintea omenească şi nu din mintea lui Cristos. Medium-urile şi vrăjitoarele deseori numesc acest lucru controlul minţii.

De-a lungul anilor de lucrare în Generali Pentru Mijlocire eu şi cu Mike am văzut multe feluri de rugăciuni vrăjitoreşti. Unii se aventurează să "ceară" case şi proprietăţi punând în acest fel legături peste proprietăţile altor oameni. Am cunoscut oameni care nu au putut să vândă o proprietate pentru foarte mult timp deoarece un creştin a hotărât că o vroia pentru sine şi s-a rugat în conformitate. Noi sugerăm întotdeauna oamenilor care se roagă pentru o proprietate (sau oricare ar fi lucrul pe care speră ei să îl dobândească) să se roage în felul următor:

> Doamne, eu cred că Tu mi-ai vorbit în inimă că aceasta va fi proprietatea mea. Dacă este într-adevăr pământul pe care l-ai pus de-o parte pentru ca eu să îl folosesc, te rog păstrează-l pentru mine şi binecuvântează-i pe oamenii care îl deţin până când eu voi putea să îl cumpăr.

Într-o zi m-a sunat un bărbat şi mi-a spus că Dumnezeu i-a arătat că soţia lui nu avea o ungere suficient de puternică pentru a se potrivi cu chemarea vieţii lui. De aceea, spunea el, ea urma să moară şi Dumnezeu urma să îi dea o altă soţie. Şi mai şocant era că reuşise să o convingă şi pe soţia lui că acest lucru era adevărat. Din fericire, el a fost deschis spre învăţătură şi a văzut greşeala în care căzuse. I-am spus: "De vreme ce Dumnezeu poate face totul, de ce nu te rogi să-i crească şi ei ungerea?" Mi-a mulţumit şi a închis telefonul fericit de această idee.

Credeţi-mă, astfel de poveşti sunt obişnuite în cercurile de mijlocitori. Am auzit multe variaţii în decursul anilor, aşa cum au auzit şi alţi lideri de rugăciune. Vreau să vă explic ce se întâmplă atunci când cineva spune rugăciuni manipulative.

Atunci când cineva face o rugăciune din mintea, voinţa sau emoţiile lui, poate să elibereze incredibile puteri psihice (şi de multe ori demonice), puteri care vor lucra împotriva celui pentru care se roagă. Proverbe 18: 21 spune: "Moartea şi viaţa sunt în puterea limbii..." Cuvintele sunt puternice. Uitaţi-vă la cuvintele spionilor evrei din cartea

Numeri. Veştile rele aduse de către spioni au înspăimântat întreaga tabără. Cuvintele pe care le spunem în rugăciune pot lucra în acelaşi fel; dacă ceea ce doriţi pentru alţii nu este voia lui Dumnezeu pentru vieţile lor, se poate ca acest lucru să le facă rău.

Grupurile de rugăciune care acţionează în duhul lui Absalom se roagă de multe ori în acest fel: "Doamne, pastorul nostru a stat la amvon mai mult decât trebuie. Te rugăm să îl îndepărtezi şi să aduci în locul lui pe altcineva care va binecuvânta poporul Tău."

Dacă ceea ce se roagă ei nu este voia lui Dumnezeu, atunci rugăciunea lor deschide o uşă pentru Satan şi pastorul va fi atacat iar biserica va intra în criză. Chiar dacă pastorul a simţit cândva chemarea să slujească în acea biserică, se va simţi dintr-odată apăsat şi nu va putea să predice liber sau va întâlni piedici în slujirea nevoilor oamenilor. Faptele firii sau vrăjitoria îl vor afecta pe pastor, dar se vor întoarce şi împotriva persoanei care s-a rugat. Biblia spune în Galateni 6: 7 că vom secera ceea ce am semănat.

Dacă aţi spus rugăciuni greşite, pocăiţi-vă şi rugaţi-L pe Dumnezeu să alunge amăgirea din mintea voastră. Rugaţi-L pe Dumnezeu să scoată la iveală orice rugăciune greşită pe care aţi spus-o vreodată. Apoi, în numele lui Isus, eliberaţi fiecare persoană pentru care v-aţi rugat într-un mod greşit sau pe care l-aţi manipulat în rugăciune.

Dacă simţiţi că unii mijlocitori au spus rugăciuni manipulative pentru dumneavoastră, gândiţi-vă la următorul lucru: sunteţi într-o stare de confuzie şi de apăsare, fără vreun motiv aparent? Dacă problema nu este fizică şi nu se datorează păcatului sau efortului, rugaţi-vă aşa:

> Tată, în numele lui Isus, rup acum puterea oricărei rugăciuni care a fost rostită pentru mine şi care este contrară voii Tale pentru viaţa mea. Îţi mulţumesc acum că orice legătură a rugăciunilor manipulative a fost ruptă.

Camera nupţială

Se întâmplă unele lucruri foarte deplasate în grupurile de mijlocire - împuşcarea diavolului cu pistoale artificiale şi şocarea vizitatorilor (să nu mai vorbim de pastori!) prin ţipete în timpul serviciului de dimineaţă şi gemete ca la naştere. (Cum am spus mai devreme, majoritatea mijlocitorilor sunt slujitori ai lui Dumnezeu echilibraţi şi smeriţi; însă puţinii mijlocitori deplasaţi dau mijlocirii un nume rău.) Mijlocitorii dezechilibraţi se pot asemăna cu ceea ce eu numesc "experienţa camerei

nupțiale". Aceasta se referă la o relație fizică cu ființe spirituale.

Înainte de a scrie acest capitol am stat mult pe gânduri dacă este bine sau nu să abordez acest subiect. Puțin s-a vorbit în ultimii ani despre relațiile sexuale cu spiritele rele, deși am început să auzim mai multe de când au început să ia amploare curentele New Age și satanismul. Cu toate acestea, nu este ceva nou nici printre creștini. Sfântul Augustin și Toma de Aquino au discutat acest subiect. Printre altele, ei s-au luptat mai ales cu înțelesul cuvintelor din Geneza 6: 1-4, unde scrie că "fiii lui Dumnezeu" au avut copii cu "fiicele oamenilor". În Evul Mediu, acesta era un subiect obișnuit între conducătorii bisericii. Însă, după Iluminism, discuția s-a mutat ajungând la întrebarea "Oare mai există demoni?" Investigarea activității lor a pierdut din interes.

Admițând că unii vor zice: "Se pare că Cindy s-a alăturat mijlocitorilor rătăciți pe care îi descrie", cred totuși că merită să discutăm acest subiect. Poate nu ne va plăcea (mie cu siguranță nu îmi place), însă nu putem să negăm faptul că, fie se întâmplă cu adevărat ceva, fie anumitor indivizi li se pare atât de adevărat încât nu mai discern realul de ireal. Nu doresc să fiu lugubră, însă vreau să atrag atenția asupra faptului că există o problemă care trebuie dezvăluită. Și acum, dați-mi voie să descriu cât pot de discret fenomenul.

Prima oară când am perceput existența acestei probleme a fost în urma unei discuții cu o mijlocitoare. Vorbeam despre cu totul altceva când Louise (este un nume fals) a început să vorbească cu emoție spunând că Dumnezeu îi binecuvântează pe mijlocitorii maturi cu o intimitate specială cu Sine. Cuvântul *intimitate* mi-a tras un semnal de alarmă. S-a ridicat un steguleț roșu. Rugând-o să-mi povestească mai mult despre această intimitate, mi-a descris cum venea Isus la ea noaptea și o ducea în camera nupțială. Când a spus "Isus vine noaptea", trei stegulețe roșii s-au ridicat. Gândindu-mă că înțeleg greșit ceea ce sugera, am zis: "Louise, vrei să spui că Domnul îți spune în inimă că te iubește?" În acel moment Louise a început să ezite.

Când a ieșit la iveală întreaga poveste, a fost evident că se afla într-o amăgire gravă, în care sunt fericită să spun că astăzi nu mai este implicată. Evident că acele experiențe se întâmplau noaptea când era trează și când simțea că fiecare parte a corpului este activă și o voce îi spunea că Isus venea să o ducă în camera nupțială. Începea să freamete într-un fel care nu este dat de Duhul Sfânt, ci care vine direct de la demoni. Însă, pentru că vocea era atât de frumoasă și spunea că este Isus, ea a simțit că probabil avea o experiență unică în care Domnul o iubea într-un mod special.

În realitate, Louise era atacată de duhuri rele care vin noaptea în general, deși apar uneori și în timpul zilei, aducând vise sexuale chinuitoare. Acele duhuri se numesc *incubus* și *succubus*. Dicționarul Webster dă următoarea definiție pentru cuvântul *incubus*: "un spirit sau demon despre care se credea în vremurile medievale că vine asupra persoanelor adormite, mai ales asupra femeilor, căutând să aibă contact sexual cu ele; vezi succubus."

După ce am avut această întâlnire cu Louise, am început să-i întreb și pe alți mijlocitori dacă au avut de-a face cu persoane cu povești similare și mi s-a spus iarăși și iarăși că așa era cum bănuiam. Mulți nu știau cum să-i spună, însă vedeau bine că era o experiență demonică.

Cum am slujit-o pe Louise? Mai întâi am rugat-o să denunțe ca fiind păcat acțiunile la care participa împreună cu spiritele demonice. Ea L-a rugat pe Dumnezeu să o ierte pentru că a crezut o minciună de-a lui Satan și I-a atribuit lui Isus ceea ce venea de la Satan.

În al doilea rând, ne-am rugat ca Domnul să ne arate ce ușă fusese deschisă amăgirii și atacului împotriva ei. Louise a spus că soțul ei nu-i oferea ceea ce avea ea nevoie în relație și că era plină de amărăciune din cauza lipsei lui de atenție. Acest lucru a făcut-o o țintă ușoară pentru dușman.

În al treilea rând, ne-am uitat la precedentele biblice ale intimității cu Dumnezeu și am văzut că aceasta aduce o bucurie profundă a spiritului și nu excitare fizică.

În al patrulea rând, în rugăciune, am luat autoritatea împotriva duhului demonic incubus poruncindu-i să nu o mai viziteze noaptea. Ea a făcut același lucru și i-a spus duhului incubus că vroia să o lase în pace.

Într-o zi, a apărut acest subiect într-un grup de mijlocitori și prieteni. Mă întrebau despre grijile pe care le am cu scrierea acestei cărți și le-am povestit despre gândurile pe care le aveam referitor la experiența falsei camere nupțiale. O mijlocitoare mi-a spus povestea unei femei pe care a consiliat-o și care fusese înșelată de duhul incubus.

O tânără pe care o vom numi Gloria și care era lider de închinare, era foarte îndrăgostită de un tânăr atrăgător. Erau logodiți și așteptau să se căsătorească însă, brusc, el a murit. Bineînțeles că inima fetei a fost frântă, și îi simțea lipsa cu disperare. Într-o zi, în timp ce cânta la chitară și se închina Domnului, a simțit că se mai afla cineva în cameră împreună cu ea. A rămas șocată și încântată să vadă un spirit care arăta

exact ca şi logodnicul ei intrând în cameră. La început, i s-a părut un lucru de necrezut, însă era aşa de minunat să fie cu el, încât a coborât garda. La urma urmei, se gândea ea, a venit în timp ce se închina Domnului. Poate că Domnul îngăduia acest lucru datorită suferinţei ei puternice.

Cu timpul, amăgirea s-a adâncit. Ea a povestit această experienţă unei prietene care a început să se roage. Prietena l-a rugat pe Dumnezeu să-i arate Gloriei cine era acest spirit în realitate ca să se poată elibera de sub influenţa lui.

După o vreme, Gloria cânta din nou şi se închina Domnului când a simţit prezenţa în sufragerie. Mergând în cameră, l-a văzut aşezat pe canapea, însă, spre marele ei şoc, forma lui era îngrozitoare şi dezgustătoare. Doar ochii îi avea ca şi cei ai logodnicului ei. Domnul dezvăluise cine era cu adevărat acest spirit incubus. Fata a intrat într-un program de consiliere spirituală pentru a fi eliberată de sub influenţa acelui duh.

Mijloacele de protecţie împotriva mijlocirii greşite

Cel mai sigur mod de a evita căderea într-unul dintre aspectele mijlocirii greşite este să ne concentrăm asupra Cuvântului viu al lui Dumnezeu.

Când am învăţat prima oară să mă rog cu cuvintele Scripturii, aveam o cărticică cu titluri pe subiecte şi care conţineau versete pentru aproape orice situaţie. Dacă avea cineva o nevoie, deschideam cartea la secţiunea respectivă şi mă rugam direct de acolo.

Într-o zi m-a sunat o femeie cu o nevoie financiară serioasă. N-aş vrea să mă rog? Ba, cum să nu! M-am rugat cu fiecare verset despre prosperitate pe care l-am găsit în cărticică şi cu alte versete care mi-au venit în minte. În plus, i-am spus diavolului să-şi ia mâinile de pe finanţele ei. M-am simţit destul de bine spiritual.

Însă, după ce am închis receptorul am simţit că Duhul Sfânt era mâhnit; aşa că m-am rugat iarăşi. Dumnezeu a început să îmi arate că El o îndemna pe acea femeie să-şi caute o slujbă, dar că ea se împotrivea din cauza lenei. Nevoia ei financiară era rezultatul neascultării.

Mi-am dat seama că ea nu vroia să se pocăiască şi că mă rugasem împotriva voii lui Dumnezeu pentru viaţa ei! Am fost mustrată şi I-am cerut repede iertare Domnului. De atunci, am căutat ca Domnul să-mi dea cuvântul Lui *viu* sau *rhema* pentru fiecare situaţie cu care am de a face.

Acesta este un lucru greu de înţeles. Trebuie să învăţăm să ne rugăm cu Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Unii oameni se roagă într-un stil de cofetărie: caută prin Cuvântul lui Dumnezeu ceea ce li se pare că le poate satisface apetitul. "Doamne, se roagă ei, vreau o casă nouă, vecina de lângă să-mi fie viitoarea soţie şi fii, te rog, generos şi dă-mi şi o maşină nouă."

Cuvântul lui Dumnezeu este plin de promisiuni şi binecuvântări, şi de multe ori este posibil ca El să dorească să ne dea o casă, un tovarăş de viaţă sau o maşină; însă a presupune că tot ce vrem noi este voia lui Dumnezeu nu este acelaşi lucru cu a te ruga după Cuvântul Lui.

Dacă încercăm să ascultăm cu atenţie la felul cum ne conduce Dumnezeu în mijlocire, dacă ştim care sunt modalităţile prin care va vrea diavolul să ne ducă în rătăcire, vom continua să mijlocim cu încredere, siguri de faptul că mijlocirea greşită nu va face parte niciodată din viaţa noastră.

11
Mijlocirea profetică

Când o echipă de la Frontline Ministries a aterizat în orașul Guatemala, unde urmau să petreacă o noapte, erau nerăbdători să-și îndeplinească misiunea pentru care veniseră. Printre membri echipei se afla un bun prieten de-al nostru, Dutch Sheets. Veniseră pentru a construi un centru de misiune în Jungla Penten de pe râul Passion. Nici nu le trecea prin minte că intraseră într-o situație în care viețile lor depindeau de ascultarea unei mijlocitoare din Ohio pe nume Linda Snelling, care știa despre această călătorie.

Grupul a sosit într-o vineri noaptea și planificaseră să plece cu avionul spre destinația lor din junglă a doua zi, sâmbăta. În acea dimineață, Dutch și grupul lui au mers la aeroport și au aflat că zborul lor fusese anulat. Nu este un lucru nemaiîntâlnit în America Centrală. Autoritățile le-au spus pur și simplu că trebuiau să se întoarcă duminica.

Echipa s-a pus pe rugăciune pentru a cere călăuzire Domnului. Satan era cel care îi reținea sau Dumnezeu Însuși vroia să îi mai țină în oraș încă o noapte?

În cele din urmă grupul din Guatemala a simțit că trebuiau să plece și au început să negocieze cu reprezentanții aeroportului guatemalez. Între timp, în Ohio, Linda Snelling era pe genunchi.

Mai bine de trei ore s-a muncit ea în rugăciune pentru cei din echipă. S-a rugat și s-a rugat până când, în cele din urmă, a primit eliberare de la Dumnezeu. Această rugăciune a transformat inima celor de la liniile aeriene; dintr-odată, parcă fără nici un motiv, după trei ore de discuții, au spus "Urcați-vă în avion. Vă ducem acum!"

A doua zi, pe la ora trei din noapte, orașul Guatemala a fost lovit de unul dintre cele mai mari cutremure din istoria țării. 30.000 de oameni au fost uciși și un milion au rămas fără locuință. Atunci când echipa s-a întors din junglă au mers până la hotelul unde stătuseră în noaptea precedentă zborului lor și unde ar fi trebuit să rămână și în noaptea de sâmbătă. Au fost șocați să descopere că mulți dintre ei ar fi fost zdrobiți dacă ar fi rămas și în noaptea următoare când tavanele au căzut peste oameni și grinzile au aterizat deasupra fiecărui pat în care ar fi trebuit să doarmă. Cum I-au mai mulțumit lui Dumnezeu pentru intervenția și pentru harul Lui!

Când s-au întors în țară, Dutch a auzit despre mijlocirea profetică a

Lindei Snelling pentru ei, şi inima i s-a umplut de mirare şi de recunoştinţă. Uimirea lui a crescut aflând că ea se rugase exact în cursul celor trei ore când ei negociau cu reprezentanţii liniilor aeriene guatemaleze.

Slavă Domnului pentru încă un membru al echipei Frontline, unul trimis de Dumnezeu! Şi slavă Domnului pentru o luptătoare credincioasă în rugăciune care a spus "Iată-mă, Doamne, trimite-mă; voi merge şi eu pe genunchi." Poate niciodată nu vom şti câtă lucrare pentru Împărăţia lui Dumnezeu a fost afectată de rugăciunile ei.

Ce înseamnă cu exactitate mijlocirea profetică şi cum poţi simţi când te cheamă Dumnezeu la aşa o rugăciune? Este evident că Linda a simţit cu putere că trebuia să se roage pentru echipă. De unde a ştiut cum să se roage?

Mijlocirea profetică este un îndemn dat de Duhul Sfânt pentru situaţii şi circumstanţe despre care nu se prea ştie nimic în lumea naturală. Este o rugăciune pentru cererea din inima lui Dumnezeu. El vă îndeamnă să vă rugaţi pentru a putea interveni. Vă mai amintiţi capitolul despre împlinitorii voii lui Dumnezeu? Domnul vă va arăta cum să vă rugaţi pentru ca El să-şi poată împlini voia pe pământ aşa cum este în cer.

Există multe tipuri de mijlocire profetică, şi nu toate sunt făcute de cei care au darul profeţiei. Dumnezeu va chema pe oricine din trupul lui Cristos la a spune rugăciuni care merg dincolo de cunoaşterea naturală pentru că însuşi Duhul Sfânt vrea să îi implice pe toţi credincioşii în rugăciune. Sunt totuşi unii care vor spune tot timpul astfel de rugăciuni. Astfel de oameni care spun rugăciuni profetice sunt de regulă cei care au darul mijlocirii.

Acest capitol va discuta două aspecte ale mijlocirii profetice: rolul credinciosului în mijlocirea profetică şi rolul celor care au darul mijlocirii - mijlocitorii profetici.

Rolul credinciosului

Care este rolul credinciosului în rugăciunea profetică şi cum putem auzi îndemnurile Duhului Sfânt?

Începeţi prin a-I spune Domnului că vreţi să vă rugaţi pentru lucrurile care sunt în inima Lui. Este util şi să urmaţi paşii ungerii străjerului (vezi paginile 65-66).

În timpul vostru de rugăciune, cereţi-I lui Dumnezeu să vă capaciteze să vă rugaţi dincolo de cunoaşterea naturală, pentru situaţii

care vă vin în minte sau pentru cereri de rugăciune.

Petreceţi timp închinându-vă Domnului. El va sfinţi gândirea voastră naturală în timp ce Îl lăudaţi.

Deschideţi Cuvântul lui Dumnezeu şi rugaţi-L să vă dea un cuvânt viu pentru cererea de rugăciune. Uneori vi se va părea că un verset vă sare în ochi sau veţi citi un paragraf devoţional care se va potrivi foarte bine cu situaţia pentru care vă rugaţi.

Ascultaţi-L pe Dumnezeu şi încredeţi-vă în Duhul Sfânt care vă va umple gândurile cu cuvintele Sale.

Dacă sunteţi deschişi, veţi observa că vă vin gânduri despre alţii. Este posibil să vă amintiţi iarăşi şi iarăşi acelaşi nume, sau să vă pomeniţi cu gânduri de genul: "mă rog pentru protecţie" sau "Doamne, păzeşte-l pe cutare..." Aceste gânduri vor veni parcă din interiorul vostru.

Poate că uneori vă veţi identifica sau veţi simţi emoţiile persoanei pentru care vă rugaţi. Duhul Sfânt vă poate mişca prin sentimentele despre care am discutat în capitolul despre manifestarea mijlocirii.

Se poate să plângeţi sau să fiţi trişti. Uneori oamenii se simt agitaţi, şi nu asimilează acest sentiment cu nevoia de a se ruga pentru altcineva decât pentru ei înşişi. Dacă sunteţi agitaţi, rugaţi-L pe Dumnezeu să vă spună de ce nu vă simţiţi bine şi încredeţi-vă în faptul că El va vorbi. 1 Ioan 2: 20 spune: "Dar voi aţi primit ungerea din partea Celui Sfânt, şi ştiţi orice lucru." Dick Eastman povesteşte despre astfel de mijlociri în cartea sa „Dragostea pe genunchi". El auzise că 153 de şcolari olandezi erau sechestraţi de terorişti în Olanda. Teroriştii au ameninţat să îi execute pe copii unul câte unul dacă nu li se împlineau cererile. Când a început Dick să se roage, mintea lui nu a văzut doar copiii olandezi, ci şi proprii lui copii împreună cu aceştia. Iată explicaţia pe care a dat-o el:

> Ştiam că acest lucru nu este posibil în lumea naturală. Ambele mele fete erau aproape de mine, adormite în pătuţurile lor. Însă eu uitasem acest lucru. Alunecasem în rolul de identificare a mijlocitorului şi Duhul Sfânt mă dusese într-o intensitate de rugăciune pe care nu o mai cunoscusem niciodată.
>
> M-a cuprins indignarea şi am început să le poruncesc teroriştilor să le dea drumul copiilor. În timp ce mă rugam m-am lovit cu pumnul în palmă. I-am ameninţat cu degetul, mişcându-l în mod repetat spre terorişti şi le-am cerut să îi elibereze pe copii. Am plâns. Am strigat. Am tremurat. Şi dintr-odată am simţit victoria. Rugăciunea s-a încheiat tot aşa de repede cum şi începuse.

Dick auzi mai târziu că toţi copiii fuseseră eliberaţi.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Dick ar fi respins acele sentimente? Poate ar fi putut să spună că avea lucruri mai importante de făcut decât să se roage pentru nişte copii olandezi pe care nici măcar nu-i cunoştea. În ziua de astăzi, există 153 de copii în viaţă pentru că el a plătit preţul de a se identifica cu suferinţa părinţilor dintr-o ţară îndepărtată.

Ar fi o idee bună să vă scrieţi rugăciunile după ce le-aţi spus într-un jurnal şi împreună cu ele să scrieţi data şi ora la care v-aţi rugat. Rugaţi-L pe Dumnezeu să vă confirme rugăciunea arătându-vă răspunsul. Dacă vi se pare că cererile pe care le primiţi sunt ciudate, nu vă rugaţi până când nu le-a judecat cineva mai matur în rugăciune decât voi.

Chiar şi un copil poate fi învăţat să spună rugăciuni profetice. Acest lucru s-a întâmplat deseori cu proprii noştri copii, Mary şi Daniel. Unul dintre cele mai dramatice exemple s-a întâmplat într-o zi înmiresmată de primăvară. Daniel avea doar şase ani pe atunci. Dintr-odată l-am văzut intrând val-vârtej pe uşă. Eu eram ocupată cu pregătirea cinei când a venit la mine. "Mămico, mămico, simt ceva ciudat în burtică", a zis el. M-am uitat la el şi deodată mi-am dat seama că ceea ce se întâmpla cu Daniel nu era ceea ce părea.

"Daniel, i-am răspuns, e vorba de burtică sau Dumnezeu încearcă să îţi spună ceva?" Biblia spune că din inimă vor curge râuri de apă vie (Ioan 7:38), şi mi-am dat seama că de multe ori copiii arată spre burtă atunci când Dumnezeu le dă nevoia de a se ruga. (Bineînţeles că uneori pur şi simplu îi doare!)

Daniel a spus: "Mămico, se întâmplă ceva rău cuiva. "

Ne-am aşezat împreună şi am spus: "Scumpule, haide să-L rugăm pe Dumnezeu să îţi arate care este problema şi cine are necazuri. Bine?"

A fost de acord şi ne-am rugat împreună un timp. În cele din urmă a spus: "Mămico, ar putea cineva să fie omorât?" I-am spus: "Da, dragule. Roagă-L pe Dumnezeu să îţi arate cine este în pericol." Ne-am rugat iarăşi şi I-am cerut Domnului să îi arate, când, dintr-o dată, el a exclamat: "Mămico, oare se poate ca preşedintele Statelor Unite să fie ucis?"

I-am explicat că acest lucru s-ar numi asasinare şi că trebuia să-L rugăm pe Dumnezeu să nu se întâmple. El s-a rugat să înceteze crimele şi preşedintele să fie protejat. După rugăciune a sărit în sus de bucurie şi a ieşit iarăşi la joacă.

În săptămâna următoare am primit un telefon de la o prietenă care locuieşte în Washington DC. Mi-a spus despre un complot descoperit în săptămâna aceea de FBI, pentru asasinarea preşedintelui Reagan. Domnul trimisese un detectiv în locurile cereşti încă înainte ca totul să fie descoperit pe pământ, şi prin ascultarea de care a dat dovadă un băieţel, a fost răsturnat planul duşmanului. I-am explicat lui Daniel că Dumnezeu îi atinge pe mulţi oameni pentru rugăciune şi probabil că el a fost unul dintre mulţii care s-au rugat în acel moment pentru protecţia preşedintelui. Cu această ocazie a crescut mult credinţa lui Daniel că rugăciunea funcţionează într-adevăr.

Copiii pot fi folosiţi de Dumnezeu în special pentru rugăciunile profetice pentru că se încred în El cu uşurinţă. Nu au aceleaşi inhibiţii ca şi adulţii în timp ce ascultă şi se încred în ceea ce aud. Atunci când copiilor li se descriu caracterul şi acţiunile lui Dumnezeu din Cuvântul Său, le este foarte uşor să intre în acest tip de rugăciune.

Câteodată oamenii spun rugăciuni profetice fără să îşi dea seama ce fac. Acest lucru i s-a întâmplat lui Peter Wagner într-o întâlnire de rugăciune la 6:30 dimineaţa. Era Halloween. Mi-a povestit acest lucru când discutam despre mijlocirea profetică.

Se pare că Peter începuse să conducă o rugăciune pentru cei care, de Halloween fac lucruri atât de rele încât nici nu trebuie pomenite. În timp ce se ruga, Domnul a început să adauge rugăciunii lui Peter câteva lucruri specifice. Mai întâi, Peter a spus "Doamne, mă rog pentru cineva care este un prigonitor al bisericii ca şi apostolul Pavel". El a continuat întrebându-se de ce se ruga în felul acela. "Mă rog ca acest om să primească lumina lui Dumnezeu şi să se întoarcă cu 180 de grade şi să devină un propovăduitor al Evangheliei."

Rugăciunea lui a primit răspuns în acea seară fiindcă cel mai mare vrăjitor Wicca din San Francisco s-a născut din nou şi a cerut demolarea templului satanic. În timp ce Peter se ruga, Duhul Sfânt a intrat în acţiune şi el a făcut cereri profetice. Dumnezeu l-a îndreptat de la o rugăciune generală la o rugăciune mai specifică, aşa încât să îl poată aduce pe acel om la mântuire.

Este interesant faptul că Peter Wagner afirmă că el nu are darul mijlocirii, ci Dumnezeu a ales să îl folosească cu acea ocazie pentru rugăciunea profetică, indiferent dacă avea darul sau nu.

Fiecare credincios poate vedea răspunsuri la rugăciuni dacă este deschis să urmeze direcţia pe care o arată Dumnezeu. Aceia care au darul mijlocirii ştiu că deseori se întâmplă acest lucru.

Rolul mijlocitorului

Cei care au darul mijlocirii vor găsi că rugăciunea profetică este parte a chemării lui Dumnezeu pentru viața lor. Ca mijlocitori profetici, ei de fapt proorocesc în timp ce se roagă. Mulți s-au împiedicat de acest tip de rugăciune și nu știu de ce se roagă așa cum o fac. Tot ce știu ei este că sunt capabili să se roage pentru perioade mari de timp și văd rezultatele rugăciunilor lor.

Peter Wagner dă următoarea definiție profeției în cartea sa „Darurile tale spirituale pot face ca biserica ta să crească":

> Darul profeției este o abilitate specială pe care o dă Dumnezeu anumitor membri ai Trupului lui Cristos pentru a percepe și comunica un mesaj urgent de la Dumnezeu pentru poporul Său într-o vorbire transmisă divin.

Am putea adapta această afirmație pentru a spune că darul mijlocirii este abilitatea de a primi o cerere imediată de rugăciune de la Dumnezeu și de a te ruga pentru ea printr-o vorbire transmisă divin.

Daniel era un mijlocitor profetic și rugăciunile lui sunt foarte interesante. El era un profet al guvernelor și rugăciunile lui au schimbat istoria. Priviți ce se întâmplă în Daniel 9:2. Domnul a vrut să Își elibereze poporul din captivitatea babiloniană și l-a atins pe Daniel să se roage pentru a-I aminti despre Cuvântul Său, dat prin profetul Ieremia:

> În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor, despre care vorbise Domnul către proorocul Ieremia.

Daniel a crezut promisiunea lui Dumnezeu și a pornit la luptă în locurile preaînalte pentru ca Israelul să fie eliberat din robia de 70 de ani. Daniel 9:3 spune: "Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu, ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă."

Aceasta ne arată că mijlocirea profetică nu vine numai când Dumnezeu dă unui mijlocitor cunoștința despre o problemă ca să se poată ruga pentru ea, ci și atunci când Dumnezeu dă sentimentul de urgență unor cuvinte date anterior prin gura unui profet. 1Timotei 1:18 spune: "Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, după prooročiile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele să te lupți lupta cea bună".

Margaret Moberly, o luptătoare înțeleaptă în rugăciune, a spus odată: "Nu toți mijlocitorii sunt profeți, însă toți profeții sunt mijlocitori." Mijlocirea este terenul de antrenament pentru oamenii pe care îi va

folosi Dumnezeu pentru a rosti în mod regulat cuvinte profetice.

Cu ani în urmă, vorbeam la o conferință în Hemet, California. Se afla acolo și soția unui pastor. În timp ce mă rugam pentru ea, Domnul a început să îi vorbească despre situația ei familială: "Ai o fiică care este cam așa de înaltă (am arătat în dreptul umărului ei), și Domnul spune că este a ta."

Auzind aceste cuvinte ieșindu-mi din gură mi s-au părut și mie cam bizare. De ce i-ar spune Domnul unei mame că fiica ei este a ei? Am înțeles de ce, descoperind mai târziu că soția pastorului era, de fapt, mama vitregă a unei fiice care îi ajungea până la umăr. Fata vroia să locuiască cu o rudă într-o situație cu care cuplul nu era de acord, și erau implicați într-un proces pentru a decide cui îi revenea custodia. Cuplul a folosit cuvântul profetic pentru a se lupta în mijlocire. I-au amintit lui Dumnezeu că spusese că fiica era a lor, și au proclamat că Satan nu avea dreptul să se amestece. Aveau o promisiune dată de un cuvânt viu că fata urma să vină să stea cu ei.

Următoarea dată când au intrat în sala de tribunal, fiica a spus: "Nu vreau să vin să locuiesc cu tine, tată. Vreau să stau acolo unde sunt." Totuși, cam pe la mijlocul audierilor, a spus că s-a răzgândit și că vroia să locuiască cu tatăl ei. Astăzi ea îl slujește pe Domnul.

Cămăruța de rugăciune este locul unde învață profetul să audă vocea lui Dumnezeu. Ieremia 27:18 spune: "Dacă sunt ei proroci și dacă este cu ei Cuvântul Domnului, să mijlocească la Domnul oștirilor."

Fiecare dintre profeții din Biblie a fost un mijlocitor. Avraam a mijlocit pentru orașul Sodoma. Isaia, Ieremia, Ezechiel - e lungă lista profeților care au mijlocit pentru Israel în Vechiul Testament. Exemplele din Noul Testament îi includ pe Simeon și pe Ana. Nu mă îndoiesc de faptul că Dumnezeu le-a spus să mijlocească, pentru că era timpul să se nască Fiul Său.

> Și iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viață Sfântă, și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt era peste el. Duhul Sfânt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului (Luca 2:25-26).

Ana Îl slujea pe Dumnezeu zi și noapte cu post și rugăciune, și a recunoscut și ea Copilul (Luca 2:36-38).

Un cuvânt profetic poate fi o formă de mijlocire pentru că presupune intervenția divină în viața celui care îl primește - exact ceea ce se întâmplă atunci când stăm în spărtură. Apocalipsa 19:10 spune: „Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul proorociei.)"

Ajungem la o chestiune interesantă. V-aţi întrebat vreodată cum se face că Isus "trăieşte pururea ca să mijlocească" pentru noi (Evrei 7:25)? Lucrarea Lui de la cruce a fost mijlocire, bineînţeles, însă poate că o altă cale ar fi prin cuvântul profetic sau prin mijlocirea profetică.

Este posibil ca atunci când Isus vede o nevoie să atingă pe cineva care să mijlocească, şi prin puterea Duhului Sfânt El se roagă prin acea persoană pentru ca voia Sa să se facă pe pământ ca şi în cer.

Odată, în timp ce călătoream spre casă după o lucrare pe care am avut-o în Ierusalim, mă rugam pentru America. Dintr-odată am simţit o mare povară pentru economia Statelor Unite. Şi cuvintele mi-au venit brusc: *Vreau să posteşti imediat ce picioarele tale vor atinge solul Statelor Unite pentru că bursa se va prăbuşi. Acest lucru nu poate fi evitat, dar poate fi micşorat.* Nu mai e nevoie să spun că am început un post prelungit imediat ce am ajuns acasă. E adevărat că bursa a căzut, însă cred că efectele au fost micşorate prin rugăciunile mijlocitorilor.

Ce ar trebui să faceţi dacă credeţi că aveţi chemarea de a profeţi în rugăciune în mod regulat? Mai întâi, să nu vă numiţi singuri profeţi. Doar Dumnezeu spune cine este profet în Trupul lui Cristos. Spuneţi doar rugăciunile pe care vi le dă El şi lăsaţi-vă judecaţi de cineva care este în autoritate peste voi. Dacă primiţi vreo descoperire în rugăciune, împărtăşiţi-o dacă este posibil. În timp, cei care sunt în conducere vor observa ungerea pe care o aveţi şi vă vor ajuta să vă dezvoltaţi darul.

Dacă biserica sau pastorul nu acceptă existenţa profeţiei sau mijlocirea profetică, nu încercaţi să îi forţaţi să primească descoperirea pe care v-a dat-o Dumnezeu. Rugaţi-vă şi aveţi răbdare ca Domnul să vă deschidă o uşă pentru a vorbi.

Dacă Îl rugaţi pe Domnul să vă conducă, El va crea un mod de a putea spune ceea ce aveţi pe inimă. Dumnezeu este un Dumnezeu mare; dacă va vrea să spuneţi ceea ce v-a descoperit El, va deschide o cale să puteţi face acest lucru. Proverbe 18:16 spune: "Darurile unui om îi fac loc, şi-i deschid intrarea înaintea celor mari."

Cu câţiva ani în urmă eram foarte frustrată pentru că primeam multe descoperiri şi se părea că nu am cu cine să le împărtăşesc. În cele din urmă am avut impresia că versetul de mai sus mi se aplica mie. L-am pus pe frigider şi am încercat să aştept, dar nu mai aveam răbdare. Atâta timp cât am încercat să Îl împing pe Domnul de la spate, El m-a lăsat să aştept. Cu siguranţă că mai erau şi alţii prin care să vorbească în afară de mine! Pe El Îl interesa mult mai mult ca eu să învăţ să fiu răbdătoare şi să am un duh liniştit.

A fost greu să aştept momentul Lui potrivit. Începusem să cred că *aşteaptă* este cuvântul preferat al lui Dumnezeu. Într-o zi, când mi se părea că niciodată nu-mi va spune lucrurile pe care mi le arăta în rugăciune, L-am auzit spunând: „Cindy, Eu nu îmi irosesc ungerea. Voi deschide uşile pentru tine atunci când va fi timpul."

Atunci când Dumnezeu a considerat că eram suficient de temperată pentru a spune lucrurile aşa cum trebuiau spuse, a deschis larg uşile pentru lucrare. Va face acelaşi lucru pentru cei care simt chemarea lui Dumnezeu de a sluji prin cuvântul profetic.

12
Partenerii personali de rugăciune

Cu aproape 200 de ani în urmă, un pantofar din Anglia a început să se preocupe de păgânii acestei lumi. În timp ce bocănea pantofii uitându-se la harta pe care şi-o pusese deasupra mesei de lucru şi unde scrisese puţinele informaţii pe care le adunase din Călătoriile Căpitanului Cook şi din alte cărţi, obişnuia să se roage pentru mântuirea oamenilor din ţări îndepărtate.

William Carey, care s-a caracterizat ca un autodidact, un trudnic lipsit de talent, a devenit până la urmă tatăl misiunilor moderne. Prin influenţa lui a fost formată prima societate misionară în Anglia - însă numai după ce Carey a depăşit împotrivirea fraţilor săi baptişti. Curând după aceea a plecat el însuşi ca misionar în India unde a petrecut 42 de ani. Carey şi tovarăşii săi au tradus întreaga Biblie în 26 de limbi indiene şi Noul Testament sau părţi din el, în alte 25 de limbi.

Multe cărţi s-au scris despre William Carey, însă nici una din câte ştiu eu nu s-a scris despre sora lui infirmă, condamnată la pat toată viaţa. Carey avea o relaţie apropiată cu sora lui şi îi scria din India povestindu-i toate detaliile şi problemele muncii sale. Apoi, oră după oră, săptămână după săptămână, ea ridica acele cereri la Domnul în rugăciune. Mă întreb cine era responsabil de succesul lucrării lui William Carey!

Carey şi sora lui au sorbit dintr-un izvor de putere spirituală de care sunt conştienţi tot mai mulţi lucrători: partenerii personali de rugăciune. Cum a repartizat Dumnezeu influenţa în această echipă? Aparent amândoi au avut aceeaşi responsabilitate şi răsplătire în lucrare şi în viaţa trăită pentru Cristos. Aşa cum explică 1 Samuel 30:24: "Partea trebuie să fie aceeaşi atât pentru cel ce s-a pogorât pe câmpul de bătaie cât şi pentru cel ce a rămas la calabalâcuri; s-o împartă deopotrivă."

Se pare că astăzi lucrătorii experimentează atacuri serioase şi trec prin multe necazuri. Acestea sunt adesea subiectele de conversaţie atunci când se întâlnesc pentru părtăşie şi mulţi oameni respectaţi ca mentori, au acum probleme serioase. Una dintre cele mai serioase întrebări pe care le pun este: "Ce să fac să nu mi se întâmple aceste lucruri?"

Ori de câte ori mă sună cineva dintr-o lucrare, cu o povară mare pe umeri, una dintre primele întrebări pe care i-o pun este: "Aveţi un

partener personal de rugăciune?" Întotdeauna mi se spune "Există oameni care mi-au spus că se roagă pentru mine în mod regulat." Şi le spun: "Dar vă cunosc nevoile într-un mod mai intim?" Doar câţiva s-au gândit să introducă mijlocirea personală.

Este biblic să avem mijlocitori personali? Pavel a scris bisericii din Efes cerând mijlocire personală şi a afirmat că îl trimite pe Tihic tocmai cu motivul de a-i informa despre problemele sale (vezi Efeseni 6:21-22). Din nou şi din nou, la sfârşitul scrisorilor sale către biserici le cerea să se roage pentru el şi le spunea care îi erau nevoile.

Ezitaţi să începeţi sau să deveniţi parte a unui parteneriat de rugăciune? Nu este nevoie să fiţi într-o lucrare publică pentru a avea nevoie de rugăciune! Fiecare mijlocitor are nevoie de susţinerea pe care o poate oferi un partener de rugăciune, şi multe lucrări sunt doritoare să îi găsească pe cei care doresc să îi susţină în rugăciune.

Peter Wagner are mulţi parteneri de rugăciune şi are multe motive pentru aceasta. El crede că nu ar mai fi astăzi în viaţă dacă nu era mijlocirea lui Cathy Schaller. De fapt, în 25 martie a fiecărui an, Peter şi Doris Wagner se întâlnesc cu Cathy şi soţul ei, Mike, pentru a lua o cină aniversară cu ocazia "sărbătorii căderii".

În 25 martie 1983, Cathy Schaller era la un concert în Biserica Temple City din California. Exact la ora 8:30, a avut sentimentul puternic că se întâmplă un lucru rău. A început să se roage şi L-a întrebat pe Domnul ce era. În timp ce se ruga a simţit că cineva apropiat - totuşi nu unul dintre copiii ei - era atacat de moarte şi distrugere, şi ea trebuia să se roage ca acea persoană să fie protejată de legiuni de îngeri. În timp ce mijlocea, a început să o doară spatele atât de tare, încât Mike a trebuit să pună mâna acolo pentru a se ruga împotriva durerii. Cathy s-a rugat aproape 20 de minute înainte de a simţi o eliberare. Sentimentul întunericului s-a ridicat. Ea a plecat acasă simţindu-se bine, însă neştiind care era lucrul care fusese împiedicat de mijlocirea ei.

Cathy nu ştia că Peter fusese în grav pericol exact la ora 8:30 atunci când Domnul a chemat-o pe ea la mijlocire. El se căţărase pe o scară de trei metri pentru a lua ceva din podul garajului. Capul lui era la patru metri deasupra pământului. Urcase de multe ori pe scară şi ştia că era sigură. Cu toate acestea, exact la ora 8:30, ceva a împins scara de sub picioarele lui Peter şi el a căzut pe cimentul garajului lovindu-se la cap şi la gât. A strigat-o pe soţia lui, Doris, care a venit alergând şi a sunat la ambulanţă. Ajungând la spital, nu i s-au găsit oase rupte sau alte răni interne, decât nişte vânătăi serioase. L-au mai durut câteva luni, însă şi-a

revenit complet. Este convins că fără rugăciunile partenerei lui personale de rugăciune, Satan i-ar fi oprit lucrarea.

Dacă conduceţi o lucrare, vreau să vă încurajez să începeţi un parteneriat de rugăciune. Voi avea câteva sfaturi şi pentru cei care ar dori să devină parteneri de rugăciune.

Partenerii de rugăciune ai Generalilor Pentru Mijlocire sunt cu toţii nişte mijlocitori excelenţi şi suntem foarte impresionaţi de lucrarea de dragoste pe care o fac pentru noi. De când se roagă ei pentru noi, lucrarea s-a extins mult, iar eu şi Mike ştim de ce - partenerii noştri de rugăciune se roagă ca Dumnezeu să ne dea ungere să putem vorbi aşa cum vrea El şi să avem înţelepciune în lucrare.

În momentul în care faceţi un angajament cu partenerul de rugăciune şi îi cereţi să se angajeze faţă de dumneavoastră, să ştiţi că Dumnezeu îi va arăta care vă sunt slăbiciunile. Câteodată, ridic receptorul şi vreunul dintre partenerii mei spune: "Cindy, de ce eşti neliniştită? Toată ziua m-am rugat pentru alungarea temei şi neliniştii tale!"

Partenerii de rugăciune ne pot ţine bine socoteala şi sunt o adevărată mângâiere atunci când avem nevoie disperată de călăuzirea Domnului. Recent, pe biroul meu s-au adunat foarte multe invitaţii de a vorbi; unele dintre ele se referă la zone chinuite din lumea aceasta. De multe ori le scriu şi le trimit partenerilor mei de rugăciune întrebându-i: "Ce credeţi?" De cele mai multe ori, trei sau patru dintre ei vor suna să îmi spună acelaşi mesaj de la Domnul - să nu merg în acel moment sau să accept invitaţia.

Nu întotdeauna au avut Generalii Pentru Mijlocire parteneri de rugăciune. Sincer să spun, Peter Wagner m-a învăţat cum să mobilizez partenerii de rugăciune din învăţătura lui despre mijlocirea pentru liderii creştini. Înainte de a avea parteneri de rugăciune eram epuizaţi de călătoriile misionare în alte ţări. Nu vreau să spun că nu am cerut oamenilor să se roage pentru noi, am făcut acest lucru. Totuşi, după ce le-am cerut să facă un angajament că se vor ruga aşa cum voi descrie mai departe, am început să vedem nişte schimbări majore în vieţile noastre şi în lucrare.

De ce au nevoie liderii creştini de parteneri de rugăciune? Cu ani în urmă am auzit explicaţia că oamenii care sunt în centrul atenţiei sunt ţinte clare pentru Satan pentru că el ştie că dacă poate să-i facă să cadă, mulţi alţii vor cădea împreună cu ei, ca într-un joc de domino. Satan îi caută pe aceştia cu mai multă dorinţă de răzbunare decât pe creştinul obişnuit din bancă. Ţineţi minte că însăşi căpetenia Persiei s-a

împotrivit ca mesajul lui Dumnezeu să ajungă la Daniel.

Aşa cum spune şi John Maxwell în manualul său de rugăciune „Partenerii de rugăciune ai pastorului": "orice bătălie care merită să fie purtată necesită mai multe resurse decât poate oferi conducătorul".

Acest lucru a fost adevărat în cazul lui Moise. În lupta cu amaleciţii armata lui Iosua era mai puternică atâta timp cât Moise a stat pe dealul de deasupra şi îşi ţinea mâinile ridicate. Însă mâinile i-au obosit, aşa că Aaron şi Hur l-au ajutat să le ţină ridicate. Tot aşa, mulţi creştini nu pot să termine cursa pe care le-a dat-o Dumnezeu pentru că nu au suficientă acoperire în rugăciune. Duşmanul îi apasă, sunt distraşi de la scop, vin persecuţii şi ei vor abandona cursa. Este adevărat şi trist că pastorii îşi abandonează lucrările. Oricare v-ar fi slujirea în faţa lui Dumnezeu, aveţi nevoie de cineva care să vă ajute şi să strige la Domnul pentru voi.

Un alt motiv pentru care liderii creştini au nevoie de mijlocire personală este că strategia de război a duşmanului a devenit mai sofisticată. Poporul lui Dumnezeu s-a implicat în posturi şi mijlociri care nu au nimic de-a face cu El. Iată un fragment dintr-o scrisoare scrisă lui Peter Wagner de un lider creştin baptist:

> În timpul unui zbor de la Detroit, lângă mine stătea un bărbat care nu prea era interesat de conversaţie. Când trecusem deja de jumătatea călătoriei, şi-a plecat capul ca şi când ar fi stat în rugăciune. După ce buzele lui au încetat să se mai mişte şi după ce şi-a ridicat capul, l-am întrebat: "Sunteţi creştin?" Nu-i dădusem nici un indiciu că aş fi pastor baptist şi profesor la universitate.
>
> A părut şocat de întrebarea mea şi a comentat: "O, nu. M-aţi înţeles complet greşit. Nu sunt creştin... De fapt, sunt satanist." L-am întrebat pentru ce s-a rugat ca şi satanist. El mi-a răspuns: "Chiar vreţi să ştiţi?" După ce l-am asigurat că într-adevăr mă interesa, el mi-a spus: "Atenţia mea principală este pentru căderea pastorilor creştini şi a familiilor lor care trăiesc în Noua Anglie." El îşi luase foarte în serios misiunea şi nu era dispus să mai discute.

Au vreo putere aceste posturi şi rugăciuni nesfinte? Biblia spune că au. Izabela a vestit un post nesfânt împotriva neprihănitului Nabot:

> Iată ce a scris în aceste scrisori: „Vestiţi un post; puneţi pe Nabot în fruntea poporului, şi puneţi-i în faţă doi oameni de nimic, care să mărturisească astfel împotriva lui: „Tu ai blestemat pe Dumnezeu şi pe împăratul!" Apoi scoateţi-l afară, împroşcaţi-l cu pietre, şi să moară." (1 Împăraţi 21: 9-10)

Nabot, un bărbat credincios, a fost acuzat şi ucis. Bătrânii cetăţii au preferat să îi creadă pe calomniatori şi nu pe cel neprihănit. Acest gen de atac pare să se răspândească tot mai mult în zilele noastre pentru că tot mai mulţi lideri creştini sunt acuzaţi şi purtaţi la procese de către fraţii lor. Liderii creştini trebuie să recunoască existenţa atacului satanic direct, care poate fi oprit de către partenerii de rugăciune care se roagă în mod regulat.

Începutul

Multor lideri le-ar plăcea să aibă mijlocitori personali însă nu ştiu cum să îi mobilizeze sau, după ce au fost adunaţi, cum să comunice cu ei în mod regulat. Următoarea parte a capitolului tratează câţiva paşi practici pentru implicarea mijlocitorilor, pentru comunicarea cu ei şi pentru ferirea de posibilele capcane care pot apărea prin mijlocirea lor. Am inclus şi o secţiune care vă va ajuta să vedeţi dacă aveţi suficientă acoperire în rugăciune. Să ne uităm mai întâi la tipurile de parteneri de rugăciune.

1. *Cercul intim.* Este vorba despre un grup mic pe care Dumnezeu îl aduce lângă dumneavoastră. Moise îi avea pe Aaron şi pe Hur. Isus părea mai intim cu Petru, Iacov şi Ioan. Unii mijlocitori se roagă şi se interesează de cel pentru care se roagă cu mare regularitate. Aceştia vor fi grupul cercului intim. Ei vă vor susţine.

2. *Cercul exterior.* Aceşti mijlocitori se aseamănă cu cercul celorlalţi nouă ucenici ai lui Cristos. Nu se vor ruga la fel de des însă se vor ruga în mod regulat.

3. *Biserica.* Aceştia sunt membri ai bisericii sau oameni care vă spun că se roagă pentru voi în fiecare zi, însă cu care nu aveţi contact personal. Totuşi este important să îi implicaţi şi pe ei. Cererea de rugăciune nu se face prin scrisoare, de obicei, ci descriind propriile nevoi de la amvon sau de pe scenă.

4. *Mijlocitori de Rusalii sau de criză.* Există ocazii când aveţi de îndeplinit o sarcină spirituală mai grea sau care cere multă luptă spirituală. Dumnezeu îi va chema pe aceşti oameni la rugăciune până când se împlineşte sarcina. Pot fi mobilizaţi prin scrisori de ştiri, prin apel media sau prin alte feluri de anunţuri.

Lucrătorii care călătoresc pot să-şi dezvolte acest gen de mijlocire de vreme ce nu au de obicei o comunitate de oameni care să se roage pentru ei. Dick Eastman a implicat astfel de mijlocitori timp de ani de zile oprindu-se la sfârşitul seminarelor „Şcoala de Rugăciune Schimbaţi Lumea" şi cerând rugăciune pentru fiecare membru al familiei sale. El dă numele fiecăruia şi le cere să se roage pentru ei după plecare.

Un alt fel de a mobiliza oameni pentru lucrările itinerante este să transmiteţi nevoile dumneavoastră de rugăciune printr-o scrisoare de ştiri regulată. Acestea nu sunt atât de intime, însă îi vor îndemna pe oameni să se roage.

Şi un alt mod de a comunica este să spuneţi de la amvon care vă sunt nevoile personale şi cele ale familiei. Unora nu le place să se facă atât de vulnerabili în public, însă pe mine m-a ajutat întotdeauna acest lucru, nu mi-a creat probleme. La urma urmei, oamenii cărora le vorbesc sunt în cea mai mare parte fraţii şi surorile mele în Cristos. Îi tratez ca şi când ar fi din familia mea pentru că aşa şi sunt.

Mobilizarea partenerilor de rugăciune

Mai întâi, să ne uităm la Luca 11:9: "De aceea şi Eu vă spun: Cereţi, şi vi se va da: căutaţi, şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide."

1. *Cereţi.* Primul pas este să vă rugaţi şi să-I cereţi Domnului să vă pună deoparte parteneri personali de rugăciune.

2. *Căutaţi.* Faceţi o listă cu acei oameni despre care credeţi că se vor ruga pentru voi în mod regulat. Ascultaţi ce spun oamenii atunci când ies pe uşa bisericii sau după ce vorbiţi. Unii vor spune în mod repetat: "Mă rog pentru tine şi familia ta în fiecare zi." Luaţi-vă timp să-i întrebaţi ce aud de la Dumnezeu atunci când se roagă pentru voi. Dacă sunteţi în lucrare, Dumnezeu a pus deja deoparte pe cineva care să se roage pentru voi. Mobilizarea lor efectivă în mijlocire este, de obicei, doar un act de recunoaştere a ceea ce a făcut deja Dumnezeu.

3. *Bateţi.* Scrieţi o scrisoare celor pe care Domnul vi i-a pus pe inimă să-i chemaţi la a fi mijlocitori personali. Pe unii, poate doriţi să îi sunaţi personal la telefon.

Când am auzit prima oară despre implicarea unor parteneri personali de rugăciune, eu şi Mike treceam prim nişte probleme mai grave. Şeful lui îl ameninţa mereu că îl concediază; copiii noştri erau hărţuiţi din toate părţile; şi se părea că oriunde mergem, intram în vreun conflict. În cele din urmă am spus: "A fost destul! M-am săturat de acest atac!" M-am aşezat şi am cerut voia Domnului în a ne da mijlocitori personali.

După ce am făcut o listă de mijlocitori, următorul pas a fost să le scriu o scrisoare cerându-le un angajament de a se ruga pentru noi. Ceream confidenţialitate pentru cererile pe care le adresam. Am explicat că urma să împărtăşim detalii personale pe care nu le împărtăşim cu altcineva decât cu partenerii noştri de rugăciune. În acel moment, nu am cerut să se roage pentru noi zilnic, deşi cel mai indicat ar fi să se întâmple aşa. În schimb, le-am cerut să se roage aşa cum le arăta Duhul Sfânt.

Răspunsul a fost uimitor. Cam la o săptămână după ce am trimis scrisoarea care explica care ne erau nevoile, viaţa noastră a început să se schimbe. Şeful lui Mike a încetat cu ameninţările. Printr-o serie de evenimente surprinzătoare, am primit călăuzire clară de la Domnul şi copiii noştri au fost lăsaţi în pace.

Care sunt cele mai importante trăsături pe care trebuie să le căutaţi atunci când căutaţi parteneri personali de rugăciune?

1. Angajamentul de a se ruga.

2. Confidenţialitate.

3. Capacitatea de a asculta călăuzirea lui Dumnezeu şi de a o împărtăşi într-un mod care nu intimidează.

4. O chemare de la Domnul de a se ruga pentru voi şi pentru lucrarea pe care o faceţi.

Comunicarea cu partenerii de rugăciune

Organizaţia Generali Pentru Mijlocire trimite în fiecare lună un pachet de rugăciune. Acesta include itinerarul nostru, o scrisoare personală şi cereri de rugăciune şi laudă. Atunci când participăm la o conferinţă trimitem un raport detaliat al călătoriei sau al întâlnirii. Pachetul mai include toate articolele scrise despre misiunea respectivă

sau despre misiunea noastră în general.

Modalitatea de a interacţiona cu mijlocitorii voştri depinde de tipul lucrării. Pastorii, de pildă, vor dezvolta relaţii diferite de cele ale lucrătorilor itineranţi.

Dr. John Maxwell comunică cu partenerii personali de rugăciune pe mai multe nivele diferite. În acest moment are 100 de parteneri de rugăciune, toţi bărbaţi, care se întâlnesc trimestrial pentru a lua micul dejun împreună şi comunică prin scrisori sau prin telefon. De asemenea, se retrag anual într-un loc liniştit pentru a petrece timp împreună, mănâncă împreună, se distrează, dar poartă şi conversaţii de la inimă la inimă şi se roagă unii pentru alţii. Acesta este un mod bun de a avea o legătură sănătoasă cu partenerii de rugăciune.

Peter Wagner dă următorul sfat legat de partenerii de rugăciune: accesibilitate totală! El spune că partenerii săi de rugăciune pot să îl contacteze oricând, fie zi, fie noapte. El mai accentuează ideea de a fi deschis şi vulnerabil în faţa partenerilor şi de a le îngădui să se roage pentru nevoile noastre adânci. Acest lucru este extrem de important. Partenerii voştri nu se vor putea ruga cu eficienţă pentru voi dacă nu le dezvăluiţi cele mai intime nevoi. Niciodată nu mi s-a întâmplat ca un partener de rugăciune să îmi trădeze încrederea.

Un alt lucru pe care îl scot în evidenţă atât Maxwell cât şi Wagner, este importanţa recunoştinţei. Filipeni 1:3-4 exprimă bine acest lucru: "Mulţumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi. În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toţi, cu bucurie."

Este bine să mulţumim des celor care fac sacrificiul rugăciunii. Se străduiesc mult.

Câteva măsuri de prevedere

Trebuie să ştiţi că există pericole potenţiale în relaţiile cu partenerii personali de rugăciune. Vă voi prezenta patru dintre ele:

1. *Falsă dependenţă emoţională.* Partenerii se pot ataşa emoţional de voi sau voi de ei, într-un mod nesănătos. Rugăciunile lor nu ar trebui să oprească ascultarea voastră, ca lider, a vocii lui Dumnezeu. Şi nici nu trebuie folosită existenţa partenerilor ca o scuză împotriva creşterii propriei vieţi de rugăciune.

2. *Controlul prin mijlocire şi profeţie.* Puteţi deveni prea dependenţi de partenerii de rugăciune şi să îi ascultaţi doar pe ei. Ţineţi minte că trebuie să daţi socoteală celor în autoritate asupra voastră, pentru a putea menţine echilibrul.

3. *Adulter spiritual.* Este vorba de o relaţie cu un partener de rugăciune de sex opus cu care se înfiripă legături afective. Dacă sunteţi căsătoriţi şi petreceţi multe ore vorbind intim cu unul sau mai mulţi mijlocitori de sex opus, atunci veţi avea necazuri. Adulterul spiritual are loc atunci când orientaţi mai multe gânduri şi energie spre acea persoană decât spre partenerul de viaţă. Aveţi grijă la împărtăşirea lucrurilor intime. Conversaţiile intime pot duce la ataşament emoţional.

   Acesta este motivul pentru care unii lideri au parteneri de rugăciune de acelaşi sex. Vă recomand să vă lăsaţi îndrumaţi de Domnul în această privinţă. În orice caz, nu vă întâlniţi cu o persoană de sex opus pentru rugăciune decât dacă mai este prezent cineva. Majoritatea contactelor cu parteneri de sex opus ar trebui să se facă prin scrisori sau prin telefon.

   O pază bună este să vă puneţi această întrebare: "De ce sun această persoană? Este voia lui Dumnezeu sau sunt atras în mod personal?" Unii cred că ei nu pot fi înşelaţi în acest domeniu. Personal, simt că dacă credeţi că nu puteţi fi înşelaţi, atunci sunteţi deja înşelaţi!

4. *Alegeri neînţelepte.* Acesta este un lucru dificil pentru pastorii locali. Mulţi mi-au spus că au devenit subiect de bârfă pentru că au spus un lucru nepotrivit unei persoane nepotrivite. Fiţi atenţi la alegerile pe care le faceţi.

De câtă mijlocire este nevoie?

Sunt ocazii când mai trebuie să adăugăm listei noastre de parteneri de rugăciune. Iată câteva indicii care semnalează faptul că nu aveţi suficientă acoperire în rugăciune şi trebuie să mai implicaţi mijlocitori:

1. Voi sau/şi familia sunteţi loviţi cu suferinţe fizice sau mentale în mod regulat.

2. Mijlocitorii vă spun că încep să fie atacaţi în mod frecvent şi încep să piardă destul de mult din noapte pentru a reuşi să vă acopere în

rugăciune. De vreme ce ei sunt cei care absorb flăcările lui Satan în locul vostru, se pare că lupta a crescut şi trebuie să mai adăugaţi putere acoperirii în rugăciune adăugând mai mulţi mijlocitori.

3. Situaţiile din viaţa voastră se schimbă atunci când sunteţi sub atac, însă numai după lupte lungi şi îndârjite. Aveţi nevoie de mai multă mijlocire care să străpungă întunericul care vine împotriva voastră.

Omar Cabrera din Argentina a mobilizat într-un mod unic întreaga sa biserică de 90.000 de oameni să se roage pentru el. I-a rugat să se roage pentru el de fiecare dată când iau masa în familie. Imaginaţi-vă puterea de rugăciune a acestora - chiar dacă doar o treime şi-ar aminti să se roage pentru el în fiecare zi! Aceasta este într-adevăr o puternică acoperire de rugăciune mijlocitoare!

Sfaturi pentru a fi un partener de rugăciune eficient

O mare parte a acestui capitol s-a adresat creştinului care se află în funcţii de conducere. Acum aş dori să mă adresez chiar partenerilor de rugăciune. Care este răsplata faptului de a fi un partener de rugăciune? Şi eu sunt un partener de rugăciune pentru câţiva prieteni care sunt în lucrare. Apostolul Pavel a scris un pasaj minunat pentru cineva care cred că era unul dintre partenerii săi de rugăciune: "Epafra, care este dintr-ai voştri, vă trimite sănătate. El, rob al lui Hristos, totdeauna se luptă pentru voi în rugăciunile sale, pentru ca, desăvârşiţi şi deplin încredinţaţi, să stăruiţi în voia lui Dumnezeu"(Coloseni 4:12).

Cuvântul *se luptă* are echivalentul grecesc *agonizomai*, ceea ce înseamnă a te strădui să capeţi victoria la jocurile publice. A început să însemne a te lupta într-un concurs, încordând la maxim fiecare nerv pentru câştigarea victoriei. Epafra era, printre altele, unul care se lupta în rugăciune.

Deşi ştiu că mulţi dintre voi nici măcar nu se gândesc la răsplata pe care o vor primi pentru că mijlocesc personal pentru cineva, Domnul este credincios şi Îşi va aminti jertfa voastră. Atunci când m-a chemat Domnul pentru prima oară să mijlocesc am făcut o listă cu lucrările care aveau nevoie de mijlocire, şi mi-am promis să mă rog pentru ele în fiecare zi. În vremea aceea mi-au vorbit clar nişte versete:

> Nu vă strângeţi comori pe pământ, unde le mănâncă moliile şi rugina, şi unde le sapă şi le fură hoţii; ci strângeţi-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile şi rugina şi unde hoţii nu le sapă, nici nu le fură (Matei 6:19-20).

Împreună cu acestea am primit şi promisiunea lui Dumnezeu: *Cindy, dacă îţi vei dedica viaţa pentru a mijloci acum pentru alţii, îţi vei aduna de fapt mijlocire pentru tine însăţi în banca Mea cerească. Atunci când eşti în lucrare mulţi parteneri de rugăciune vor mijloci pentru tine.* Acest lucru s-a întâmplat. Pe vremea aceea partenerii nu ştiau că eu mă rugam zilnic pentru ei, însă în fiecare zi, când copiii mei dormeau de amiază, eu petreceam 2 sau 3 ore de rugăciune pentru cei despre care Domnul îmi spusese că au nevoie de mijlocire. Acum acestea sunt comori de slujire care au fost depozitate în locurile cereşti.

Dacă eşti mijlocitor şi te-ai rugat cu credincioşie pentru familia unui lider creştin, poate că se va ivi o situaţie când vei spune: "Doamne, am spus multe rugăciuni pentru familiile altor oameni. Vrei să ridici acum şi pentru mine oameni care să-mi poarte familia în rugăciune?" El va fi credincios şi va atinge inima altor luptători în rugăciune pentru tine.

Un alt avantaj al partenerului de rugăciune este că devine un misionar de rugăciune. Mandatul de a "merge în toată lumea" devine o realitate atunci când te rogi pentru liderul creştin care merge acolo.

Cum poţi deveni un partener de rugăciune care este o binecuvântate şi nu o povară?

1. Fii un slujitor pentru lideri. Înţelege că ei nu sunt puşi acolo pentru a-ţi împlini ţie nevoile personale şi nevoile de rugăciune ale familiei tale. Deşi se roagă pentru partenerii lor, nu abuzaţi de ei. Vor aprecia acea calitate la voi de vreme ce majoritatea oamenilor nu vor decât să ia ceva de la ei. Rareori ei sunt cei care primesc ceva.

2. Atunci când vorbiţi la telefon, spuneţi repede ceea ce v-a dat Domnul, şi într-un mod concis. Ei sunt deseori extrem de ocupaţi şi poate că se vor simţi obligaţi să vorbească deşi vor fi presaţi de timp din această cauză tot restul zilei. O idee bună este să întrebi dacă sunt ocupaţi sau dacă nu ar fi bine să sunaţi altă dată.

3. Să nu vă simţiţi jigniţi dacă ei nu vă vorbesc personal. Poate că nu pot face acest lucru în clipa aceea. Nu înseamnă că nu le pasă.

4. Fiţi atenţi să nu încărcaţi emoţional persoana pentru care vă rugaţi. Dacă aveţi un avertisment dur de la Dumnezeu pentru ei, fiţi atenţi

să vedeți dacă pot să asculte fără să fie copleșiți.

5. Dacă aveți un vis sau o viziune, cereți-I Domnului să tălmăcească ceea ce ați văzut. Aceasta este partea voastră, nu a lor. Dacă nu sunteți siguri că ceea ce primiți este de la Domnul, stați mai mult în rugăciune.

6. E nevoie de timp pentru a vă dovedi demni de încredere în mijlocire. Fiți credincioși în rugăciune și va veni și relația.

7. Nu abuzați de relația pe care o aveți cu liderii creștini. Vă vor prețui atât ca mijlocitor cât și ca om dacă nu povestiți detalii personale sau dacă nu faceți caz că sunteți partenerul lor personal de rugăciune. Este vorba de încredere confidențială.

8. Nu uitați să vă rugați pentru familiile liderilor. Este important să faceți acest lucru pentru că și ele vor suferi atacul dușmanului.

9. Domnul poate să vă orienteze rugăciunea spre ceva anume. Cu alte cuvinte, puteți deveni „specialist" în anumite probleme. Am aflat că unii dintre partenerii mei se roagă exclusiv pentru copiii mei. Ei îmi spun: "Foarte puțin mă rog pentru ceea ce faci tu în lucrare." Alții se roagă pentru soțul meu mai mult decât pentru mine. Unii se roagă să fiu eliberată de orice tentații morale.

10. Spuneți liderilor în mod regulat ce vă spune Domnul. Sunați sau scrieți cel puțin la câteva luni.

11. Există două momente când nevoile celor care fac o lucrare sunt mai mari: în seara dinaintea predicii și în timpul de după predică.

    În seara de dinainte se întâmplă deseori ca membri familiei să aibă probleme și multe alte lucruri vin să distragă mintea liderului de la pregătirea pentru predică. Ceva se sparge; apar conflicte; copiii sunt indisciplinați. Ca și Isus în grădina Ghetsimani, liderul pentru care vă rugați are mare nevoie de rugăciune în perioada timpului din Ghetsimani.

    În timpul când predicatorul și-a încheiat sarcina el este de asemenea foarte vulnerabil. Pentru pastori este ziua de luni de după o duminică în care a predicat Evanghelia. Mulți mi-au spus că devin deprimați. Este de obicei timpul când oamenii își exprimă criticile. Liderii sunt foarte sensibili la critici mai ales după ce au fost solicitați mult timp. Satan știe acest lucru. Observați că îngerii au venit să Îi slujească lui Isus după timpul pe care l-a petrecut în pustie.

    Din anumite motive se pare că predicatorii itineranți experimentează lupta cam două săptămâni după ce au avut o călătorie mai îndelungată. Uneori este vorba de un atac fizic, alteori financiar. Apare deseori atunci când sunt obosiți și au cea mai mare nevoie de împrospătare. Partenerii de rugăciune nu ar trebui să se oprească din rugăciuni până când nu le dă Domnul eliberare că totul este bine pe frontul de acasă. Așa va fi oprită sau micșorată ofensiva dușmanului.

12. Rugați-vă ca propria familie să fie protejată în timpul mijlocirii. Vă sugerez să citiți cu voce tare psalmul 91 în fiecare zi.

Organizația Intercession International a scris un bun manual pentru cei care se roagă pentru lucrătorii creștini. Este un manual de rugăciune creat special pentru "străjerii în rugăciune", cum sunt numiți, care se roagă pentru cei care sunt implicați în vreo lucrare. Este inclus și un orar de rugăciune:

Duminica:	Favoare în fața Domnului
Luni:	Favoare în fața oamenilor
Marți:	Viziune curată
Miercuri:	Duh, suflet și trup
Joi:	Luptă spirituală și protecție
Vineri:	Priorități
Sâmbătă:	Familie

13
Mijlocirea prin laudă

Cetate puternică este Dumnezeul nostru
Un turn care nu poate fi doborât;
El, ajutorul nostru când nenorocirile ne inundă.
Căci duşmanul nostru încă ne mai caută motiv de ceartă;
Şiretenia şi puterea-i sunt mari
Şi înarmat cu este ură crudă
Nu are pereche pe pământ.
Martin Luther (1483 – 1546)

Era sfârşitul unei întâlniri a femeilor. Seminarul era pe sfârşite când o femeie a venit să ceară rugăciune. Îi curgeau lacrimi pe faţă în timp ce povestea despre problema serioasă pe care o avea în legătură cu spitalizarea şi deprimarea. Părea să fie în pragul unei depresii.

Predicatorii s-au adunat în jurul ei şi au început să se roage. S-au tot rugat, însă eliberarea nu venea. Femeia încă mai simţea o apăsare extraordinară peste mintea ei. Dintr-odată, şeful organizaţiei a trimis după un închinător. Închinătorul a început să conducă grupul în mijlocire de laudă - sau luptă în laudă, cum îi spun unii. M-am dus la pian şi am început un tip de luptă care devine din ce în ce mai frecvent astăzi - lupta împotriva lucrărilor lui Satan prin lăudarea Domnului. Desigur că aceasta nu este o modalitate nouă de mijlocire, fiindcă există multe precedente biblice, însă este o modalitate frecvent trecută cu vederea în cercurile de rugăciune.

Femeile de la seminar au stat în picioare. Au cântat; au bătut din palme; au strigat până când femeia pentru care ne rugam a început dintr-odată să plângă şi să spună că apăsarea dispăruse cu totul ca şi când s-a fi ridicat un nor şi, pentru prima oară în ani de zile gândurile i s-au limpezit. Cât ne-am mai bucurat de bunătatea pe care i-a arătat-o Domnul!

Meditând la această relatare se ridică multe întrebări. Ce are a face rugăciunea cu lauda? Ce are de-a face lauda cu lupta spirituală? În cele din urmă, dacă este un instrument atât de puternic, cum pot să o încorporez în grupul meu de rugăciune?

Rugăciune şi laudă

Pentru a răspunde la întrebarea ce are de-a face rugăciunea cu lauda, haideţi să ne uităm la un pasaj de bază legat de rugăciune. Isaia 56:7 spune: "Îi voi aduce la muntele Meu cel Sfânt, şi-i voi umplea de veselie în Casa Mea de rugăciune... căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele."

Ce legătură este între aceasta şi lauda de mijlocire? Pentru a da un răspuns la această întrebare daţi-mi voie să vă povestesc despre un seminar pe această temă pe care l-am ţinut la Washington D.C. în 1986.

Titlul seminarului era "Îmbinarea rugăciunii cu lauda". Scopul era să aducem împreună închinători şi mijlocitori într-o luptă de laudă comună pentru ţară. Ştiam că mulţi oameni se consideră închinători, iar alţii mijlocitori. Închinătorii nu se consideră mijlocitori, iar mijlocitorii nu se consideră închinători. Rugându-ne, eu şi Mike am simţit că dacă cele două grupuri s-ar uni, ei ar deveni lăudători ("rugători") şi că mulţi ar dobândi viziunea laudei de mijlocire în grupurile lor de rugăciune şi în echipele de închinare, pe tot cuprinsul Statelor Unite. Şi speram ca ei să folosească ceea ce vor învăţa ca o unealtă de mijlocire pentru America.

Unul dintre vorbitorii de la conferinţă era un misionar închinător, Jim Gilbert, care a scris multe cântece de închinare. Jim a explicat că Dumnezeu i-a descoperit că trebuia să înveţe mai multe despre mijlocire. "Eu credeam că mijlocirea însemna a sta izolat şi a avea dureri de burtă" a spus el râzând. Ca închinător a simţit că mulţi dintre mijlocitorii pe care îi cunoştea nu aveau bucurie. Erau mereu atât de deprimaţi, încât el nu prea vroia să aibă de a face cu mijlocirea. Însă a descoperit lauda de mijlocire şi a aflat că Isaia 56:7 - „Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele" - înseamnă de fapt cântec de mijlocire.

Aceasta era cheia. M-am întors acasă dornică de a studia mai mult versetul acela şi am aflat lucruri interesante: cuvintele *de rugăciune* din Isaia 56:7, *tephillah*, denotă o rugăciune pusă pe muzică şi cântată în închinarea obişnuită. Cuvântul *tephillah* apare de 77 de ori în Vechiul Testament.

Cu uşurinţă se poate interpreta acest verset în felul următor: „Casa Mea va fi o casă de rugăciune şi de laudă". În cea mai mare parte a Vechiului Testament, muzica nu poate fi separată de rugăciune.

Pasajul din Noul Testament în care Isus curăţă Templul şi citează acel verset, are şi conotaţia de închinare. Ideea este că Dumnezeu ne va face să fim bucuroşi în casa de rugăciune. Mulţi mijlocitori umblă cu

faţa trasă. Dacă mijlocirea noastră nu va avea bucurie, duşmanul ne va lua puterea. Neemia 8:10 spune că "bucuria Domnului va fi tăria voastră."

Lui Satan îi place să îi zdrobească pe mijlocitori cu durerea şi amărăciunea problemelor pentru care se roagă. Ei devin purtători răniţi de poveri, şi mulţi se îmbolnăvesc. Am auzit odată o întâmplare adevărată despre o femeie care a intrat în rugăciune puternică pentru o problemă. Soţul ei o tot ruga să se oprească, să se odihnească şi să mănânce. Ea a refuzat, neştiind că travaliul prin care trecea nu era altceva decât durere silită. Era forţată de Satan să se roage, în loc să se roage condusă de Dumnezeu. Atât de mult a avut de suferit sănătatea ei din cauza durerii pe care şi-o impusese, încât nu şi-a mai putut-o recăpăta şi a murit. Chiar şi în mijlocul bătăliei trebuie să ne menţinem bucuria, altfel îi vom aduce glorie lui Satan.

Laudă şi luptă

Din moment ce rugăciunea şi lauda sunt legate în Cuvântul lui Dumnezeu, ce au ele a face cu lupta spirituală? Psalmul 149 vorbeşte despre laudă în lupta spirituală:

> Lăudaţi pe Domnul! Cântaţi Domnului o cântare nouă, cântaţi laudele Lui în adunarea credincioşilor Lui!... Să laude Numele Lui cu jocuri, să-L laude cu toba şi cu arfa!... Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, şi sabia cu două tăişuri în mâna lor, ca să facă răzbunare asupra neamurilor, şi să pedepsească popoarele; să lege pe împăraţii lor cu lanţuri, şi pe mai marii lor cu obezi de fier, ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toţi credincioşii Lui. Lăudaţi pe Domnul! (versetele 1, 3, 6-9).

În pasajul de mai sus lauda Domnului aduce răzbunare asupra celor răi. Îi leagă pe împăraţi cu lanţuri şi pe mai marii lor cu obezi de fier pentru împlinirea judecăţii. Iată o mijlocire destul de puternică! Cred cu sinceritate că închinarea în faţa Domnului în biserică este un tip de luptă spirituală, însă credincioşii nu au înţeles pe deplin ce se întâmpla în timp ce ei cântau şi îi mulţumeau lui Dumnezeu. Vom discuta mai mult acest subiect în secţiunea legată de receptivitatea la Evanghelie.

O întâmplare incredibilă privitoare la lauda care leagă lucrarea duşmanului a venit de la Shiloh Christian Fellowship din Oakland, în California, unde Dr. Violet Kiteley era pastor în vremea aceea.

Shiloh Christian Fellowship era recunoscută ca o biserica a

închinării, şi credincioşii credeau cu adevărat în puterea închinării de a-l lega pe duşman. Nu şi-au dat seama cât de departe a ajuns vestea despre închinarea lor până când, într-o zi, au primit o invitaţie de la poliţia din Oakland. Era o invitaţie să meargă pe Pleitner Avenue şi să vadă ce se putea face în zona aceea. Pleitner Avenue era infestat în vremea aceea de vânzători de droguri, proxeneţi şi prostituate, o zonă dură şi periculoasă a oraşului Oakland.

După ce şi-au revenit din surpriza pe care le-a provocat-o invitaţia, au spus că sunt bucuroşi să meargă. S-au rugat şi au pus la punct un plan. Împreună cu poliţia au ales un loc unde să ţină o întâlnire de cartier. S-au hotărât să împartă haine, să gătească hot-dog, să se închine Domnului ca în Psalmul 149 şi să spună un mesaj evanghelistic. Biserica a continuat să facă acest lucru timp de trei sâmbete consecutiv. Rezultatul a fost incredibil. De fapt, poliţia a informat mas-media despre aceste întâlniri şi rezultatele au fost comunicate în ziare. Conform rapoartelor poliţiei, 70 la sută dintre vânzătorii de droguri au plecat de pe Pleitner Avenue după acele întâlniri.

L-am întrebat pe pastorul Kiteley dacă îl lăudau pe Dumnezeu pentru a alunga domniile şi stăpânirile din zona aceea atunci când spuneau psalmul 149. El a răspuns repede: "Bineînţeles că aşa făceam. Doar nu ne-am dus acolo să ne distrăm şi să cântăm!"

Biserica Shiloh lucrează cu poliţia deja de cinci ani. Poliţia le spune unde sunt locurile cele mai problematice din oraş şi unde se aşteaptă să aibă loc cele mai multe crime; Biserica merge acolo şi îl înfrânge pe duşman prin laudă de mijlocire. După spusele pastorului Kiteley astfel de întâlniri de cartier se dezvoltă peste tot în America în urma răspândirii veştii despre Pleitner Avenue.

Pe lângă legarea duşmanului, lauda ne permite să putem sta în spărtură pentru alţii, pentru eliberarea lor. Acest lucru s-a întâmplat la seminarul despre care v-am povestit mai devreme, în care s-a ridicat norul de apăsare de pe mintea acelei femei. Există un model biblic al acestui lucru atunci când tânărul David îi cânta regelui Saul: "Şi când duhul trimis de Dumnezeu venea peste Saul, David lua arfa şi cânta cu mâna lui; Saul răsufla atunci mai uşor, se simţea uşurat, şi duhul cel rău pleca de la el" (1 Samuel 16:23).

Cu mulţi ani în urmă, eu şi Mike am fost treziţi de telefonul unei mame disperate. Ne-a trebuit un minut să înţelegem ce spune pentru că era ora două dimineaţa! "Vă rog să veniţi imediat, spunea ea. Fiica noastră este într-o stare groaznică. A încercat să ne omoare cu un cuţit

de bucătărie!" Am întrebat-o dacă îl sunase pe pastor. Ea a spus: "Am încercat la toţi; nu răspunde nimeni în afară de voi." Mike şi cu mine ne-am îmbrăcat repede, am găsit pe cineva care să stea cu copiii noştri micuţi, şi apoi am mers cu maşina 45 de km până unde locuiă acea femeie.

Intrând pe uşă am fost întâmpinaţi de o privelişte îngrozitoare. O fată de 14 ani era ţinută la pământ de tatăl ei. Scotea nişte sunete ca nişte mârâituri. S-a uitat la noi cu ochi imploratori şi a spus: "O ţin de trei ore, dar este atât de puternică încât sunt extenuat." În timp ce vorbea, fata a reuşit să îşi elibereze o mână şi fără a mai sta pe gânduri şi-a băgat unghiile în gâtul tatălui ei. Mike a venit spre mine şi am stat o clipă pe gânduri. Apoi, fără să ne spunem ceva unul altuia, am început să ne închinăm lui Dumnezeu. Am stat în picioare şi L-am lăudat pe Domnul timp de vreo două ore. În final, după tot acest timp, fata şi-a revenit în minţi, a stat în picioare, a vorbit cu noi ca să putem vedea ce a adus-o în starea aceea. Aceasta este doar una dintre modalităţile prin care cerem eliberare, însă este eficientă şi în noaptea aceea a fost modalitatea pe care ne-a indicat-o Dumnezeu. Tot aşa cum muzica lui David a scos duhul cel rău din Saul, duhurile din fetiţa aceea au fost scoase prin laudă de mijlocire.

De ce este atât de afectat Satan atunci când Îl lăudăm pe Dumnezeu? Mai întâi, a fost şi el odată în cer şi cunoaşte puterea închinării. De fapt, unii cred că el a fost odată liderul de închinare din cer. Ezechiel 28:13 spune: "...timpanele şi flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut."

LaMar Boschman crede aceste lucruri şi le explică în felul următor în cartea sa „Renaşterea muzicii":

> Lucifer are tamburine şi flaute create în trupul său şi poate să cânte foarte bine la aceste instrumente. Este clar că Lucifer excela în muzică şi că aceasta era parte din el. Biblia spune flaute, ceea ce înseamnă că erau mai multe.
>
> Lucifer mai avea şi timpane, tobe care făceau parte din înzestrarea lui, dând ritm muzicii pe care o cânta. Cred că Lucifer purta toate instrumentele pe care le ştim noi astăzi. Isaia 14: 11 spune: "Strălucirea ta s-a pogorât şi ea în locuinţa morţilor, cu sunetul alăutelor tale..."
>
> Alăuta este un instrument muzical cu 6 corzi şi este reprezentativă pentru toate instrumentele muzicale. Deci, întregul spectru de instrumente la care cântăm noi astăzi, cu excepţia instrumentelor electronice, erau puse în trupul lui Lucifer. Ştia să cânte la toate.

Un alt nume al lui Lucifer este “Heruvimul care a primit ungerea”. Lucifer a primit o ungere clară pentru slujirea prin muzică.

În al doilea rând, el ştie că atunci când folosim puterea lui Dumnezeu în închinare împotriva lui, prin laudă de mijlocire, puterea lui este neutralizată.

În al treilea rând, şi cel mai important, urăşte ceea ce se întâmplă pentru că ştie că atunci când folosim Psalmul 149 ca armă de închinare, domnia lui este legată şi încătuşată de lauda de mijlocire.

Iată ce spune Cuvântul lui Dumnezeu în Psalmul 22:3: “Totuşi Tu eşti Cel Sfânt, şi Tu locuieşti în mijlocul laudelor lui Israel.” Atunci când Îl lăudăm pe Dumnezeu El intră şi locuieşte în mijlocul laudelor noastre, şi puterea Lui copleşeşte puterea duşmanului. El este un Dumnezeu puternic şi Satan nu-l poate egala puterea. Prezenţa lui Dumnezeu în lauda noastră va face ca lumina să disperseze întunericul.

Acest aspect al închinării i-a eliberat pe Pavel şi Sila de duşman dispersându-i puterea. Faptele Apostolilor 16:25 spune: “Pe la miezul nopţii, Pavel şi Sila se rugau, şi cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închişi îi ascultau.”

V-aţi întrebat vreodată ce i-a motivat pe Pavel şi Sila să cânte laude aşa de puternic? Poate că stăteau în închisoare întrebându-se ce se va întâmpla cu ei când Sila a spus ceva de genul acesta: “Frate Pavel, cum putem ieşi din această situaţie?” Poate că Pavel s-a gândit o clipă şi a spus: “Aceasta nu este prima dată când un israelit a întâlnit opoziţia zidurilor. Îţi mai aduci aminte de Ierihon?”

“Nu putem să ne plimbăm în jurul acestei închisori cu picioarele în lanţuri.”

“Ce spui tu este adevărat, a replicat Pavel, însă putem să strigăm şi poate că zidurile acestei închisori vor cădea - sau măcar uşa se va deschide.”

“Ai dreptate. Ar trebui să Îl lăudăm pe Domnul” a fost de acord şi Sila. “Cu Iosafat a mers când i-a îndemnat pe oameni să Îl laude pe Domnul şi să îşi facă drum spre victorie prin cântece.”

Nu ştiu dacă cei doi bărbaţi s-au simţit ridicol atunci când au început, însă probabil că au lăudat cu voce tare deoarece Biblia spune că şi ceilalţi prizonieri i-au auzit. Şi în timp ce cântau, închisoarea a început să se cutremure! A fost un cutremur mare şi porţile închisorii s-au deschis larg.

În luna septembrie a anului trecut am fost în Argentina să vorbesc despre lupta spirituală. Membrii echipei care au fost la acea conferinţă

se aflau împreună într-un lift când, dintr-odată, acesta s-a oprit între etaje. Mai întâi am râs, crezând că era amuzant, până când ne-am dat seama de gravitatea situaţiei. Ne blocasem în lift!

În timp ce aşteptam întrebându-ne ce să facem, mi-a venit o idee: era un moment bun să aplicăm Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă lauda i-a scos pe Pavel şi pe Sila din închisoare, trebuia să ne scoată şi pe noi din lift. Împreună cu acest gând, inima mi s-a umplut de emoţie şi din gură au început să îmi iasă laude după laude. În câteva clipe liftul a început iarăşi să funcţioneze. O simplă coincidenţă? Poate. Cred însă că a fost mai degrabă o lecţie practică despre puterea de eliberare a rugăciunii. Psalmul 8:2 spune: “Din gura copiilor şi a celor ce sug la ţâţă, Ţi-ai scos o întăritură de apărare (sau, cum spune Isus în Matei 21:16, „ai scos laude”) împotriva potrivnicilor tăi, ca să astupi gura vrăjmaşului şi omului cu dor de răzbunare.”

Lupta prin laudă sau lauda de mijlocire nu doar îl imobilizează pe cel rău, ci aduce şi receptivitate la Evanghelie. Observaţi că temnicerul şi întreaga lui familie au fost mântuiţi după ce Pavel şi Sila L-au lăudat pe Dumnezeu în închisoare. Lauda de mijlocire este o armă puternică pentru a-l împiedica pe “omul cel tare” să lege ochii celor care au nevoie să primească Evanghelia lui Isus Cristos (2 Corinteni 4:4).

Terry Law povesteşte despre un astfel de incident în cartea sa „Puterea laudei şi închinării”. Slujea în Rusia împreună cu grupul lui de închinare în 1972. Grupul era programat să cânte într-un club de noapte în care erau cam 200 de membri tineri ai Partidului Comunist. I se interzisese categoric să spună ceva legat de Evanghelie. Law a fost de acord, şi stătea în spate în timp ce trupa lui începea concertul. Pe la jumătatea concertului, cântăreţii au început să se închine lui Dumnezeu cu mâinile ridicate pentru laudă. Câţiva plângeau stând în prezenţa lui Dumnezeu. Dumnezeu a acţionat cu putere ca rezultat al închinării lor, şi la sfârşitul concertului au stat până la 3:30 dimineaţa conducându-i pe mulţi la o relaţie personală cu Isus Cristos.

Law ştia că fusese martor la unul dintre cele mai importante evenimente din viaţa lui. Iată ce povesteşte:

> Am descoperit că dacă Îl lăudăm pe Domul în faţa publicului, indiferent cât sunt de ostili, prin laudă şi închinare putem să legăm forţele şi puterile care îi apasă. Atunci oamenii devin sensibili faţă Evanghelie şi ungerea Duhului Sfânt care a fost asupra noastră în timpul laudei şi al închinării.

Multe din marile imnuri ale bisericii poartă ungerea de a elibera prizonieri din mâna lui Satan. Una dintre cele mai iubite compozitoare de imnuri din toate timpurile a fost Fanny Crosby. Deşi era oarbă, imnurile ei au deschis şi încă mai deschid mii de ochi la nevoia de a avea un Mântuitor. În cartea pe care a scris-o despre viaţa ei, Bernard Ruffin povesteşte multe întâmplări despre convertiri care au rezultat în urma imnurilor lui Fanny Crosby. Iată ce spune ea însăşi despre motivul pentru care imnurile ei produc un efect atât de puternic asupra celor pierduţi:

> Fanny a explicat că era acţiunea Duhului Sfânt. Ori de câte ori scria un imn, se ruga ca Dumnezeu să-l folosească pentru a aduce multe suflete la El. S-a rugat ca prin intermediul imnurilor ei să fie mântuiţi un milion de oameni. Aşa că atunci când auzea despre convertiri numeroase întâmplate aparent datorită imnurilor sale, ea atribuia acest lucru împlinirii rugăciunii ei faţă de Dumnezeu. Ea spunea că Dumnezeu a ales să facă miracole prin aceste imnuri tocmai pentru că au fost consacrate câştigării de suflete.

Cuvintele imnurilor scrise de Fanny Crosby, Charles Wesley, Martin Luther şi alţii poartă încă şi astăzi o ungere puternică. Mi-au atins şi mie viaţa recent, când mă confruntam cu o problemă. Căutând imnuri pe care să le includ în acest capitol am deschis o carte de imnuri şi am început să citesc versuri din cântece ca "Domnul îţi va purta de grijă" şi nu a durat mult până când inima mi s-a înmuiat şi am început să plâng în timp ce apăsarea pe care o simţisem îmi dispărea.

Închinarea este mijlocitoare. Nu contează dacă este un cântec contemporan sau un imn din anii 1500; el are puterea să dărâme întăriturile lui Satan din inimile şi din minţile oamenilor.

Biblia oferă multe moduri de a incorpora lauda de mijlocire în grupurile noastre de rugăciune şi în timpul nostru personal de rugăciune. Să ne uităm la câteva arme pe care le folosim în lauda de luptă şi apoi vom vedea cum putem să integrăm aceste lucruri în întâlnirile noastre de rugăciune.

1. *Halal.* A se lăuda, a fi emoţionat; o explozie mare de entuziasm în actul închinării (cuvântul *aleluia* vine de la cuvântul *halal*). Talmudul şi Midrachul atrag atenţia asupra faptului că are legătură cu doborârea celor răi (Psalmul 117:1)

2. *Yadah.* A mulţumi, a da recunoaştere publică, a întinde mâna, a se închina cu mâinile ridicate (2 Cronici 20:19-20).

3. *Barak.* A binecuvânta, a se pleca, a îngenunchea în adorare (Psalmul 103:1-2).

4. *Zamar.* A atinge corzile, a face muzică pentru Dumnezeu. Acesta este verbul muzical pentru laudă.

5. *Shabach.* A vorbi de bine pe cineva, a-i aduce laude. Implică faptul de a se adresa cu voce tare, a striga, a porunci triumful (Psalmul 117:1).

6. *Tephillah.* Mijlocire pentru cineva, implorare, un imn (Isaia 56:7).

7. *Towdah.* Mulţumire, recunoştinţă; implică ridicarea mâinilor în semn de mulţumire; a da o jertfă de mulţumire (Psalmul 50:23).

Mai sunt şi alte arme de laudă, inclusiv următoarele:

A umbla şi a mărşălui

> Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise (Iosua 1:3).

Marşul pe care l-au făcut Iosua şi armata lui în jurul oraşului Ierihon a fost un tip de mijlocire. Este vorba şi despre perseverenţa în mijlocire. Câţi dintre noi ne-am oprit din rugăciune atunci când poate că un singur înconjur în plus al Ierihonului ar fi adus biruinţa în acea circumstanţă? Acest tip de umblare, marşul, produce astăzi eliberare tot aşa cum a adus şi israeliţilor. Un bărbat pe nume Rick s-a dus la o întâlnire pe care o ţinea Joy Towe în Dallas, Texas. Joy era o pionieră în lauda de mijlocire şi ea slujeşte în prima linie a frontului spiritual prin acest tip de mijlocire. Rick era producător de televiziune şi avea o mare problemă. Îl aştepta un angajament, însă nu avea echipamentul de televiziune. Nici măcar nu putea să împrumute de undeva.

Joy l-a pus pe Rick în mijlocul unui cerc şi au mărşăluit în jurul lui după ce au căutat în rugăciune voia Domnului. Cuvintele lui Rick au fost: "Am fost agresivi în rugăciune - devenisem militanţi!"

După ce a plecat Rick de la întâlnire, a dat peste cineva de la o companie de producţie TV care căuta un director. Aveau echipamentul de care avea el nevoie şi mai aveau şi birouri. A ajuns să facă bani pentru ei, şi a reuşit să îşi împlinească şi nevoia proprie.

Un alt verset care se referă la marş este Psalmul 48:12: "Străbateţi

Sionul, şi ocoliţi-l".

A călca în picioare

> Cu Dumnezeu vom face mari isprăvi; El va zdrobi pe vrăjmaşii noştri (Psalmul 108: 13).
>
> Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului: şi nimic nu vă va putea vătăma (Luca 10:19).

A călca seamănă cu a mărşălui, însă implică mai multă forţă. Dacă mărşăluirea pune limite prin rugăciune, călcarea include oprirea puterii vrăjmaşului. La întâlnirea de rugăciune a lui Joy Towe, ceea ce făceau ei era atât călcare, cât şi mărşăluire. Psalmul 44:5 spune: "Cu Tine doborâm pe vrăjmaşii noştri, cu Numele Tău zdrobim (în limba engleză: „călcăm în picioare", n.tr.) pe potrivnicii noştri."

A cânta

> Voi însă veţi cânta ca în noaptea când se prăznuieşte sărbătoarea, veţi fi cu inima veselă, ca cel ce merge în sunetul flautului, ca să se ducă la muntele Domnului, spre Stânca lui Israel. Şi Domnul va face să răsune glasul Lui măreţ, Îşi va arăta braţul gata să lovească, în mânia Lui aprinsă, în mijlocul flăcării unui foc mistuitor, în mijlocul înecului, furtunii şi pietrelor de grindină (Isaia 30:29-30).

Fiul nostru, Daniel, s-a născut cu un picior deformat, nu se putea îndoi. Doctorul a spus că nu putea să îl flexeze mai mult, de aceea nu va putea să meargă bine. Într-o noapte, în timp ce îl ţineam în braţe pe Daniel mi-a venit în minte un refren:

> Satan m-a legat, Isus m-a eliberat.
> Da, Satan m-a legat, Isus m-a eliberat.
> Satan m-a legat, Isus m-a eliberat;
> Îi cânt glorii, Aleluia, Isus m-a eliberat!

Am cântat aşa din nou şi din nou mai bine de o oră şi apoi l-am pus pe Daniel în pat. În dimineaţa următoare, în timp ce îi schimbam scutecul, am observat că piciorul lui era flexibil. Papucelul i-a intrat uşor pe picior. Ceva s-a întâmplat cu piciorul lui Daniel în timp ce am cântat deasupra lui - puterea duşmanului a fost zdrobită şi Dumnezeu i-a atins piciorul.

A bate din palme

> Bateţi din palme, toate popoarele! Înălţaţi lui Dumnezeu strigăte de bucurie! (Psalmul 47:1).

Cuvântul "bateţi din palme" din acest pasaj este *teqae*: a suna, a lovi, a izbi.
Ezechiel 6:11 spune: "Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: Bate din mâni, dă din picioare." Bătutul din palme în Biblie este asociat nu numai cu închinarea, ci şi cu lupta. A bate din palme este un mod de a rupe jugul.

A striga

> Scoateţi din toate părţile un strigăt de război împotriva lui (Babilonului)!... temeliile i se prăbuşesc, zidurile i se surpă... (Ieremia 50:15).
>
> Oamenii lui Iuda au scos un strigăt de război şi, la strigătul de război al oamenilor lui Iuda, Domnul a lovit pe Ieroboam şi pe tot Israelul dinaintea lui Abia şi a lui Iuda (2 Cronici 13:15).

În iunie 1990 o echipă de la Harvest Evanghelism era în oraşul Resistencia implicaţi fiind într-o luptă spirituală. Studiind oraşul, am înţeles că "omul tare" al spiritului San La Muerte, sau moartea, dorea închinare prin muzică. Imaginile pictate în oraş îl arătau cântând la instrumente muzicale. Un verset care ne-a venit în timp ce ne pregăteam să ne rugăm pentru oraş a fost Psalmul 32:7: "Tu eşti ocrotirea mea, Tu mă scoţi din necaz, Tu mă înconjuri cu cântări de izbăvire."

Căutându-L pe Domnul pentru o strategie de a cuceri oraşul, am simţit cu tărie că trebuia să folosim lauda de luptă de vreme ce spiritele stăpâne pe oraş foloseau muzica în închinarea lor. Lumina Domnului va birui întunericul prin închinare. Am folosit multe din armele de luptă descrise în acest capitol - am cântat, am bătut din palme, am mărşăluit şi am strigat. Strigatul a venit la sfârşitul celor cinci ore de rugăciune. După ce a ieşit un strigăt puternic de victorie am simţit o bucurie mare. Deşi nu puteam vedea nimic cu ochii noştri naturali, ştiam în duhurile noastre că rădăcina care îngăduia închinarea la spiritul San La Muerte în oraşul Resistencia fusese tăiată.

> A şaptea oară, pe când preoţii sunau din trâmbiţe, Iosua a zis poporului: „Strigaţi, căci Domnul v-a dat cetatea în mână!" (Iosua 6:16).

Ce s-ar fi întâmplat dacă oamenii nu ar fi strigat? Poate că zidurile nu s-ar fi dărâmat şi nu ar fi fost câştigată victoria.

A râde

Arma râsului este extrem de puternică şi chiar necesară ca manifestare a mijlocirii. Ca mijlocitori, noi auzim atât de des probleme grave, şi atâtea nevoi într-o singură zi, încât putem fi copleşiţi. Râsul poate fi utilizat în două moduri în lauda de mijlocire: 1. Protecţie personală şi sănătate emoţională; 2. Luptă directă împotriva lui Satan şi forţele lui. Chiar dacă aceste lucruri au fost discutate mai devreme, aş dori să mai adaug câte ceva.

1. *Protecţie personală şi sănătate emoţională.*
Mijlocitorii mi-au povestit că sunt copleşiţi uneori şi împovăraţi de cererile de rugăciune pe care le primesc. Râsul este o măsură de protecţie importantă împotriva poverii în mijlocire.

Poate că va suna ciudat, dar cred că Domnul m-a înzestrat cu capacitatea de a râde în mijlocul celei mai grave crize pentru ca situaţia să nu mă doboare. De multe ori, eu şi soţul meu citim glumele din revista *Reader's Digest* sau merg la chioşcul de ilustrate şi caut ilustratele mai nostime doar pentru că în Proverbe 15:13 scrie că "o inimă veselă înseninează faţa; dar când inima este tristă, duhul este mâhnit."

Ce are a face râsul cu lauda de mijlocire? Zdrobeşte puterea duşmanului de a vă deprima şi de a vă apăsa în mijlocul luptei. Deprimarea vă reduce puterea spiritului. Studii ştiinţifice arată că râsul funcţionează ca un medicament. Râsul puternic oxigenează sângele şi favorizează modificări fizice pozitive.

2. *Luptă directă împotriva lui Satan şi a forţelor lui.*
Râsul în luptă înseamnă bătaie de joc la adresa duşmanului. Psalmul 37:12-13 spune: "Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit, şi scrâşneşte din dinţi împotriva lui. Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine şi lui ziua."

Ca ilustraţie, pot să vă spun o întâmplare din timpul scrierii acestei cărţi. Aveam multe probleme cu echipamentele în timp ce încercam să scriu. Se întâmplau mereu lucruri supărătoare la aparatele noastre de la birou. Maşina mea de scris s-a stricat de vreo şase ori. Computerele au înnebunit şi fax-ul nu mai funcţiona. Când în sfârşit s-au reparat toate şi m-am aşezat să scriu, maşina de scris s-a blocat. Nimic din ce făceam

nu avea efect până când, dintr-odată am început să râd din toată inima. Râdeam atât de tare, încât a trebuit să îmi pun capul jos. După ce am reuşit în sfârşit să mă opresc, maşina de scris mergea perfect. Coincidenţă? Poate, dar vreau să vă spun un lucru: nimic nu s-a mai întâmplat după aceea cu maşina de scris şi m-am simţit cu mult mai bine!

Bucuria

Deseori există o relaţie de interdependenţă între râs şi bucurie în cadrul mijlocirii. Cum am afirmat mai înainte, bucuria este o parte importantă a mijlocirii pentru că este puterea noastră în luptă. Psalmul 149:2 spune: "Să se bucure Israel de Cel ce l-a făcut, să se înveselească fiii Sionului de Împăratul lor!"

După spusele lui Joy Towe în cartea ei „Ce este Lauda" (engl. „Praise Is"), cuvântul *bucuros* are următorul sens în limba ebraică:

> În acest pasaj, echivalentul ebraic pentru *bucuros* este *guwl*, care înseamnă a se învârti (sub influenţa unei emoţii foarte intense). Cuvântul *guwl* se mai găseşte şi în Ţefania 3:17: "Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui, şi nu va mai putea de veselie pentru tine."

Traducerea versetului "El se va *(guwl)* de tine cu mare bucurie" este că El se va învârti sub influenţa unei emoţii puternice.

Se pare că ideea noastră despre bucurie nu este şi cea care a fost tradusă în acest pasaj. Ne este mai familiară bucuria tăcută pe care o avem în umblarea de fiecare zi cu Domnul. Totuşi, bucuria care apare în mijlocire poate cuprinde toată gama, de la râs la emoţie puternică, până la pacea liniştită.

Isus S-a bucurat în duh atunci când ucenicii au stăpânit demonii: "În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt..."(Luca 10:21). Această bucurie înseamnă a sări de bucurie sau a exulta. Bucuria alungă apăsarea şi povara.

Să vă dau un exemplu de bucurie în luptă. În 1989, Domnul mi-a pus pe inimă să merg la conferinţa internaţională a femeilor Aglow din San Antonio în Texas, cu un cuvânt profetic. Mesajul a fost dat prin efortul comun al lui Beth Alves şi al meu care am profeţit înainte de conferinţă. Ultimele cuvinte ale profeţiei erau despre luptă spirituală şi o nouă orientare de rugăciune în organizaţia Aglow. Am spus: "Ridicaţi-vă, femei ale lui Dumnezeu, este timpul de război!" Imediat ce mi-au ieşit

din gură acele cuvinte s-a auzit sunetul bucuriei printre femei. Aproape că părea răgetul unui leu uriaş zgomotul acela al celor 8 mii de femei din 60 de popoare, care strigau şi Îl lăudau pe Domnul pentru îndemnul pe care ni l-a dat.

Din acea bucurie s-a născut o mişcare de rugăciune care a atins Aglow International din toată lumea, în 130 de naţiuni. Deseori se întâmplă lucruri pe care nu le considerăm mijlocire, deşi ele doboară întărituri în locurile cereşti. Mişcarea de rugăciune din Aglow s-a născut prin profeţie, strigare, bucurie şi bătut din palme.

Bucuria în mijlocire poate include săritul, săltatul şi manifestarea bucuriei aşa cum Ţefania 3:17 spune că face Dumnezeu. Adesea ea se manifestă ca dans. Acest lucru poate părea ciudat pentru cultura noastră occidentală, însă nu este deloc un lucru straniu în cultura ebraică, care este plină de dansuri în care oamenii se rotesc, sar şi se bucură.

Un astfel de exemplu a avut loc recent în camera de rugăciune de la Reţeaua de Luptă Spirituală. Mijlocitorii se rugau pentru Mike şi pentru mine din cauza unei încercări prin care treceam. Una dintre luptătoarele în rugăciune, Jane, a sărit în picioare şi a început să danseze de bucurie. Jane este destul de talentată în acest domeniu; făcuse balet. Ceilalţi mijlocitori au început să râdă privind dansul pentru că era atât de plin de bucurie. Mike şi cu mine ştim că acest dans avea caracter mijlocitor, şi forma acestui dans ne-a ajutat să mergem mai departe cu voioşie printr-o perioadă grea.

Aplicaţii practice

Cum poate fi inclusă lauda de mijlocire în întâlnirile de rugăciune? Unul dintre primele lucruri care trebuie ţinute minte este că Duhul Sfânt are modalităţile Lui specifice prin care se manifestă. Trebuie să rămânem deschişi la dorinţele Lui pentru felul în care să mijlocim.

Un alt lucru care trebuie luat în considerare este că Dumnezeu lucrează în cultura noastră şi, adesea, în sistemul nostru de credinţe. Nu încercaţi să forţaţi vreun tip de mijlocire. Lăsaţi ca Dumnezeu să stabilească care este acesta în grupul vostru. Ceea ce se potriveşte într-o biserică, poate fi foarte deplasat în alta.

Cum pot veni împreună aceste modalităţi diferite de mijlocire? Diferenţele sunt acceptabile atâta timp cât ele vin în contact într-o întâlnire de mijlocire care se centrează pe închinare.

Este bine să începeţi cu închinarea pentru că mulţi oameni vin la rugăciune cu inima grea.

> "Veniţi la Mine, toţi cei trudiţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi da odihnă. Luaţi jugul Meu asupra voastră, şi învăţaţi de la Mine, căci Eu Sunt blând şi smerit cu inima; şi veţi găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, şi sarcina Mea este uşoară" (Matei 11:28-30).

În timp ce ne închinăm, Domnul va pune asupra noastră jugul şi poverile Sale pentru rugăciune, nu pe ale noastre. Mulţi oameni sunt incapabili să mijlocească pentru nevoile din agenda lui Dumnezeu pentru că sunt prea încărcaţi cu propriile probleme. Ei sfârşesc prin a se ruga din emoţiile lor, nu prin puterea Duhului Sfânt. Matei 6:33 ne îndeamnă să căutăm „mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, şi toate aceste lucruri ni se vor da pe deasupra" (Matei 6:33).

Este bine să începeţi închinarea prin cântece. Unii vor folosi imnuri, iar alţii refrenuri contemporane. Oricum ar fi, este un bun început pentru întâlnirile de rugăciune. Psalmul 100:4 spune: "Intraţi cu laude pe porţile Lui, intraţi cu cântări în curţile Lui! Lăudaţi-L şi binecuvântaţi-I Numele."

În Noul Testament, porţile erau părţi importante ale oraşului. Acolo stăteau bătrânii ca să hotărască chestiunile legale. Porţile Domnului sunt locurile unde sunt puse la punct strategiile Lui. Dacă începeţi întâlnirile de mijlocire prin mulţumire şi laudă, veţi primi descoperirea voii Sale.

În timpul închinării practicaţi cele şapte cuvinte ebraice care definesc lauda şi pe care le-am enumerat mai înainte. Atunci când Domnul orchestrează mijlocirea, întregul grup se va mişca împreună după voia Duhului Sfânt. Poate că va fi un timp de *barak,* când Îl veţi adora pe Dumnezeu în tăcere. Altă dată poate că veţi ridica mâinile şi veţi bate din palme.

Apoi puteţi să aveţi un timp de proclamare: "Nu se va mai auzi vorbindu-se de silnicie în ţara ta, nici de pustiire şi prăpăd în ţinutul tău, ci vei numi zidurile tale „Mântuire" şi porţile tale „Laudă" (Isaia 60:18). Proclamarea înseamnă rostirea atributelor lui Dumnezeu - numele Sale, caracterul şi natura Sa.

Într-o zi, meditam la motivul pentru care Îi spunem lui Dumnezeu cât de bun este. Îl lăudăm, ştiu, pentru că este vrednic de laudă şi pentru că ne porunceşte să Îl lăudăm. Chiar în mijlocul gândurilor mele au venit cuvintele: *Crezi că sunt egoist?* Am simţit că această întrebare venea de la Dumnezeu.

Am răspuns imediat: "Nu, Doamne, Tu nu eşti niciodată egoist. Este imposibil ca Tu să fii egoist."

Atunci de ce crezi că doresc să fiu lăudat?

Am stat pe gânduri un timp. Înainte să pot răspunde a continuat: *Cindy, vreau să mă lauzi pentru că atunci când faci acest lucru devin pentru tine aşa cum M-ai lăudat că sunt. Atunci când ai o problemă financiară şi mă lauzi pentru că sunt Jehovah-Jireh, Eu vin în situaţia în care eşti, şi îţi împlinesc nevoia. Vreau să Mă lauzi pentru binele tău, nu pentru al Meu.* Aceasta a fost o mare revelaţie pentru mine şi m-a făcut să Îl respect şi mai mult pe Domnul pentru bunătatea Lui.

De multe ori, atunci când un grup se închină, în mintea cuiva apare un cântec. Liderul poate hotărî dacă este potrivit. Poate fi chiar ceea ce va fi o binecuvântare şi o mângâiere pentru cineva, o mulţumire adusă Domnului sau zdrobirea puterii duşmanului în situaţia pentru care grupul aduce cereri.

Intrând în timpul de mijlocire, grupul poate folosi şi celelalte exemple de laudă de mijlocire pe care le-am discutat mai devreme. Poate că veţi începe cu toţii să bateţi din palme, de pildă.

Mă gândeam la un mod mai puternic de a bate din palme. Se face cu intenţia de a opri eforturile lui Satan în situaţia pentru care vă luptaţi. Veţi şti când s-a împlinit pentru că toată lumea se va opri brusc. Duhul Sfânt este dirijorul divin. Este uimitor cum se întâmplă acest lucru.

În unele cazuri poate că veţi mărşălui pentru vreo situaţie mai gravă şi poate că veţi tropăi sau veţi călca în picioare. Am folosit acest tip de rugăciune în camera de rugăciune de la Congresul de Reînnoire a Americii de Nord, de la Indianapolis în August 1990. Grupul se afla în rugăciune la ora 1 dimineaţa când unul dintre liderii congresului de reînnoire a intrat în camera de rugăciune. Când ne-am dat seama că aveam un vizitator, ne-am oprit şi am întrebat care era nevoia. El a explicat că congresul se afla în probleme financiare foarte grave. Aveau nevoie de un miracol de 300.000 de dolari până la sfârşitul zilei următoare. Venise într-un moment potrivit pentru că ne rugasem atât de mult încât nimic nu ni se părea imposibil prin Dumnezeu.

Un mijlocitor a scos nişte bani din buzunar. Oameni care aveau foarte puţin au dăruit într-un mod sacrificial cu această ocazie. O călugăriţă catolică care lucra într-un sanatoriu pentru leproşi şi care trăia prin credinţă, a dat tot ce avea. Când banii s-au adunat pe podea am început să spunem o rugăciune de mijlocire. Am *barak*-at, am îngenuncheat şi L-am adorat pe Domnul mulţumindu-I pentru ceea ce avea pus deoparte. Am spus: "Doamne, va fi nevoie doar de un peşte pentru a satisface această nevoie" (vezi Matei 17:27). Am spus:

"Haideţi să mergem la pescuit în rugăciune pentru acel peşte." I-am scris un mesaj lui Satan şi l-am pus pe tălpile picioarelor noastre. I-am dat de ştire că nu va pune congresul de reînnoire în datorii şi că nu va stigmatiza numele acelei organizaţii. Apoi mijlocitorii au călcat în picioare duşmanul. Am mărşăluit şi ne-am bucurat în Domnul pentru ceea ce pregătise El. În cele din urmă am simţit cu toţii o pătrundere incredibilă în domeniul spiritual şi bucuria Domnului ne-a umplut inima. Ştiam că răspunsul era pe drum.

În seara următoare, ultima sesiune a luat sfârşit şi oamenii se pregăteau de plecare. Colecta din seara aceea a totalizat 150.000 de dolari - o sumă mare, însă cu 150.000 de dolari mai puţin. Cu toate acestea, seara încă nu se terminase. Unii dintre noi stăteau pe scenă când o femeie măruntă şi modestă a venit spre domul Vinson Synan. "Scuzaţi-mă, dar aş vrea să ştiu cât de mare este deficitul. Domnul Synan i-a spus că era de 150.000 de dolari. Ea a spus apoi, "Aş vrea să acopăr eu acel deficit. Fundaţia mea vă va trimite un cec săptămâna viitoare." Ne-am bucurat cu toţii de ceea ce pregătise Dumnezeu în această situaţie. Domnul a avut grijă.

Şi El va continua să aibă grijă de noi dându-ne sănătate, siguranţă, împlinirea nevoilor financiare, protecţie. Pe măsura ce învăţăm mai mult despre dorinţele Lui pentru noi şi ne apropiem de El într-o atitudine de laudă de mijlocire, vom vedea victorii pe care nici nu am fi putut să ni le imaginăm vreodată. Avem la dispoziţie unelte puternice. Tot ce trebuie să facem este să învăţăm de la El cum să le folosim.

14
Mijlocirea corporativă

Mijlocirea corporativă, rugăciunea în grup aduce o forță sporită mijlocirii, şi rezultate spectaculoase din mâna lui Dumnezeu. Ea aduce o siguranță mai mare a prezenței Sale în evanghelizare şi trezire. În cartea sa, „Lupta rugăciunii", Donald Bloesch descrie această scenă a acordului în rugăciunea pentru evanghelizare:

> Se spune că rugăciunea de mijlocire a fost cheia uimitorului succes pe care l-a avut China Inland Mission, cel puţin în primii ei ani. La o conferinţă care s-a ţinut în China în 1886, puţinii membri ai misiunii au fost de acord că era nevoie presantă de nu mai puţin de 100 de noi misionari. Discutând despre această necesitate aproape imposibil de îndeplinit, unul dintre ei a întrebat: "Există vreun lucru prea mare pentru Dumnezeu?" Atunci întreaga adunare s-a întors spre mijlocire adevărată şi plină de pasiune. Continuând în rugăciune, au fost cuprinşi, la un moment dat, de convingerea că rugăciunile lor vor primi un răspuns afirmativ. Întâlnirea s-a terminat cu mulţumiri şi cu laude pentru cei 100 de misionari pe care urma să îi trimită Domnul. În acel an s-a observat o creştere uimitoare a celor care s-au angajat ca voluntari în China Inland Missions şi, încă înainte de sfârşitul anului, au fost trimişi 100 de noi misionari.

Întrebarea "Există vreun lucru prea greu pentru Dumnezeu?" este cea care răsună cel mai tare în mijlocirea de grup. Avem într-adevăr promisiunea lui Dumnezeu că dacă doi sau trei se înţeleg să ceară ceva, le va fi dat de Tatăl nostru din cer. Mai adăugaţi promisiunea din Levitic 26:8 care spune că: "Cinci din voi vor urmări o sută, şi o sută din voi vor urmări zece mii, şi vrăjmaşii voştri vor cădea ucişi de sabie înaintea voastră", şi veţi vedea că se naşte în inimă şi în minte o îndrăzneală de a cere fără a ne îndoi.

Auzim un sunet de trâmbiţă care cheamă lumea întreagă la rugăciune unită, la a striga la Dumnezeu pentru păcatul grav şi nelegiuirile popoarelor. Întunericul cade de pe ochii credincioşilor îndureraţi văzând lumea pierdută, care se unesc în rugăciuni pentru naţiuni. Principiul care se aplică în aceste întâlniri este cel din 2 Cronici 7:14: "dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, şi va căuta Faţa Mea, şi se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul, şi-i voi tămădui ţara."

Un număr mare de creştini din toate confesiunile se adună pentru a se ruga pentru oraşele şi naţiunile lor. Iată care sunt trăsăturile comune mijlocirii corporative:

- Smerenie adâncă înaintea Domnului.
- Pocăinţă pentru păcatul personal şi pentru cel comunitar.
- Cererea ca Dumnezeu să le vindece oraşele şi naţiunile.
- Luptă spirituală împotriva domniilor care stăpânesc asupra anumitor regiuni geografice.

Există vreun rezultat în aceste grupuri de rugăciune? Luaţi în considerare exemplul următor.

Dee Jepsen simţea că Dumnezeu îi arată că trebuia să organizeze un "cort de laudă şi rugăciune" de 24 de ore, la un mall din Washington D.C. şi aceasta pentru o perioadă de şapte zile după conferinţa din 1988, Isus pentru Washington. În acest timp s-au făcut în mod continuu rugăciuni pentru naţiune şi capitală şi Dumnezeu a fost lăudat. Unul dintre rezultatele cele mai remarcabile a fost că, în timpul celor şapte zile de rugăciune, nu s-a înregistrat nici o crimă în acest oraş care este considerat capitala crimelor din întreaga lume! Domnul a promis că ne va vindeca ţara dacă ne rugăm.

S-a remarcat efectul mijlocirii comune în procesul de trezire şi creştere a bisericii. Se poate observa acest lucru în biserica Yoido Full Gospel Central Church din Seul, în Coreea de Sud, biserică păstorită de Paul Yonggi Cho. În cartea sa „Rugăciunea: cheia trezirii", el afirmă:

> Datorită rugăciunii a crescut atât de mult biserica noastră. Oamenii bisericii se roagă fără încetare. La fiecare sfârşit de săptămână, la Muntele Rugăciunii se adună câte 10.000 de oameni pentru a mijloci în rugăciune ca sufletele să fie aduse în Împărăţia lui Dumnezeu. Ei se mai roagă pentru biserica noastră şi pentru ei înşişi. Rugăciunea este ceea ce motivează această mare corabie care este Full Gospel Central Church.

Vestea cea bună este din Coreea este că muntele de rugăciune al lui Cho nu este singurul unde oamenii se roagă 24 ore din zi. Nu ar fi minunat ca să se întâmple la fel în Statele Unite?

Nu e greu de presupus că Dumnezeu Îşi cheamă poporul la rugăciuni corporative atât în cadrul bisericii cât şi în întâlniri de rugăciune orăşeneşti ca, de exemplu, concertele de rugăciune organizate de David Bryant. Este nevoie să discutăm câteva chestiuni practice în legătură cu aceste întâlniri de rugăciune.

Acest capitol oferă câteva indicaţii şi aplicaţii practice pentru alegerea unui lider de rugăciune, pentru redactarea pachetului de rugăciune al liderului şi pentru o bună comunicare între pastor sau conducătorul organizaţiei şi liderul de rugăciune. Aceste informaţii vă vor ajuta să vă stabiliţi parametri de activitate şi să vă luaţi măsuri de protecţie care vă vor feri de multe probleme.

Alegerea unui lider de rugăciune

Primul lucru care trebuie făcut este alegerea unui lider de rugăciune. Cum alege biserica sau organizaţia un astfel de lider? Nu mai e nevoie să spun că această persoană trebuie să aibă o umblare profundă cu Dumnezeu şi chemare pentru lucrarea de mijlocire. Mai sunt totuşi câteva idei care trebuie să fie luate în considerare:

1. Este o persoană discretă?

2. Cât de constant şi demn de încredere s-a dovedit în lucrare şi în întâlnirile care au avut loc?

3. Are o inimă slujitoare? Care îi sunt aspiraţiile în lucrare? Doreşte această persoană să conducă un grup de mijlocire sau să îşi ridice o poziţie sau o lucrare pentru el însuşi?

4. Manifestă persoana nevoia de a-i controla pe alţii? Unele grupuri de rugăciune sunt disfuncţionale din punct de vedere emoţional pentru că îşi dezvoltă o dependenţă excesivă faţă de opiniile liderului. Uneori, liderul de rugăciune impune aceasta prin profeţii false sau ameninţări că grupul trebuie să facă aşa cum indică liderul de rugăciune, altfel Dumnezeu nu va fi mulţumit de ei. Alteori, liderul constrânge oamenii să se roage şi îi face să se simtă vinovaţi dacă nu se roagă. Nu îşi dau seama că Duhul Sfânt este cel care îi convinge pe oameni să se roage.

5. Poate acea persoană să fie învăţată? Unii au un duh de superioritate, deşi nu este cazul în majoritatea mijlocitorilor.

6. Este un om stabil din punct de vedere emoţional? Căminul liderului de rugăciune trebuie să fie în bună ordine. Nu înseamnă că cineva nu poate fi lider de rugăciune dacă soţul sau soţia nu este născut din nou. Fiţi atenţi la semnele de amărăciune sau de mânie mai ales în conversaţiile despre alte biserici sau lucrări. Rănile vechi pot să sângereze şi să afecteze modul de conducere sau relaţia cu pastorul sau cu liderul lucrării pentru care mijloceşte.

7. Are acea persoană un timp zilnic de rugăciune şi de citire a Bibliei?

8. Este capabilă să corecteze într-un mod blând şi plin de dragoste? Dă dovada unui stil de conducere autocratic şi dur?

9. Îşi dă zeciuiala? Eu personal cred că acesta este un lucru important, deşi multe grupuri îl consideră opţional. Există cazuri în care soţul sau soţia liderului nu îi dă voie să dea zeciuiala în bani considerând timpul investit în lucrare ca zeciuială.

Pachetul liderului de rugăciune

Un lider de rugăciune trebuie să înţeleagă cu claritate şi să susţină viziunea bisericii sau a organizaţiei. Habacuc 2:2 spune: „...Scrie proorocia, şi sap-o pe table, ca să se poată citi uşor!"

De multe ori se întâmplă că pastorul să numească un lider de rugăciune care nu are nici o idee de stilul de rugăciune care va împlini nevoile bisericii şi nu are nici un obiectiv în dezvoltarea vieţii de rugăciune a bisericii. Ba chiar mai rău, pastorul poate presupune că liderul căruia i s-a dat sarcina conducerii mijlocirii o va face exact în acelaşi fel ca el. Nu întotdeauna se întâmplă aşa. Liderul de rugăciune nu trebuie să copieze un stil de conducere, însă este important să fie de acord cu pastorul în lucrurile privitoare la doctrină şi la ţeluri.

Ceea ce urmează seamănă cu descrierea unei fişe a postului. Biserica sau respectiva organizaţie ar trebui să aibă o astfel de caracterizare care să facă parte din pachetul liderului de rugăciune:

Crezul şi doctrina bisericii.

1. Angajamentul. Este vorba despre un angajament de loialitate faţă de pastor sau conducerea organizaţiei şi doctrina bisericii sau a organizaţiei.

2. Declaraţia de autoritate. Aceasta ar trebui să clarifice limitele de autoritate în care trebuie să acţioneze liderul de rugăciune. Este sarcina liderului să se ocupe de întreaga lucrare de rugăciune sau doar de un singur grup? Va trebui să dea învăţătură acelui grup? Să invite alţi vorbitori? De câte ori pe săptămână trebuie să se întâlnească? Cât de mult va dura fiecare întâlnire de rugăciune?

3. Orarul întâlnirilor cu pastorul sau cu conducerea lucrării pentru a se consulta.

4. Raportul liderului de rugăciune. Unele organizaţii cer rapoarte scrise ale întâlnirilor de rugăciune sau cer ţinerea unui jurnal. Altele nu cer atâtea formalităţi. (Vezi secţiunea următoare despre comunicare.)

5. Mărturia scrisă şi filosofia de rugăciune a liderului de rugăciune. Acest document ar trebui să includă informaţii ca: cine au fost mentorii personali şi cărţile care l-au ajutat pe liderul de rugăciune să îşi dezvolte stilul de conducere.

Este un lucru înţelept să scrieţi cerinţele şi aşteptările pe care le aveţi. Dacă liderul de rugăciune deviază de la înţelegerea făcută, puteţi să îl confruntaţi cu acest angajament şi să aduceţi corecţia necesară. De asemenea îl protejează pe liderul de rugăciune de neînţelegeri.

Comunicarea

Daţi-mi voie să insist asupra comunicării clare dintre conducătorul lucrării şi liderul de rugăciune. Este important să tratăm în detaliu acest subiect pentru că poate deveni o mare sursă de frustrare - mai ales pentru mijlocitor. Există o mentalitate veche între conducătorii de lucrări şi anume că tot ce trebuie să facă mijlocitorii este să se roage şi să Îl lase pe Dumnezeu să le spună care sunt nevoile bisericii sau ale lucrării, fără a comunica cu cei din conducere. Poate că acest lucru se întâmplă pentru că pastorilor le e teamă de ceea ce ar putea auzi în rugăciune liderii de rugăciune. Sau le e teamă să se facă vulnerabili în faţa cuiva care poate sau nu să fie demn de încredere. Acesta este motivul pentru care liderul de rugăciune trebuie să fie un om în care liderii bisericii se pot încrede.

Am cunoscut situaţii în care conducătorul de lucrare şi liderul de rugăciune încercau să comunice prin cuvinte subtile şi prin limbajul corpului crezând că celălalt va înţelege ceea ce a fost transmis. Comunicarea indirectă nu poate da roade şi poate submina relaţia.

De multe ori, la sfârşitul unei întâlniri, când mă pregătesc de plecare, întâlnesc un mijlocitor şi îmi spune plângând: "Cindy, aud un avertisment pentru biserica şi pentru pastorul meu. Ce să fac?" Mijlocitorii au nevoie de cineva cu care să poată vorbi despre ceea ce aud în rugăciune pentru a-şi păstra echilibrul. Ar trebui să fie liberi să-şi împărtăşească îngrijorările pe care le au faţă de biserică într-o atmosferă neameninţătoare şi fără teama de a fi puşi la colţ. Pe de altă parte,

mijlocitorul nu ar trebui să vină la cei din conducerea lucrării amenințând cu degetul: "Dumnezeu spune..." Ceea ce aude el poate că are nevoie de clarificare în lumina unor informații pe care el nu le cunoaşte.

Este deosebit de importantă comunicarea deschisă şi rugăciunea ambelor părți, în mod regulat. Cu toate că va fi foarte greu să includeți acest timp special în programele dumneavoastră obişnuite, făcând totuşi astfel, veți evita multă frustrare şi neînțelegeri. Poate că mulți mijlocitori nu ar fi devenit niciodată Absalomi dacă ar fi comunicat mai bine cu cei din conducere.

O femeie înțeleaptă mi-a spus într-o zi: "Loialitatea rezultă dintr-o relație bună." Principiul acestui proverb a fost practicat de unii dintre cei mai mari conducători. Iată cum a fost descris Alexandru cel Mare:

> Alexandru a condus o bătălie împotriva duşmanului pe câmpiile de la Issus, unde aceştia erau de şase ori mai mulți. A fost rănit la fiecare membru al trupului şi cavaleria lui a căpătat curaj văzându-i vitejia. După luptă, Alexandru şi-a vizitat soldații răniți şi Arrian (un cronicar grec) ne spune că se uita la rănile lor, îi întreba cum le-au căpătat, încurajându-i pe toți să povestească despre faptele lor de vitejie şi chiar să se laude cu ele. Alexandru a organizat nişte funeralii speciale celor 25 de călăreți căzuți, le-a iertat familiile de impozite şi le-a turnat chipurile în bronz.
>
> Conducerea nu este o poziție, ci o relație. Aşa cum a arătat şi povestea despre Alexandru, relația cere îi inspiră pe oameni la sacrificiu este o legătură intimă şi plină de grijă. El era cunoscut pentru timpul pe care îl petrecea consultându-se cu ofițerii săi înaintea bătăliilor.

Fără îndoială, lucrarea de mijlocire necesită mult spirit de sacrificiu. Totuşi, de multe ori se întâmplă că mijlocitorii care petrec ore întregi în post rugăciune pentru conducători nu simt că ar fi considerați parte din echipă. Romani 13:7 spune: "Dați tuturor ce Sunteți datori să dați... cui datorați cinstea, dați-i cinstea."

Mulți conducători de organizații şi biserici se străduiesc mult să îşi cinstească partenerii de rugăciune. La conferința de misiune din Urbana '90 unde am coordonat echipa de mijlocire de 24 de ore, mijlocitorii au fost tratați regeşte. Ne-au mulțumit de multe ori de pe scenă şi ne-au mărturisit faptul că au simțit puterea mijlocirii. Acest lucru i-a atins şi pe participanții la conferință (cam 20.000), care de multe ori ne-au oprit pentru a ne mulțumi pentru rugăciuni, urmând astfel modelul celor care au vorbit pe scenă. Nu ne vine greu să ne oferim viața atunci când vedem atâta recunoştință, şi din fericire acest lucru se întâmplă în multe biserici şi organizații.

Dacă liderul de lucrare îşi va lua timp să comunice personal cu mijlocitorii, rezultatele se vor vedea! Vedem din epistole că Pavel le spunea tot timpul ucenicilor săi că se ruga pentru ei, şi le arăta multă dragoste în scrisorile sale.

Sfaturi pentru grupurile de mijlocire

Doresc să vă dau câteva indicații practice pentru păstrarea ordinii în întâlnirile grupurilor de mijlocire. Vă recomand să folosiți aceste sfaturi sau altele asemănătoare atunci când vă formați propriul grup. Dați câte o copie fiecărui membru al grupului de rugăciune şi asigurați-vă că toată lumea a înțeles fiecare punct de pe listă.

1. Urmați-l pe lider.
Acceptați faptul că acea persoană care conduce timpul de mijlocire are autoritatea spirituală de a face acest lucru. Nu încercați să deveniți lider chiar dacă simțiți că ştiți mai multe decât cealaltă persoană.

2. Când nu puteți să îl urmați pe lider...
Dacă aveți un sentiment puternic că liderului de rugăciune îi lipseşte călăuzirea lui Dumnezeu, tot nu trebuie să încercați să conduceți. Rugați-vă în schimb, ca liderul să primească gândurile lui Dumnezeu. Legați puterea duşmanului de a aduce confuzie şi rugați-vă pentru împlinirea voii lui Dumnezeu în acel timp de rugăciune.

3. Urmați cursul pe care îl ia rugăciunea.
Duhul Sfânt se va mişca în valuri aducând ba linişte, ba emoție, ba

plâns. Nu este normal ca o persoană să trăiască emoții diferite de cele ale grupului - de exemplu să plângă și să se chinuiască atunci când restul grupului se bucură. Dacă simțiți că Domul vă conduce cu adevărat pe un alt curs, părăsiți grupul în liniște și găsiți-vă un alt loc pentru a vă ruga în acel fel.

4. Nu întrerupeți rugăciunea pentru a ține o sesiune de eliberare.
Ține minte care este scopul pentru care v-ați adunat: să vă rugați și să stați în spărtură. Se poate ca Satan să perturbe scopurile lui Dumnezeu manifestându-se prin cineva care se află la întâlnire. Dacă cineva începe să deranjeze întâlnirea, desemnați pe cineva să se ocupe de acea persoană și să o ducă în altă parte pentru a-i sluji, astfel ca rugăciunea să poată continua. Dacă este nevoie de mai multă rugăciune pentru acea persoană, este mai bine să faceți o programare pentru un alt moment decât respectivul timp de rugăciune. Astfel veți reuși să rămâneți fideli scopurilor pentru care v-ați adunat.

5. Rugați-vă într-un mod pozitiv.
Puteți face acest lucru rugându-vă cu cuvintele Scripturii. Multe grupuri de rugăciune nu sunt altceva decât întâlniri de bârfă cu ochii închiși. Nu scoateți la iveală rufele murdare ale altcuiva. Nu descoperiți decât ceea ce este necesar.

6. Nu folosiți timpul de rugăciune pentru a vă proroci unul altuia.
Dacă simțiți că primiți un cuvânt personal pentru cineva din grup, spuneți-i după ce s-a sfârșit întâlnirea. Dacă simțiți că poate să zidească întregul grup dacă spuneți mesajul cu voce tare, vorbiți mai întâi cu liderul și judecați acel mesaj împreună.

7. Fiți sensibil la nevoile grupului.
Acest lucru se poate face în mai multe feluri: nu monopolizați grupul spunând rugăciuni lungi. Rugați-vă concis și la obiect. Nu vă rugați pentru un lucru care reprezintă o nevoie personală. Ascultați ce se roagă alții și fiți de acord cu ei. Fiți sensibili la volumul vocii cu care se roagă ceilalți. Dacă ei se roagă încet, nu strigați cu toată puterea

plămânilor și nu bateți din palme.

Aceste indicii trebuie să fie date de liderul de rugăciune. Dacă liderul începe să crească volumul sau dacă întregul grup se roagă mai tare, atunci nu este nici o problemă. Fiți atent la cine vine la grup în acea zi. Oare îl va jigni ceva din ceea ce spuneți? De exemplu, se întâmplă să discriminați și să criticați convingerile altor confesiuni? Astfel de lucruri vor cauza certuri și vor distruge unitatea rugăciunii.

8. Dați prioritate nevoilor altora, nu propriilor nevoi.
Mijlocirea înseamnă a sta în spărtură pentru nevoile altora și pentru propriile nevoi. Fiți dispuși să dați prioritate celorlalți în dragoste, să vă dăruiți lor în rugăciune.

9. Păziți-vă bine inima.
Verificați-vă bine motivele în rugăciune. Vă rugați cu spirit critic sau dintr-o dorință personală de răzbunare? Uitați-vă dacă rugăciunea nu pornește din amărăciune sau dintr-un sentiment de respingere. Aflați de ce vă rugați așa cum o faceți.

10. Nu vorbiți despre lider pe la spate.
Dacă aveți o problemă cu liderul, alegeți un moment și un loc potrivit pentru a discuta cu el/ea, însă altul decât timpul de rugăciune. Puteți provoca conflicte și dezbinări, și veți deveni un Absalom dacă nu aveți grijă.

Sfaturi pentru lideri

Există multe feluri de a conduce rugăciunea în grup și toate necesită multă sensibilitate. Aici sunt câteva lucruri pe care le-am triat de-a lungul anilor și care par a fi de ajutor în conducerea unor grupuri de mijlocire.

Pregătirea

1. Cereți-I Domnului să vă spună pe ce să vă concentrați în timpul de rugăciune.

2. Cereți voia Domnului în privința modului în care vrea El să implementați lucrurile pentru care vă rugați. Aceasta poate să

includă:

- rugăciuni de cerere (a-I cere lui Dumnezeu rezolvarea nevoilor)
- rugăciuni de proclamare (proclamarea atributelor lui Dumnezeu în legătură cu acele nevoi)
- lauda de mijlocire
- mijlocirea profetică
- rugăciunea scripturală (rugați-L pe Dumnezeu să dea fiecărui mijlocitor un verset sau alegeți chiar dumneavoastră pasajele și spuneți-le să își bazeze rugăciunile pe acele pasaje)

3. Petreceți timp personal cu Domnul și asigurați-vă că nu aveți neiertare față de cei din grupul de rugăciune sau față de biserică. Rugați-L pe Domnul să vă arate orice amărăciune ascunsă.

4. Vorbiți cu pastorul sau cu liderul organizației și interesați-vă despre cererile de rugăciune care se ivesc și cereți călăuzire.

În timpul rugăciunii

Care sunt responsabilitățile liderului în timpul întâlnirilor de rugăciune în grup? Multe din ele sunt îndeplinite în mod natural de cei care au bune abilități de conducere. Vreau să vă dau două sugestii pentru a le duce cu bine la capăt.

Mai întâi, asigurați-vă că v-ați rugat pentru fiecare cerere până când Domnul a dat un răspuns. Atunci când primiți pacea, semn că problema s-a rezolvat, puteți să îi întrebați pe mijlocitori dacă mai au vreun lucru pentru care să se roage sau dacă au primit vreun verset de la Domnul pentru rugăciune.

În al doilea rând, țineți în mișcare spiritul grupului. Iată câteva sugestii:

1. Nu lăsați pe nimeni să monopolizeze rugăciunea. Avem două perspective ale unor giganți ai rugăciunii:

Toma de Aquino susținea că nu lungimea, ci frecvența este cheia în

rugăciune. El credea că rugăciunile scurte și frecvente valorează mai mult decât câteva rugăciuni lungi. Dwight L. Moody încuraja rugăciunile scurte în public, deși susținea nevoia unei rugăciuni constante în intimitate. "Un om care se roagă mult în intimitate va spune rugăciuni scurte în public" spunea el. Moody privea rugăciunile lungi în public ca fățărnicie religioasă.

Un alt motiv în sprijinul rugăciunilor scurte este faptul că tinerii nu prea au răbdarea să aștepte după cei care spun rugăciuni lungi - își pierd puterea de concentrare. Sau pot fi atât de intimidați de lungimea rugăciunii cuiva încât s-ar putea să nici nu se mai roage. Un lider bun îi integrează pe toți în timpul de rugăciune.

2. Învățați-i pe mijlocitori să Îl asculte pe Dumnezeu cu o ureche, iar cu cealaltă să asculte rugăciunile celorlalți. Concentrarea atenției în acest fel îi va împiedica pe mijlocitori să piardă călăuzirea Duhului Sfânt. Această idee am cules-o de la Joy Dawson atunci când ea a condus rugăciunea de veghe de la Urbana '90.

3. Observați dacă unii mijlocitori au o problemă de auz. Dacă în grup există astfel de persoane, ele ar trebui să stea lângă liderul de rugăciune pentru a putea auzi instrucțiunile și să se asigure cu privirea că nu se mai roagă și altcineva, înainte de a începe să se roage cu voce tare.

Am cunoscut o astfel de problemă la una dintre rugăciunile de veghe de 24 de ore cu câtva timp în urmă. Era acolo un misionar care nu se alinia niciodată cererii de rugăciune pentru care mijloceau ceilalți. El se ruga întotdeauna pentru poporul lui, indiferent de celelalte cereri de rugăciune. În cele din urmă ne-am dat seama că avea o problemă de auz, și i s-a spus despre situația pe care o cauza. După ce i s-a atras atenția, el a luat măsuri ca să se poată alătura grupului. Mai este important să îi rugați pe cei cu vocea slabă să nu se roage cu capul plecat pentru că cei cu probleme de auz se chinuie să audă și de multe ori se simt lăsați pe dinafară, și se supără. Puteți să întrebați deschis dacă are cineva probleme de auz ca să puteți lua în considerare aceste aspecte.

4. Mențineți obiectivul rugăciunii. Rugăciunile trebuie să se facă pe același subiect până când liderul hotărăște să îl schimbe. Dacă cineva

are o cerere urgentă, ceea ce eu numesc un SOS, trebuie să vă întrebe dacă este un timp potrivit pentru o astfel de rugăciune. Dacă liderul spune că nu e un timp potrivit, acea persoană se poate ruga în linişte pentru problema respectivă. Ca lider, s-ar putea să fie nevoie să amintiţi grupului care este obiectivul rugăciunii.

5. Corectaţi dacă este nevoie. Evitaţi să corectaţi pe cineva în prezenţa grupului pentru că s-ar putea ca acea persoană să se simtă umilită. Întâlniţi-vă cu ea după timpul alocat rugăciunii. Poate că veţi întâlni oameni care vor refuza în mod ostentativ să se supună conducerii voastre. Dacă aţi confruntat această persoană şi nu vrea să vă asculte, consultaţi-vă cu pastorul sau cu cel care se află în autoritate peste dumneavoastră. Nu uitaţi să vă rugaţi mai întâi şi să vedeţi dacă nu cumva persoana va auzi corecţia direct de la Domnul, înainte de a vorbi cu ea despre acest lucru. Nu recurgeţi la abordarea directă decât dacă este o atitudine distructivă pentru grup. Aşa vă veţi uşura sarcina.

6. Stabiliţi maturitatea spirituală a grupului vostru. Faceţi remarci pozitive despre cei care sunt în grup şi faţă de cei cu nevoi speciale. Puteţi spune: "Ne bucurăm că astăzi ne vizitează cutare şi cutare. Este prima oară că participă la un grup ca al nostru." Grupul va înţelege că trebuie să aibă grijă să nu îl sperie pe cel care este nou. Atenţionaţi-i pe mijlocitori în particular să asculte remarcile şi aluziile pe care le faceţi.

Unele biserici au grupuri de mijlocire pe două nivele. Un nivel îi instruieşte pe cei care sunt noi în domeniul rugăciunii şi au nevoie de învăţătură şi ucenicizare. Celălalt nivel îi poate găzdui pe mijlocitorii mai experimentaţi printre care manifestările de genul plânsului şi al travaliului sunt mai frecvente. Am văzut credincioşi noi fugind înspăimântaţi din grupurile de rugăciune în momentul când cineva a început să intre în travaliu, şi aceasta pentru că liderul de rugăciune nu a ştiut să discearnă maturitatea celor prezenţi. Dacă a apărut un caz de travaliu şi dacă sunteţi sigur că vine de la Domnul, explicaţi ce s-a întâmplat. Poate că va fi de ajutor să aveţi un pliant care să explice sensul plânsului, al travaliului, al râsului, etc.

Cred că ori de câte ori veţi intra într-un grup de mijlocire ca lider sau ca membru al echipei, veţi fi bucuroşi să vedeţi puterea rugăciunii de grup. Poate că va fi nevoie de puţin timp ca să faceţi ca grupul să meargă uniform, însă cu răbdare şi o inimă pentru rugăciune, grupul dumneavoastră va avea un impact considerabil pentru Împărăţie.

15
Lanțuri de rugăciune și plimbări de rugăciune

„Străjerule, cât mai este din noapte?"
Isaia 21:11

De-a lungul istoriei trezirilor spirituale au avut loc mai multe lanțuri de rugăciune (rugăciuni de veghe). Acestea sunt rugăciuni intense, concentrate, pentru un timp sau pentru un scop specific. Rees Howells a condus multe astfel de rugăciuni în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Moravienii din vechea Saxonie (Germania) au ținut un lanț de rugăciune de 100 de ani. În timpul acesteia, care a fost rugăciunea de veghe de cea mai mare amploare, 24 de bărbați și 24 de femei mijloceau în fiecare oră.

În cartea sa, „Rugăciune și trezire", Douglas Thorson descrie un alt lanț de rugăciune interesant ținut de indieni în 1600. John Eliot a antrenat aproximativ 3000 de creștini care trăiau în 14 sate "să pună deoparte zile întregi pentru a mulțumi și a aduce laude lui Dumnezeu sau pentru a posti și a se ruga cu mare fervoare și evlavie".

Rugăciunea de veghe poate fi foarte variată în lungime și formă. Unele biserici au grupuri care stau în clădirea bisericii și se roagă toată noaptea. În alte biserici, oamenii s-au organizat pentru a se ruga continuu timp de 24 de ore.

Valoarea mijlocirii corporative în rugăciunile de veghe este că Dumnezeu poate să folosească toate darurile și strigătele inimilor pentru a exprima nevoile inimii Sale. Întotdeauna îmi place să ascult oamenii atunci când se roagă în timpul de veghere. Rugăciunile lor pornesc din propriile interese și dorințe. Am o prietenă care este implicată mult în guvern. Nevoia pe care o vede ea mereu este aceea de a ridica lideri buni în guvern și se roagă întotdeauna pentru acest scop. Pastorii se roagă mereu pentru bunul mers al bisericii. Evangheliștii se roagă pentru cei pierduți.

Mijlocirea corporativă este împlinirea mandatului din 1 Tesaloniceni 5:17 de a ne ruga neîncetat. Nici un om nu se poate ruga 24 de ore pe zi, dar un grup poate! Imaginați-vă puterea unei echipe de mijlocitori care se roagă așa cum Domnul îi cheamă, în orice moment al zilei. Cât de minunată este rugăciunea în acord și

mijlocirea neîncetată!

Am menționat mai devreme rugăciunea de veghe care a avut loc la al II-lea Congres Lausanne despre Evanghelismul Mondial, care a avut loc la Manila. A fost un privilegiu pentru mine să pot face parte din acea echipă și am trăit o experiență care mi-a schimbat viața. Peter Wagner, care a instituit acea rugăciune de veghere a numit-o "o uzină nucleară de ordin spiritual". Membrii echipei veneau din medii diferite în ceea ce privește confesiunile și filosofiile de lucrare, însă eram una în rugăciune. Am aflat că, deși aveam credințe diferite, odată ce începeam să ne rugăm, nu prea se mai vedeau diferențele dintre noi. De fapt, ele nu păreau altceva decât chestiuni semantice. Până la sfârșitul celor 10 zile, Dumnezeu crease între noi legături puternice.

Vă voi oferi imediat idei practice pentru organizarea unei rugăciuni de veghe, însă aș vrea mai întâi să vă spun câte ceva despre rezultatele rugăciunilor de veghere de la congresul Lausanne.

Una dintre primele sarcini pentru care trebuia să ne rugăm era echipa de 70 de ruși credincioși. Guvernul sovietic le dăduse permisiunea de a veni, însă autoritățile din Filipine nu le dădeau viza. Rușii erau blocați în aeroport așteptând să primească viza.

În camera de rugăciune, perseveram în această cerere. În cele din urmă, un mijlocitor numit Paul ne-a spus că el credea că guvernul filipinez nu vroia să le dea vizele din cauza temerii și supărării pe care o avea față de Uniunea Sovietică. Nu vroiau să aibă nici un rus pe teritoriul lor! Imediat ce a spus el acest lucru ne-am uitat unii la alții și l-am aprobat. Aceasta era! Comuniștii cauzaseră multe neplăceri în Filipine; Satan le ațâța durerea pentru a-i ține la depărtare pe pastorii și liderii ruși.

În timp ce Paul vorbea, Domnul ne-a arătat care era strategia Lui de a înlătura planul lui Satan de a ține rușii departe de congres. Una dintre mijlocitoarele noastre era rusoaică. Ea putea să Îl roage pe Dumnezeu și poporul filipinez să îi ierte pe comuniști pentru păcatele lor și putea să se pocăiască se ceea ce făcuse comunismul. Apoi unul dintre mijlocitorii filipinezi urma să își reprezinte poporul și să acorde iertarea. În timp ce se spuneau aceste lucruri era o atmosferă incredibilă. Au fost multe lacrimi când cele două națiuni s-au rugat și s-au îmbrățișat. Apoi întregul grup a certat duhul de frică al reprezentanților filipinezi și a proclamat că Domnul va deschide o ușă pentru Evanghelie în Rusia.

A doua zi am aflat că li se dăduse viza. Cât ne-am mai bucurat când au ajuns în camera de rugăciune și am povestit despre bunătatea cu care a răspuns Dumnezeu rugăciunilor noastre! După congres, grupul din Rusia a dus în Uniunea Sovietică 60 de copii din filmul Isus și proiectoare. Astăzi aceste filme au un mare impact pentru Evanghelie.

Ce s-ar fi întâmplat dacă nu am fi ținut acea rugăciune de veghe de 24 de ore? Trei zile ne-am rugat să li se dea voie rușilor să intre în țară. Dacă nu ne-am fi rugat, poate că niciodată nu ar fi primit vizele necesare. Rugăciunile de veghe sunt un mod esențial de a vedea împlinirea voii lui Dumnezeu pe pământ.

După câteva cuvinte despre segmentele de timp și membri echipei, aș vrea să subliniez câteva aspecte practice ale organizării unei rugăciuni de veghe. Principiile pe care le-am dezvoltat vin din participarea la patru rugăciuni de veghe de 24 de ore care au avut loc din 1989 și până în prezent și din diferite alte tipuri de rugăciuni de veghe pe care le-am practicat mai înainte.

Segmentele de timp și membri grupului

În cazul acelor trei rugăciuni de veghere s-au împărțit segmentele de timp mijlocitorilor. Am întâlnit vegheri de 24 de ore împărțite pe bucăți de 2, 3 și 4 ore. Un segment de 2 ore pare prea mic. De-abia aveți timp să stabiliți o legătură între mijlocitori și vi s-a și terminat timpul. Patru ore sunt prea multe; devine un chin și oamenii se forțează să continue rugăciunea până la terminarea timpului de veghe. Cea mai bună perioadă pare a fi cea de trei ore. Acesta este și modelul biblic pentru că poporul evreu se ruga tot la trei ore - la 9, la 12, ora amiezii și la 15. Ei credeau că Avraam a instituit prima veghere, Isaac pe a doua și Iacov pe a treia. A noua oră (15) a fost momentul când a murit Cristos pe cruce și când s-a rupt perdeaua templului (Matei 27:45-51). Mărimea grupului poate varia. Peter Wagner mi-a spus câteva lucruri interesante în privința membrilor:

> Fiecare schimb ar trebui să aibă opt sau mai mulți mijlocitori. Pentru ca totul să decurgă bine ar trebui să aveți de la 32 până la 50 de persoane în echipă. Este posibil ca unii să renunțe dintr-un motiv sau altul. Fiecare mijlocitor ar trebui să se roage trei segmente a câte trei ore într-un interval de 24 de ore.

La una dintre rugăciunile de veghere nu am avut decât 24 de

mijlocitori şi, deşi a fost bine pentru dinamica grupului, mulţi dintre ei au petrecut trei astfel de segmente de rugăciune pe zi şi au plecat acasă extenuaţi din punct de vedere fizic. Ţineţi minte, aceşti mijlocitori stau treji zi şi noapte în rugăciune intensă. Unii dintre ei nu pot dormi bine atunci când îşi termină schimbul. Era atât de extraordinar ce se întâmpla în rugăciune la congresul Lausanne II că am făcut greşeala să stau în rugăciune 24 de ore încontinuu şi rezultatul a fost că m-am îmbolnăvit. O femeie foarte înţeleaptă mi-a spus odată: "Cindy, atunci cânt tu încalci legile fizice pe care le-a instituit Dumnezeu în acest univers, corpul tău fizic cedează. Uneori, cel mai spiritual lucru pe care poţi să îl faci este să te odihneşti."

Pe lângă împărţirea timpului şi planificarea mărimii echipei, mai trebuie să vă gândiţi la diversele responsabilităţi de conducere şi la un plan general pentru rugăciunea de veghe. Iată câteva sugestii.

Conducerea

Este esenţială o coordonare bună. Conducerea unei rugăciuni de veghe constă dintr-un coordonator de echipă, un administrator al grupului, o persoană de legătură şi un căpitan de rugăciune. Haideţi să ne uităm la fiecare în parte.

Coordonatorul grupului

Este vorba de persoana care organizează veghea. Responsabilitatea ei este:

- Să aleagă membri echipei de rugăciune
- Să numească un căpitan de rugăciune pentru fiecare schimb
- Să caute materiale auxiliare
- Să facă planul general al schimburilor
- Să fie disponibil pentru consultare dacă apar probleme
- Să aducă nevoile urgente la cunoştinţa grupului de rugăciune întrunit în acel moment
- Să conducă schimbul sau să numească pe altcineva să se ocupe de acest lucru, atunci când căpitanul de rugăciune trebuie să plece
- Să ofere în mod regulat cereri de rugăciune pentru conferinţă *înainte* de începerea ei.

Administratorul grupului

Este persoana care îl ajută pe coordonator în aspectele practice ale organizării unei rugăciuni de veghe. Responsabilitatea ei este:

- Să trimită scrisorile de invitaţie
- Să asigure materialele auxiliare cerute de coordonator
- Să distribuie formularele de înscriere pentru schimburile de rugăciune (schimburi de 2-3 ore pe zi)
- Să facă aranjamentele de călătorie pentru grup
- Să aducă cele necesare în camera de rugăciune, cum ar fi apa şi sucul. (Deshidratarea este o adevărată problemă în timpul orelor lungi de rugăciune. Corpul nostru pierde lichide când vorbim. Aşa se întâmplă şi când ne rugăm timp de multe ore.)

Dacă rugăciunea de veghe este parte a unei conferinţe:

- Să stabilească legătura între organizatorii conferinţei şi grupul de rugăciune.
- Să întocmească o listă de rugăciune şi laudă pentru coordonarea activităţilor conferinţei.

Legătura

Această persoană este legătura dintre conferinţă şi camera de rugăciune. Poate fi sau nu aceeaşi persoană ca şi administratorul de grup. Preocuparea ei este:

- Să ducă rapoarte de la mijlocitori la cei din conducerea conferinţei
- Să ducă rapoarte de la liderii conferinţei la mijlocitori - tot ce priveşte nevoile de rugăciune şi răspunsurile la rugăciuni.

Căpitanul de rugăciune

Este acela care conduce timpul de rugăciune de-a lungul unui schimb. Vreau să vă dau câteva sfaturi pentru alegerea acestei persoane şi să înşir responsabilităţile care îi revin:

- Alegerea unui căpitan de rugăciune este similară alegerii unui lider de rugăciune (vezi paginile referitoare la acest subiect).

Coordonatorul echipei ar trebui să folosească aceleaşi indicaţii de bază.

- După ce au fost aleşi căpitanii de rugăciune, coordonatorul grupului ar trebui să organizeze o întâlnire de instruire privind felul în care ar trebui conduse schimburile, obiectivele de rugăciune, etc.
- Căpitanii de rugăciune pot să-şi aleagă asistenţi pentru coordonarea timpului de rugăciune. Totuşi, dacă nu vor putea să conducă rugăciunea în timpul care le-a fost repartizat, vor trebui să facă schimb cu un alt căpitan.
- Căpitanii de rugăciune trebuie să aibă ceea ce eu numesc elasticitate şi flexibilitate divină!

Sfaturi practice

Aspecte fizice

Iată câteva chestiuni logistice care trebuie să fie luate în considerare:

- Dacă rugăciunea de veghe are loc în timpul unei conferinţe, atunci mijlocitorii şi camera lor de rugăciune trebuie să fie în acelaşi hotel cu vorbitorii. Astfel, va fi mai uşor ca vorbitorii să primească rugăciune înaintea prelegerii, dacă doresc.
- Ar trebui să existe un telefon disponibil pentru cei care vor să adreseze cereri de rugăciune. E bine să numiţi pe cineva care să se ocupe de răspunsul la telefon, de exemplu persoana de legătură, pentru ca grupul de rugăciune să nu fie întrerupt. Dacă e posibil, încercaţi să nu puneţi telefonul în aceeaşi cameră cu mijlocitorii pentru că este foarte deranjant.
- Atârnaţi pe perete o tăbliţă pe care să puteţi scrie cereri de rugăciune şi anunţuri.
- Puneţi o hartă a lumii
- Să aveţi câteva exemplare ale cărţii „Operaţiunea lumea" („Operation World") de Patrick Johnstone.

Obiectivele rugăciunii de veghe

Este important să stabiliţi un obiectiv pentru rugăciunea de veghe,

şi, cum am spus şi mai devreme, căpitanul trebuie să îl cunoască foarte bine. Iată câteva sugestii:

- Începeţi fiecare tură cu un timp de laudă şi închinare
- Poate că veţi vrea să studiaţi puţin din Scriptură. Dacă da, limitaţi acest timp la nu mai mult de 15 minute. Scopul întâlnirii este rugăciunea, nu studiul. Studiul care se face ar trebui să aibă legătură directă cu rugăciunea de veghe sau motivele pentru care vă rugaţi.
- Prezentaţi toţi membri noi ai grupului şi daţi-le voie să spună câteva cuvinte despre ei înşişi.
- Puteţi să vă rugaţi "în jurul lumii pe genunchi", folosind ca sursă „Operaţiunea lumea"
- Includeţi închinarea în toate schimburile.

Închegarea spiritului de echipă

Cheia oricărui succes în rugăciunea de veghe este sentimentul unităţii dintre mijlocitori. Doresc să vă ofer câteva sugestii care să va ajute să creaţi spiritul de echipă.

- Este bine să aveţi un timp de iniţiere pentru a stabili care sunt parametri grupului ca întreg; ar trebui să se sublinieze şi cine are voie şi cine nu în sala de rugăciune.
- Ar trebui organizate şi momente speciale de întâlnire a echipelor. Atunci când rugăciunea are loc la o conferinţă, la primul schimb de rugăciune ar trebui să se întâlnească întreaga echipă pentru a stabili obiectivele rugăciunii. De asemenea, toţi ar trebui să se reunească şi la ultimul schimb, pentru a se putea bucura de ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul rugăciunii.
- Includeţi în timpul de iniţiere un timp în care membrii echipei să povestească despre ei înşişi şi să împărtăşească altora despre ceea ce le-a spus Dumnezeu referitor la acea conferinţă.
- Oferiţi Cina Domnului (dacă este posibil).
- Serviţi masa împreună pe la sfârşitul conferinţei pentru a petrece un timp de apreciere reciprocă. Aceasta înseamnă că membrii echipei vor prezenta calităţile pe care le-au apreciat la

alţi membri ai grupului în timpul mijlocirii la care au participat împreună.

- Mesele comune sunt binevenite pentru crearea unui bun spirit de echipă. Este bine să luaţi masa şi cu vorbitorii şi oamenii pentru care vă rugaţi pentru a vă putea cunoaşte mai bine.

Alte gânduri despre rugăciunile de veghe

În prima zi, rugăciunea se axează în special asupra elementelor de logistică fizică ale întâlnirilor. E bine să trimiteţi un mijlocitor să se roage pentru recepţie. La Urbana '90 am văzut rezultate remarcabile atunci când cei 20.000 de studenţi au fost înregistraţi fără nici un fel de incidente. Acela a fost un adevărat miracol!

Sunt ocazii când va trebui poate să vă rugaţi pentru vreme. Este bine să vă rugaţi pentru acest lucru înainte ca întâlnirea să aibă loc. Am purtat două lupte mai importante cu vremea în timpul rugăciunilor de veghe. Odată a fost cu un taifun care se îndrepta direct spre noi, spre Manila. A doua a fost împotriva unei furtuni de zăpadă care fusese anunţată în Urbana. Taifunul a fost domolit în mare parte şi furtuna de zăpadă nu a mai apărut deloc.

Să vă povestesc puţin despre rugăciunea împotriva zăpezii. Într-unul din schimburile de noapte ale rugăciunii de veghe s-a primit o cerere urgentă în legătură cu vremea. Previziunile meteo anunţau o zăpadă între 15 şi 20 de centimetri. Dacă ar fi căzut atâta zăpadă, studenţii nu ar mai fi putut ajunge la întâlnire şi multe zboruri ar fi fost anulate. Eu coordonam în noaptea aceea rugăciunea şi am simţit că trebuia să Îl întrebăm pe Domnul cum să ne rugăm pentru situaţia respectivă.

În timp ce ne rugam încet cerându-I călăuzire Domnului, una dintre mijlocitoare, Sandy Grady a avut o viziune. Ea spunea că era o hartă meteorologică care arăta cu claritate că un curent de aer cald împingea zăpada departe de Urbana, Illinois, unde avea loc conferinţa. Primind această călăuzire de la Domnul, am rugat-o pe ea să se roage. Sandy s-a rugat şi noi am susţinut-o, ca acel curent de aer cald să împingă zăpada din Illinois. A doua zi nu a căzut nici un pic de zăpadă - doar ploaie. Nu am fost foarte surprinşi când am văzut la ştiri previziunile meteo şi am recunoscut imaginea pe care o primise Sandy.

În cazul tuturor rugăciunilor de veghe legate de conferinţe, vorbitorii au fost binecuvântaţi din plin prin faptul că au venit în camera de rugăciune pentru a ne ruga pentru ei - mai ales cei care vorbeau despre subiecte sensibile. Mulţi dintre vorbitorii de la Lausanne au primit rugăciuni profetice pentru prima oară în viaţa lor şi au fost atinşi de detaliile despre care numai Dumnezeu ştia că le produseseră nelinişte. S-a dus vorba despre binecuvântările din sala de rugăciune şi eram puşi la treabă pentru că oamenii veneau, unul după altul, pentru a se împrospăta prin rugăciunea de mijlocire.

Revenirea

- Această secţiune poate fi numită "Cum să cobori de pe munte fără să cazi". Mă refer la timpul de după experienţa rugăciunii de veghe. Sunt câteva lucruri care vă vor ajuta atunci când plecaţi de la rugăciunea de veghe.

- Gândiţi-vă că poate nu mai sunteţi aceeaşi persoană ca înainte de această experienţă. Dumnezeu v-a modelat, v-a schimbat şi poate că v-a dat o nouă direcţie de urmat în privinţa lucrării.

- Nu vă aşteptaţi ca toţi să înţeleagă prin ce aţi trecut. Majoritatea nu vor înţelege. Întrebaţi-l pe Domnul ce puteţi împărtăşi. Matei 7:6 spune: "Să nu daţi câinilor lucrurile sfinte, şi să nu aruncaţi mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, şi să se întoarcă să vă rupă." Nu doresc să numesc pe nimeni porc; totuşi principiul se aplică. Unele dintre lucrurile care vi s-au întâmplat sunt sfinte şi nu veţi putea vorbi despre ele decât cu câţiva oameni. De multe ori nu se poate explica ceea ce s-a întâmplat. Poate că veţi avea chiar voi nevoie de timp să înţelegeţi.

- Nu vă lăsaţi în voia sentimentelor de tristeţe. Poate că aţi fost într-un mediu foarte intim şi plin de dragoste. Poate că trebuie să vă întoarceţi într-o situaţie grea şi nu chiar aşa de plăcută. Vreau să vă avertizez că sentimentele pot să vă tragă în jos. Rămâneţi în Cuvânt şi supuneţi-I lui Dumnezeu fiecare gând.

- Mike a experimentat nişte oscilaţii emoţionale atunci când s-a întors din Argentina. Fusese la cruciade unde sute de oameni se năşteau din nou, se făceau multe minuni şi era eliberare la fiecare

pas. În prima zi după ce s-a întors la lucru, mergea de colo-colo cu o faţă tristă. Când l-am întrebat ce nu mergea bine, el mi-a răspuns suspinând: "Ce mai zi! Nimeni nu a fost mântuit, nimeni nu a fost eliberat, nimeni nu a fost vindecat!" Din fericire, şi-a dat seama ce i se întâmpla şi şi-a revenit repede.

- Fiţi atenţi la contraatacul lui Satan. Rugaţi câţiva mijlocitori să se roage pentru dumneavoastră în cele două săptămâni de după ce v-aţi întors. Unii sunt atacaţi atât de tare şi de repede, încât nici nu ştiu ce i-a lovit. Folosiţi medicamentul preventiv al rugăciunii. Aveţi grijă să trăiţi o viaţă de laudă în timpul acesta şi gândiţi-vă la lucrurile bune pe care le-a făcut Dumnezeu.

Plimbările de rugăciune

Plimbările de rugăciune sunt o formă de mijlocire corporativă care îi duce pe mijlocitori direct pe câmpul de luptă, de obicei o casă sau un cartier. John Dawson vorbeşte despre lupta în rugăciune pentru cartier în cartea sa, *Să luăm oraşele pentru Cristos*. John s-a mutat într-un cartier etnic din Los Angeles, un loc plin de bande agresive şi de droguri. El povesteşte:

> Cu câţiva ani în urmă eu şi colegii mei am făcut o plimbare de rugăciune în jurul cartierului nostru. Am stat în faţa fiecărei case, am certat lucrările lui Satan în numele lui Isus şi ne-am rugat ca El să Se descopere în viaţa fiecărei familii. Încă ne mai rugăm. Mai este cale lungă; dar este evident că s-a petrecut o schimbare socială, economică şi spirituală. Erau vremuri când apăsarea demonică aproape că îmi zdrobea sufletul. Am primit o ameninţare cu moartea. Cauciucurile maşinii mele au fost sfâşiate. De multe ori am fost deprimat să văd case distruse, tineretul în şomaj, familiile destrămate, însă mă hotărâsem să nu fug. Astăzi sunt cel puţin nouă familii creştine în blocul în care locuiesc eu şi se simte clar pacea lui Dumnezeu. Cartierul nu se mai autodistruge. Oamenii îşi renovează casele şi se înfiripă un sentiment al comunităţii în jurul familiilor creştine.

Plimbările de rugăciune au fost introduse în multe naţiuni. Graham Kendricks a reuşit să implice mai mult de 150.000 de oameni în astfel de marşuri în Anglia. Unele biserici ca de exemplu Dwelling Place din Hemet, California se implică în paradele de Crăciun din oraşul lor pentru a face evanghelizare şi a împărţi

tractate. Iosua 1:3 spune: "Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise." În plimbările de rugăciune se ia în stăpânire un teren pentru Evanghelie sau se marchează graniţele oraşului. Umblând, luaţi înapoi în stăpânire pământul din ghearele duşmanului.

Plimbările de rugăciune nu se limitează la a umbla fizic într-o anumită regiune; puteţi parcurge un ţinut în rugăciune, afirmând că anumite regiuni geografice sunt puse sub autoritatea domniei lui Isus Cristos. Aşa a făcut un grup de pastori şi lideri din zona San Nicolas/Rosario din Argentina atunci când s-au întâlnit la Centrul de Instruire Harvest Evangelism din Villa Constitucion:

> Subiectul era lupta spirituală. Faptul că, în cele 109 oraşe care se aflau într-o zonă de 160 de km în jurul Centrului de Instruire, nu a fost niciodată prezentat Cristos, mobiliza şi mai mult adunarea. Studiile preliminare au subliniat faptul că oraşul Arroyo Seco părea să fie "tronul lui Satan" în acea regiune. Cu ani în urmă, în acel oraş opera un vrăjitor cu numele de dl. Meregildo. Era atât de renumit şi remediile lui atât de puternice, încât era căutat de mulţi oameni de peste ocean. După ce a murit, şi-a lăsat moştenire puterile celor 12 discipoli ai săi. De trei ori s-a deschis o biserică în Arroyo Seco şi tot de trei ori a trebuit să se închidă din cauza puternicei opoziţii spirituale.
>
> După câteva zile de studiu biblic şi rugăciune, pastorii şi liderii s-au întâlnit şi au aşezat întreaga regiune sub autoritatea spirituală a Domnului. Câţiva dintre ei au mers la Arroyo Seco. Stând pe străzile unde erau reşedinţele discipolilor lui Meregildo, ei au proclamat extirparea tuturor forţelor răului din regiune. Au anunţat că aduceau înfrângerea şi că Isus Cristos va chema pe mulţi la Sine acum că biserica era unită şi hotărâtă să Îl proclame.
>
> După nici trei ani, 82 de oraşe aveau biserici evanghelice. O statistică încă neverificată spune că astăzi toate au o biserică sau un martor al lui Cristos.

Voi scrie mai pe larg despre lupta spirituală în capitolul următor. Deocamdată, să ne concentrăm asupra câtorva aspecte ale unei plimbări de rugăciune pentru cartier. Ele pot fi adaptate pentru mijlocirea individuală sau de grup.

Înainte de a începe plimbarea de rugăciune, este important să vă îmbrăcaţi spiritual pentru luptă, tot aşa cum vă îmbrăcaţi pentru alte ocazii speciale. Opriţi-vă să vă rugaţi atunci când ieşiţi pe uşă şi

îmbrăcați-vă în armura lui Dumnezeu. Rugați-vă pentru protecția voastră, a căminului și a familiei voastre după Psalmul 91. Cereți să aveți gândurile Domnului în timp ce mergeți pe drum. Aveți nevoie de exercițiu spiritual în fiecare zi tot așa cum aveți nevoie de exercițiu fizic. De fapt, aceste plimbări vor îndeplini ambele cerințe: vă vor antrena atât duhul cât și trupul fizic.

Acest fel de rugăciune se bazează pe libertatea de acțiune, nu pe vreo tradiție rigidă. Încredeți-vă în Duhul Sfânt că vă va călăuzi pe măsură ce vă plimbați și vă rugați. Începeți cu o rugăciune de felul acesta:

> Tată, Îți mulțumesc că acest cartier a fost revendicat pentru Tine. Astăzi ridic steagul Tău, Doamne, stindardul Tău deasupra cartierului meu și îl cer pentru Împărăția Ta. Ca și Iosua, cer ca fiecare loc pe care calcă talpa piciorului meu să intre sub autoritatea Împărăției lui Dumnezeu. Pun sângele Domnului peste acest cartier tot așa cum copiii lui Israel au pus sângele pascal pe ușiorii ușilor lor.
>
> Doamne Isuse, te rog să ierți păcatele celor din cartierul meu. Tu spui în Cuvântul Tău că "Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute" (Ioan 20:23). Așa că acum te rog să ierți păcatele celor din cartierul meu. (Dacă este vreun păcat cunoscut ca lăcomia, cearta, crima, dragostea de Mamona, religii false, droguri etc., rugați-vă specific ca Domnul să le ierte.) Doamne, te rog să-i vindeci pe oamenii din cartierul meu de sentimentul de respingere, de durere, de suferințele pe care le produc aceste lucruri. Iartă-i, Doamne, pentru că nu Te urmează pe Tine, pentru orice formă de egoism, pentru prejudecățile rasiale pe care le au etc. (După ce ați îndepărtat păcatul proclamați cu îndrăzneală domnia lui Isus Cristos peste cartier.)

În cazul în care cunoașteți zone specifice ale activităților demonice, nu încercați să le atacați singuri, ci cereți și altora să vi se alăture în rugăciune. Asigurați-vă că nu există vreun păcat cunoscut în viața voastră atunci când mergeți să vă rugați. Rugați-L pe Dumnezeu să va arate păcatele specifice care dau demonilor dreptul să își stabilească întărituri. Dacă este o întăritură de vrăjitorie, poate că ar fi bine să postiți mai întâi; la fel și cu New Age. Uneori poate că va fi nevoie de rugăciuni repetate și proclamarea Cuvântului așa cum a făcut Isus în pustie. Dacă există o clădire, de exemplu un loc unde se vând articole de vrăjitorie, nu uitați să vă rugați să li se

deschidă ochii celor care dețin acel magazin și celor care intră în magazin. Legați duhul de vrăjitorie care operează în și prin acești oameni, și cereți-i pentru Împărăția lui Dumnezeu. *Nu uitați că noi luptăm împotriva domniilor și puterilor, nu împotriva oamenilor care sunt stăpânii acestor proprietăți.* Nu măsurați rezultatele prin ceea ce vedeți sau auziți. Fiecare rugăciune pe care o spuneți este eficientă și este ca o sământă pusă în pământ. Continuați să o udați în rugăciune și cu siguranță că va aduce rod. Continuați să cereți împlinirea promisiunii că nici o armă care se va ridica împotriva cartierului vostru nu va putea să biruiască. Puneți granițe în jurul caselor oamenilor și a casei voastre prin sângele Mielului și spuneți-i lui Satan că locul acela nu îi aparține.

Rugați-L pe Dumnezeu să vă dezvăluie scopul Lui sau planul de răscumpărare pe care îl are pentru cartierul vostru. Dacă este multă bogăție, spuneți cu îndrăzneală că bogățiile celor păcătoși vor fi folosite de cei neprihăniți și porunciți-i lui Satan să nu-i mai lege la ochi și, bineînțeles, să nu-i mai împiedice să se nască din nou. Unele cartiere par să moară și se pare că în acele locuri stăpânește un duh de moarte. Duceți în acele locuri versete aducătoare de viață ca de exemplu Psalmul 1. Înfrângeți puterea morții și proclamați că învierea lui Isus Cristos va veni în cartierul vostru.

Rugați-L pe Domnul să vă dea versete pe care să le spuneți în rugăciune pentru fiecare casă. Căutați să împliniți prin credință voia Domnului cu un verset diferit pentru fiecare casă. Întrebați-L pe Domnul pentru ce blocuri sunteți responsabili să vă rugați în mod special. Dacă acolo locuiesc oameni bătrâni, probabil că se simt singuri. Rugați-vă ca Dumnezeu să le dea pace și să-i binecuvânteze cu prezența și iubirea Sa; și încercați chiar voi să îi vizitați. Dacă zona aceea se află într-o stare de revoltă, interziceți revoltei să mai acționeze în cartier. Legați dușmanul și nu îi permiteți să mai opereze prin droguri, pornografie sau prostituție, și rugați-vă ca orice lucru ascuns și secret să fie dezvăluit. Dacă oamenii sunt izolați, rugați-L pe Dumnezeu să le dea dragoste unul pentru celălalt. Mai mult decât atât, rugați-vă pentru mântuirea oamenilor din absolut fiecare casă. Dumnezeu vă poate chema să luați parte la o rugăciune de veghe sau la o plimbare de rugăciune. Țineți minte că El v-a pus, ca și pe Adam, în cartierul și în țara în care sunteți pentru a le supraveghea, a le da apă și a le îngriji. Ele vor înflori și se vor dezvolta armonios sub înrâurirea Cuvântului lui Dumnezeu.

16
Stăpânind porţile vrăjmaşului

> Biserica deţine echilibrul puterii în evenimentele din lume... Chiar şi acum, în acest moment palpitant, prin puterea ei de rugăciune şi în măsura în care o foloseşte, biserica decide de fapt cursul evenimentelor umane.
>
> Paul Billheimer

Luna iulie a anului 1990 a adus prăbuşirea zidurilor dintre naţiuni, adică un timp în care rugăciunile oamenilor au fost ascultate fără precedent. Evanghelia lui Cristos era predicată în mod liber în naţiuni şi acest lucru constituia o uimire chiar şi pentru cei mai puternici luptători în rugăciune. De aceea, şapte femei cărora le plăcea să umble în mijlocul evenimentelor (printre care eram şi eu), au fost trimise de Consiliul Strategic de Rugăciune de la Aglow International în U.R.S.S. Scopul nostru era să ne întâlnim cu femei sovietice, să mijlocim pentru ele şi să atingem vieţile acelora care aveau vreo lucrare cât de mică.

Într-una dintre ultimele zile pe care le-am petrecut în Moscova, Bobbye Byerly, Mary Laance Sisk şi cu mine împărţeam puţinele tractate care ne mai rămăseseră înainte de a ne întoarce în Statele Unite. Din când în când, ne trecea prin minte gândul uluitor că ceea ce făceam era că ne rugam şi împărţeam Evanghelia în Uniunea Sovietică. Bobbye şi cu Mary Lance s-au dus în Piaţa Roşie.

Când le-am ajuns din urmă, ele au spus: "Cindy, nimeni nu vrea să ia tractate de la noi." M-a surprins acest lucru pentru că oriunde fusesem înainte, oamenii le luau repede din mâinile noastre. Nici unul nu a fost vreodată aruncat pe jos. Gândindu-mă că aceste lucruri sunt ciudate, m-am hotărât să încerc să le împart pe cele pe care le aveam. Spre marea mea mirare, nimeni nu vroia să le accepte. De fapt, toată lumea mă ignora privind înainte ca şi când nici măcar nu m-ar fi văzut sau auzit. Oprindu-mă, am crezut că trebuie să mă rog: "Doamne, ce se întâmplă?" Imediat mi-a venit în minte 2 Corinteni 4:4: "a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu."

Era posibil ca acesta să fie lucrul care se întâmpla in Piaţa Roşie? Era

posibil ca noi să fi intrat pe un teritoriu care era sub stăpânirea unui duh demonic şi care orbea ochii oamenilor? Cu acest gând, m-am grăbit să le cer lui Mary Lance şi Bobbye să ne învoim toate trei în rugăciune pentru ca Satan să nu îi orbească pe cei din Piaţa Roşie la lumina slăvită a Evangheliei. Micul nostru grup de rugăciune a pus în mişcare raiul chiar acolo pentru că noi am crezut că Dumnezeu va acţiona deschizând uşa pentru Evanghelie. Ne-am rugat şi i-am poruncit orbirii să cadă de pe ochii acelora care ar primi un tractat. După ce ne-am rugat ne-am despărţit şi peste câteva clipe toate tractatele dispăruseră din mâinile noastre. Grupul de care m-am apropiat le-au primit şi încă au mai cerut. După rugăciunea noastră, Satan nu a mai putut să le orbească ochii. Luasem în posesie teritoriul pe care dorea să îl controleze Satan.

Meditând la această istorisire se ridică multe întrebări. Este nevoie să luăm o atitudine ofensivă împotriva duşmanului? Nu ar trebui să aşteptăm doar ca el să vină la noi?Are Noul Testament ceva de spus în legătură cu lupta împotriva domniilor şi stăpânirilor? Ce sunt de fapt duhurile teritoriale? S-a luptat vreodată Isus cu căpeteniile duhurilor rele? Avem suport biblic pentru a construi un argument pentru mişcarea mondială în creştere în ceea ce priveşte lupta spirituală şi distrugerea întăriturilor duşmanului? Dacă da, cine ar trebui să participe şi cum procedăm pentru a face acest lucru într-un mod echilibrat şi în siguranţă?

Cu aceste întrebări şi cu altele m-am luptat în ultimii cinci ani de când Domnul m-a chemat să fiu lider în lupta strategică de rugăciune pentru popoare. Întrebările sunt legitime şi trebuie puse. În primul rând, când vorbim despre război spiritual, trebuie să ne amintim că suntem în stadiile de început în procesul de învăţare a felului în care putem să luăm în posesie oraşele, statele şi popoarele noastre pentru Dumnezeu. Deşi îi învăţ pe alţii şi conduc grupuri în rugăciune pentru ţările lor deja de mulţi ani, nu pretind că am aflat tot ceea ce este de ştiut despre lupta spirituală.

Cu toate acestea, un lucru ştiu sigur, şi anume că lupta spirituală este un subiect fragil. Lui Satan nu îi place ca acest subiect să fie discutat, dar oamenii sunt interesaţi să îl studieze. Dintre oamenii care se roagă pentru oraşele, satele, judeţele şi ţările lor, unii fac o lucrare foarte rodnică pentru Domnul în timp ce alţii dau numai de necazuri. Eu mă rog ca acest capitol să îi ajute pe aceia care simt o chemare adâncă de la Dumnezeu să se roage pentru oraşele şi ţările

lor. Psalmul 2:8 este un strigăt de adunare pentru cei care ascultă această chemare: "Cere-Mi, şi-Ţi voi da neamurile de moştenire, şi marginile pământului în stăpânire!"

Suntem în mijlocul unui război sfânt pentru sufletele bărbaţilor şi ale femeilor. Ne luptăm în locurile cereşti cu un duşman a cărui dorinţă necruţătoare este să fure, să omoare şi să distrugă. El este un strateg priceput în a modifica planul lui Dumnezeu pentru popoare. El a subminat Împărăţia luminii şi şi-a instituit propriile tronuri şi stăpâniri. Şi una dintre cele mai mari arme este pasivitatea pe care a inspirat-o credincioşilor. În timp ce noi am fost ocupaţi cu bisericile, el şi-a pus domnia asupra popoarelor lumii.

Acum, când tot mai mulţi credincioşi îşi dau seama că trebuie să ne îndreptăm cu Evanghelia spre cei la care nu a ajuns vreodată, această mare armată de rugăciune foloseşte termeni care au un ton militant. Pastorul S.D.Gordon a vorbit despre acest limbaj milităresc:

> Cea mai mare posibilitate de acţiune care îi este dată omului este rugăciunea. Şi pentru a defini rugăciunea trebuie să folosim limbajul războiului. Limbajul păcii nu se potriveşte situaţiei. Pământul se află în stare de război şi este asediat cu violenţă. De aceea trebuie să folosim cuvinte de război pentru a atinge realităţile cu care are de-a face rugăciunea.
>
> Rugăciunea, din partea lui Dumnezeu, este o comunicare între El şi aliaţii Săi în ţara duşmanului. Rugăciunea adevărată se mişcă în cerc. Începe în inima lui Dumnezeu, coboară în inima omului, intersectând astfel cercul pământului care este câmpul de luptă al rugăciunii, şi se întoarce apoi la punctul de pornire după ce şi-a îndeplinit scopul aici jos.

Acest capitol este dedicat a încuraja trupele „militante" să înveţe cum să dărâme întăriturile care înconjoară naţiunile, pentru ca Evanghelia să înainteze. Există multe aspecte diferite în problema luptei spirituale şi s-au scris multe cărţi bune despre unele dintre ele. Eu m-am simţit condusă să scriu despre războiul spiritual la nivel înalt care are loc în locurile cereşti şi care contribuie la cucerirea unui oraş sau a unei naţiuni pentru Cristos.

Lupta spirituală este descrisă în 2 Corinteni 10:3-4: "Măcar că trăim în firea pământească, totuşi nu ne luptăm călăuziţi de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământeşti, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe

întăriturile."

Atunci când câştigăm controlul asupra oraşelor noastre, câştigăm, de fapt, controlul asupra arenelor lor politice, fizice şi spirituale. Şi acest lucru se datorează faptului că aceste locuri nu sunt conduse de pe pământ, aşa cum am putea presupune, ci din locurile cereşti. Dacă străpungem întunericul de deasupra oraşelor noastre, tot mai mult din lumina şi slava lui Dumnezeu se va revărsa peste ele. Efeseni 3:10 spune: "pentru ca domniile şi stăpânirile din locurile cereşti să cunoască azi, prin Biserică, înţelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu."

Noi, biserica, trebuie să facem cunoscută felurita înţelepciune a lui Dumnezeu acestor domnii şi puteri care acţionează asupra oraşelor noastre!

Ce sunt de fapt aceste domnii şi stăpâniri? Biblia nu ne dă decât câteva licăriri despre ceea ce sunt ele şi despre felul cum operează. S-a spus că acest fapt se datorează grijii de a nu deveni fascinaţi de duhurile rele înalte. Trebuie să fiu de acord că există un adevărat pericol în a deveni preocupaţi de aceste forţe demonice până acolo că ne vor acapara toate gândurile. Vă voi oferi câteva sfaturi de prevedere, însă daţi-mi voie să adaug că nu ar trebui să devenim prea interesaţi, dar nici să ne fie teamă. Nimic nu trebuie să ne oprească să luăm cu năvală Împărăţia lui Dumnezeu pentru Regele nostru ceresc (Matei 11:12).

Există şi vor mai fi încă diferenţe în învăţătura despre conflictul spiritual la nivel înalt. Acum este timpul să ne uităm la ceea ce s-a înfăptuit şi nu să începem să judecăm interpretarea altcuiva pentru că nu se potriveşte cu a noastră. Marcu 9:38 spune: "Învăţătorule, noi am văzut pe un om scoţând draci în Numele Tău; şi l-am oprit, pentru că nu venea după noi." Duşmanul adoră să polarizeze creştinii în jurul neînţelegerilor asupra metodelor lor.

Ierarhia nevăzută

Biblia vorbeşte despre două împărăţii care sunt în conflict. Prima este Împărăţia lui Dumnezeu şi cealaltă este împărăţia cea rea a lui Satan, împărăţia întunericului. În Împărăţia lui Dumnezeu, îngerii sunt mesagerii trimişi celor care vor primi mântuirea (Evrei 1:14) pentru a pune în practică scopurile lui Dumnezeu ca stăpân al universului. Emisarii lui Satan, îngerii căzuţi, sunt trimişi pentru a instala împărăţia întunericului. Cum vor încerca duhurile rele să facă acest lucru şi ce drepturi legale au?

Reprezentanţii lui Satan guvernează anumite teritorii geografice sub comanda acestuia. Ei stăpânesc în mod ilegal şi au un efect direct asupra oamenilor care locuiesc în acele zone. Majoritatea oamenilor, necunoscând maşinaţiunile lui Satan, cad pradă, într-o anumită măsură, influenţei acestor duhuri teritoriale. Duhurile rele folosesc diferite metode de a lua în stăpânire populaţia regiunii lor, ca de exemplu, decăderea morală şi dependenţele. Duhurile teritoriale se străduiesc din greu să „spele creierul" oamenilor, ca ei să nu poată avea mintea lui Cristos şi neutralizează astfel puterea Împărăţiei lui Dumnezeu.

Una dintre strategiile majore a lui Satan este să numească spirite conducătoare care să influenţeze liderii guvernelor. Odată ce liderii au fost cuceriţi, duhurile rele îi fac să pună în aplicare legi care vor opri avansarea Împărăţiei lui Dumnezeu.

Care sunt dovezile biblice ale existenţei acestor căpetenii teritoriale? Pentru a înţelege felul de a acţiona al acestor fiinţe este bine să înţelegem "legea dublei referinţe". Conform Bibliei cu Referinţe a lui Dake, această lege apare când este implicată o persoană vizibilă, însă anumite afirmaţii se referă şi la o persoană invizibilă care foloseşte persoana vizibilă ca pe un instrument.

Două pasaje din Biblie se referă la un conducător uman şi la Satan, în acelaşi timp. Se găsesc în Ezechiel 28:11-19 şi Isaia 14:3-27. Începutul se adresează conducătorilor fizici, primul fiind prinţul Tirului şi al doilea regele Babilonului. Pe la mijlocul capitolelor ambele pasaje se adresează unei fiinţe care are nişte atribute care depăşesc cu mult capacităţile unei fiinţe umane. De pildă, în Ezechiel 28:14-15:

> "Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel Sfânt al lui Dumnezeu, şi umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine."

Şi alţi conducători din Biblie au fost afectaţi de căpeteniile teritoriale care influenţau împărăţiile lor. Nebucadneţar a fost atât de afectat de prinţul Persiei încât şi-a făcut un chip de aur şi a poruncit tuturor să se plece şi să i se închine ca unui dumnezeu. Prinţul Persiei l-a folosit pe Nebucadneţar ca un pion pentru a introduce închinarea la forţele

demonice. Dumnezeu a distrus puterea duhurilor teritoriale atunci când Şi-a arătat slava în cuptorul de foc în chipul celui de-al patrulea bărbat din foc. Lumina slavei Sale a risipit întunericul lui Satan.

Acelaşi prinţ al Persiei a încercat să îl omoare pe Daniel. De această dată, a încercat să îl înşele pe Darius cu tactica pe care o folosise cu Nebucadneţar şi i-a stârnit pe guvernatorii împărăţiei, pe administratori, pe consilieri şi pe sfetnici. Situaţia părea destul de sumbră pentru Daniel. Se părea că prinţul Persiei îşi făcuse treaba bine. Însă Dumnezeu l-a salvat pe Daniel din groapa leilor şi puterea prinţului Persiei a fost sfărâmată iarăşi pentru o vreme.

Sunt şi astăzi naţiunile afectate de duhurile teritoriale? Bineînţeles! Gândiţi-vă la pofta lui Saddam Hussein de a lua în posesie tot pământul guvernat odinioară de Nebucadneţar! Prinţul Persiei încearcă să îşi redobândească teritoriul.

Există multe alte locuri în Biblie care descriu cum duhurile rele, care stăpânesc anumite teritorii, încearcă să distrugă copiii lui Dumnezeu. Vă mai amintiţi de Estera? Şi uitaţi-vă în Noul Testament acolo unde se povesteşte cum erau câştigate noi teritorii cu Evanghelia. În Fapte 19 duhurile teritoriale ale zeiţei Diana au stârnit răscoala argintarilor. Fapte 19:27 spune: "Primejdia, care vine din acest fapt, nu este numai că meseria noastră cade în dispreţ; dar şi că templul marii zeiţe Diana este socotit ca o nimica, şi chiar măreţia aceleia, care este cinstită în toată Asia şi în toată lumea, este nimicită."

Efeseni 6:12 ne învaţă despre ierarhia acestor duhuri stăpânitoare: "Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti."

Tom White caracterizează acest pasaj în cartea sa „Ghidul Credinciosului în Lupta Spirituală" ca fiind descrierea sediului central al iadului. Iată ce are el de spus despre ierarhie:

> Pavel a făcut lumină asupra acestui subiect prin descrierea puterilor care sunt organizate într-o ierarhie de căpetenii (*archai*), domnii (*exhousia*), puteri (*dunamis*) şi duhuri ale răutăţii (*kosmokratoras*). Presupunem, în mod raţional, că structura de autoritate care este desfăşurată aici este în ordine descrescătoare. Daniel 10:13 şi 20 dezvăluie identitatea *archai*-lor ca fiind prinţi satanici de înalt rang, aşezaţi peste naţiuni şi peste regiunile pământului. Cuvântul

> *exhousia* poartă o conotaţie legată de un guvern atât natural cât şi supranatural. În înţelegerea apostolului, erau forţe supranaturale care "stăteau în spatele" structurilor umane. Nu este nici o îndoială că Pavel dă glas viziunii apocaliptice a evreilor despre fiinţe cosmice care au primit de la Dumnezeu puterea să arbitreze problemele oamenilor. Probabil că *dunamis* operează în ţări şi civilizaţii pentru a influenţa anumite aspecte ale vieţii. Duhurile *kosmokratoras* sunt cele care chinuie oamenii în mod obişnuit ca, de exemplu, duhuri de amăgire, ghicire, poftă, revoltă, teamă şi neputinţă. Acestea sunt, în general, duhurile confruntate şi alungate în majoritatea şedinţelor de eliberare. Chiar şi între acestea există o ierarhie, duhurile mai slabe fiind supuse celor mai tari.

Unul dintre termenii folosiţi pentru a denumi ierarhia duhurilor rele este "duhuri teritoriale". Chiar dacă acesta nu este un nume biblic, descrie bine lista de duhuri conducătoare din Efeseni 6:12.

Ce se înţelege exact prin termenul de *duhuri teritoriale*? Un duh teritorial este un duh care stăpâneşte peste o zonă geografică. Se pare că există un "prinţ al Persiei". În Daniel 10:13 scrie: "Dar căpetenia împărăţiei Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci şi una de zile; şi iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor, şi am ieşit biruitor acolo lângă împăraţii Persiei."

Duhurile rele nu sunt singurii stăpânitori asupra teritoriilor. Se pare că şi îngerii lui Dumnezeu au sarcina să se ocupe de popoare. Versiunea Septuaginta a Noului Testament traduce pasajul din Deuteronom 32:8 în felul următor: "Când Cel Preaînalt a dat o moştenire neamurilor, când a despărţit pe copiii oamenilor, a pus hotare popoarelor după numărul copiilor lui Israel..."

F.F.Bruce, care sugerează că Septuaginta reprezintă textul original al Scripturii, spune:

> Fragmentul implică ideea că administrarea popoarelor a fost împărţită corespunzător numărului de puteri angelice... Într-un număr de locuri, cel puţin câteva dintre aceste puteri, sunt caracterizate a fi puteri şi stăpâniri ostile - "stăpânitorii întunericului acestui veac" din Efeseni 6:12.

(Un material bun pentru un studiu mai aprofundat al subiectului duhurilor teritoriale este eseul lui C.Peter Wagner în cartea pe care au scos-o el şi F.Douglas Pennoyer, carte intitulată „Lupta cu Îngerii Întunericului" - „Wrestling With Dark Angels")

Poate că unii dintre voi vor spune: "Bine, cred că ierarhia lui

Satan există, însă nu este biblic să îi ataci." Vorbind despre armura lui Dumnezeu din Efeseni 6 se poate constata că ea este mai degrabă defensivă în natura ei. Există vreun indiciu nou testamentar despre lupta împotriva domniilor şi stăpânirilor?

Răspunsul este da. Unul dintre cele mai bune exemple vine din pasajul din Matei 4 despre ispitirea Domnului Isus. Prima lucrare pe care a făcut-o Isus după ce a fost botezat a fost o întâlnire cu Satan însuşi în pustie. Cristos nu era o fiinţă plăpândă şi, după părerea mea, nu îi era deloc frică să îşi întâlnească adversarul. Nu s-a ascuns într-o peşteră sperând că Satan nu Îl va deranja, cu alte cuvinte, nu a fost doar în defensivă.

Fiind dus de Duhul Sfânt în pustie, El s-a luptat cu duhul care pretindea stăpânirea peste pământ. Vom discuta imediat diferitele strategii pe care le-a folosit în lupta spirituală. Să vedem mai întâi planul de luptă al lui Satan.

De obicei, Satan îşi demască strategiile din prea multă mândrie. În pustie, el a arătat care sunt cele trei zone principale de luptă. Isus a doborât aceste atacuri prin puterea Cuvântului.

1. Planul fizic

"Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, porunceşte ca pietrele acestea să se facă pâini."

Dar Isus a răspuns: "Este scris, omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu."

2. Planul spiritual

"Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu aruncă-Te jos; căci este scris:" El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta, ei te vor lua pe mâini ca nu cumva să Te loveşti cu piciorul de vreo piatră."

Isus i-a răspuns: "De asemenea este scris: să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeu tău."

3. Planul politic

Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărăţiile lumii şi strălucirea lor. Şi I-a zis:" Toate aceste lucruri Ţi le voi da Ţie dacă Te vei arunca cu faţa la pământ şi Te vei închina mie."Atunci Isus i-a răspuns: "Pleacă, Satano! Căci este scris: Domnului Dumnezeului tău să te închini şi numai Lui să Îi slujeşti."

Este interesant de notat faptul că, odată ce Isus a răsturnat planul lui Satan în pustie, lucrarea Lui a început să crească cu rapiditate. Ucenicii Îl urmau, oamenii erau mântuiţi, eliberaţi şi vindecaţi. Puterea lui Satan a fost oprită pentru o vreme. Eu cred că Isus a folosit metode de luptă spirituală în pustie pentru a ne da un model despre cum trebuie să procedăm pentru a doborî întăriturile.

Există cinci principii în strategia de luptă pe care a adoptat-o Isus în pustie. Adesea, primul principiu nu este băgat în seamă: este vorba de pregătirea pentru luptă. El S-a smerit în faţa lui Dumnezeu, supunându-Se botezului. Iacov 4:6-7 spune: "Dar, în schimb, ne dă un har şi mai mare. De aceea zice Scriptura: ‚Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriţi. Supuneţi-vă, deci, lui Dumnezeu. Împotriviţi-vă diavolului, şi el va fugi de la voi.'"

Cât de diferit a fost începutul lucrării lui Cristos faţă de cel al multora din ziua de azi! El S-a smerit, atitudine opusă anunţului mândru că el era Mesia.

John Dawson vorbeşte despre smerenie ca plan de luptă pentru luarea unui oraş în cartea sa, „Luarea În Stăpânire A Oraşelor Pentru Dumnezeu". El a fost în Cordoba, Argentina cu o echipă de la Youth With A Mission (Tineri Pentru Misiune) pentru a face evanghelizare cu ocazia finalelor cupei mondiale de fotbal. Grupul nu avea nici un succes spiritual, până când şi-au dat seama că oraşul era acaparat de un duh de mândrie. Domnul i-a condus să îngenuncheze şi să se roage în mjlocul frumosului, dar mândrului oraş. Iată ce povesteşte el: "Îmi amintesc foarte clar cum m-a întărit Cristos când mi-am lăsat la o parte demnitatea şi am îngenuncheat pe stradă. Intimidarea duşmanului a fost înfrântă în acelaşi timp cu mândria noastră."

Domnul a dat grupului o mare izbândă în ziua aceea. Duhul de mândrie al acelor oameni a fost zdrobit de arma smereniei.

A doua metodă strategică a lui Cristos a fost postul. În Matei 4:2 scrie: "Acolo a postit patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi; la urmă a flămânzit." Postul este un element important pentru doborârea întăriturilor. În cartea sa „Trezirile religioase", Charles Finney îl citează pe Jonathan Edwards în privinţa acestui subiect:

> Dacă nu ne putem aştepta ca diavolul să iasă dintr-o persoană (pe care o ţine fizic în stăpânire) fără multe rugăciuni, sau post şi rugăciune, cu cât mai puţin ar trebui să ne aşteptăm ca el să părăsească pământul şi lumea fără rugăciune!

A treia metodă este una dintre cele mai grele. Acurateţea de neclintit a Cuvântului lui Dumnezeu a fost scrisă pe tăbliţele inimii lui Cristos. Mulţi dintre cei care intră în lupta spirituală sunt amăgiţi de jumătăţi de adevăr. Pentru a putea să ne luptăm eficient, trebuie să cunoaştem foarte bine Cuvântul lui Dumnezeu şi să Îl folosim ca pe o sabie ascuţită împotriva duşmanului sufletelor.

A patra metodă este perseverenţa. Bătălia nu a fost câştigată într-o singură zi. Isus petrecuse 40 de zile în post şi rugăciune. Uneori, ne descurajăm dacă trebuie să perseverăm o zi sau două. Unii dintre voi v-aţi luptat de atâta timp pentru oraşul în care locuiţi încât vă vine să renunţaţi. *Nu renunţaţi!* Într-o zi, duşmanul îşi va pierde influenţa asupra oraşului şi va veni trezirea. Nu obosiţi în facerea de bine.

Ultima metodă a fost deseori criticată. Este vorba de adresarea directă duhurilor teritoriale poruncindu-le să părăsească zonele respective. Câteodată trecem cu vederea puţinele dar puternicele cuvinte folosite de Cristos în pustie. La sfârşitul luptei, El a spus cu multă autoritate: "Pleacă, Satano!" (Matei 4:10). Biblia spune că, într-adevăr, Satan L-a lăsat în pace iar apoi au venit îngerii şi au început să Îi slujească.

Un gând interesant: Isus s-a luptat fără ca cineva să mijlocească pentru El. Nu exista nici un creştin născut din nou şi totuşi El a câştigat victoria prin realităţile din Matei 3 şi 4: smerenie, cunoaşterea Cuvântului, post, perseverenţă şi poruncă autoritară.

Intrarea în luptă

Călătorind şi învăţând pe alţii despre lupta spirituală mi-am dat seama că există mulţi teoreticieni, dar puţini practicieni în acest domeniu. Mulţi dintre cei care îi învaţă pe alţii despre acest subiect nu s-au implicat, de fapt, niciodată într-o luptă efectivă şi au o mulţime de întrebări. Una dintre cele mai frecvente este: "Cum pot să îmi dau seama care sunt întăriturile duşmanului?"

Dar înainte de a răspunde la această întrebare trebuie să vă avertizez despre pericolele acestei lupte şi să vă indic câteva modalităţi de protecţie. În timp ce scriam această carte am simţit că ar trebui să pun o etichetă mare: *Pericol, folosiţi cu rugăciune!* Lupta spirituală nu este pentru cei imaturi spiritual.

Eu personal nu aş fi ales să devin o specialistă în lupta spirituală. Chemarea vieţii mele este pentru mijlocirea profetică şi aceasta

aduce cu sine autoritatea de a distruge întăriturile puse asupra popoarelor. Nu înseamnă că ceilalţi credincioşi nu se pot implica în lupta spirituală, însă acest lucru trebuie făcut cu mare grijă.

Metoda de protecţie 1

Sunt două metode de protecţie care trebuie luate în calcul atunci când participaţi la lupta de rugăciune pentru oraşul vostru. Mai întâi, această bătălie la nivel înalt nu trebuie făcută decât în grup şi de către persoane care ştiu ce fac. *Niciodată* să nu porniţi la luptă fără băgare de seamă. Nu vă subapreciaţi duşmanul. Trebuie să aveţi un respect sănătos faţă de capacităţile sale, dar să nu deveniţi fascinaţi de abilităţile şi puterea lui.

În „Lupta cu Îngerii Întunericului", Peter Wagner povesteşte despre doi misionari prezbiterieni din Ghana care şi-au subapreciat duşmanul:

> Unul dintre ei a poruncit, în ciuda avertismentelor oamenilor din zonă, să se taie un copac ce fusese consacrat de preoţii satanici. În ziua în care a fost tăiată ultima creangă a copacului, pastorul a căzut şi a murit. Al doilea misionar a poruncit demolarea unui altar păgân. Când acest lucru a fost dus la bun sfârşit, a suferit un atac de cord.

Wagner continuă:

> Aşa cum a spus şi Timothy Wagner recent la Seminarul Fuller prin expresia "Bine aţi venit la război!", scopul evanghelizării cu putere este să Îl glorifice pe Dumnezeu prin demonstrarea unei puteri divine. Însă, dacă este subestimată puterea duşmanului, se poate întâmpla exact contrariul.

Există unii oameni, ca Omar Cabrera din Argentina, de pildă, pe care i-a chemat Dumnezeu să se izoleze într-o cameră de hotel, să postească, să se roage şi să se lupte cu duhurile teritoriale care stăpânesc regiunea în care urmează să se ţină vreo campanie de evanghelizare. Aceasta nu este o reţetă. Cabrera a fost uns de Domnul să facă acest lucru, tot aşa cum a fost ales şi Ghedeon să distrugă altarele lui Baal, sub o ungere specială.

Metoda de protecţie 2

În al doilea rând, rămâneţi sub autoritate spirituală şi folosiţi înţelepciunea lui Dumnezeu. Hughenoţii din Franţa au primit o

puternică umplere cu Duhul Sfânt, dar au procedat fără înțelepciune atunci când au intrat în bisericile catolice și au dărâmat statuile sfinților. Atât de mult l-a înfuriat pe regele catolic această acțiune, încât a ordonat masacrarea lor.

Există multe grupuri de rugăciune pe care le conduce, într-adevăr, Dumnezeu pentru a distruge întăriturile din anumite zone, și nu vreau să vă împiedic să faceți acest lucru. Atât timp cât veți fi prudenți, nu vi se va întâmpla nimic.

Unele lucrări se concentrează mai ales asupra chemării la lupta spirituală și trimit echipele de luptă spirituală despre care am vorbit mai devreme. Un exemplu este sora Gwen Shaw de la End-Time Handmaidens. Recent, ea a trimis o echipă să se roage împotriva cutremurului care fusese anunțat în zona faliei New Madrid din Arkansas. Această falie se întinde pe 120 de mile, trece prin cinci state, traversează de trei ori fluviul Mississippi și de două ori fluviul Ohio.

Domnul Iben Browning a prevestit că acel cutremur va lovi în 3 decembrie 1990. El prevestise și cutremurul din Mexico City din 1985 și pe cel din San Francisco la o zi înaintea izbucnirii lui, în 1989. Tot așa au fost anunțate erupțiile vulcanului Columbian și a Muntelui Sfânta Elena doar cu o săptămână înaintea evenimentului.

Mulți i-au luat în serios previziunile, printre care au fost și credincioasele de la End-Time Handmaidens. O echipă de cinci mijlocitori de frunte au plecat în cinci zone pentru a se ruga pentru pământ și pentru falie, și împotriva cutremurului. Sora Shaw spune că lupta a fost grea.

A sosit și ziua de 3 decembrie și nu a venit nici un cutremur. Redactorii de știri erau uimiți și spuneau că se putea ca Browning să fi greșit previziunea. Se pare că nu vom ști niciodată câte dezastre au fost evitate prin lupta spirituală puternică.

Cum se pot discerne întăriturile care se află peste o zonă geografică? De unde au știut acei mijlocitori cum să se roage pentru a preveni cutremurul? Acesta este un subiect despre care țin lecții opt ore pe zi timp de mai multe zile atunci când se pregătește plecarea vreunei echipe în orașe. Nu veți avea în continuare decât o mică schiță a modului de a discerne întăriturile.

Punctul de discernământ 1

Primul lucru care trebuie ținut minte este că Duhul Sfânt este cel

care va conduce la găsirea întăriturilor unui oraș. Dumnezeu are un plan pentru fiecare oraș. Nu se poate repeta pur și simplu ceea ce s-a făcut în altă parte. Strategia pe care a pregătit-o Dumnezeu pentru orașul vostru poate fi obținută numai prin post și rugăciune. Ceea ce mai trebuie să determinați sunt căile de acces legal pe care le-a găsit Satan atunci când și-a stabilit întărituri în oraș. Acestea pot fi numite porțile orașului.

Așa cum am menționat mai devreme, porțile erau strategice pentru bunăstarea orașelor din timpurile biblice. Porțile cetății erau simboluri ale autorității. Acolo se întâlneau bătrânii pentru a discuta problemele de guvernare și de luptă ale orașului. Satan se străduiește din răsputeri să intre în cetate. Dacă sunt porți care i se deschid, aceasta este din cauza păcatului oamenilor din oraș. Odată ce poate să intre legal prin păcat sau "o poartă a iadului", el are libertate de mișcare.

Să nu credeți că orașul este pierdut pentru totdeauna. Matei 16:18 ne face o minunată promisiune în această privință: "și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui." Atunci când fondăm orașele pe legea lui Dumnezeu și când le cerem înapoi tot conform voii lui Dumnezeu, porțile iadului nu vor putea rezista.

Mai sunt și alte promisiuni frumoase privitoare la porți. Una dintre ele este Isaia 28:6: "... și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi până la porțile lui." Domnul va fi tăria noastră atunci când ne luptăm cu dușmanul la porțile cetății noastre. O altă promisiune se găsește în Geneza 22:17: "...și sământa ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei." Dacă îi suntem credincioși Domnului, El ne va ridica urmași sau „o sământă" cum spun unele traduceri, care vor stăpâni porțile dușmanului.

Punctul de discernământ 2

Pentru a putea închide porțile de intrare a lui Satan în oraș, trebuie să depistăm păcatele orașului, apoi trebuie să ne pocăim pentru aceste păcate, oprind astfel domnia împărăției întunericului. Mărturisirea păcatului trebuie să se facă în grup pentru că păcatul a fost făcut de mulți oameni. Nu le este ușor americanilor să facă acest lucru. S-ar putea să puneți întrebarea: "Dar nu este păcatul *meu*. Nu trebuie ca oamenii aceia să fie răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru ceea ce au făcut?" Ba da, trebuie. Însă, Dumnezeu judecă

orașele în întregime. Priviți judecata lui Dumnezeu pentru orașul Babilon și pentru alte orașe rele. Orașele nu au un suflet veșnic. Așa că trebuie să își primească pedeapsa aici și acum.

Noi, ca mijlocitori, stăm în spărtură pentru orașele noastre și strigăm: „În judecată, amintește-Ți de îndurare.

Merităm judecata, însă te rugăm să ne cruți." Fiecare persoană din oraș va sta în fața lui Dumnezeu pentru păcatul personal, dar totuși noi putem să ne pocăim în numele unui oraș sau al unui popor și să-I cerem lui Dumnezeu iertare pentru el ca întreg.

Amintiți-vă că Daniel a stat în spărtură pentru păcatele poporului său chiar dacă el personal era neprihănit: "Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduirile Tale" (Daniel 9:5). Și Neemia s-a pocăit de păcatele poporului său: "Te-am supărat, și n-am păzit poruncile Tale, legile și orânduirile pe care le-ai dat robului Tău Moise" (Neemia 1:7).

Omenirea are, de fapt, stăpânirea teritorială. Lui Adam i s-a spus să îngrijească Grădina Eden chiar dacă exista încă o lume întreagă în afară de aceasta. Ucenicilor li s-au dat indicații specifice despre strategia răspândirii Împărăției. Și noi suntem într-un anumit sens "duhuri teritoriale" pentru că Dumnezeu este Cel care alege când trebuie să ne naștem și, dacă Îl vom urma, unde vom locui. El ne-a destinat să fim în anumite spații geografice pentru a intra în stăpânirea porților vrăjmașului, din acel loc.

Cum puteți descoperi păcatele din orașul vostru? Începeți prin a studia cele trei domenii în care își stabilește Satan domnia: fizic, spiritual și politic. Puteți să descoperiți lipsa de evlavie care se manifestă în fiecare din aceste domenii. Mergeți la bibliotecă și studiați cărți care s-au scris despre orașul sau țara în care locuiți. Vorbiți cu istoricii locali sau cu oamenii care au locuit mult timp în zonă. Sunt sigură că Dumnezeu a pus deoparte oameni care se ocupă de cercetarea istoriei orașului, fie că ei își dau seama sau nu. Iată o listă de întrebări pe care le folosim atunci când cercetăm orașele pentru Generalii Pentru Mijlocire:

1. De ce a fost întemeiat orașul? Există vreo indicație despre corupție în conducerea lui?

2. Cine au fost primii oameni care au trăit în zonă și ce s-a întâmplat

cu ei?

3. Ce spune orașul despre el însuși? Există vreun slogan sau vreun motto?

4. Pe ce principii a fost construit orașul? Cei care au organizat conducerea lui erau credincioși sau corupți?

5. Cine a introdus creștinismul în zonă? Este vreo dovadă de înșelăciune religioasă?

6. A suferit vreodată orașul sau oamenii săi vreun dezastru fizic? Există urmele vreunor traume care să fi afectat întreaga comunitate?

7. Există vreo dovadă de lăcomie în sistemul economic?

Mai puteți găsi dovezi de influență demonică studiind muzica, cultura, arhitectura și arta. De multe ori, lucrurile vizibile sunt indicii despre lucrurile invizibile.

> "În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți; fiindcă, cu toate că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au dedat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat. S-au fălit că Sunt înțelepți, și au înnebunit; și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târâtoare."
>
> (Romani 1:20-23)

În câteva orașe am descoperit duhuri stăpânitoare care controlau arta folclorică. În Resistencia am găsit trei panouri pictate cu simboluri ale duhului morții. Uneori tablourile sunt senzuale și indică existențe unui duh de desfrânare și senzualitate. Nu este un lucru surprinzător că acele orașe au o rată mare de delicte sexuale.

În America nu este greu să discerni duhurile stăpânitoare din unele din marile orașe prin observarea arhitecturii. Atunci când intrați în zona de centru a orașului cele mai mari clădiri vor fi în mod invariabil băncile. Altădată, cea mai mare clădire dintr-un oraș sau

sat ar fi fost biserica. De fapt, au început să se pună turle pe biserici chiar din acest motiv, pentru ca să fie cele mai înalte construcții din localitate.

Cam cu cinci ani în urmă predam niște cursuri de luptă spirituală în San Antonio, Texas. Chiar pe la mijlocul prelegerii mi-am dat seama de ce era un duh atât de puternic de crimă și violență în oraș. La nici 1,5 km de locul unde se ținea conferința se afla Alamo, leagănul de libertate al Texasului. Mult sânge s-a vărsat între mexicani și texani la Alamo. Acest lucru a dat intrare liberă duhului de crimă și violență.

Dărâmarea întăriturilor

Odată ce descoperiți care sunt duhurile care apasă asupra orașelor, cum procedați pentru a distruge întăriturile vrăjmașe? Dați-mi voie să vă reamintesc că acest capitol nu este decât un rezumat al unui proces mult mai amplu.

Nivelul personal

Primul nivel pentru care trebuie pornit la luptă este nivelul personal. Este important să vă căptușiți toate găurile din armură pentru ca dușmanul să nu poată intra și lovi. Putem să proclamăm în fiecare zi: "Cum sare vrabia încoace și încolo și cum zboară rândunica, așa nu nimerește blestemul neîntemeiat" (Proverbe 26:2), însă nu ne dăm seama că întăriturile din propriile noastre vieți sunt porți deschise pentru dușman.

La o întâlnire a Rețelei de Luptă Spirituale, Ed Silvoso a făcut o afirmație care mi-a schimbat viața. El a spus: "Mi-am dat seama că în fiecare loc unde Biblia vorbește despre lupta spirituală, este în conjunctura învățăturilor despre relații".

După întâlnire am făcut un studiu al binecunoscutelor pasaje despre luptă. Ceea ce am aflat mi-a deschis ochii! Încercasem să urmăm îndemnul din Efeseni 6:10, de exemplu, - "Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul" - fără să împlinim lucrurile care preced expresia "încolo". Cea mai mare parte a Epistolei către Efeseni se ocupă de relații - în familie, în căsătorie și în biserică. Dacă dușmanul are o punte deschisă în oricare din aceste locuri, trebuie să vă ocupați de aceste domenii înainte de a intra în luptă împotriva domniilor și stăpânirilor.

O altă întăritură la nivel personal este cea a sinelui. Orice drept pe care ni-l păstrăm poate fi exploatat de dușmanul sufletelor în timpul luptei. Unele din drepturile la care trebuie să renunțăm pentru a putea dărâma întăriturile sunt :

- dreptul de a ne simți jigniți
- dreptul la timpul personal
- dreptul de a face ce vrem cu bunurile noastre materiale
- dreptul la auto-compătimire
- dreptul la autojustificare
- dreptul al a fi înțeles
- dreptul de a critica.

Păzindu-vă de aceste lucruri, veți ține ușa închisă și vă veți păzi de diavol.

Nu toate întăriturile vor fi depășite peste noapte, dar simplul fapt că vă aflați în proces nu trebuie să vă oprească de la a intra în război. Duhul Sfânt vă va arăta toate lucrurile din viața dumneavoastră care nu Îi sunt pe plac.

Unele vor părea greu de îndeplinit. Totuși, dacă vă înscrieți în armata de rugăciune a lui Dumnezeu, e ca și pe front. Vi se taie părul până la lungimea pe care o vor ei, vi se fac vaccinuri, vi se spune când să vă treziți și unde să mergeți. Dumnezeu știe cum să facă din noi soldați buni.

Nivelul mental

O altă întăritură care trebuie demolată atunci când ne hotărâm să cucerim un oraș pentru Dumnezeu este mintea credincioșilor. De prea multe ori, Satan îi convinge pe credincioși că orașul nu poate fi câștigat pentru Cristos. Ani întregi a lucrat Satan pentru a pune limite credinței voastre în cele privitoare la oraș. El a indus gândul că se poate ca unii să fie câștigați pentru Cristos, dar că o trezire generală. e imposibilă. El insinuează iarăși și iarăși că unii oameni sunt pur și simplu prea împietriți fașă de Evanghelie și că nu are rost să credem că pot fi mântuiți. Amintiți-vă definiția pe care Edgardo Silvoso a dat-o întăriturilor: "Întăritura este o mentalitate impregnată de lipsă de speranță, care face ca un om credincios să accepte ca neschimbabile lucruri despre care știe că sunt împotriva lui Dumnezeu".

Căutarea unităţii

După cum am mai învăţat de la Ed Silvoso, şi întăriturile împotriva unităţii trebuie să fie îndepărtate din mintea pastorilor şi apoi a credincioşilor pentru ca un oraş să poată fi câştigat. Pastorii trebuie să fie primii care să creadă că Dumnezeu poate doborî întăriturile ideologice dintre creştini – dintre confesiuni şi grupuri de credincioşi. Ei trebuie să înţeleagă că sunt cu toţii un singur Trup şi că oraşul nu va putea niciodată să fie câştigat dacă numai o parte a Trupului este la lucru. Fiecare încheietură trebuie să depună efort pentru a câştiga oraşul pentru Cristos. Aşa cum a fost nevoie de toate triburile lui Israel pentru a cuceri Ţara promisă - Canaan, este nevoie de toate părţile Trupului lui Cristos pentru a moşteni teritoriul promis al unui oraş.

Cum poate fi realizată această unitate? De multe ori, Dumnezeu va unge un lider care să fie Iosua acelui oraş. Acest Iosua va primi binecuvântarea de la Dumnezeu de a aduce împreună pastorii şi liderii bisericilor din oraş. Alţi lideri chemaţi de Dumnezeu se vor uni într-un legământ de rugăciune pentru unitate.

Smerenia are un efect devastator asupra dezbinării religioase. Atunci când pastorii şi liderii dintr-o zonă se binecuvântează reciproc în loc să mai ridice ziduri de despărţire, dacă vor înţelege că deseori devin excesiv de protectori cu oile „lor", va coborî unitatea lui Dumnezeu şi întăriturile ideologice vor fi dărâmate. Uneori, aceste întărituri sunt dărâmate atunci când o biserică acordă ajutor unei alte biserici. Nu aţi fi surprinşi dacă un pastor al unei biserici din apropiere s-ar oferi să vă ajute la curăţenie în jurul bisericii voastre?

Criza şi lupta

Un alt mod în care sunt distruse întăriturile ideologice este situaţia de criză. Ivirea unei crize înlătură aroganţa şi aduce oamenii înapoi la credinţa de bază – domnia lui Isus Cristos şi nevoia de a-L face cunoscut tuturor.

Atunci când suferă, oamenii sunt flămânzi după puterea lui Dumnezeu. De multe ori s-au dărâmat ziduri pentru că, în timpul unei crize, creştinii I-au cerut minuni lui Dumnezeu.

Opoziţia

O altă armă puternică în lupta spirituală este a acţiona într-un spirit opus celui cu care luptăm. Pentru prima oară am aflat despre această

armă de la John Dawson. Dacă doriţi să învingeţi un duh de lăcomie, dăruiţi. Dacă luptaţi împotriva unui duh religios de izolare şi aroganţă, smeriţi-vă şi fiţi o binecuvântare.

Asaltul frontal

Ultimul aspect al luptei spirituale la care mă voi referi în acest capitol este lupta împotriva duhurilor teritoriale care se află peste oraşe şi naţiuni, printr-un atac frontal. Celelalte tipuri pe care le-am discutat sunt eficiente, însă mai indirecte prin natura lor.

Vreau să merg puţin mai în profunzime şi să vă arăt în această secţiune cum conduce organizaţia Generali ai Mijlocirii grupurile de rugăciune pentru a dărâma întăriturile de peste oraşele lor. Nu vreau să spun că acesta este singurul mod sau cel mai bun, însă este foarte eficient. Ţineţi minte că trebuie să urmaţi îndrumarea Duhului Sfânt şi că fiecare situaţie este diferită. Poate că această trecere în revistă vă va ajuta să creaţi un model pentru oraşul vostru.

Înainte ca Generalii Mijlocirii să intre într-un oraş, mai multe lucruri trebuie să se întâmple şi aceasta pentru că lucrarea noastră este aceea de a-i învăţa cum să confrunte căpeteniile:

1. Pastorii trebuie să fie uniţi. Aceasta înseamnă că majoritatea pastorilor din zonă trebuie să fie de acord că este nevoie de luptă spirituală şi să dorească să participe la distrugerea întăriturilor. Altfel, tot ce vom putea face va fi doar să îndepărtăm întăriturile locale personale şi ideologice.

2. Trebuie să fie timpul hotărât de Dumnezeu, *kairos* (timpul strategic), pentru a intra în acţiune şi a trece la asaltul căpeteniilor. Acest lucru poate fi făcut doar după ce li s-a slăbit puterea prin unitatea bisericilor şi înlăturarea întăriturilor personale. De asemenea, şi lucrările de mare anvergură de eliberare personală de demoni, slăbesc puterea duhurilor teritoriale.

Acelaşi lucru s-a întâmplat când Isus şi-a trimis înainte grupurile de rugăciune în fiecare oraş şi loc în care urma să meargă. Atunci când s-au întors plini de bucurie şi au spus: „Doamne, chiar şi dracii ne sunt supuşi în Numele Tău" (Luca 10:17), Isus le-a răspuns: „Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer" (Luca 10:18). Cred că Isus vorbea despre distrugerea puterii duhurilor teritoriale prin faptul că ucenicii au scos demoni, au făcut vindecări şi au vestit

Evanghelia.

3. Liderii locali vor trebui să se pună de acord să postească şi să mijlocească atâta timp cât le va spune Domnul.

4. Liderii ar trebui să se pună de acord aducând oamenii la un seminar despre lupta spirituală pentru a-şi reînnoi mintea în acest domeniu şi pentru a primi învăţătură. În Argentina, Harvest Evangelism condus de Ed Silvoso, a adunat liderii în mai multe oraşe. Cu cât au primit mai multă învăţătură, cu atât au fost mai uşor eliberate oraşele. Cele mai lungi seminarii de învăţătură pe care le-am ţinut în Argentina au fost de 4 zile consecutiv câte 8 ore pe zi.

5. Liderii locali ar trebui să fie de acord să participe la rugăciunea pentru oraş. Un misionar a exprimat acest lucru în felul următor: „Atunci când israeliţii au intrat în Canaan, preoţii au intrat primii şi au stat în apa Iordanului pentru ca restul poporului să poată trece".

6. Cercetarea despre istoria oraşului ar trebui să fie completă (vezi întrebările ajutătoare menţionate anterior).

7. Această cercetare trebuie să ajungă la un grup de pastori şi lideri.

8. Liderii ar trebui să îl întrebe pe Domnul care sunt numele întăriturilor din zonă.

9. Câteva copii ale acestui studiu ar trebui trimise biroului nostru pentru a ne ruga şi căuta strategia potrivită pentru zona respectivă.

10. Dacă este posibil, ar fi bine ca liderii locali să se întâlnească înainte de întrunirea întregului grup.

11. Pastorii şi liderii ar trebui să facă o plimbare de cercetare a întăriturilor oraşului.

După ce s-au încheiat pregătirile, vom ţine seminarii prin care vom ajuta oamenii să înţeleagă validitatea scripturală a ceea ce vom face. La sfârşitul seminarilor le cerem să se roage şi să îl întrebe pe Dumnezeu dacă trebuie să ni se alăture la rugăciunea pentru oraş. Celorlalţi le cerem să mijlocească în timpul în care mergem în acţiune cu echipa, care include pastorii şi liderii care constituie grupul de luptă şi tactici spirituale, grup care va da asaltul. Este bine să faceţi acest lucru când sunteţi odihniţi fizic, însă, de multe ori, este necesar un „marş forţat" din cauza crizei de timp şi atunci va trebui

să faceţi un efort să mergeţi înainte.

Iată calificările pe care le sugerăm pentru echipa de luptă şi tactici spirituale. Fiecare membru în parte ar trebui:

- Să vină la rugăciune la îndemnului Domnului
- Să fie matur în Duhul
- Să nu fie implicat în vreun păcat în mod conştient
- Să nu îi fie teamă
- Să fie subordonat unei biserici locale.

Cine se roagă, de fapt, atunci când vă adresaţi duhurilor teritoriale? Acest lucru poate fi făcut de cei care au autoritatea necesară prin ungere sau prin dreptul de naştere. Se poate împlini şi prin alţii, însă s-a dovedit mult mai eficient atunci când este făcută de liderii locali. Acesta este unul dintre motivele pentru care Dumnezeu i-a pus în acel oraş. Cred din toată inima că Dumnezeu vrea ca fiecare generaţie să înveţe să lupte, pentru că toţi vor trebui să se confrunte cu proprii giganţi. Nici o întăritură nu poate fi distrusă complet până nu vine Isus şi îl aruncă pe Satan în abis, o dată pentru totdeauna. Fiecare generaţie îi va frânge puterea şi îl va lega pentru „o vreme" de pe teritoriul ei. Judecători 3:1-2 spune:

> Iată neamurile pe care le-a lăsat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toţi cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului. El voia numai ca vârstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască şi să înveţe războiul, şi anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte.

Aceasta a fost pregătirea generală. Cum ne rugăm împotriva duhurilor teritoriale?

Nu uitaţi să vă rugaţi pentru protecţia fiecărei persoane şi a fiecărui membru al familiilor lor, pentru cei dragi, pentru biserici şi mijlocitorii care se roagă pentru ei. De multe ori, citim Psalmul 91 cu voce tare, sau alte texte din Biblie care vorbesc despre protecţie. De multe ori, ne oprim pentru a ne îmbrăca cu armura lui Dumnezeu din Efeseni 6 şi de multe ori îngenunchem şi ne smerim sub mâna atotputernicului Dumnezeu, înţelegând că nu avem nici o putere sau autoritate decât cea care vine de la El.

Apoi, începem să ne rugăm pentru iertarea păcatelor. Se pare că în mod special este de ajutor ca rugăciunea să fie făcută de o persoană care reprezintă domeniul pentru care cereţi iertarea

păcatelor. De exemplu, dacă guvernul a dat vreo lege care sfidează legile lui Dumnezeu, un om al legii ar trebui să ceară iertare pentru acest păcat în numele întregului oraş.

Odată ce grupul s-a pocăit de păcate, eu le cer de obicei pastorilor care au o ungere puternică şi autoritate să conducă rugăciunea împotriva duhurilor teritoriale şi să comande dărâmarea lor. Nu trebuie să faceţi acest lucru până nu v-aţi pocăit de păcate, pentru că nu vor fi zdrobite întăriturile. Acesta este un domeniu în care trebuie să vă lăsaţi cu grijă conduşi de Duhul Sfânt. Liderii au o mare responsabilitate faţă de cei pe care i-au luat cu ei la luptă. Poate fi dezastruos să porniţi la atac împotriva duhurilor teritoriale atunci când nu este timpul. Dumnezeu pune o pace şi o credinţă mare în inima pastorilor şi a liderilor atunci când este timpul potrivit să se roage împotriva duhurilor.

Partea finală a acestui tip de luptă spirituală este „plantarea" Cuvântului lui Dumnezeu în oraş, în două moduri.

Primul mod este umplerea golului lăsat după plecarea spiritelor rele, înlocuindu-le cu Cuvântul lui Dumnezeu. De exemplu, atunci când ne-am rugat împotriva duhului San La Muerte (duhul morţii), am proclamat „Isus este viaţa". În una din parabolele sale, Isus a spus:

> Atunci (duhul necurat) zice: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit. Şi, când vine în ea, o găseşte goală, măturată şi împodobită. Atunci se duce şi ia cu el alte şapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, şi starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai aşa se va întâmpla şi cu acest neam viclean." (Matei 12:44-45)

În al doilea rând, vorbiţi restaurare peste oraş în acord cu chemarea sa iniţială. Dumnezeu a hotărât un scop pentru fiecare oraş, chiar dacă ar părea că duşmanul a preluat comanda. Este important să îl întrebaţi pe Domnul care a fost motivul pentru care a întemeiat oraşul.

Oraşul Resistencia a fost fondat iniţial ca zonă tampon pentru a proteja oraşul Corientes de peste râu de vreun atac duşman, însă darul său răscumpărat era destul de diferit de aceasta. Rugându-ne, am aflat că oraşul avea un dar pentru arte şi muzică pe care Dumnezeu vroia să le folosească pentru scopurile Împărăţiei Sale. Darul muzical este folosit în mijlocirea prin laudă pentru a se

împotrivi diavolului, aşa că numele Resistencia (rezistenţă) este chiar potrivit. Am „eliberat" aceste daruri pentru a-şi împlini menirea.

Acesta este modul în care am fost călăuziţi să ne rugăm pentru oraşe la Generali ai Mijlocirii. Uneori, atunci când vorbesc cu liderii despre lupta spirituală, am impresia că aud proverbiala poveste a orbilor care încearcă să descrie un elefant. Vă amintiţi că în poveste, o persoană atinge coada elefantului şi îl descrie ca semănând cu o frânghie. Altul îi atinge trupul şi îl aseamănă cu un zid, şi aşa mai departe.

Tot aşa, pentru că Dumnezeu face ca anumiţi lideri să fie specializaţi în doborârea anumitor tipuri de întărituri, fiecare dintre ei simte că domeniul lui sau al ei este cel mai important. Unii vor acţiona la nivelul întăriturilor personale şi vor spune: „Trebuie să fim sfinţi". Alţii declară: „Când vom fi cu toţii în unitate, atunci toate întăriturile vor fi doborâte", iar alţii: „Dacă nu vă adresaţi în mod direct căpeteniilor care se află deasupra unui anumit oraş, nimic nu se va întâmpla". Fiecare dintre acestea proclamă o parte, dar fiecare parte singură nu va avea un efect de durată. Părerea mea este că este nevoie de toţi într-o anumită măsură pentru a câştiga oraşul.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze atunci când luaţi în stăpânire porţile duşmanului şi să folosească inimile mijlocitorilor voştri pentru a-Şi lărgi Împărăţia. Mă rog ca principiile din această carte să vă folosească ca ghid şi încurajare în împlinirea acestei chemări. Este un privilegiu să ne rugăm pentru lucrurile care sunt în inima lui Dumnezeu.

Fie ca toţi să Îl slujim cu credincioşie!

Ghid de studiu

Versete cheie

Isaia 14-12	2 Corinteni 2:11
Ieremia 1-10	2 Corinteni 10:4
Ezechiel 28:11-19	Efeseni 1:21
Daniel 10:12-13	Efeseni 3:10
Matei 11:12	Efeseni 6:11-12
Matei 16:18	Coloseni 2: 15
Luca 11:17-22	

Capitolul 1: Chemarea la mijlocire

1. V-ați trezit vreodată noaptea cu nevoia imperioasă de a vă ruga? De unde ați știut pentru ce să vă rugați? Ați aflat cumva dacă rugăciunile voastre aveau vreun efect?

2. Ce înseamnă ca o rugăciune să primească răspuns în cer înainte ca ea să fie împlinită în lumea vizibilă? Sunteți de acord cu această idee?

3. Ce părere aveți despre această rugăciune: "Doamne, voi face orice vei vrea Tu să fac; voi merge oriunde vei vrea Tu să merg; și în orice condiții mi-ai cere-o"? Dacă ați spune o astfel de rugăciune, la ce v-ar putea chema Dumnezeu? Oare ce v-ar cere El să sacrificați?

4. Credeți că puteți fi unul dintre cei aleși de Dumnezeu pentru mijlocire? Dați argumente.

5. Dacă "mijlocirea nu se poate învăța, ci mai mult se prinde din zbor", aveți ocazia să observați și să experimentați puterea lui Dumnezeu la lucru în viețile unor mijlocitori maturi? Numiți câțiva "giganți ai rugăciunii" cu care ați putea petrece timp și de la care ați putea învăța în mod personal.

6. Ce cărți v-au provocat la mijlocire sau v-au dat de gândit în această privință?

Capitolul 2: Generali ai mijlocirii

1. De ce este importantă unitatea în rugăciune pentru rugăciunea eficientă? În ce mod diferă acest tip de unitate de unitatea doctrinară?

2. Ce fel de strategii de mijlocire poate oferi biserica sau confesiunea din care faceți parte Trupului lui Cristos?

3. Care este legătura dintre pocăință, iertarea de păcate și distrugerea întăriturilor lui Satan?

4. V-a dat vreodată Dumnezeu o viziune care a intrat ulterior pe un drum cu obstacole? Ați început să vă îndoiți de ceea ce v-a spus Dumnezeu? Descrieți lupta pe care ați dus-o.

5. V-ați gândit vreodată că ziarul ar putea fi un bun jurnal de rugăciune? Cum ar putea fi folosit pentru acest scop?

6. Cunoașteți cumva mijlocitori dezechilibrați sau grupuri de mijlocire care i-au făcut pe alții să disprețuiască mijlocirea? Cum puteți să îi ajutați pe liderii creștini pe care îi cunoașteți să devină mai deschiși la mijlocirea de care au nevoie?

7. Ca templu al Duhului Sfânt, v-ați privit vreodată pe voi înșivă ca "o casă de rugăciune pentru toate popoarele"? Discutați.

Capitolul 3: Principiul inimii curate

1. Atunci când Dumnezeu îți arată ceva despre o altă persoană, care este primul impuls? Ce spune acest lucru despre motivele inimii tale?

2. Simțiți vreodată mai mult respect pentru un mijlocitor eficient decât pentru Dumnezeu care răspunde rugăciunilor? V-ați felicitat vreodată atunci când rugăciunile v-au fost ascultate?

3. Se întâmplă uneori ca rugăciunile să vă fie împiedicate de propria voință sau dorințe?

4. Se întâmplă vreodată ca rugăciunile să vă fie pătate de vreo rană mai veche din inimă, de amărăciune sau de neiertare?

5. Există vreun motiv pentru care ar fi nevoie ca Dumnezeu să vă curețe inima chiar acum? Rugați-L să vă arate inima și motivele ei.

6. Poate că uneori mijlocirile noastre vor preîntâmpina vreun dezastru necunoscut sau vor acoperi cu blândețe păcate ținute în secret. Ce părere aveți de faptul că nici noi, nici alții nu vom ști sigur ce au făcut rugăciunile noastre până când vom ajunge în cer?

Capitolul 4: Împlinitorii

1. Dacă "legea rugăciunii este cea mai mare lege din univers", ce legătură este între acest lucru și faptul că Dumnezeu nu vrea răul, ci îl îngăduie din cauza stării decăzute a lumii?

2. Sunteți de acord cu ideea că uneori Dumnezeu nu intervine până când nu se roagă un mijlocitor ca voia Lui să se facă pe pământ? De ce sau de ce nu?

3. Ce părere aveți de faptul că noi, ca Trup al lui Cristos, avem responsabilitatea ca printr-o mijlocire activă să aducem pe pământ voia lui Dumnezeu? Ce se întâmplă dacă nu ne rugăm?

4. Cunoașteți vreun caz în care rugăciunea pentru o persoană, pentru un oraș sau o țară a schimbat cursul istoriei?

5. Ce s-ar fi întâmplat dacă Isus nu ar fi câștigat victoria în Ghetsimani rugându-Se pentru prețul supunerii pe care trebuia să îl plătească și mijlocind să se facă voia lui Dumnezeu? Credeți că Dumnezeu și-ar fi continuat planul de mântuire de la Calvar?

6. Identificați câteva situații din comunitatea în care locuiți în care nu este glorificat Dumnezeu. Cum se poate implica Trupul lui Cristos pentru a se ruga pentru împlinirea voii lui Dumnezeu în acele situații?

7. Aţi recurge personal la vreuna dintre acţiunile de mijlocire menţionate în acest capitol: plantarea unei Biblii în pământ, postul, pocăinţa pentru păcatele generaţiilor, ocuparea unei piste de zbor, rugăciunea pentru ştiri, rugăciunea făcută pe baza numelor dintr-o carte de telefoane, condusul maşinii sau plimbarea printr-un cartier în timpul rugăciunii de mijlocire...?

Capitolul 5: Lucrarea de mijlocire

1. În ce mod poate fi mijlocirea o luptă: defensivă sau ofensivă?

2. Ce poziţie credeţi că ocupaţi actualmente în armata lui Cristos?

3. Descrieţi câteva posibile strategii ale lui Satan împotriva Trupului lui Cristos. (Gândiţi-vă la aspecte militare ale luptei de guerila, de exemplu.) Puteţi să vă gândiţi la o contra-strategie pe care o poate folosi biserica pentru fiecare dintre ele?

4. Sunteţi un "străjer pe zid" pentru familie, biserică, comunitate sau naţiune? Pentru ce vrea Dumnezeu să vă rugaţi?

5. Dacă sunteţi într-un grup de mijlocire, cum puteţi face ca întâlnirile la care participaţi să nu se transforme în sesiuni de bârfă?

6. Ce s-ar fi întâmplat dacă Dutch DuPuis s-ar fi trezit, dar nu ar fi ştiut pentru ce? Cum poate să înveţe mijlocitorul să Îl asculte cu claritate pe Dumnezeu?

7. Care este relaţia dintre rugăciune şi trezire? Cum puteţi pregăti trezirea în oraşul sau ţara în care locuiţi?

Capitolul 6: Darul mijlocirii

1. Vă place să vă petreceţi timpul liber în rugăciune? Dacă nu, aţi vrea să vă placă?

2. Aţi primit de la Dumnezeu un obiectiv pentru care să vă rugaţi? Care este acesta?

3. Ce credeţi că a vrut să spună Gordon Lindsay prin "rugăciune

violentă"?

4. Cum reacţionaţi faţă de oameni care se roagă altfel decât dumneavoastră? Este posibil ca mijlocitorii cu stiluri diferite de rugăciune să se roage totuşi în acelaşi grup?

5. Care ar fi câteva discipline spirituale care vă pot ajuta să perseveraţi şi să creşteţi în rugăciune (fie că aveţi darul mijlocirii, fie că nu)?

6. Vi se pare o povară să aveţi o listă de rugăciune sau acest lucru vă este de ajutor? Dacă folosiţi o astfel de listă, mai petreceţi timp ascultându-L pe Dumnezeu pentru a vedea dacă are vreo prioritate?

7. Cât de des folosiţi versete când vă rugaţi pentru alţii? Descrieţi care sunt beneficiile unei astfel de rugăciuni.

8. Aţi avut vreodată vise care păreau să aibă o semnificaţie spirituală? Cum le-aţi interpretat?

9. Cum reacţionaţi de obicei la un vis despre un dezastru? Cum vrea Dumnezeu să reacţionăm?

Capitolul 7: Lideri de rugăciune

1. Cum poate fi prevenită epuizarea mijlocitorilor în rugăciune din cauza compasiunii lor pentru ceilalţi?

2. Gândiţi-vă la câţiva lideri de rugăciune pe care îi cunoaşteţi (chiar şi la voi, dacă intraţi în această categorie). Care credeţi că este darul fiecărei persoane? De ce?

3. Biserica din care faceţi parte are un lider de rugăciune? În ce mod aţi putea ajuta biserica să dea prioritate acestei lucrări?

4. Cum vi se pare, ca mijlocitor, să primiţi călăuzire şi să daţi socoteală unei biserici locale? Cine vă sfătuieşte şi cine se roagă pentru voi? Cine vă este suficient de aproape ca să vă corecteze atunci când este nevoie?

5. Când L-aţi întrebat ultima oară pe Dumnezeu dacă vrea să faceţi vreo schimbare în lucrare?

6. Aţi trecut vreodată prin vreo perioadă de nelinişte în lucrare? Era vorba de un timp de tranziţie şi de schimbare sau doar rezultatul rănilor şi al descurajării?

Capitolul 8: Limbajul mijlocirii

1. Aţi fost vreodată implicat într-un grup de mijlocire care folosea un limbaj pe care nu îl înţelegeaţi? Descrieţi ceea ce aţi simţit şi cum aţi reacţionat.

2. Dacă folosiţi câteodată termeni specializaţi în mijlocire, puteţi să daţi o definiţie biblică şi concisă pentru fiecare dintre ei?

3. Care este rolul rugăciunii de învoială în a reduce şi a accentua rolul şi responsabilitatea unui mijlocitor?

4. De ce credeţi că postul măreşte eficienţa rugăciunii?

5. Aţi simţit vreodată siguranţa că aţi primit răspuns la rugăciune chiar înainte de a vedea vreo schimbare în lumea naturală? De unde aţi ştiut că rugăciunea a primit răspuns?

6. Daţi câteva exemple de întărituri - teritoriale, ideologice şi personale - în ţara, oraşul sau familia voastră.

7. Recitiţi definiţia lui Edgardo Silvoso despre întărituri şi încercaţi să identificaţi câteva situaţii "fără speranţă" din familia voastră, din oraş, din naţiune sau din lume. Chiar sunt ele de neschimbat? Dacă aţi avea toată credinţa din lume, pentru ce lucru "imposibil" aţi vrea să aveţi credinţă că Dumnezeu îl va înfăptui?

8. Ce părere aveţi despre ideea că uneori mijlocirea este o chestiune de viaţă şi de moarte?

9. Dacă cineva se roagă pentru a-l lega pe duşman şi nu pare să aibă loc nici o schimbare, înseamnă că acea persoană s-a rugat greşit sau cu infatuare?

10. De ce este important ca mijlocitorii să înţeleagă care este autoritatea noastră în Cristos?

Capitolul 9: Manifestarea mijlocirii

1. Dumnezeu are sentimente? În ce mod ar fi afectată relaţia noastră personală cu El dacă am şti că nu are?

2. A cere ca Dumnezeu să ne răspundă la rugăciuni poate fi un lucru periculos. Cum putem şti că am făcut o rugăciune de travaliu legitimă?

3. Aţi văzut pe cineva intrând în travaliu atunci când aţi fost într-un grup de rugăciune? Şi-a menţinut acea persoană controlul de sine? Cum aţi reacţionat voi şi ceilalţi mijlocitori?

4. Vă este greu să vă manifestaţi emoţiile, ca de exemplu să plângeţi, chiar şi în particular? În ce mod ar putea fi acest lucru o piedică în mijlocire?

5. Dacă aveţi tendinţa să vă exprimaţi liber emoţiile, v-aţi pomenit râzând în rugăciune la fel de des ca şi plângând? Dumnezeu plânge mai mult decât râde? Explicaţi.

6. Care este diferenţa dintre a râde sau a vă bate joc de duşman în rugăciune şi a-l ironiza?

7. Grupul de rugăciune al bisericii din care faceţi parte este de obicei solemn? Cum ar putea cunoaşte mijlocitorii mai mult din bucuria Domnului în rugăciune?

Capitolul 10: Mijlocirea greşită

1. V-aţi recunoscut cumva în vreo parte a acestui capitol? Pocăiţi-vă chiar acum şi rugaţi-L pe Dumnezeu să vă arate motivele inimii şi dorinţa Lui.

2. Cât timp petreceţi meditând la Cuvântul lui Dumnezeu? Vă lăsaţi călăuziţi de cei pe care i-a pus Dumnezeu în autoritate peste voi? Ce altceva ar putea ajuta la păstrarea integrităţii rugăciunilor voastre?

3. Ce aţi face dacă Domnul v-ar înştiinţa că pastorul greşeşte? Dar dacă un alt mijlocitor din biserica voastră ar începe să vorbească despre acelaşi lucru?

4. Cunoaşteţi mijlocitori care par să primească cuvinte dure de judecată pentru alţii? Oare există răni din trecutul lor care au nevoie de vindecare?

5. Se răzgândeşte vreodată Dumnezeu? Aduceţi argumente biblice pentru a vă susţine răspunsul.

6. Dacă Dumnezeu v-a arătat că va aduce judecata în anumite situaţii, în ce mod aţi putea mijloci ca El să arate îndurare?

7. Mijlocitorii care stau ca „scuturi de rugăciune" pentru alţii, vor descoperi că au intrat într-o linie de foc. Ce ar trebui să faceţi dacă v-aţi pomeni că sunteţi lovit?

8. Sunteţi de acord că rugăciunile de manipulare şi de control sunt similare vrăjitoriei? În ce mod?

9. Vi s-a întâmplat vreodată să găsiţi singuri o soluţie la o problemă şi să Îl rugaţi apoi pe Dumnezeu să o împlinească? Cum putem să ne dăm seama dacă ne-am rugat împotriva voii lui Dumnezeu şi cum putem să ne păzim de acest lucru?

Capitolul 11: Mijlocirea profetică

1. Vă nelinişteşte cumva ideea mijlocirii profetice? De unde putem şti dacă anumite rugăciuni vin de la Dumnezeu atâta timp cât avem prea puţine informaţii din lumea vizibilă care ne-ar putea ajuta?

2. Aţi ezitat să spuneţi rugăciunile îndrăzneţe care vă porneau din inimă de teama de a nu greşi?

3. Cum ne poate ajuta un jurnal de rugăciune să vedem dacă Îl auzim corect pe Dumnezeu? Ce alte beneficii mai poate avea un jurnal de rugăciune?

4. Luaţi în serios ideea că este posibil ca copiii să mijlocească profetic? Cum putem să îi pregătim şi să îi încurajăm în această privinţă?

5. Aţi avut vreodată sentimentul urgenţei în rugăciune? Este oare posibil să fi fost mijlocire profetică? De ce sau de ce nu?

6. Dacă Margaret Moberly are dreptate, atunci de ce sunt toţi profeţii mijlocitori?

7. Un mesaj profetic indică întotdeauna o concluzie dinainte stabilită? De ce s-au luptat în mijlocire acei părinţi din Hemet, California pentru fata lor după ce au primit mesajul profetic?

8. Ce spuneţi de ideea că mijlocirea lui Isus pentru noi din Evrei 7:25 se poate realiza prin rugăciunile poporului Său?

9. Cui i-aţi putea împărtăşi gândurile şi informaţiile pe care le primiţi în rugăciune, şi care ar putea să vă ajute să le cântăriţi? Sunteţi dispus să aşteptaţi până când vă va da Dumnezeu voie să rostiţi cuvintele pe care vi le-a dat El în rugăciune?

Capitolul 12: Partenerii personali de rugăciune

1. Dacă sunteţi lider de rugăciune sau aveţi darul mijlocirii, există cineva care se roagă înde-aproape pentru dumneavoastră? Îi spuneţi în mod regulat nevoile specifice pe care le aveţi?

2. Dacă încă nu aveţi parteneri de rugăciune angajaţi la a vă susţine în mod constant în acest domeniu, care ar fi oamenii spre care vă îndreaptă Domnul pentru a-i însărcina cu această responsabilitate?

3. Din ce motive credeţi că liderii ezită să aibă parteneri de rugăciune?

4. Care sunt riscurile de a avea o relație apropiată cu un partener de rugăciune, în afară de cele menționate în acest capitol? Cum pot liderii găsi oamenii potriviți și cum pot fi evitate surprizele?

5. Descrieți pericolele care îl pândesc pe liderul sau predicatorul care nu primește mijlocire regulată.

6. Credeți că vrăjitoarele și sataniștii se roagă și postesc împotriva liderilor creștini? Dacă este așa, de ce credeți că blestemele lor își ating ținta?

7. Dacă într-adevăr se roagă cineva pentru dumneavoastră, cum vă simțiți știind că Domnul ar putea să le arate mijlocitorilor slăbiciunile dumneavoastră? Vă displace gândul de a le da acces în viața dumneavoastră și de a le împărtăși nevoile intime? Există limite în a face acest lucru?

8. Sunteți de acord că mijlocitorii unui lider împart în mod egal responsabilitatea și recompensele lucrării? În ce condiții ar putea fi adevărat acest lucru?

9. Știți cumva dacă pastorul, liderul organizației sau o altă persoană pentru care mijlociți are parteneri de rugăciune? Cum îl puteți încuraja să intre în acest gen de relație?

Capitolul 13: Mijlocirea prin laudă

1. V-ați gândit la bătălia spirituală ca la o responsabilitate apăsătoare? De ce este important să includeți lauda și bucuria?

2. V-ați gândit vreodată că lauda și cântecul sunt "exerciții de a te simți bine" care zidesc Trupul? De ce este important să recunoaștem cât de mult urăște diavolul să Îl lăudăm pe Dumnezeu?

3. Care sunt cântecele de laudă și închinare preferate? În ce măsură implică ele o formă de mijlocire? Are acest lucru vreo legătură cu ținta pe care v-a dat-o Dumnezeu în rugăciune?

4. Gândiți-vă la niște cartiere din comunitatea în care locuiți care ar

fi la fel de dubioase ca și Bulevardul Pleitner. Ar putea să organizeze biserica voastră o petrecere de bloc în acea zonă, care să includă lupta de mijlocire prin laudă?

5. Ați intrat în contact cu vreun grup care a practicat aceste acțiuni de mijlocire: umblarea, mărșăluirea, tropăitul, cântatul, aplauzele, strigătele, râsul? Aceste acțiuni au fost componente eficiente și potrivite ale mijlocirii?

6. Ce forma de mijlocire prin laudă ar fi potrivite pentru grupul vostru? Dar în întâlnirile bisericii?

7. De ce se întâmplă să nu vedem răspunsul la rugăciuni până când nu recunoaștem în laudă anumite atribute ale lui Dumnezeu care pot împlini acele nevoi?

Capitolul 14: Mijlocirea corporativă

1. Există o limită maximă pentru grupul de mijlocire? Ce adaptări ale sugestiilor din acest capitol ar fi utile în cazul grupurilor mari (prea mare ca rugăciunile unui om să fie auzite de toți)?

2. Descrieți cum poate crește credința celor care se roagă în mijlocirea de grup?

3. S-a reunit biserica voastră cu vreo altă biserică pentru a se ruga pentru comunitate? Care ar fi câteva beneficii ale unui astfel de parteneriat?

4. Există în biserică sau în organizația din care faceți parte o bună comunicare și deschidere? Identificați care sunt slăbiciunile și tăriile pe care le cunoașteți în acea relație.

5. Există oameni în grupul de mijlocire din care faceți parte cărora le este greu să îl urmărească pe lider și cursul întâlnirii? Ce este de făcut pentru a-i ajuta?

6. De ce este important să îi stimulați pe cei care au mai multe daruri în cadrul unui grup de mijlocire? Numiți anumite daruri care s-ar

putea dovedi folositoare în grup.

7. Cât de des foloseşte grupul vostru de rugăciune următoarele forme de mijlocire: rugăciunile de cerere, cele de proclamare, lauda de mijlocire, mijlocirea profetică, rugăciunea pe baza versetelor? Aveţi nevoie de mai multă varietate sau de echilibru?

Capitolul 15: Lanţuri de rugăciune şi plimbări de rugăciune

1. Aţi luat vreodată parte la o rugăciune de veghe (lanţ de rugăciune) sau aţi fost la o conferinţă în care s-a făcut aşa ceva? De ce unii oameni călătoresc pe cheltuiala proprie la o conferinţă pentru a nu face altceva decât a mijloci pentru ea?

2. Dacă aţi luat parte la o rugăciune de veghe, cum v-aţi simţit? Descrieţi experienţa şi sentimentele pe care le-aţi avut atât în timpul cât şi după timpul de rugăciune? Aţi avut probleme de reacomodare?

3. În ce alte situaţii sau scopuri, în afară de conferinţe, ar mai fi nevoie de rugăciune de veghe?

4. Cunoaşteţi vreo biserică care are camere de rugăciune deschise timp de 24 de ore pentru mijlocire continuă? Ce ar însemna să începeţi o astfel de cameră de rugăciune în biserica dumneavoastră?

5. Ce avantaje ar avea rugăciunea la faţa locului?

6. Descrieţi diferitele scopuri şi efecte ale unei plimbări de rugăciune făcute de un individ sau un grup faţă de un marş public de laudă de genul Marşului Pentru Isus?

7. Cât de des trebuie să aibă loc plimbările de rugăciune? Cât de mult timp trebuie să treacă pentru a observa schimbări vizibile într-un anumit cartier?

Capitolul 16: Stăpânind porţile vrăjmaşului

1. Sunteţi de acord cu S.D.Gordon că "pentru a defini rugăciunea trebuie să foloseşti limbajul războiului"? Cum reacţionaţi faţă de

oamenii care nu se simt confortabil cu vocabularul militant al luptei spirituale?

2. Care sunt câteva arme carnale pe care suntem tentaţi să le folosim împotriva întăriturilor răului? Ce efect ar putea să aibă folosirea lor?

3. De ce a lăsat Domnul ca biserica să poarte responsabilitatea luptei spirituale?

4. Dacă îngerii lui Dumnezeu au stăpânire teritorială aşa cum au şi spiritele demonice, atunci care sunt implicaţiile pentru strategiile de mijlocire şi luptă?

5. Care sunt unele păcate contemporane sau istorice din comunitatea voastră care i-ar fi putut deschide lui Satan o uşă (o poartă a iadului)?

6. De ce sunt relaţiile umane prima ţintă a atacului duşman?

7. În ce măsură este micşorată puterea duhurilor teritoriale dintr-un loc prin eliberarea persoanelor demonizate care se află acolo?

8. După ce a fost distrusă o întăritură de ce, de obicei, nu sunt permanente efectele? Care este responsabilitatea constantă a Trupului lui Cristos în acel oraş sau în acea regiune?

9. Care credeţi că este darul răscumpărător al oraşului vostru? Cum a încercat diavolul să corupă acest scop al lui Dumnezeu?

10. Alături de cine vă îndrumă Domnul să vă rugaţi pentru comunitate aşa încât toate darurile şi strategiile Sale să lucreze împreună pentru instaurarea Împărăţiei lui Dumnezeu în mijlocul vostru?